

खण्डनखण्डखाद्यम् ॥

अथ द्वितीयः परिच्छेदः ।

मू० (१)* ननु यदि दुर्लक्ष्या हेत्वाभासास्तर्हि निग्रहस्थानानि प्रतिज्ञाहान्यादीनि [a]बाधकानि भविष्यन्ति * मैवं, [b](२)का पुनः प्रतिज्ञाहानिः स्वीकृतोक्तपरित्यागः प्रतिज्ञाहानिरित्यलक्षणं तथाहि । [c]झटिति(३)संवरणे निग्रहस्थानेपि गतत्वेन परदूषितेत्यपि विशेषणीयत्वात् [d]किञ्च स्वीकृतयेत्यनेनाभीष्टमात्रं वाभिधीयते अस्तित्वेनेष्टं वा आद्ये [e]केनचिद्रूपेणेष्टस्य रूपान्तरेण परित्यागः क्व नाम नास्तीत्यतिव्याप्तिः [f]स्वीकारपूर्वकोऽस्वीकारस्त्यागः * नच रूपान्तरेण तत्र स्वीकारस्ततस्त्याग एवासौ न भवतीति नातिप्रसङ्ग * इति चेन्न, [g]स्वीकारस्यापि त्यागपदार्थान्तर्भावे स्वीकृतेति व्यर्थं [h]तत्त्यागेपि च नाद्यद्वितीयौ अस्तित्वेनेष्टस्य [i]रूपान्तरेण सर्वत्रैवानिष्टत्वसम्भवात् ॥

टी० ॥ [a]"बाधकानी"ति । अचैत्तबाधकानीत्यर्थः यद्वा दिग्विजयकौतुकबाधकानीत्यर्थः निग्रहस्थानेषु प्रतिज्ञाहानेः प्राथम्यात्प्रथमं तामाक्षिपति—। [b]"का पुनरि"ति । परित्यागमात्रमपसिद्धान्तेपीत्यत उक्तमुक्तपरित्याग इति तदप्यनूद्य त्यक्ते परमतेतिव्याप्तीत्युक्तं स्वीकृतेति स्वीकारश्च विशिष्टाभिम·

---

(१) प्रमाणतदाभासयोरद्वैताबाधत्वेपि निग्रहस्थानान्यद्वैतबाधकानि भविष्यन्तीति शङ्कते-नन्विति ।

(२) { उक्तोऽयं खण्डनं पूर्वं प्रमाण तदभासयोः । निग्रहाणां निकेतानि क्रमशः खण्ड्यतेऽधुना ॥ }

वादिप्रतिवादिनोऽसामर्थ्यबोधकत्वं निग्रहस्थानत्वमिति सामान्यलक्षणस्य दुःखादावतिव्याप्तेर्विशेषलक्षणं दूषयितु पृच्छति-केति-(३)प्राच्छादने ।

नोऽन्यथा शास्त्राभ्युपगमेन सामान्यतः सिद्धान्तस्याप्युक्तत्वा-त्तत्परित्यागेऽतिव्याप्तिः स्यात् ॥ [c]"झटिती"ति । नैयायिकेना-नित्यः शब्द इति प्रतिज्ञातव्ये प्रमादान्नित्यः शब्द इति प्रति-ज्ञाय स्वयमेव त्यक्ते प्रतिज्ञाहानिस्तावन्न भवतीति तत्राति-व्याप्तिवारणार्थं परदूषितेति विशेष्यमित्यर्थः अस्तु तदपि विशे-षणमिति चेत्तर्हि लक्षणकर्तुर्हेत्वन्तरनिग्रहापत्तिः प्रथममविशिष्ट-स्यैवोक्तत्वात् विशेषणाभावेऽपि दोषमाह—। [d]"किञ्चे"ति । [e]"केनचिदि"ति गुणत्वेन स्वीकृतस्य शब्दस्य नैयायिकेन नित्य-त्वेन परित्यागे प्रतिज्ञाहानिः स्यादित्यर्थः ननु नित्यत्वेन शब्दस्य तदा स्वीकार एव न जातोऽतस्तत्र परित्यागोऽपि नास्ती-ति नातिव्याप्तिरिति शङ्कते—। [f]"स्वीकारे"ति । परित्यागपदार्था-न्तर्भूत एव चेत् पूर्वस्वीकारोऽपि तदा परित्याग इत्येवास्तु लक्षणं किं स्वीकारपदप्रक्षेपेणेत्याह—। [g]"स्वीकारस्ये"ति । स्वीकृ-तेति पदत्यागेऽपि विकल्पितौ पक्षौ न सम्भवत इत्याह—। [h]"त्यागे चे"ति । आद्यपक्षस्य दूषितत्वेऽपि दोषान्तरदानाय पुन-र्निषेध्यत्वेनोपग्रहः ॥ [i]"रूपान्तरेणे"ति । नित्यत्वादिनेत्यर्थः ॥

मू० [a]संयोगाद्यव्याप्यवृत्तितावादिपक्षे चैकस्यैव संयोग-स्यास्तित्वनास्तित्वाभ्यामभ्युपगम्यमानत्वात् [b]एवं च कालदेशादिभेदेन सत्त्वासत्त्वाभ्युपगमेऽतिप्रसङ्गो द्रष्टव्यः [c]तस्यैव च तदैव तत्रैव तेनैव तथैवेष्टत्वाऽनि-ष्टत्वे विवक्षिते तत्रेति चेत् [d]एवं तर्हि कालमभ्युप-गम्यानभ्युपगच्छतः प्रतिज्ञाहानिर्न स्यात् [e]तत्र तदे-त्युक्तविशेषणस्यासम्भवात् [f]नहि कालः काला-न्तरं स्वात्मानमेव बाध्यास्ते [g]काले तदेति विशेष-णस्य(१)प्रतिक्षेपेऽन्यत्र च प्रक्षेपे लक्षणस्यैकताक्षतिः ॥

टी० ॥ स्वीकारपरित्यागयोरैकरूप्यावच्छेदेनापि विव-क्षायां दोषमाह—। [a]"संयोगे"ति । देशकालभेदेनैकस्य स्वीकार-

(१) अप्रक्षेपे इत्यर्थः ।

परित्यागौ चातिप्रसञ्जकावित्याह [b]"एवं चे"ति । ननु देश-कालपुरुषाद्यभेदेन स्वीकारपरित्यागौ विवक्षिताविति नाति-प्रसङ्ग इत्याह-। [c]"तस्यैवे"ति । असम्भवदप्येतदभ्युपगम्य दूष-यति-। [d]"एवं तर्ही"ति । कालोऽस्तीति प्रतिज्ञाय कालो ना-स्तीति ब्रुवन्नपि प्रतिज्ञाहान्या न निगृह्यते इत्यर्थः अत्र हेतुमाह-। [e]"तत्रे"ति । तत्र काले तदेत्युक्तविशेषणाभावादित्यर्थः ॥ [f]"नह्री"ति । कालान्तरस्याभावादात्मन्यप्यासस्यात्माश्रयदु-ष्टत्वादित्यर्थः यद्यपि काले कालाभ्युपगमेऽपि न दोषः अभ्यु-पगमस्य अनतिप्रसञ्जकत्वेनाप्युपपत्तेः किन्तु तदेतिविशेषणस्य कालाभ्युपगमपरिहाराश्रयत्वेन कालस्याधिकरणत्वे तात्पर्यं तौ च कालतोऽभिन्नावेवेति न विरोधः किन्तु कालेऽपि कालो वर्त्तते एव अन्यथा कालस्यावर्तमानत्वापत्तेः स्वावच्छिन्नकाल-वृत्तित्वस्यैव कालस्य वर्तमानत्वात् तथापि तादृप्यमपि[1] खण्डनीयमेवेति भावः ननु काले प्रतिज्ञाहानिस्तदेतिविशेषणम-पहायैव लक्षणीयेत्यत आह-। [g]"काले"इति ॥

मू० [a]कालं प्रति च प्रतिज्ञाहानेरदोषत्वे तद्वदन्यत्राप्यदो-षत्वापातः [b]यदैव स्वीकारस्तदैवास्वीकारासिद्धेश्च * [c]तदेति तत्कथाकालो विवक्षित[2] ?-इति चेन्न, [d]तच्छब्दस्यै[3]कव्यक्तिपरत्वे लक्षणाननुगमः [e]वा-दादित्वेन साम्ये कदाचिदपि तद्विपरीतवादान्त-राकरणप्रसङ्गः [f]एवं तथैव तस्यैवेत्यादिपदस्य द्रष्ट-व्यम् उक्तपदस्य चापसिद्धान्तव्यवच्छेदकस्य ।

टी० ॥ ननु कालनास्तित्वाभ्युपगमे प्रतिज्ञाहानिरेव न भवतीति नाव्याप्तिरित्यत आह-। [a]"कालं प्रति चे"ति । लक्षणेऽसम्भवदोषमाह-। [b]"यदैवे"ति । ननु यदा तदेति पदे

(१) "यदैव स्वीकारस्तदैवाऽस्वीकार"-इत्यनेन वा वर्त्तमान-त्वखण्डनेन वा साधारणखण्डनकोट्या वा खण्डनीयमित्यर्थः ।

(२) विवक्षित इत्यत ऊर्ध्वं नैकक्षणकालीयेनासम्भवस्यादिति पूरणीयम् । (३) कथैकव्यक्तिपरत्वे-इत्यर्थः ।

नैकतापरे येनासम्भवः स्यात् किन्त्वेककथावच्छिन्नः कालस्ता-त्पर्यमभिधीयते इत्याह—। "तदेती"ति । एकमात्रकथागतत्वे तच्छब्दस्य कथान्तरप्रतिज्ञाहान्यनुग्रह इत्याह—। [d]"तच्छ-ब्दस्ये"ति । ननु वादे स्वीकृतस्य वादे एव परिहारे प्रतिज्ञा-हानिरिति नानुगम इत्यत आह— "वादादिष्वेवे"ति । वादा-न्तरस्वीकृतस्य वादान्तरे परिहारे प्रतिज्ञाहानिः स्यादित्यर्थः जल्पवितण्डयोः प्रतिज्ञाहान्यननुग्रहः तत्कथाप्रक्षेपेप्येवमुक्तं क-थापदप्रक्षेपेपि प्रतिज्ञाहानिर्दोषः स्यादिति भावः ॥ [f]"एवमि"-ति । तथेति यदि प्रकारविशेषो विवक्षितस्तदा प्रकारान्तर-स्वीकारत्यागयोरनुपग्रहः प्रकारसामान्यं चेत्तदा किञ्चिद्रूपे-णाभ्युपेतस्य रूपान्तरेण त्यागेपि हानिः स्यादित्यर्थः स्वीकृत-परित्यागमात्रस्यैव दोषत्वेऽपसिद्धान्तव्यावर्तनार्थमुक्तविशेषणं व्यर्थमित्यर्थः ॥

मू० [a]विरुद्धन्यायेनासमर्थविशेषणत्वम् एवं सर्वत्र निग्र-हस्थाने द्रष्टव्यमिति सङ्क्षेपः [b]प्रतिज्ञाहान्यादीत्या-दिपदेनापि किं सङ्गृह्यते * प्रतिज्ञान्तरादि ? *इति-चेन्न, ऽप्रतिज्ञान्तरमेव निरूपयितुं न शक्यते तद्यथा [c]स्वोक्तस्य [d]परदूषितस्य [e]साध्यभागस्य [f]पूर्वानुक्त-विशेषणवतोभिधानं प्रतिज्ञान्तरमित्यलक्षणं तथा-हि [g]यत्र वादिना प्रथमं सविशेषणः प्रतिज्ञाभागो-भिहितः परेण च निर्विशेषणोक्तभ्रान्त्या दूषितस्ततो वादी प्रथममभिहितं सविशेषणमेवोपन्यस्येद्दूषणं म-योक्तं नतु निर्विशेषणमतो निरनुयोज्यानुयोगो भवत इति सदुत्तरमेव ब्रूते तत्रापि गतत्वादति-व्यापकमेतत् * [h]पूर्वानुक्तविशेषणत्वं तत्र नास्ति तत्कथमतिव्याप्तिः ? *—इति चेन्न,

---

(१) विप्रतिपत्तिः—विपरीतप्रतिपत्तिः । (२) निग्रहस्थान-योः—प्रतिज्ञाहानि—प्रतिज्ञान्तर—खण्डनयोरित्यर्थः ।

टी० ॥ a"विरुद्धे"ति । साध्याभावसामानाधिकरण्यमात्रस्य दोषत्वे नियमांशवैयर्थ्यं स्यादित्यर्थः तत्राबाधकतासाधने विशेषणवैयर्थ्यमत्र स्वरूपं यत्तिविप्रतिपत्त्योरुत्थापने इति भावः ॥ निग्रहखण्डनयोः सङ्गतिमाह । b"प्रतिज्ञाहान्यादौ"ति ॥ झटितिसंवरणेन पूर्वानुक्तविशेषणाभिधानेतिव्याप्तिवारणायाह—। c"परदूषितस्ये"ति । उदासीनेन तादृशविशेषपूरणेतिव्याप्तिवारणाय । d"स्वोक्तस्ये"ति । हेत्वन्तरव्यवच्छेदायाह—। e"साध्यभागस्ये"ति । प्रयोज्यभागे विशेषणपूरणात् प्रतिज्ञान्तरं प्रयोजकभागे तत्पूरणे च हेत्वन्तरमिति विभागात् अत्र तु विशेषणादिकं प्रति कदाचिदुक्तमप्यनूद्यत इति तद्वारणाय—। f"पूर्वानुक्ते"ति । गूढाभिसन्धिं दूषयति—। g"यत्रे"ति । यत्रोक्तमेव विशेषणं पुनः श्रावयति तत्रातिव्याप्तिरित्यर्थः ॥ आशयमविद्वान् शङ्कते—। h"पूर्वे"ति ।

मू० (१)aप्रथमोक्तेः प्रागभावस्य(२)पूर्वं स्थितत्वात् bविशेष्योक्तिरपि तदा नासीदिति चेत् cकिमायातं तावता विशेषणानुक्त्यतिप्रसङ्गस्य (३) dविशेष्योक्तिकाले * विशेषणानुक्तिर्विवक्षिता ? *-इति चेन्न, eएककर्तृकाया वाचो युगपदसम्भवेन सर्वत्र (४)तथाभावस्यैव भावात् * विशेष्योक्तेरनन्तरकाले ? * इति चेन्न, fनीलोत्पलमित्यादौ पूर्वनिपातिविशेषणे तदभावात् * विशेष्योक्तेरव्यवहितपूर्वकाले ? *-इति चेन्न, gउत्पलं नीलमित्यादौ तदभावात् * hअव्यवहिते ? *-इति चेन्न, iबहुविशेषणके तदभावात् ।

टी० ॥ आशयमुद्घाटयति—। a"प्रथमोक्तेरि"ति । अनूद्यमानमपि विशेषणं प्रथमाभिधानात् पूर्वमनुक्तमेवासीदित्यर्थः

---

(१) प्रथमोक्तेरित्यतः प्रागनूद्यमानेत्यपि ज्ञेयम् (२) पूर्वं स्थितत्वात्—इत्यस्य विशेष्योक्तेः प्राक् स्थितत्वादित्यर्थः। (३) विशेषणानुक्त्या कृतस्यातिप्रसङ्गस्येत्यर्थः। (४) विशेष्योक्तिकाले विशेषणानुक्तेरेव सत्त्वादित्यर्थः।

गूढाभिसन्धिः शङ्कनाह—। [b]"विशेष्ये"ति ॥ यथाश्रुतं दूषयति—। [c]"किमायातमि"ति । अनूद्यमानस्य विशेषणस्य पूर्वमनुक्त्या यः प्रसङ्गः कृतस्तत्र किमायातमित्यर्थः शङ्कितास्वाभिसन्धिमाह—। [d]"विशेष्ये"ति । अनूदितविशेषणस्य तु न तदानुक्तिरित्यर्थः कालस्यैकोपाध्यवच्छिन्नतामादायाह—। [e]"एके"ति । विशेष्याभिधानकाले विशेषणाभिधानं न कदापि वचसः क्रमभावित्वात् तथा च विशेष्योक्तिकालानुक्तमेव विशेषणं सर्वत्रोच्यते इति विशेषणमात्राभिधाने एव प्रतिज्ञान्तरं स्यादित्यर्थः ॥ [f]नीलोत्पलमि"ति विशेष्योक्त्यनन्तरानुक्तविशेषणोक्तौ तत्रातिव्याप्तिरित्यर्थः विशेष्योक्त्यव्यवहितपूर्वकालानुक्तविशेषणोक्तावतिव्याप्तिमाह—। [g]उत्पलमि"ति । ननु पूर्वत्वमुत्तरत्वं वा न विवक्षितं येनोक्तातिव्याप्तिः स्यादपि त्वव्यवहितत्वमात्रमित्याह—। [h]"अव्यवहिते"ति । एकविशेषणाभिधानापेक्षया बहुविशेषणके व्यवधानस्यावश्यकतया उक्तातिव्याप्तिरित्याह—। [i]"बह्वि"ति ।

सू० * [a]"विशेषणाभिधानोचितकाले ?*—इति चेन्न, [b]नानाविशेषणके विशेष्ये क्रमवृत्तित्वाद्वाचः क्रमेणाभिधीयमाने च एकविशेषणाभिधानकालः सोऽपरेषामपि विशेषणाभिधानानां योग्यो भवत्येवेति तदान्येषां क्रमभाविनामभावात्सैवातिव्याप्तिः * [c]सर्वस्मिन् योग्ये काले ?*—इति चेन्न, [d]दूषणानन्तरकालस्य योग्यकालत्वाभ्युपगमेऽव्याप्तिः [e]दूषणपूर्वकालस्य तथाभिमतत्वे च दूषणानन्तरभाविन्याविशेषणोक्तिव्यक्ते[f]स्तदानीमभावात् [g]पूर्ववदतिव्याप्तिः ॥

टी० ॥ व्यवहितोऽपि कालो बहुविशेषणके विशेषणाभिधानोचित एवेति नातिव्याप्तिरित्याह—। [a]"विशेषणे"ति । सुरभि नीलमुत्पलं विकासिमनोहरमलिपटलपीयमानमकरन्द-

विन्दुसन्दोहमित्यादावन्यान्यविशेषणोक्तिकालानुक्तावन्यविशेषणोक्तौ पुनः सैवातिव्याप्तिरित्याह—। b"नानाविशेषणके"ति । विशेषणाभिधानयोग्ययावत्कालानुक्तविशेषणोक्तौ प्रतिज्ञान्तरं नान्यत्रेति शङ्कते—। c"सर्वस्मिन्नि"ति एवं तर्हि दूषणोत्तरकालेपि विशेषणोक्तौ प्रतिज्ञान्तरं न स्यादित्याह—। d"दूषणे"ति । ननु दूषणोत्तरकालो निग्रहापादकतया न विशेषणोक्तियोग्यः किन्तु पूर्वकाल एवेत्यत आह—। e"दूषणपूर्वकालस्ये"ति । उक्तस्यैव विशेषणस्याश्रवणाद्वादिना दूषणे कृते पुनस्तद्विशेषणोक्तिर्या सैव दूषणपूर्वकालीना व्यक्तिर्न भवति तथा च तस्यां दूषणपूर्वकालीनविशेषणोक्ता(1)वतिव्याप्तिरित्यर्थः ॥ f"तदानीमि"ति । दूषणपूर्वकाले इत्यर्थः ॥ g"पूर्ववदि"ति । परेण निर्विशेषणभ्रमाद्दूषितस्थलवदित्यर्थः ॥

सू० * a"सर्वस्यास्तस्यास्तज्जातीयाया विशेषणोक्तेरभावो विवक्षित ? *—इति चेन्न, b"व्यक्तीनामभावप्रतियोगिभूतानां सर्वासां पृथक् प्रमाणेन केनाप्यस्मादृशा प्रत्येतुमशक्यतया भावानिरूपणेन लक्षणस्याज्ञानादसिद्धिप्रसङ्गात् c"सामान्यप्रत्यासत्त्या व्यक्तयः प्रतिभान्तीति च निरस्तमनुमानखण्डनावसरे d"एतेन पूर्वमविशिष्टोक्तस्येति विशेषणं प्रक्षेप्तव्यमिति निरस्तम् e"उत्तरकालवाच्यविशेषणकविशेष्यस्य प्रथममविशिष्टोक्तत्वसम्भवस्य दर्शितत्वात् f"किञ्च प्रथममविशिष्टमुक्त्वा भवता यदि विशेषणमिदं प्रक्षिप्यते तदा भवतो हेत्वन्तरं स्यात्तथापि तदभावे वा g"ममापि कुतः प्रतिज्ञान्तरम् ॥

टी० ॥ a"सर्वस्या" इति । प्रकृते विशेषणपूर्वकालीना विशेषणोक्तिरस्त्येवेति नातिव्याप्तिरित्यर्थः सकलविशेषणोक्तिव्यक्त्यभावस्य दुर्ग्रहतया तद्गर्भलक्षणस्यापि दुर्निरूपणत्वमि-

(1) दूषणं पूर्वकालीनं यस्या विशेषणोक्तेः सा तथा तस्यामित्यर्थः ।

त्याह—। b"व्यक्तौनामि"ति। ननु विशेषणोक्तिव्यक्तयस्ताद्रू-प्येण सामान्यलक्षणया भासन्त एवेति कथं प्रत्येतुमशक्या इत्यत आह। c"सामान्ये"ति। ननु पूर्वमविशिष्टं नोक्तं परेण तु न श्रुतमित्यन्यत् तथापि कथं तत्राभिव्याप्तिरित्यत आह—। d"एतेने"ति। तत्पक्ष नीलमित्यत्र पूर्वमविशिष्टस्यैवाभिधान-मिति तत्राभिव्याप्तिरित्याह—। e"अन्तरे"ति। लक्षणे प्रयोजकभागे विशेषणमिदं क्रमेण प्रतिपत्तौ लक्षणवादिना एव हेत्वन्तरं निग्र-हस्थानमित्याह f"विशु"ति॥ g"समाप्तौ"ति। यद्यपि खण्ड-नवादिने प्रतिज्ञान्तरं नोद्भावितमस्ति येनायमनुयोगः स्यात्तथापि तस्यैव(१)प्रतिज्ञाद्बुतत्वात् प्रतिज्ञान्तरं व्यवस्थाप्यते इत्यदोषः॥

मू० * अथ प्रथममेवेदं विशेषणमुपादाय ब्रवीषि ?
*–तथाप्यव्याप्तिः bप्रथमं सविशेषणमुक्त्वा विशे-षणवैयर्थ्यभ्रमेण झटितिसंवरणान्निर्विशेषणेऽभिहिते परेण दूषिते पुनः सविशेषणमभिदधतो cनैवं प्रति-ज्ञान्तरं स्यादित्यव्याप्तिः (२) dस्वपरसाध्यपूर्वप-दानां विवेचने व्यक्तौ पतनादव्याप्तिश्च eप्रकरणा-दिलभ्यतया प्रागनुक्त विशेषणस्य भ्रान्तपरदूषितस्य प्रकरणलभ्यविशेषणवत्तयानुवदतोपि सङ्गादेतिप्रसङ्गः fअनुक्तस्थाने चाप्रतिपादितकरणेपि दोषः gपरस्मि-न्नजातप्रतिपत्तौ प्रतिपादितत्वानुपपत्तेः hइत्यादि स्वयमूहनीयं प्रतिज्ञान्तरादीत्यादिपदेन किमिष्ट

(१) तं खाण्डनिकं प्रत्येव विज्ञापितत्वात्—निग्रहस्थानाभ्युप-गन्तृ, प्रतिज्ञान्तरं व्यवस्थाप्यमानं स्वस्त्येवेत्यर्थः। यदि प्रकृते सिद्धा-न्ती खाण्डनिक एवेत्याग्रहस्तदा 'प्रतिविज्ञापितत्वात्'—इति पदविभागः कार्यः। (२) यत्र प्रथमं पार्थिवपरमाणुरूपपरावर्तव्यवस्था अनित्या इत्यभिधाय पुनरनित्यत्वरूपविशेषणवैयर्थ्यमाशङ्क्य तूर्णं विशेष्यमात्र-मेव प्रयुङ्क्ते पार्थिवपरमाणुरूपपरावर्तव्यवस्था इति ततश्च वादिना दूषिते यत्पुनरनित्यत्वरूपविशेषणोपादानं तत्प्रतिज्ञान्तरमिति तत्रा-[illegible] विशेषणाभावादिति भावः।

* प्रतिज्ञाविरोधादि ? *-इति चेन्न,

टी० ॥ ननु पूर्वमविशिष्टोक्तस्येति विशेषणमहित्वमेव मया लक्षणं प्रणीतमिति कुतो मम हेत्वन्तरमित्याशङ्क्य व्याप्तिमाह—। a"अथे"ति। अव्याप्तिमेव स्फुटयति—। b"प्रथममि"ति। c"नैवमि"ति। पूर्वमविशिष्टोक्तत्वस्य विशेषणस्याभावादित्यर्थः। स्वोक्तस्य परदूषितस्य साध्यभागस्य पूर्वानुक्तविशेषणवतोऽभिधानमिति लक्षणे स्वपदं परपदं साध्यपदं पूर्वपदं च विवक्ष्यमाणं व्यक्तिविशेषपरं भवेदित्यननुगमो दोष इत्याह—। d"स्वपरे"ति। वर्णात्मकं शब्दमधिकृत्य विप्रतिपत्तौ शब्दोऽनित्य इति प्रतिज्ञाया ध्वन्यात्मके सिद्धसाधनदेशनायां वर्णात्मक एव पक्षीकृत इत्यत्रातिव्याप्तिरित्याह—। e"प्रकरणादी"ति। तद्वादे समुचितवचने— f"अनुक्ते"ति। प्रकृते प्रकरणपरिप्राप्ततया विशेषणं प्रतिपादित(1)मेवेति नातिव्याप्तिरित्यर्थः॥ यत्र परः प्रकरणाद्यात्त्वं न प्रतिपद्यते तत्र प्रतिपादितत्वं नास्तीत्यतिव्याप्तिरेवेत्याह—। g"[illegible]"ति। अनुक्तस्यापि विशेषणस्य यत्र परेण न श्रवणं तत्राप्यतिव्याप्तिरित्यर्थः अथ प्रतिपादनयोग्यता विवक्षिता तत्राह—। h"इत्यादी"ति। योग्यताविशेषस्य निरूपयितुमशक्यत्वादिति भावः। परोक्तदूषणोद्धाराय पूर्वानुक्तविशेषणवतः पूर्वोक्तस्य साधनीयांशस्य प्रतिपादनं प्रतिज्ञान्तर एव(2)। वादिना पूर्वं पदानां प्रकरणसमभिव्याहारादिना तत्तद्विशेष[illegible] सर्वप्र[illegible]पादकत्वस्य सर्वसिद्धतया स्वतन्त्र[illegible]मेव यद्यपि तथापि यथाकथञ्चित्(3)अविशिष्ट[illegible] प्रकृतलक्षण[illegible] [illegible]र्थविशेषप्रतिपत्तिर्न स्या(4)दिति।

मू० यत्र a"एकवक्तृकैकवाक्यांशयोर्मिथो व्याघातः साध्य-विपरीतव्याप्तत्वोद्भावनानपेक्षोद्भावनः प्रतिज्ञाव-

(1) प्रतिपादितम्—ज्ञापितम्। (2) स्वपरवादिभ्यां प्रतिपादितः प्राग् यस्य वा-[illegible] सम्बन्धनीयम्। (3) यथा कथञ्चित्—सर्वविज्ञानमपि तेषां निर्वक्तुमशक्यत्वाभिप्रायेणेत्यर्थः। (4) 'न स्यात्'—इत्यतोऽग्रे 'तथा च साधनीयार्थविशेषज्ञानाभावात्पक्षमपि तस्य न स्यात्'—इति शेषः।

रोधः तदेतदलक्षणं तथाहि इह [b]भूतले घटो नास्तीत्यादावपि गतत्वेनातिव्यापकमिदं [c]वचनयोर्हि व्याघातोऽन्योन्यविरुद्धार्थत्वं तच्चेहास्ति घटोऽस्तीत्यंशस्य घटसत्त्वबोधकत्वान्नकारस्य च तन्निषेधकत्वात् * [d]नन्वयुक्तमिदमुच्यते नहि घटो नास्तीत्यत्र घटो विधीयते घटस्य निषेधोऽपि येन मिथः व्याघातः स्यात् किन्तु घटो निषिध्यते घटनिषेध एव विधीयत इति यावत्तत्कुतो व्याहतिरिति चेत् ? *—मैवम् ।

टी० ॥ [a]"एके"ति । एकवक्तृकं यदेकं वाक्यं तदंशयोरित्यर्थः समस्यापूरणादौ भिन्नवक्तृकमप्येकं वाक्यं भवतीत्यत उक्तमेकवक्तृकमिति कथारूपैकवाक्ये वादिप्रतिवादिवाक्ये अतिव्याप्तिवारणायोक्तमेकवक्तृकेति कथाबहिर्भूततद्वाक्येऽतिव्याप्तिवारणायोक्तमेकेति विरुद्धहेत्वाभासव्यवच्छेदाय साध्येत्यादि साध्याभावव्याप्यत्वोद्भावनमपेक्षमेव विरुद्धोद्भावनमिह तु न तथेत्यर्थः । [b]"भूतले"इति । घट इति घटं विधाय नास्तीति तन्निषेधस्य तद्विरुद्धार्थत्वादतिव्याप्तिरित्यर्थः विरोधमेव स्फुटयति—। [c]"वचनयोरि"ति । घटतदभावयोरुभयोर्विधौ विरोधः स्यादिह तु न तथा निषेधमात्रस्यैव विधेयत्वादिति शङ्कते—। [d]"नन्वि"ति ॥

मू० [a]घट इत्यस्य तावदंशस्य घटविधिबोधकत्वं नास्तीत्यस्यापि तत्प्रतिषेधार्थत्वं भवतापि मन्तव्य [b]यदि त्वेवं नाभ्युपैषि तदा तयोरविरोधार्थतया घटश्चापेक्षितनिषेधास्तित्वं च भूतलाश्रितं द्वयमस्य वाक्यस्य बोधनीयं स्यादिति [c]तस्माद्विधिरूप एव घट इति तत्प्रतिक्षेप एव नेति [d]किमेतावेकवक्तृकवाक्यांशौ न भवतः परस्परविरुद्धार्थाभिधायकौ वा न भवतः येन लक्षणमिदं भवतस्तत्र न गच्छेत् न

मिथो विरोधमात्रं मिथो व्याघातकत्वं किन्त्वेक-देशकालादौ परस्परविरुद्धयोरस्तित्वं * नच नास्तीत्यनेनैकदेशकालादौ विधिनिषेधौ वर्तमानौ बोध्येते ? *—इति चेन्न, [f] उक्तोत्तरत्वात् [g] देशकालाद्यनन्तर्भावे विरोधस्यैवानुपपत्तेः किञ्च यद्येकदेशादौ विरुद्धास्तित्वं प्रामाणिकमभ्युपैषि ।

टी० ॥ नञर्थस्य घटेन सम्बन्ध एव हि विरोधस्तथोभयविधेयतामन्तरेण विरोध एव न भासेतेत्याह-। [a]"घट इत्यस्ये"ति। विरोधभानानङ्गीकारे विपक्षे दण्डमाह ।[b]"यदी"-ति । अविरोधे हि घटतदभावौ द्वावपि भूतले विहितौ स्यातामित्यर्थः तस्माद्विधिनिषेधबोधकघटपदनञ्पदयोर्विरोध एवेत्युपसंहरति । [c]"तस्मादि"ति। विशिष्टस्य लक्षणस्य प्रकृते सम्भवं दर्शयति । [d]"किमेतावि"ति । ननु घट इति विधिमात्रं (१)निषेधस्तस्य भूतले इति कथमिह विरोधो विधिनिषेधयोरेकदेशेऽविधानादिति शङ्कते—। [e]"न मिथ"इति—। [f]"उक्तोत्तरत्वादि"ति। उक्तस्यैवात्रोत्तरत्वादित्यर्थः तदेवाह—। [g]"देश"ति । विरोधस्फुरणं तावदविवादं तच्च देशकालाभेदनिबन्धनमित्यर्थः ॥

मू० [a]तदा विरुद्धशब्दस्तवायमन्य एव सामयिकार्थः कश्चित्प्रमाणेन तथाभूतस्य ग्रहणादेव विरुद्धत्वाभ्युपगमश्रान्तेः * अथ प्रामाणिकं तन्नाभ्युपैषि * तदाऽ[b]प्रामाणिकं मिथो व्याघातकत्वं क्व नाम नास्तीत्यतिव्याप्तिः * [c]अथमन्यसे यथा परेणाभिधीयेते अर्थौ तथा मिथो व्याघातकाविति ब्रूमः तत्र च प्रमाणं प्रसरत्येवेति ? *–न [d]कथमपि तत्र प्रमाणप्रवृत्तौ विरोधभाषापरिभाषामात्रत्वापत्तेः

(१) विधिमात्रम्–सामान्यतो यत्र क्वापि विधानं, नतु निषेधवत्येव भूतले विधानम् ।

[e]यथा परेणोक्तोर्यस्तया मियो व्याघातक इत्यपि क्वचिन्मियो व्याघातकत्वमप्रमाय न वक्तुं शक्यं ।

टी० ॥ किञ्च त्वयोच्यते प्रकृते घटतदभावयोरेकदेशत्वं नास्तीति न विरोधस्तत्र तदुभयैकदेशवृत्तित्वं प्रमितं न वा आद्ये तयोः सामानाधिकरण्येन प्रमाणप्रवृत्तौ रूपरसवदविरोध एवेत्याह—। [a]"तदे"ति ॥ द्वितीये त्वाह-। [b]"अप्रामाणिकमि"ति॥ ननु माता वन्ध्येत्यादौ मातृत्ववन्ध्यात्वयोः सामानाधिकरण्यमभिधीयमानं विरुद्धमित्युच्यते नतु तदुभयसामानाधिकरण्यमेतावता प्रमीयते इति शङ्कते—। [c]"अथे"ति । तदुभयसामानाधिकरण्यं वाक्यविषयत्वेनापि यदि प्रमितं तदा प्रमितत्वान्न विरोध इत्याह—।[d]"कथमपी"ति । वाक्यावच्छेदकत्वेनापीत्यर्थः एतदेवाह—।[e]"यथे"ति । यद्वा प्रकारान्तरेणापि प्रमितत्वमाह—। "यथे"ति । यथा परेणोक्त इति हि सामानाधिकरण्येन परेणोक्तस्तथाच मिथो व्याघातकत्वमनयोरित्यभिधानं मिथो व्याघातकत्वाप्रमितौ न स्यादित्यर्थः ।

मू० * [a]प्रसज्यते मिथो व्याघातो न प्रसाध्यते ?*—इति चेन्न, क्वचिदप्यप्रमितस्य प्रसञ्जयितुमपि भवताऽशक्यत्वात् *[c]मा प्रमायि अप्रमयैव तद्व्यवहार ?*—इति चेन्न, क्वचिदप्यप्रमितमाभासमात्रोपस्थितं क्व नाम नोपस्थापयितुं शक्यमित्युक्तैवातिव्याप्तिरावर्त्तते * [d]अनेकत्र नियतयोरेकत्र प्रसञ्जनम् ? *—इति चेन्न, [e]प्रसञ्जकस्य तद्द्वयस्यैकत्र स्थितिनियतताप्रमितावविरोधस्यानेवंभावे चानापादकत्वस्यापत्तेः ॥

टी० ॥ ननु प्रसङ्गमात्रं व्याघातस्य क्रियते स च पराभ्युपगममात्रप्रयुक्त एव नतु तत्प्रमाप्रयुक्तः परस्याभ्युपगमोपि न प्रमिते एव विषये तदभावेपि तद्दर्शनादन्यथा आपाद्यबाधः(१)

(१) वह्न्यभावादिनाऽऽपादकेनाऽऽपाद्यस्य धूमाभावादेः पर्वतादौ बाधो न स्यादित्यर्थः ।

क्वापि न स्यात्तथाच गतं तर्कमात्रेणेति शङ्कते— । [a]"प्रसज्यते" इति । प्रसज्यमानस्य(१)तत्र परं बाधस्तर्कगुणो नतु सार्वत्रिकः तथाच क्वचिदपि प्रसञ्जनीयस्य प्रमितत्वं वाच्यमन्यथा प्रसञ्जकप्रसञ्जनीययोर्व्याप्त्यग्रहे मूलशैथिल्यमेव तर्कस्य स्यादित्याह—। [b]"क्वचिदपी"ति । पराभ्युपगममात्रादेव प्रसङ्गः प्रवर्त्तते ज्ञानमात्रतन्त्रो हि व्यवहारो नतु प्रमामात्रतन्त्रः कथमन्यथा शुक्तिरजततादात्म्यं विधेयत्वेन भ्रमे निषेध्यत्वेन तद्बाधे व्यवह्रियेतेत्याह—। [c]"मा प्रमायी"ति । नैयायिकमते प्रमितमेव व्यवह्रियते मतान्तरमादाय चेदुच्यते तदाभासज्ञानं सर्वत्र सुलभमित्यप्रामाणिकं मिथो व्याघातकत्वं क्व नाम नास्तीति यदुक्तं तदेवावर्तत इत्यर्थः ननु व्याहन्यमानयोरर्थयोः स्वस्वस्थाने प्रमितयोरेकत्र प्रसञ्जनं क्रियते नतु प्रसञ्जने तदुभयसामानाधिकरण्यप्रमा तन्त्रमित्याह--।[d]"अनेकत्रे"ति । विरुद्धयोरेकैकमात्रप्रसञ्जनं नानिष्टं मिलितोभयप्रसञ्जनं च तद्व्याप्यधर्मग्रहाधीनं तथाच तादृशव्याप्यप्रमाया व्यापकप्रमाभ्रौव्ये क्व विरोधस्तदप्रमितौ च नापादनमपीत्याह—। [e]"प्रसञ्जकस्ये"ति ।

मू० * [a]एकैकमव्याप्याभ्यां पृथक् पृथक् तथापादनम् ? *— इति चेन्न, [b]एकैकमव्याघातात् * [c]अर्थाद्द्वयं स्यादिति चेत् ? *— [d]अर्थापत्त्यर्थत्वेनैवा(२)व्याघातात् [e]अर्थादापादनं न साधनम् ? *—इति चेन्न, [f]मिथोविरोधित्वेन तर्काभासत्वापत्तेः [g]इष्टापादनाच्च [h]*—मिथो व्याघातात् कथं तथा स्यादिति ? *—तन्न, [i]तद्द्वयधर्मकत्वादव्याघातापत्तेः धर्मिणिप्रमापेक्षायामव्याघातात् ॥

टी० ॥ तदुभयं विरोधिद्वयं मिलितं नापाद्यं किन्तु

(१) प्रसज्यमानस्य—वह्न्यभावादेः, तत्र—पर्वतादौ, परं = केवलं, बाधस्तर्कगुणो, नतु सार्वत्रिकः = ह्रदादावपि बाधस्तर्कगुण इत्यर्थः ।

(२) अर्थापत्ति प्रमाणसिद्धत्वे नैवेत्यर्थः ।

प्रत्येकमित्याह–। [a]"एकैके"ति । तथाच व्याघातो नापादितः स्यादित्याह–। [b]"ने"ति । एकैकापादनमेव मिलितापादनव्याघातापत्तिपर्यवसन्नमित्याह–। [c]"अर्थादि"ति । एकैकापादने अर्थाच्चेद्व्याघातः सिद्ध्येत्तदार्थापत्तिप्रमाणसिद्धतया विरोधिनोः सामानाधिकरण्यस्य व्याघातरूपत्वाऽसम्भव इत्याह–। [d]"अर्थापत्तौ"ति । इयमर्थापत्तिर्न विरोधिद्वयसामानाधिकरण्यसाधिका किन्तु तदापादिका तथाच न विरोधः प्रामाणिक इत्याह–। [e]"अर्थादि"ति । आपाद्यताऽपि प्रमितस्यैवेति दोषे सत्येवाह–। [f]"ने"ति । एकत्र मिथो विरुद्धव्याप्यद्वयाभावादुभयापादनासम्भवि कथञ्चित्पराभ्युपगमनाश्रवलेनाप्यापादनं न सम्भवति तर्काभासत्वात्तस्यापादनस्येत्यर्थः एकैकापादनं च नानिष्टमतोऽप्यसौ तर्काभास इत्याह–। [g]"इष्टे"ति । एकैकापादनं विरुद्धद्वयापादनपर्यवसन्नमतः कथमिष्टापादनमित्याह–। [h]"मिथ"इति। तथैकं धर्मि विरुद्धधर्मद्वयालिङ्गितं स्यादित्यापादनं पर्यवसन्नं तच्च विरुद्धधर्मद्वयालिङ्गितत्वप्रमितावेव स्यादिति त्वदभिमतव्याघातस्याव्याघातत्वमित्याह–। [i]"तद्द्वये"ति ॥

मू० * [a]एवमादीनां तु दोषाणां परं प्रत्यभिधाने तवापि सर्वमिदं सुवचम् ? *–इति चेन्न, [b]तत्राप्यन्यत्र दोषो मयापाद्यते इति प्रतिबन्दिं गृह्णतः [c]किं परपक्षे दोषादानमात्रं विवक्षितमुत यस्तत्र त्वया समाधिरभिधेयः स मयापीत्यभिप्रायात्स्वपक्षे समाधिः न तावदाद्यः [d]अप्रस्तुतत्वात् [e]परोक्तदोषानुद्धारे तावतैव कथाया(१)स्तदर्द्धस्य वा पर्यवसानात् ।

टी० ॥ ननु विरोधव्याघातादिपदं यदि सार्थकं तदा तत्खण्डनं तवानवकाशं निरर्थकं चेत्तदा त्वयैव सार्थकपदकदम्बसमभिव्याहारेण तदुच्चारणमनुपपन्नं किञ्च प्रतीतो व्याघातः खण्ड्यते अप्रतीतो वा आद्येऽपि प्रमितोऽन्यथा वा प्रथमे खण्डन-

(१) कथायाः=वितण्डाकथायाः, तदर्द्धस्य=जल्पवादात्मककथार्द्धस्य ।

व्याघातः द्वितीये भ्रान्तेरभ्रान्तिपूर्वकतया खण्डनव्याघात एव तृतीयेपि खण्डनव्याघातःनह्यप्रतीयमानमेव दोषवत्तया ज्ञाप्यते अशक्यत्वादिति दुरुत्तरेयं प्रतिवन्दिरिति शङ्कते-।[a]"एवमि"-ति । इदानीं प्रतिवन्दिखण्डनमुपक्रमते-। [b]"तत्रापी"ति । प्रतिबन्दिफलं पृच्छति-। [c]"किमि"ति । परपक्षे दोषाभिधानमात्रं प्रतिवन्दिफलं तुल्यन्यायतया परोक्तदोषोद्धारो वेत्यर्थः॥ [d]"अप्रस्तुत्वादि"ति । परोक्तं दोषमनुद्धृत्य परस्मै दोषाभिधानस्याप्राप्तकालत्वात् आकाङ्क्षितक्रमविपर्यासरूपत्वादित्यर्थः अप्रस्तुतत्वमर्थान्तरत्वं तु प्रकृते न सम्भवति प्रकृतदूषणाङ्गस्यैवाभिधानात् अन्यथावयवविपर्यासवचनमप्यर्थान्तरमेव स्यात् [e]"परोक्ते"ति । परोक्तदोषानुद्धारे हि तेनैव निग्रहेण निगृहीतो वादी कक्षान्तरप्रक्रमं नासादयत्येव तथाच वितण्डयास्तावतैव पर्यवसानं जल्पस्य वादस्य चाद्ध परपक्षदूषणं पर्यवसन्नं स्वपक्षस्थापनरूपमर्द्धमवशिष्यते वयं च वैतण्डिका इति जितमस्माभिस्तव प्रतिवन्दिग्रहणमात्रेणेत्यर्थः कथापदमिह वितण्डामात्रपरं

मू० [a]निग्रहापरिहारावधित्वात्तयोः द्वितीये तु [b]स एवाभिधीयतां [c]का नोहानिः * [d]भवांस्तावदभिधत्तां कस्तत्र समाधिः ततो मयाप्यभिधेयम् ? *-इति चेन्न, [e]मया तदभिधानस्य साम्प्रतमप्रस्तुतत्वा[d]न्नहि मया स्वपक्षसाधनं त्वया च दूषणं प्रकृते वक्तुमारब्धमस्ति किन्तु त्वया स्वपक्षो निर्वाह्यस्तद्दूषणं च मयाभिधानीयमिति कथा प्रस्तुता वर्त्तते ईदृशि च कथाविभागे मत्पक्षे समाधानाय मां पर्यनुयोक्तुं कुतोधिकारो भवतः * [g]अथ विशेषतस्त[h]न्निष्टङ्कणे किं प्रयोजनमस्ति तावदेतादृशिचोद्ये परिहारो यतस्त्वयापि स्वपक्षे सौ स्वीकार्य इत्याशयस्ते ? *-सोपि न युक्तः ।

टी० ॥ [a]"निग्रहे"ति । तयोः कथातदर्द्ध्योर्निग्रहापरिहारमात्रावधित्वादित्यर्थः ॥ [b]"स एवे"ति । स्वपक्षसमाधिरेवेत्यर्थः [c]"का नोहानिरि"ति । प्रकृतदोषे त्वया समाहितेपि खण्डनान्तरस्य मयावतारणीयत्वात् समाधेरेव वा पुनराभासीकरिष्यमाणत्वादित्यर्थः प्राथमिक([1])समाध्यभिधानायासलाघवमेवापाततः प्रतिबन्दिफलमिति शङ्कते—। [d]"भवानि"ति । भवेदेवं यदि मम तदभिधानाधिकारः स्यान्नत्वेवमित्याह—। [e]"मये"ति । ननु तुल्य एवायं दोष इति प्रतिबन्दिरहस्यं तथाच त्वया कथं न समाधेयमित्यत आह—। [f]"नही"ति । आकाङ्क्षाक्रमेणैव कथायां साधनदूषणयोरभिधानमुचितं तथाच मम तद्दोषसमाधानं न स्थेयानुविधेयाकाङ्क्षितमित्यर्थः ननु प्रतिबन्दिदानेन त्वयि समाधानभावं विन्यस्य मया स्वदोषः समाहितप्राय एव स्वपक्षपक्षपातेनापि तद्दोषसमाधिरसायास्तवावश्यकत्वादित्याह—। [g]"अथे"ति ॥ [h]"तन्निष्टङ्कणे" इति । अस्यां कथायामयं दोषस्तवैव समाधेयो न ममापीति निष्टङ्कणे इत्यर्थः ॥

मू० [a]नहि मत्पक्षे चेत्समाधिरस्ति तावता त्वत्पक्षेपि तेन भवितव्यमित्यत्र प्रमाणमस्ति * [b]साम्यादेवम् ? *-इति चेन्न, [c]वैषम्यस्याभ्युपगमात् [d]यदि तद्गतमसाधारणं रूपमादाय मद्दूषणं प्रतितन्त्रसिद्धान्तं वा तत्रसमाधिः स्यादत्र च त्वत्पक्षे पदभावान्न स्यात्तथा सति साम्यमात्रात्कथं समाधिरत्रापीति निश्चेतुं शक्यते * [e]कोसौ तत्र विशेष ? *-इति चेन्न, मया साम्प्रतं तदभिधानस्याप्रस्तुतत्वादित्युक्तत्वात् * [f]चोद्यसाम्यात्समाधिसाम्यम् ? *-इति चेन्न, दूष्यगतविशेषभावाभावविशेषितत्वादिनापि तद्वैषम्यसम्भवात् ॥

(१) प्राथमिकस्य त्वदुक्तस्य समाधेर्मयाऽभिधाने कृते आयासलाघवमित्यर्थः ।

टी० ॥ यद्यावयोः प्रकृतदोषे समाधिसाम्यं स्यात्तदा स्यादप्येवं न त्वेवमित्याह–। [a]"नही"ति । दोषसाम्यमेव समाधिसाम्यमाक्षिपतीत्याशङ्कते–। [b]"साम्यादि"ति । वैषम्यस्यावश्यकत्वेन बाधादाक्षेप एवायं न सम्भवतीत्याह–। [c]"वैषम्यहे"ति । तदेवोपपादयति–। [d]"यदो"ति । यथा पक्षेतरे उपाधौ स्वव्याघातकत्वेन दूष्ये बाधस्थले प्रतिबन्दिग्रहे तत्रासाधारणम्बाधोन्नीतं रूपमादाय ([1])यथा वा ज्ञानायाथार्थ्यपक्षेनाश्वासप्रसङ्गे मीमांसकेन दोषे दत्ते तावप्यनाश्वासप्रसङ्गस्तुल्य इति प्रतिबन्दिग्रहे प्रमाण्यस्य स्वतस्त्वं प्रतितन्त्रसिद्धान्तमादाय समाधिर्विषमः एवं सर्वत्रोन्नेयमित्यर्थः ननु तथापि समाधिवैषम्यप्रयोजकविशेषोपदर्शनव्यग्रता महती तवैवेत्याह–। [e]"कौसावि"ति । पूर्वं समाधिगतो विशेष उक्तः सम्प्रति दूष्यगतं विशेषमभिधातुं शङ्कितमपि शङ्कते–। [f]"चोद्यसाम्यादि"ति । चोद्यमेव न समानं येन समाधिसाम्यमाक्षिप्येतेत्यर्थः ॥

सू० [a]यथा सद्व्यवहारस्य सत्तास्वीकारकत्वे तुल्येपि सत्तायां सत्ताभ्युपगमेनवस्थया तदाश्रये च तदभावेन [b]एवमन्यत्रापि बहुलं दर्शनादिति [c]किञ्च परोद्भावितमसिद्ध्यादिकमपरिहृत्य प्रतिवन्द्या प्रत्यवतिष्ठमानस्य कोऽभिप्रायः किं यदिदं दोषतया परेणोद्भावितं तददूषणमदूष्येपि गतत्वात् उत दूषणमपि सन्नोद्भावनीयं तुल्ययोगक्षेमत्वात् यथाहुः [d]तत्रोभयोरित्यादि ।

टी० ॥ दूष्यगतं विशेषं दृष्टान्तेनोपपादयति–। [a]"यथे"ति । सत्तासाधनायोपन्यस्तः सद्व्यवहारः सत्तायामनैकान्तिकत्वेन दूष्यस्तत्रानवस्थाप्रसञ्जकत्वरहितत्वं विशेषस्तादृशः सद्व्यवहारः सत्ताश्रये घटादौ नतु सत्तायामपीत्यर्थः ॥ [b]"एवमि"ति । इहेतिबुद्धिः समवायबाधिका समवाये समवायान्तराभावात्

(१) असाधारणं बाधोन्नीतं रूपमादाय समाधिर्विषमः-इत्यन्वयः।

अनैकान्तिकी तत्राप्यनापादकत्वं (१) दूष्यगतो विशेषः यथा घटाभावविशिष्टबुद्धिर्भूतलेऽतिरिक्ताभावसाधिकाप्यभावेऽभावान्तरसाधने कुण्ठा तत्राप्यनवस्थानापादकत्वमेव विशेष इत्याद्यूह्यं प्रतिबन्दिग्रहणस्याभिप्रयविशेषमिदानीं विकल्प्य दूषयति—। [c]"किञ्चे"ति। परपक्षे दोषाभिधानं वा समाधिसाम्यं वेति पूर्वविकल्पितमिदानीमदूष्ये त्वत्पक्षे गतत्वात् दूषणमेवैतन्न भवति भवदपि वा नोद्भावनीयमिति विकल्प्यते इत्यपौनरुक्त्यं ॥ [d]"यत्रे"ति। "यत्रोभयोः समो दोषः परिहारोऽपि तत्समः नैकः पर्यनुयोज्यः स्यात्तादृश्यर्थविचारणे" इति भट्टवार्तिकम्।

मू० नाद्यः [a]यद्यत्रासिद्ध्यादिलक्षणमस्ति उद्भाविते दूषणे तदा दोषत्वस्याशक्यपरिहारत्वात् [b]परिहारे वा तस्यालक्षणत्वप्रसङ्गात् [c]यद्येतद्दूषणं कथं तर्ह्यदूष्यत्वेन वादिनाङ्गीकृते प्रतिबन्दिस्थाने गतमिति चेत् यद्येतद्दूषणं [d]कथं दोषलक्षणोपपन्नमित्यत्रापि दीयतां दृष्टिः [e]नियामकाभावे तर्हि तदीयदूषणत्वे सन्देहः पर्यवसित इति चेदस्तु दोषसन्देहेऽपि भवदीयसाधनस्यासाधकत्वं सन्दिग्धासिद्धवत् [f]किञ्च यल्लक्षणवतोऽस्य दोषत्वसन्देहस्तल्लक्षणक एवायमन्यत्रापीति तत्राप्यसिद्ध्यादेरदूषणत्वमेव स्यादितीयं प्रतिबन्दीदुरुत्तरा प्रतिबन्दिवादिनोऽपि नापि द्वितीयः।

टी० ॥ [a]"यदी"ति दूषणलक्षणयोगित्वे दूषणत्वध्रौव्यादित्यर्थः तल्लक्षणाक्रान्तमप्येतददूषणं चेत्तदा लक्षणमतिव्यापकमलक्ष्येऽपि गतत्वादित्याह—[b]"परिहारे" इति। अदूष्यत्वाभिमतगामित्वादिदं तावददूषणमेव लक्षणं चेदतिव्यापकं तदा तदुपग्राहकं लक्षणान्तरमेव वक्तव्यमिति शङ्कते—। [c]"यदी"ति ॥

(१) अनापादकत्वम्, अनवस्थानापादकत्वमित्यर्थः।

[d] "कथमि"ति । लक्षणान्तरप्रणयनमशक्यमिति भावः ॥ अदूष्ये गतत्वाद्दोषत्वं दोषलक्षणोपपन्नत्वाच्च दोषत्वमिति सत्प्रतिपक्षतया सन्देह इत्याह—। [e] "नियामके"ति । अत्राऽदोषत्वेऽन्यत्रापीदं दूषणं न स्यादित्यपरां प्रतिबन्दिमापादयति—। [f] "किञ्चे"ति ।

मू० [a] "तथाहि उभयवादिसम्मतादूष्यत्वं धूमानुमानादिकं यदि प्रतिबन्दीकरोति(१)परस्तदा तद्दूषणे(२)ऽन्यत्र (३)क्वचिदप्येतदसिध्यादिकं नोद्भावनीयं परसाधनेषु तस्यैव धूमानुमानादेः प्रतिबन्द्या भयादित्येषा मयापि सुग्रहैव तं प्रतिप्रतिबन्द्याऽत्रापि शक्यते एव पठितुं यत्रोभयोः समो दोष इत्यादि * [b] अथ यं विशेषमादायप्रतिबन्दी स्यात्तन्मात्रस्यानुद्भावनं न तु सामान्यत एव ? *—इति [c] चेन्न, तत्र विशेषे प्रतिबन्द्या त्याजितदुष्टत्वे गतत्वात्तल्लक्षणमेव नेति स्यात् [d] विशिष्य तद्विशेषत्याजने च तादृशस्य लक्षणस्यासिद्धिरेव स्यादिति कृतं प्रतिबन्द्या ॥

टी० ॥ [a] "तथाही"ति । उद्भाव्यमानोयं दोषः सदनुमानमास्कन्दतीति भयेन दोषानुद्भावनं चेत्तदा तस्य क्वाप्युद्भावनं न स्यात्तदानीमपि सदनुमानास्कन्दभयस्य विद्यमानत्वात् इत्यपराप्रतिबन्दिः प्रतिबन्दिवादिनं प्रतीत्यर्थः दोषः सदनुमानं नास्कन्दत्येव किंतु पराभ्युपगमरीत्या दोषश्चेदयं स्यात्तदा सदनुमानमप्याकुलयेदिति प्रतिबन्दिग्रहणमित्याह—। [b] "अथे"ति । यं दोषं पुरस्कृत्य प्रतिबन्दिः स चेन्न दोषस्तदा तद्दोषलक्षणमतिव्यापकमलक्ष्येऽपि गतत्वादित्याह—। [c] "ने"ति । ननु प्रतिबन्दिग्रहणस्य नायमभिप्रायो यदयं दोष एव न भवति

(१) प्रतिबन्दीकरोति—दूषणीयं करोति । (२) तद्दूषणे तच्छास्त्रे । (३) अन्यत्र परसाधनेषु (असिद्धहेत्वाभासेषु) क्वचिदप्येतदसिद्ध्यादिकं नोद्भावनीयमित्यन्वयः ।

किन्तु यद्ययं दोषः स्यात्तदा तथापि स्यादित्यस्य प्रकृते यो दोषो दीयते तत्र दोषलक्षणमेव न गतमित्यभिप्रायस्तदा दोषलक्षणविरह एवाभिधीयतां किं प्रतिबन्द्येत्याह—। [d]"विशिष्ये"ति । असिद्ध्यादिसामान्यलक्षणमेव तथा विशेषणीयं येनातिव्याप्तिर्न स्यादित्यर्थ इति केचित् ॥

मू० * [a]अथ मद्दर्शनमात्राभ्युपगताद्दूष्यत्वं किञ्चित्पदार्थं प्रतिबन्दीकरोति (१) तदैतदुक्तं [b]तेन स्यादिह नेदं दूषणं वक्तव्यमभिधानेऽनयैव युक्त्या तवेष्टभङ्गप्रसङ्गात् ? *—इति तन्न, [c]इदमिह दूषणं वक्तव्यमनभिधानेस्यैवानिष्टस्य परसिषाधयिषितस्य सिद्धिप्रसङ्गात् इत्यभिधानानुकूलाया अपि प्रतिबन्द्याः सम्भवात् * [d]नन्वेवमेवास्तु तथाचाभिधाने नऽभिधाने चोभयतः पाशाप्रतिबन्दीरज्जुर्भवत एव दुर्निवारा स्यात् ? *—मैवम् ।

टी० ॥ ननु प्रपञ्चमिथ्यात्वसाधनं व्यावहारिकत्वं यदि प्रतिबन्दीकरोति(१)तदा तदापादितदोषस्यादोषत्वव्यवस्थापनं न प्रतिबन्दिवादिनोभिमतं येन लक्षणमतिव्यापकं स्यादपितु दोषत्वव्यवस्थापनमेवेत्यत आह—। [a]"अथे"ति ॥ [b]"तेने"ति । प्रतिबन्दीवादिनेत्यर्थः ॥ [c]"इदमिहे"ति । भेदः पारमार्थिको व्यावहारिकत्वादित्यत्र यदि वेदान्तिनास्वरूपासिद्धिर्वाच्या तदा प्रपञ्चो मिथ्या व्यावहारिकत्वादित्यपि स्वरूपासिद्ध्या दुष्टमेव स्यादिति यदि प्रतिबन्दीवादिनोभिमतं तदा प्रतिबन्दीपरिहाराय वेदान्तिनाप्यपरा प्रतिबन्दिः करणीया तद्यथा यदि व्यावहारिकत्वं मया नासिद्ध्या दूषणीयं तदा भेदस्य त्वदिष्टं पारमार्थिकत्व सिद्ध्येदित्यवश्यं मया दोषोयमुद्भाव्य इत्यर्थः [d]"नन्वि"ति । यदि दोषत्वं ब्रवीषि तदा त्वत्मा-

(१) प्रतिबन्दीकरोति=दूषणीयं करोति ।

धनमत्ययनेन दोषेण दुष्टं स्यात् नचेद्ब्रवीषि तदा मत्सिषाधयि-
षितं सिद्धो ऽित्यभिधानानभिधानयोस्तत्रैव सङ्कटप्रवेश इत्यर्थः ॥

मू० [a]मिथो विरुद्धायाः प्रतिवन्द्यास्तर्काभासत्वात् [b]मिथो विरोधस्य तर्कदूषणत्वात् [c]सत्प्रतिपक्षानुमानवद्द्वयोरपि परस्पर[d]प्रतिक्षेपेणैवोपक्षीणत्वादिति [e]न्यायद्वितीयाध्यायप्रथमाह्निक(१)सूत्रे प्रमेयताच तुलाप्रामाण्यवदित्यत्रापादितदृष्टान्ताभावलक्षणदोषसाम्येन प्रत्यवस्थितं पूर्वपक्षवादिनं निराकर्त्तुमाचार्यः समानमित्यनुत्तरमभ्युपगमादभ्युपगतं तावद्भवतास्मत्पक्षे दृष्टान्तो नास्तीतिब्रुवन्नुद्योतकरो यत्रोभयोरित्यादिवदतो भट्टस्य प्रतिभटो कर्त्तव्यः ॥

टी० ॥ [a]"मिथ" इति । अभिधानानभिधानाभ्यां दोषो मयि त्वया यदापाद्यते सेयं तृतीया प्रतिवन्दिः साच न सम्भवति मिथो विरुद्धाभ्यां धर्माभ्यामेकस्यापाद्यस्यापादनं तर्काभासो यत इत्यर्थः कथं तर्काभासोयमित्यत आह—। [b]"मिथ" इति ॥ [c]"सत्प्रतिपक्ष"ेति । यद्यभिधानपक्षे दोषस्तदानभिधानपक्षे दोषो न सम्भवती(२)त्युभाभ्यां दोषापादनद्वयस्य मिथः प्रतिबन्धादनुपपत्तिरित्यर्थः ॥ [d]"उपक्षीणत्वादि"ति । परस्पर प्रतिबन्धेन स्वस्वकार्याक्षमत्वादित्यर्थः ननु यत्रोभयोः समो दोषः इत्यभिदधतो भट्टाचार्यस्य प्रतिवन्द्यभ्युपगमस्त्वत्प्रतिवन्दिखण्डन विरुद्ध इत्यत आह—। [e]"न्याये"ति । भट्टाचार्यविरोधेप्युद्योतकराचार्यस्य प्रतिबन्दिखण्डनाभ्युपगमोस्त्येवेति तदनुरोध एव ममापीत्यर्थः ॥

मू० [a]तत्किं प्रतिवन्द्यादिदूषणं न भवत्येव * नन्वेवं भवतोपसिद्धान्तः स्यादिति चेत् ? *—[b]तर्हि दर्श-

(१) षोडश—(२) "यदि चानभिधानपक्षे दोषस्तदाऽभिधानपक्षे न सम्भवति"—इतिशेषः पूरणीयः, कथञ्चिद्विगलितो वा ज्ञेयः।

यापसिद्धान्तस्य लक्षणं प्रकृतसम्बद्धतया, c वाङ्मा-
त्रेणापसिद्धान्ते भवतः किमिति नापसिद्धान्तः
स्यात् * सिद्धान्तविपरीताभ्युपगमोऽपसिद्धान्तः
प्रतिबन्द्यादि भवता सिद्धान्तत्वेनाभिप्रेतं d ममेदं †
दर्शनमाश्रित्याभिधेयमिति भवता दर्शनविशेषस्या-
भ्युपेतत्वात् दर्शनस्य च तत्तत्पदार्थस्वीकारात्म-
कत्वात् तेषु च पदार्थेषु प्रतिबन्दीदूषणत्वादेः प्रवि-
ष्टत्वात् ? *-इति चेन्न, लक्षणमेव तावदिदमपसि-
द्धान्तस्य नोपपद्यते मत्सिद्धान्तविपरीतमभ्युपग-
च्छतोऽपसिद्धान्तप्रसङ्गात् ।

टी० ॥ ननु स्थाने स्थाने शङ्कराचार्यप्रभृतिभिः प्रतिब-
न्दिरभ्युपगतैवेति तदनभ्युपगमे तवापसिद्धान्त इत्यपसिद्धान्त-
खण्डनाय प्रस्तौति—। a"तर्हि किमि"ति ॥ b"तर्ही"ति । लक्षणा-
धीनप्रतिपत्तिकत्वाल्लक्ष्यस्येति भावः प्रकृतसम्बन्धितया लक्षणं
दर्शयेत्यर्थः ननु किं लक्षणोपदर्शनेन यतः प्रसिद्ध एवापसिद्धान्त
इत्यत आह—। c"वाङ्मात्रेणे"ति । अव्यवस्थितापसिद्धान्ता
पादनं सर्वत्रसुलभमित्यर्थः ननु कथामुपक्रममाणेन मया प्रति-
बन्दिः सिद्धान्तत्वेन नाभ्युपगता येन तदनभ्युपगमादपसि-
द्धान्तः स्यादित्यत आह—। d"ममेद†मि"ति । अभ्युपगतप्र-
तिबन्दिदोषत्वशास्त्राभ्युपगम एव कथोपक्रमे प्रतिबन्द्यभ्युप-
गम इत्यर्थः यदीदं लक्षणं तदा स्वसिद्धान्तस्य प्रपञ्चमिथ्यात्वस्य
विपरीतमभ्युपगच्छतो नैयायिकादेरपसिद्धान्तापत्तिरित्याह—।
e"लक्षणमि"ति ॥

मू० * स्वसिद्धान्त a स्तथापेक्षित ? *-इति चेन्न, b विशे-
षणपूरणमन्तरेण तदलाभात् c अन्यथा सर्वत्र विशे-
षणोपादानवैयर्थ्यम् एवमभ्युपगमे भवत एवेयमप-

(†) "ममेदम्"-इति क्वाचित्कः पाठः ।

सिद्धान्तकृत्या [d]निवृत्त्यापत्तेः त्वत्सिद्धान्ते शतशो हेत्वादौ विशेषणोपादानदर्शनात् परसिद्धान्तहेतूनां चानुपात्तविशेषणानामनैकान्तिकी कृत्य त्वच्छास्त्रे बहुशो दूषितत्वात् प्रथमं स्वशब्दविशेषणमनुपादाय दूषणभयेनेदानीं तत्करणे च हेत्वन्तरं नाम निग्रहस्थानं भवतः हेत्वन्तरं हि प्रथममविशेषणं साधकभागमभिधाय पश्चाद्विशेषणवत्तद्वचनं [e]किञ्चैवं लक्षणमभिदधानस्य भवतोऽप्राप्तकालतापातः अप्राप्तकालोवयवविपर्यास इति लक्ष्यमभिधाय हि लक्षणाभिधानं युक्तं च भवता विपर्यासः कृतः ॥

टी० [a]"तथापेक्षित" इति । यद्विपरीताभ्युपगमेनापसिद्धान्त इत्यर्थः ॥ [b]"विशेषणे"ति । स्वपदमनन्तर्भाव्य यल्लक्षणं कृतं तत्तस्तदलाभादित्यर्थः ॥ ननु सामान्यपदस्य विशेषे तात्पर्यात्सिद्धान्तपदं स्वसिद्धान्तपरमतो नोक्तदोष इत्यत आह-। [c]"अन्यथे"ति । एवं सति विशेषणं क्वापि न दीयेतेति भावः ॥ [d]"निवृत्त्यापत्तेरि"ति । ऽव्यावृत्त्यापत्तेरित्यर्थः । स्वशास्त्रे विशेषणपूरणात्परकीयहेत्वादौ च विशेषणमन्तरेणोपन्यस्ते त्वया दूषणाभिधानात् विशेषणपूरणस्य त्वत्सिद्धान्तत्वादित्यर्थः [e]"किञ्चैवमि"ति । लक्ष्यं पक्षमुपन्यस्य तत्रेतरभेदार्थं लक्षणस्य हेतोरभिधानमित्यस्य विपर्यासस्त्वया कृत इत्यप्राप्तकालस्ते निग्रहस्थानमित्यर्थः ॥

मू० (१) [a]एवमेवाभ्युपगमे भवत एवापसिद्धान्तेपातात् * [b]यस्तु प्रथमत एव स्वविशेषणमुपादत्ते तं प्रत्यनु-

(१) हेत्वभिधानपूर्वं पश्चात्प्रतिज्ञावचनमित्येवमेवोपन्यासक्रमस्याग्रोक्त दोषइत्यत आह-एवमिति-प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयनिगमनाऽवयवाः क्रमेणोपन्यसनीया इति भवच्छास्त्रेऽङ्गीकारादित्यर्थः ।

पात्तविशेषणपक्षाभिहितो दोषो वक्तव्यः [c]मदीयो हि सिद्धान्तः स्वसिद्धान्त एव मम [d]अत्र वाक्येऽभ्युपगमपदश्रवणादभ्युपगन्ता लभ्यते तस्य यः स्वकीयः स स्वशब्दार्थः पर्यवस्यति ? *–इति चेन्न, [e]ममाप्यभ्युपगन्तृत्वान्मयापि हि किञ्चिदभ्युपगम्यते एव * विपरीताभ्युपगन्तापेक्षित ? * इति चेन्न, अविशेषात् * सिद्धान्तविपरीताभ्युपगन्ता विपरीताभ्युपगन्ता ?*–इति चेन्न, तथाप्यविशेषात् ममापि त्वत्सिद्धान्तविपरीताभ्युपगन्तृत्वात् * स्वसिद्धान्तविपरीताभ्युपगन्ता तथाभिमत ? *–इति चेन्न,

टी० ॥ [a]"एवमेवे"ति । हेत्वभिधानानन्तरमेव प्रतिज्ञाभिधानमिति क्रमश्चेत्त्वयेदानीमभ्युपगन्तव्य इत्यर्थः ॥ नन्वेतावतापसिद्धान्तखण्डनं न कृतं स्वपदपूरणेन तल्लक्षणनिर्वाहादित्यत आह–। [b]"यस्त्वि"ति स्वेतिविशेषणस्य प्रक्षेपेपि वेदान्तिसिद्धान्तविपरीतमभ्युपगच्छतो नैयायिकादेरपसिद्धान्तप्रसङ्गस्तदवस्थ एवेत्यर्थः ॥ तदेवोपपादयति–। [c]"मदीयोही"ति । अभ्युपगन्ता स्वपदवाच्यो न च परदर्शनसिद्धान्तस्य परोऽभ्युपगन्तव्येन तद्विपरीताभ्युपगमे परस्यापसिद्धान्तः स्यादित्याह–। [d]"अत्रे"ति । एतावतापि तत्सिद्धान्ताभ्युपगन्तृत्वं(१) न लभ्यते किन्तु अभ्युपगन्तृत्वमात्रं तथा च सदोषस्तदवस्थ एवेत्याह–। [e]"ममे"ति । अविशेषादिति ममापि यत्किञ्चिद्विपरीताभ्युपगन्तृत्वादित्यर्थः ॥ [f]"तथापी"ति । सिद्धान्तस्याविशेषितस्यैवोपादानादित्यर्थः ॥

मू० [a]ननमतिप्राज्ञो सि(२)यतः [b]स्वपदमभ्युपगन्ता विशेषयितुं प्रवृत्तो ऽभ्युपगन्तारमेव स्वपदद्वाराविशेषयसि

(१) तत्तत्सिद्धान्तविवक्षतया विशेषरूपेण तदेकसिद्धान्तव्यवस्थाभ्युपगन्तृत्वमित्यर्थः । (२) प्रज्ञामतीत्यवर्त्तथ इत्यर्थः ।

परस्पराश्रया(१)न्नविभेषि स्वपदेपि साधारण्यप्रत्यवस्थानं परोक्तं पुनस्तदवस्थमेवेति च न प्रतिसन्धत्से(२) ᶜ * यस्य यः सिद्धान्तस्तेन तत्परित्यागोपसिद्धान्तस्तदीय इतिचेत् ? *-मैवम्, यस्य यः सिद्धान्त इति ᵈपुरुषव्यक्तिविशेषसिद्धान्तव्यक्तिविशेषपरत्वेऽसाधारण्यादव्यापकत्वं लक्षणदोषः यस्येतिसिद्धान्तसंबन्धिनः इत्यर्थे तेनेति च सिद्धान्तसंबन्धिनेत्यर्थे च भवतोऽपसिद्धान्तात् ᵉतथाहि सिद्धान्तसंबन्धिनो मम यः सिद्धान्तस्तस्य सिद्धान्तान्तरसम्बन्धिना भवता त्यागोस्त्येव * (३) ᶠत्याग एव तस्य नास्ति मया परिगृहीतविषयत्वात्त्यागस्य ? *-इति चेन्न,

टी० "नूनमि"ति । स्वपदार्थः साधारणो माभूदित्यभ्युपगन्ता तद्विशेषणत्वेनोपात्तस्तस्यापि साधारण्यं स्वपदेनापाकरोषि चेत्तदान्योन्याश्रय इत्यर्थः । एतावतापि नोक्तदोषोद्धार इत्याह—। ᵇ"स्वपदेपी"ति । ᶜ"यस्ये"ति । तथाच नैयायिकस्य स्वकीयसिद्धान्तविपरीताभ्युपगमादेवापसिद्धान्तो ननु परसिद्धान्तविपरीताभ्युपगमादपीत्यर्थः । यत्पदस्य व्यक्तिमात्रपरत्वेऽननुगमः साधारणत्वे पुनः पूर्वोक्तदोष इत्याह—। ᵈ"पुरुषे"ति । यत्पदस्य साधारणपरतायां दोषं व्युत्पादयति—। ᵉ"तथाही"ति ॥ ᶠ"त्याग एवे"ति । मया नैयायिकेन भवदीयसिद्धान्तस्य त्याग एव नास्तीत्यर्थः ।

---

(१) अयमाशयः । अभ्युपगन्तृनियमसिद्धौ स्वपदार्थनियमसिद्धिस्स्वपदार्थनियमसिद्धौ चाभ्युपगन्तृनियमसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयः । (२) स्वपदं परित्यज्य सम्प्रतियच्छब्दविशेषणप्रक्षेपेण शङ्कते-यस्य य इति- (३) त्यागशब्दबलेनातिप्रसङ्गपरिहारं चोदयति-त्याग एवेति-

मू० [a]यदि त्यागोऽस्वीकारस्तदा न परिगृहीतविषयता-नियमः([१]) * [b]अथ स्वीकृतस्यास्वीकारः ? *—तदा मया स्वीकृतस्य भवताऽस्वीकारो भवत्येव तथेति विशेषो नास्ति([२]) * [c]अथ तेनैव स्वीकृतस्य तेनैवास्वीकारः * सोऽपि न [d]तेनेति स्वीकर्त्रर्थे ममापि स्वीकर्तृत्वेन मया स्वीकृतस्य भवताऽस्वीकारे तवापसिद्धान्तापत्तेः * [e]एकेनैकस्य स्वीकृतस्यास्वीकारोऽपसिद्धान्त ? *—इति चेन्न, केनेति यद्येकसङ्ख्यायोगिनेति तदा मम यथैकसङ्ख्यायोगित्वं तथा तवापीति स एवापसिद्धान्तापातः * [f]अथैकेनेत्यभिन्नेनेति ? * —[g]तदापि स्वस्मादभिन्नत्वं तव च मम च समानम् अन्यस्मादभिन्नत्वं न मम न तवेत्यपसिद्धान्तविषयोच्छेदः ॥

टी० ॥ ([३])अस्वीकारमात्रस्य त्यागपदार्थत्वे परिगृहीतविषयत्वं नास्तीत्याह—। [a]"यदी"ति । यद्यपि परिगृहीतविषयत्वं त्यागस्येत्यभिधानानन्तरमयं विकल्पोऽनुपपन्नस्तथाप्यभिप्रायदार्ढ्यार्थं विकल्पो द्रष्टव्यः ॥ [b]"अथे"ति । प्रकृते तु त्वया स्वीकृतस्य मयाऽस्वीकार इति नापसिद्धान्तापातः इत्यर्थः ॥ तत्पदस्य स्वीकारकर्तृमात्रपरत्वे स एव दोष इत्याह—। [c]"तेनेती"ति ॥ [d]"एकेने"ति स्वीकारास्वीकारकर्त्रोरैक्यं विवक्षितमित्यर्थः ॥ एकमप्ये([४])कसङ्ख्यायोगित्वं चेत्तदा स एव दोष इत्याह—।

---

(१) पुनरपि प्रथमकल्पनिरासाय शङ्कते—अथेति (२) तत्प्रति तत्पदप्रक्षेपेणाद्यकल्पमङ्गीकृत्य पुनः शङ्कते—अथेति । (३) अथ स्वीकृतस्यास्वीकारस्त्यागोऽस्वीकारमात्रं वा । नाद्यः । व्याघातात् । नापि द्वितीयः इत्याह—अस्वीकारमात्रस्येति— (४) एकमपि—एकपदस्यार्थोऽपि । एकसङ्ख्यायोगित्वम् = एकत्वसङ्ख्यावत्वम् ।

[e]"ने"ति स्वीकारास्वीकारकर्त्रोरभेदो विवक्षित इति न पूर्वदोष इत्याह—। [f]"अथे"ति। स्वाभेदविवक्षायां पूर्वदोषतादवस्थ्यं(१) पराभेद विवक्षायामसम्भवलक्षणदोषः नहि कश्चित्परस्माद-भिन्नो भवतीत्याह—। [g]"तदापी"ति॥

मू० * [a]अथ स्वीकर्त्तुरस्वीकर्त्तृतो न भिन्नत्वं ? *-तदा-ऽयमर्थः स्यात् स्वीकर्त्तृतो न भिन्नेन एकस्य स्वीकृ-तस्यास्वीकारोऽपसिद्धान्तस्तथाच स एव भवतोऽप-सिद्धान्तः [b]मया यदीयाङ्गीकारः किञ्चित्स्वीकर्त्तु-रभिन्नस्य भवतस्तदीयास्वीकर्त्तृत्वात् [c]एतेनैकस्यैकेन स्वीकारास्वीकारावपसिद्धान्त इत्यपास्तं [d]मिलि-तयोरावयोरपसिद्धान्तापातात् * [e]अथ तत्स्वीक-र्त्तुरेव तदस्वीकर्त्तुरभिन्नत्वमेकशब्देनाभिमतं ? *-॥

टी०॥ ननु स्वीकर्त्तृप्रतियोगिकभेदात्यन्ताभाववता यो-ऽस्वीकारस्तुल्यविषयकः सोऽपसिद्धान्त इति शङ्कते—। [a]"अथे"ति। प्रपञ्चसत्यत्वस्वीकर्तृप्रतियोगिकभेदात्यन्ताभाववता भवता प्रपञ्चमिथ्यात्वास्वीकारोपसिद्धान्तः स्यादत्रापि स्वीकर्तृतोभिन्न एवास्वीकर्त्ता विषयः प्रपञ्चोप्येक एवेत्याह। [b]"मये"ति। यद-ङ्गीकारो यस्य विषयस्य प्रपञ्चमिथ्यात्वादेरङ्गीकार इत्यर्थः॥ [c]"एतेने"ति। स्वीकारास्वीकारकर्त्रोः कर्मण(१)श्चैक्यं यत्रे(२)ति शङ्कार्थः॥ एकत्वसङ्ख्यायोगित्वविवक्षादोषे सत्येव दोषान्तर-माह—। [d]"मिलितयोरि"ति। एकेन मया भवता च कस्यचिद्वि-षयस्य स्वीकारः कस्यचिच्चास्वीकार एक एवापसिद्धान्त उभयोः स्यादित्यर्थः। विषयैक्यविवक्षायामपि प्रकारभेदमाश्रित्य स्वी-कारास्वीकारावेकेन सम्भवत एवेति भावः। यद्वा विष-याभेदमविवक्षित्वैव पूर्वशङ्का तेन तद्विवक्षया शङ्कान्तरमाह—। [e]"अथे"ति॥

(१) कर्मणः=स्वीकारविषयस्य। (२) "तत्रापसिद्धान्तः"—इति शेषः।

मू० [a]तदापि यदि स्वीकारविषयाभिन्नत्वं तच्छब्देनोच्यते ऽस्वीकारविषयस्य तदा स्वीकर्त्रन्तरस्वीकारविषयस्य भवता किञ्चित्स्वीकर्त्रभिन्नेनास्वीकारविषयतया स्वीकारविषयाभिन्नत्वस्वीकारेण भवतोऽपसिद्धान्तप्रसङ्गस्य दुर्वारत्वात् * [b]एकेन स्वीकर्त्रा ननु भिन्नेन स्वीकारास्वीकारौ विवक्षितौ ? * —इति चेन्न, [c]एकेन स्वीकर्त्रेत्येतदेव विवेचयन् भूयस्तदाकर्षन्नभिहितदूषणगणाव्यावृत्त्यापत्त्या कथय कथं न घनाघनसमय(१)समाग[d]मोदीयमानतरलतरङ्गिणीवेणिजलविवर्त्तनिर्वर्त्तितावर्त्तचक्रचङ्क्रम्यमाणतृणकदम्बविडम्बनामनुभविष्यसि * स्वीकृत्यास्वीकारः स ? *—इति चेन्न,

टी० ॥ [a]"तदे"ति । स्वीकर्त्रन्तरस्य वेदान्तिनः स्वीकारविषयः प्रपञ्चमिथ्यात्वं तस्य स्वीकर्त्रन्तराभिन्नेन भवता यो स्वीकारः सोपसिद्धान्तः स्यादित्यर्थः ॥ नन्वत्रापि स्वीकारास्वीकारौ भिन्नकर्तृकावेव पर्यवसन्नौ समानकर्तृकौ च विवक्षिताविति नोक्तदोष इत्याह । [b]"एकेने"ति ॥ एकेनेत्येकसङ्ख्यायोगिनेत्युक्तदोषतादवस्थ्यमेवेत्युपहसन्नाह—। [c]"एकेने"ति । तदाकर्षन् दूषितविशेषणैरेव विशेषयन् दूषणगणाव्यावृत्तिर्दूषणगणप्रत्यासत्तिः कथं न विडम्बनामनुभविष्यसीति कथयेत्यन्वयः । [d]"उदीयमाने"ति दैवादिकस्येङ् गताविति धातोरात्मनेपदिनो रूपं वेणिः प्रवाहः जलविवर्त्तो भूयस्तया जलपरिणामस्तेन निर्वर्त्तितो निष्पादित आवर्त्तोम्भसां भ्रमिस्तस्य चक्रं समूहः तत्र चङ्क्रम्यमाणस्य घूर्णमानस्य तृणसमूहस्य या विडम्बना विकत्थना तामित्यर्थः ॥

मू० [a]कार्यविवेचनेनोक्तबाधापातात् [b]अस्वीकृत्य स्वीकारे च तदभावापत्तेः । [c]किञ्च सिद्धान्तपरित्यक्तरि

(१) वर्षासमयेत्यर्थः ।

यदपसिद्धान्तोद्भावनं तत् किं स्वीकृतदर्शनानुमतापसिद्धान्तदूषणभावे वादिनि उतानेवम्भूते [d]आद्ये पर्वसिद्धान्तवदपसिद्धान्तेप्यनेन व्युत्थातुं शक्यते तत्र किं वक्तव्यं * [e]न तावन्न वक्तव्यमेव किञ्चित्पूर्वसिद्धान्तत्यागादेवापसिद्धान्तेन निगृहीतत्वादतियुक्तम् ? *- [f]अपसिद्धान्ते तत्परिहारस्य(१)तद्दूषणत्वान्यतरासिद्धेस्तेनाभिहितत्वात् ।

टी० ॥ [a]"क्त्वार्थे"ति । क्त्वाप्रत्ययस्याप्येककर्तृकत्वमर्थः । तत्र चैकपददोषतादवस्थ्यमित्यर्थः ॥ [b]"अस्वीकृत्ये"ति । अपसिद्धान्तस्यास्वीकृतस्य नैयायिकेन स्वीकारेऽपसिद्धान्तो न स्यात् क्त्वाप्रत्ययेन स्वीकारपूर्वकास्वीकारस्यैवाभिधानादित्यर्थः॥ ननु सिद्धान्तपरित्याग एवापसिद्धान्तः सचोभयथाप्य भवति स्वीकृत्यास्वीकारे अस्वीकृत्य स्वीकारे वेत्यत आह—। [c]"किञ्चे"ति । यद्दर्शनमाश्रित्य कथायां प्रवर्त्तते तद्दर्शनं स्वीकृतापसिद्धान्तदोषभावमुत नेति विकल्पार्थः ॥ [d]"आद्ये" इति । सिद्धान्तं त्यजता तेन यद्यपसिद्धान्तस्य दोषत्वमपि त्याज्यं तदा तस्मै किं वाच्यमित्यर्थः ॥ [e]"न तावदि"ति । मृतमारणस्यानर्हत्वादित्यर्थः । [f]"अपसिद्धान्ते" इति । येन निग्रहेण मृतस्तत्र विप्रतिपन्नश्चेत्तदा न मृत एवेत्यर्थः ॥

मू० [a]अन्यथा स्वाभिप्रायेणासिद्धिमुद्भाव्यैव कथां विच्छिन्दानो विजयेत परासिद्धिपरिहारं नापेक्षेत इत्यनसिद्धावप्यसिद्धिमुद्भाव्य परं पराजित्याप्रत्यूहं गृहान् प्रतिष्ठेत * [b]निगृहीतस्य तस्यापरमभिधानमनादरणीयमेवेति चेन्न ? *- [c]अन्यतरासिद्ध्या निग्रहपरिहारस्यैव तेनाभिधीयमानत्वात् [d]तथाप्यनादरणेऽन-

(१) तत्परिहारस्य तेनाऽभिहितत्वादित्यन्वयः । तद्दूषणत्वेत्यत्र तदिति पदं क्वचित्पुस्तके नास्ति ।

सिद्धावसिद्धिमुद्भाव्यपराभिधीयमानमसिद्धिपरिहा-रमनादृत्य विजयेतैवेत्युक्तम् * [e]अथ मन्यसे मध्य-स्थेनैतद्विचारणीयं किमनसिद्धावसिद्धिरनेनोक्ता अ-नपसिद्धान्ते चापसिद्धान्तः एतद्विचार्य्य तेनैव जय-पराजयाववधारणीयौ एतदर्थमेव मध्यस्थोपस्थापन-मिति ? * [f]तर्हि वादिना साधने प्रयुक्ते दुष्टमेत-दित्यभिधायैव प्रतिवादिना निवर्त्तनीयं मध्यस्थस्तु परमार्थतो दुष्टत्वमदुष्टत्वं वा तस्य साधनस्य विचार्य जयपराजयाववधारयिष्यति सोयं प्रसूय निर्वृत्ती-भूतपिकदम्पत्यपत्य(१)पोषणकृतमहायासवायसव्य-सनमासादयिष्यति मध्यस्थोवराकः तावकदुःपरा-मर्शप्रकर्षेण ।

टी० ॥ [a]"अन्यथे"ति । यदि परोद्भावितदोषे परविप्रतिप-त्तिर्न निरसनीयेत्यर्थः । परासिद्धिपरिहारं परेण क्रियमाणमसि-द्धिपरिहारम् । अनसिद्धौ परोद्भावितासिद्धिशून्ये ॥ [b]"निगृहीत-स्ये"ति । अपसिद्धान्तेन निग्रहेण निगृहीतस्यापसिद्धान्ते विप्र-तिपत्तिवचनं नादरणीयमित्यर्थः । अपसिद्धान्तपरिहाराय तस्य तत्र विप्रतिपत्तिरतोवश्यमादरणीयेत्याह—। [c]"अन्यतरे"ति । पूर्वोक्तमेव विपक्षे दण्डं स्मारयति—। [d]"तथापी"ति । उद्भावि-तदोषपरिहारं क्वापि नोद्भावयितापेक्षेतेत्यर्थः ॥ [e]"अथे"ति । उद्भावितदोषस्य समीचीनत्वे स्थापनावादिनस्तदसमीचीनत्वे निरनुयोज्यानुयोगेन दूषणवादिनोभङ्गमेव मध्यस्थो व्यवस्थाप-येन्न तूद्भावितदोषे वादिविप्रतिपत्तिर्वादिना गवेषणीयेत्यर्थः ॥ तर्हि वादी विशिष्य दोषमपि नोद्भावयेत्तत्रापि मध्यस्थस्यैव दोषविशेषविचारणाप्रसः स्यादित्युपसंहरति—। [f]"तर्ही"ति ।

सू० * अथोच्यते [a]संप्रतिविप्रतिपद्यतां नामापसिद्धान्ते-

(१) अपेक्षेत् = आदरेत् ।

प्यसौ किमेतावता पूर्वस्वीकृतापसिद्धान्तदूषणभावस्य दर्शनस्य तावत्तेन स्वीकरणमकारि तदेवादायापसिद्धान्तस्योपन्यासो युक्तः इति ? * —मैवम्, [b]यदीदानींतन्यननुमतिरस्य नाद्रियते अस्यामुपजातायामपि प्राक्तनानुमतिमादायैव दूषणप्रवृत्तिः तदापसिद्धान्तस्यापि कुतोवकाशः स([2])हि पूर्वमनुमतस्येदानीमननुमतिमाश्रित्यैव प्रवर्त्तते नान्यथा [c]तस्मात्स्वीकृतापसिद्धान्तदूषणभावमपि वादिनं प्रति विप्रतिपत्तिकाले साधनीयमपसिद्धान्तस्य दोषत्वमिति । [d]द्वितीयानवकाशः ।

टी० ॥ सामान्यतोप्यनङ्गीकृततद्दोषभावस्यैव तत्र विमतिरूपा देया येन तु तद्दोषभावः सामान्यतोभ्युपगतस्तस्यापि कथाकालीना तद्दोषविप्रतिपत्तिश्चेदादरणीया तदा क्वचिदपि दोषव्यवस्थितिर्न स्यात् को हि परापादिते दोषे न विप्रतिपत्स्यते इत्याशङ्कते—। [a]"सम्प्रती"ति । पूर्वस्वीकृतास्वीकारसाम्येप्यपसिद्धान्त आद्रियते अपसिद्धान्तविप्रतिपत्तिः कथाकालीना कथं नाद्रियेतेत्याह—। [b]"यदी"ति । साप्याद्रियतां किं तेनेत्यत आह—। [c]"तस्मादि"ति । तथाच कथाकालेऽपसिद्धान्तस्य दोषत्वं व्यवस्थापनीयं तच्चोक्तक्रमेणाशक्यमित्यर्थः ॥ [d]"द्वितीयानवकाश" इति वादिनैव तत्रापसिद्धान्तस्य दोषत्वं व्यवस्थापनीयं न तु मध्यस्थेनेति मध्यस्थस्य द्वितीयस्यानवकाश इत्यर्थः ।

सू [a]यस्य तु सौगतादेर्मते ऽपसिद्धान्तो न दूषणं तं प्रति साधनीयमवश्यमेवास्य दूषणत्वं * [b]नच वाच्यं योपि सिद्धान्ते विप्रतिपत्तिं करोति तं प्रति व्याघात

---

(१) पिकदम्पती स्वापत्यं प्रसूय काकापत्यमपसार्य तत्स्थाने तं निधाय काकेन स्वापत्यं पोषयतः । (२) सः=अपसिद्धान्तः ।

एवापादनीयः? *—[c]दर्शनविशेषं स्वीकुर्वता प्रथमं(१) तद्दर्शनान्तर्निवेशिनः प्रतिबन्दीदूषणत्वादेस्तेन स्वीकारात् पश्चात्तस्यैवास्वीकारस्तावेतौ स्वीकारास्वीकारावेकेनैकस्य व्याहताविति ।

टी० ॥ तदेवाह—। [a]"यस्येति । यथा सौगतं प्रति वादिनैव तद्दोषत्वं व्यवस्थाप्यं न तु मध्यस्थेनेत्यर्थः यद्वाऽपसिद्धान्ते विप्रतिपन्नं प्रत्यपसिद्धान्तस्य द्वितीयस्यानवकाश इत्यर्थः । तद्दोषत्वस्य तं प्रत्यव्यवस्थितत्वात् ॥ ननु कथायां कथकेन दोषत्वं यदि व्यवस्थाप्यं तदा कथैव न पर्यवस्येदित्यत आह—। [b]"यस्य त्वि"ति । अनभ्युपगतापसिद्धान्तदोषत्वं सौगतं प्रति कथावसरेऽपि तद्व्यवस्थापनस्य व्यावहारिकत्वादित्यर्थः । यद्वा तदानेवंभूतं प्रतीति यो द्वितीयो विकल्पः तस्यानवकाश इत्यर्थः ॥ कुतः इत्यत आह—। "यस्य त्वि"ति तुशब्दो हेत्वर्थः । साधनीयदोषभावस्यापसिद्धान्तस्य तं प्रत्युद्भावनमनुचितमेव यत इत्यर्थः ॥ नन्वपसिद्धान्ते विप्रतिपन्नं प्रत्यपसिद्धान्तान्तरं नोद्भाव्यं येन तद्दोषभावस्यान्यतरासिद्धत्वं स्यादपि तु व्याघात उद्भाव्य इत्यत आह—। [c]"नचे"ति । व्याघातं स्फुटयति दर्शनेति प्रतिबन्दीदूषणादेरित्येतद्गुणसंविज्ञानबहुव्रीहिणापसिद्धान्त एवाभिहितस्तेनापसिद्धान्तस्य स्वीकृतस्यास्वीकारो लभ्यते यद्वा प्रथमापसिद्धान्तसाम्यदर्शनाय प्रतिबन्द्यादेरित्युक्तम् ।

मू० [a]यद्ययमपसिद्धान्तात्मैव व्याघातस्तदाऽपसिद्धान्तदूषणत्वे विप्रतिपन्नस्य विप्रतिपत्तिमभ्युदस्य नभिधातुं शक्यः * अथ दूषणान्तरमयं व्याघातोपसिद्धान्तमनुपजीव्य सम्भाव्यमानोद्भावनः? *—तदा

(१) केषुचित्पुस्तकेषु मूले "प्रतिबन्दीदूषणत्वादेः"—इति पाठः । प्रथममित्यस्य स्वीकारादित्यनेनान्वयः ।

सार्वत्रिकापसिद्धान्तोदाहरणेऽप्ययमेवास्तु किमपसिद्धान्तस्य दूषणताङ्गीकारेण [b]किञ्च एवमपसिद्धान्ते उद्भाविते पश्चात्तद्विप्रतिपत्तावुपजातायामपसिद्धान्तमुपेक्ष्य व्याघातलक्षणस्यास्य दोषान्तरस्याभिधाने प्रतिज्ञाहान्यापत्तेः प्रतिज्ञाहानिः [c]स्वीकृतोक्तत्याग इति [d]एवं प्रथमं किञ्चित् दूषणमुक्त्वा तत्परिहारिणः दूषणान्तराभिधाने न प्रतिज्ञाहानिरिति गतं प्रतिज्ञाहान्यादिभिर्निग्रहैः ।

टी० ॥ व्याघातो यद्यपसिद्धान्त एव तदा तत्र विप्रतिपन्नं प्रति तदुद्भावनानर्हतैव दूषणान्तरं चेत्तदाऽपसिद्धान्त एव पृथक् निग्रहस्थानं न स्यात्तुल्यलक्षणत्वादित्याह-। [a]"यद्यपि"ति । व्याघातस्य दोषान्तरत्वपक्षे दोषान्तरमाह [b]किञ्चेति दूषणहानेरपि प्रतिज्ञाहानिपदेन सङ्गृहीतत्वादित्यर्थः दूषणहानिसाधारणं प्रतिज्ञाहानिलक्षणमाह-। [c]"स्वीकृतोक्ते"ति ॥ नन्वेवं प्रतिज्ञातं यदपसिद्धान्त एवात्र दोषस्तथा च तत्र व्युत्थितं प्रति व्याघातोद्भावने कथं प्रतिज्ञाहानिः स्यादित्यत आह-। [d]"एवमि"ति । तत्परिहारिणस्तं दोषं त्यजतस्तन्निर्वाहमकुर्वत इति यावत् "तत्परिहारिणी"ति क्वचित्पाठस्तत्राप्ययमेवार्थः । स्वीकृतोक्तत्यागे सत्यपि यदि न प्रतिज्ञाहानिस्तदा क्वचिदप्ययं दोषो न भवेदित्यर्थः । आदि पदात् प्रतिज्ञान्तरादिपरिग्रहः ।

सू० * [a]प्राक् प्रतिज्ञातदोषनिर्वाहार्थमेव निग्रहान्तरकथनात् नैष दोष ? *-इति चेन्न, (१) [b]पूर्वनिग्रहपरिहारमकृतवति तेनैव पराजिते निग्रहान्तरोपन्या-

(१) पूर्वोद्भाविते निग्रहे परिहृते व्याघातनिग्रहोद्भावनमुतापरिहृत एव नाद्यः प्रतिज्ञाहान्यापत्तेः द्वितीयश्चेत्तत्राह-नेति-

मस्यायुक्तत्वादिति (१) * ᶜनचानेन भयेन भवता व्याघात एवाभिधातव्यः प्रथमं नापसिद्धान्त इति वाच्यम् ? *-अपसिद्धान्तवैयर्थ्यप्रसङ्गात् ᵈसर्वत्रापसिद्धान्तोदाहरणे व्याघाताभिधानस्यैव मङ्गीकर्त्तव्यत्वा ᵉन्नहि क्वचिच्छक्यतेवधारयितुं मयापसिद्धान्ते उद्भाविते नायं तत्र विप्रतिपत्स्यते इति ।

टी० ॥ ननूद्भावितापसिद्धान्तनिर्वाह एव व्याघातोद्भावनेन क्रियते तथा च कथं प्रतिज्ञाहानिरित्याह--। ᵃ"'प्रागि"'ति ॥ ᵇ"'पूर्वं"'ति । पूर्वनिग्रहोपसिद्धान्तस्तत्परिहारमकृतवति दोषान्तरानवकाशान्नहि मृतोपि मार्यते इत्यर्थः । क्वचित्परिहारमकृतवतीति(२)पाठः । तत्र प्रथमोद्भावितापसिद्धान्तरूपनिग्रहस्थानपरिहारः तत्र व्युत्थानेनान्यतरासिद्ध्यादिना कृतः तत्परिहारमपसिद्धान्तदोषत्वव्यवस्थापनमकृतवति वादिनि निरनुयोज्यानुयोगेन पराजिते निग्रहस्थानान्तरस्य व्याघातस्य य उपन्यासः स न युक्तः पराजितवादिकर्त्तृक उपन्यासो न युक्त इत्यर्थः ॥ ᶜ"'नचे"'ति । अपसिद्धान्तदोषत्वे व्युत्थितं प्रति दोषत्वव्यवस्थापनभयेनेत्यर्थः एवं सत्यपसिद्धान्तः क्वापि लब्धावकाशो न भवेत्सर्वत्र व्याघातस्यैवोद्भावनीयत्वादिति तद्दोषत्वव्युत्पादनवैयर्थ्यं स्यादित्यर्थः ॥ एतदेवाह--। ᵈ"'सर्वत्रे"'ति ॥ ननु यत्रैव नापसिद्धान्तदोषत्वे विप्रतिपत्स्यते तत्रैवायं लब्धावकाशः स्यादित्यत आह--। ᵉ"'नही"'ति ॥

मू० * नन्वस्त्वेवं विप्रतिपन्नं प्रत्यपसिद्धान्तस्य दूष-

(१) अयुक्तत्वं चात्राकृतपरिहारे पूर्वनिग्रहे निग्रहान्तरोद्भावनेनोद्भावयितुरेवनिग्रहान्तापत्त्या बोध्यमिति भावः ।

(२) पूर्वनिग्रहपरिहारपरिहारमकृतवतीति पाठ इत्यर्थः ।

णत्वं प्रसाधनीयमिति ? *-(१)मैवं, [b]येनाप्यस्वीकारदण्डेन तत्स्वीकारयिष्यसि तदनङ्गीकारस्यापि सम्भवात् उक्तं च सौगतैः [c]"नहि शास्त्राश्रया वादा भवन्ती"ति नापसिद्धान्तो निग्रहाधिकरणमिति [d]रिक्तस्य जन्तोर्जातस्य गुणदोषमपश्यतः विलब्धा वत केनामी सिद्धान्तविषयग्रहा इति ।

टी० ॥ ननु यथा सौगतं प्रत्यपसिद्धान्तस्य दोषत्वं तदैव व्यवस्थापनीयं तथान्यमप्यपसिद्धान्तव्युत्थितं प्रतीत्याह- । [a]"नन्वि"ति । ननु यत्किञ्चिदनिष्टान्तरमुपन्यस्यापसिद्धान्तो व्यवस्थाप्यस्तत्रापि तद्व्युत्थितिसम्भवादित्याह- । [b]"येनापी"ति । अपसिद्धान्तस्यादोषत्वे सौगतानुमतिमाह-- । [c]"नही"ति । कथायां यथास्फुरणं वक्तव्यं कलाक्रमेण नतु शास्त्रानुरोधस्तथा चापसिद्धान्तो निग्रहस्य कथाकारणसम्यग्ज्ञानाभावस्याधिकरणमुन्नायकं न भवतीत्यर्थः ॥ [d]"रिक्तस्ये"ति । न खल्वयं सिद्धान्तमादायैव कश्चिज्जायते येनास्यायं सिद्धान्त इति नियमः स्यात् न वा गुणदोषविचारविधुरेण जन्मानुपदं स्वेच्छया सिद्धान्तः परिगृहीतो नवा जातमात्राय केनचिन्नियामकेन सिद्धान्ता विलभ्यन्ते तथायं सिद्धान्तस्तवायं सिद्धान्त इति तथा च सिद्धान्तो न कस्यापि येन तं त्यजतोऽपसिद्धान्तः स्यादित्यर्थः । सिद्धान्तविषयग्रहा इति रूपकं(२) यथा विषयो ग्रामादिः राजादिना विलभ्यते तथा न सिद्धान्तोपीत्यर्थः ॥

मू० [a]अत्र कश्चिदाह शास्त्रमनाश्रित्य कथारम्भानुपपत्तिः यदा हि क्षणभङ्गसाधनप्रयोक्ता [b]अस्फुतिमता स्थिरवादिना सिद्धसाधनमुद्भाव्य निगृह्यते तदा

(१) दूषणत्वेन तदङ्गीकृतव्याघातादिदण्डेनापसिद्धान्तस्य त्वया दूषणत्वं प्रसाधनीयं तदपि न सम्भवति पूर्वं सिद्धान्तवदेवव्याघातदण्डदूषणत्वादपि व्युत्थानसम्भवादिति परिहरति-मैवमिति-इति तु विद्यासागराः (२) रूपकम्-रूपकालङ्कारः ।

[c]किं कुर्यात् [d]* प्रथमविप्रतिपत्तिविरोधमुद्भावयेत् ? *—इति चेत्, [e]एवं तर्हि विप्रतिपत्त्यनुगुणप्रमेयान्तरव्यतिक्रममप्युद्भावयेदेव अन्यथा विप्रतिपत्तिव्यतिक्रममप्युपेक्षेत न खलु तत्तदनुगुणव्यतिक्रमयोर्विरोधापत्तिं प्रति कश्चिद्विशेषः [f]* नचैकपुरुषार्थानुगुणाङ्गाङ्गिभावव्यवस्थितपदार्थजातव्युत्पादनादन्यच्छास्त्रं नाम *

टी० ॥ नहि शास्त्राश्रया वादा भवन्तीति वादिनं सौगतं प्रति परिशिष्टे(१) यदुक्तमुदयनाचार्यचरणैस्तदाह—। [a]"अत्र कश्चिदि"ति ॥ [b]"अस्फूर्तिमते"ति । दोषान्तरस्फुरणरहितेन ॥ [c]"किं कुर्यादि"ति । अपसिद्धान्तं तिरस्कृत्य किमन्यद्ब्रूयादित्यर्थः ॥ ननु स्थैर्यपक्षं गृहीत्वा कथायां प्रवृत्तः क्षणभङ्गमङ्गीकुर्वन् प्राथमिकविप्रतिपत्तिविरोधेनैव निग्रहीतुं शक्यते नापसिद्धान्तेनेति शङ्कते—। [d]"प्रथमे"ति । स्थैर्याभ्युपगमविरोधमित्यर्थः । यदि तत्कालीनस्थैर्याभ्युपगमविरोधो दोषस्तदा स्थैर्यसाधनोपयुक्तप्रमेयान्तरव्यतिक्रमोपि दोष एवाविशेषादित्याह—। [e]"एवमि"ति । स्थैर्यवत् स्थैर्यसाधकप्रत्यभिज्ञानप्रामाण्यमपि तदभ्युपगमविषय एवेति भावः । ननु भवत्वेवं तथापि नहि शास्त्राश्रया वादा इत्यत्र किमुक्तं भवेदित्यत आह [f]"नचे"ति । एकः पुरुषार्थः स्वर्गोपवर्गो वा तदनुगुणं तदुपयुक्तमङ्गाङ्गिभावापन्नं यत्पदार्थजातं तद्व्युत्पादनात्तद्व्युत्पादकादन्यादित्यर्थः । कर्तरि ल्युट् प्रत्ययान्तो व्युत्पादनशब्दः करणव्युत्पन्नो वा यथा मीमांसायां स्वर्गः पुरुषार्थस्तदङ्गमपूर्वं तदङ्गं च यागादि तद्व्युत्पादनमेवमान्विक्षिक्या(२)मपवर्गः पुरुषार्थस्तदङ्गाङ्गिभावापन्नं प्रमाणप्रमेयसंशयादीति ॥

मू० [a]तस्मात् क्षणिकत्वस्वीकारे तदनुगुणायोहादिसम-

(१) परिशिष्टे—परिशिष्टनामके ग्रन्थे । (२) आन्विक्षिक्याम्—न्याये ।

स्तत्स्वीकारः तदेकपरिहारे वा समस्ततदनुगुणपरिहार इति परमेश्वरोऽपि नान्यथा करणे क्षमः [b] * नच समस्ततदनुगुणपदार्थजातं कथारम्भे स्वशब्देनाभिधातुमुचितं * तदैव शास्त्रप्रणयनप्रसङ्गात् [c]परिषदनपेक्षितत्वाच्च [d] * नच तद्व्यतिक्रमोद्भावनाय समस्ततदनुगुणोहः परस्परशास्त्रमनाश्रित्य शक्यः * [e]नच तदनुगुणव्यतिक्रमे तदुपेक्षणे वा तत्त्वप्रतिपत्तिजयावित्यकामेनापि तत्तादधिकारप्रवृत्तं शास्त्रमेवाश्रयणीयम् ? * —इति ।

टी० ॥ किमतो यद्येवमित्यत आह—। [a]"तस्मादि"ति । तथाच तात्कालिकविप्रतिपत्तिविषय परित्यागवत्तदनुगुणसमस्तपरिहारोऽपि दोष इत्यर्थः । एवं च शास्त्रमाश्रित्यैव कथेति तदुक्त(१)समस्तपदार्थातिक्रमस्य दोषत्वमाह—। [b]"नचे"ति ॥ [c]"परिषदि"ति । विप्रतिपत्तिविषयसाधनदूषणाभिधानमात्रे परिषदाकाङ्क्षेत्यर्थः ॥ ननु तदनुगुणा अपि पदार्थाः कथाकाले स्वयमुन्नीयतां वादिना किं परस्परं वादिनोः स्वस्वशास्त्राश्रयणमत आह—। [d]"नचे"ति । ननु तदनुगुणव्यतिक्रमोऽपि नोद्भाव्यतामत आह—। [e]"नचे"ति ॥

सू० [a]तदेतदपेशलं, किं तदनुगुणं प्रमेयान्तरं यदनभ्युपगमे विरोधमुद्भावयेदित्युच्यते द्वयमभ्युपगम्यं सम्भवति एकं तावद्यदनभ्युपगमे कथैव प्रवर्तयितुमशक्या यथा प्रमाणादि सर्वकथकसिद्धम्, इतरत्तुप्रतिदर्शनसिद्धं किञ्चिद्यथा क्षणभङ्गेश्वरादि तत्र यदि प्रथममभ्युपगम्यैव कथाप्रवृत्तिरिति तत्स्वीकारे पश्चा-

(१) शास्त्रोक्तेत्यर्थः ।

त्तदनङ्गीकारेपसिद्धान्तः तन्न ([1]) स्वव्याघातकत्वेन तस्य([2])भवद्भिरेव जातित्वाङ्गीकारात् ॥

टी० ॥ तदिदमाचार्यमतं खण्डयति-। [a]"तदेतदि"ति । सर्वतन्त्रसिद्धान्तो हि प्रमाणं धर्म्यादिवत्तदनभ्युपगमेप्यपसिद्धान्तो न भवेत् किन्तु जात्युत्तरमेव स्यात् प्रमाणानभ्युपगमे स्वपक्षसाधकानुमानप्रयोगो व्याहतः धर्म्यनभ्युपगमे च कुत्र धर्मिणि स्वहेतुं प्रयुञ्जीतान्ततोसाधकतासाधकानुमानमपि प्रमाणमेव तत्रापि च धर्म्यपेक्षैवेति स्वव्याघातकत्वाज्जात्युत्तरमेतदित्यर्थः। यद्यपि नैतज्जात्युत्तरं प्रमाणं नास्ति धर्मी वा नास्तीत्येतावन्मात्राभिधानस्य चतुर्विंशतौ जातिष्वनन्तर्भावात् तथापि प्रमाणं नास्तीतिवाक्यमात्मानमपि शब्दरूपं प्रमाणं व्याहन्त्येवेति जातिसामान्यलक्षणाक्रान्ततया आकृतिगणत्वेनाभ्युपगतायामनुपपत्तिसमायां जातावन्तर्भाव एव अत एव तत्र महाविद्यानुमानानामन्तर्भावः ॥ एवं धर्मी नास्तीतिवाक्यमात्मानमेव धर्मिभूतं व्याहन्तीति जात्युत्तरमेव

मू० [a]जातेश्च निरनुयोज्यानुयोगे निवेशात्([3])नापि द्वितीयः दर्शनभेदनियतं हि क्षणभङ्गादि यत्कथारम्भेभ्युपगन्तव्यं तत्किं [b]तदभ्युपगमस्य प्रकृतसाध्यापोहाद्युपायता([4])उत तन्नान्तरीयकतया [c]न प्रथमः क्षणभङ्गसाधनप्रस्तावेऽपोहादिपरित्यजतः सौगतस्यापसिद्धान्ताभावापत्तेः तदभ्युपगमस्य तदनुपायत्वात् [d] * अन्योन्याभ्युपगमोपायत्वे चा-

(१) सर्वतन्त्रसिद्धान्तसिद्ध प्रमाणाद्यनभ्युपगमेप्यपसिद्धान्तो न भवेत् किन्तु जात्युत्तरमेवेत्याह-स्वेति- (२) प्रमाणाद्यनभ्युपगमस्येत्यर्थः ।

(३) अत्र "नापसिद्धान्तत्वम्"--इति पूरणीयम्--।

(४) अपोहलक्षणप्रकृतसाध्याभ्युपायतयेर्थः ।

न्योन्यविचारस्य निष्पत्तिरेव न स्यात्(१)विचारे सति प्रमाणिकत्वप्रतीतौ तदभ्युपगमः तदभ्युपगमे च विचार इति [e]अभ्युपगतोपायत्यागविषय एवापसिद्धान्तो नान्यत्र ? *—इति चेन्न,

टी० ॥ ननु जातेरपि निग्रहस्थानतयापसिद्धान्ते एव निग्रहे तदन्तर्भावोऽस्त्वित्यत आह—। [a]"जातेरि"ति ॥ [b]"तदभ्युपगमस्ये"ति । क्षणभङ्गाभ्युपगमापोहयोरुपायोपेयभावो वा क्षणभङ्गाभ्युपगमापोहयोर्व्याप्यव्यापकभावो वेति विकल्पार्थः। तन्नान्तरीयकं यस्येति बहुव्रीहि ॥ [c]"न प्रथम"इति । क्षणभङ्गाभ्युपगमस्योपायत्वं यद्यपोहे साध्ये तदा क्षणभङ्गं साधयतः सौगतस्यापोहत्यागेऽपसिद्धान्तो न भवेत् अपोहाभ्युपगमस्य क्षणभङ्गासाधकत्वादित्यर्थः । क्षणभङ्गापोहाभ्युपगमयोरन्योन्यसिद्ध्युपायतायां दोषमाह—। [d]"अन्योन्ये"ति । नन्वन्योन्यविचारेऽन्योन्याभ्युपगमापेक्षायामन्योन्याश्रयो नतु स्वस्वसूत्रकारवचनप्रामाण्याऽभ्युपगमे तथाच तादृशत्यागे स्यादेवापसिद्धान्त इत्याह—। [e]"अभ्युपगते"ति ॥

मू० [a]यो हि यदुपायस्तमभ्युपगम्य विचारः प्रवर्त्तयितव्य इत्येतत्कुतः [b]तस्योपायतया तेन विचारः प्रवर्तते इत्येव युक्तं नतु तदभ्युपगमोपि तावता तदुपायः स्यात्तस्य च तदभ्युपगमस्य च पृथक्कारणत्वाभ्युपगमे प्रमाणस्योपदर्शयितुमशक्यत्वात् [c]शक्यत्वेपि वा तत्र स्वाभ्युपगमः किमित्यभ्युपेयो वैयर्थ्या[d]दुपायत्वादेव परस्य तथाप्रतीत्युपपत्तेः * अथोच्यते—

(१) अत्र "अन्योन्याश्रयात्"—इति हेतुः पूरणीयः । क्वचित्पुस्तके त्वन्योन्यविचारस्य निष्पत्तिरेव स्यादिति पाठस्तत्र त्वन्योन्यविचारस्य—अन्योन्याश्रयस्येत्यर्थोऽनुसन्धेयः ।

टी० ॥ स्वरूपसत एवोपायत्वं नत्वभ्युपगमोपि पृथगुपायो येन कथावसरे तदभ्युपगमः प्रयोजकः स्यादित्याह—। [a]"यो ही"ति ॥ ननु तदभ्युपगमोप्युपाय एवेत्यत आह—। [b]"तस्ये"ति ॥ नन्वभ्युपगमस्याप्युपायत्वं व्यवस्थाप्यं यत्र तत्र तदनभ्युपगमेपसिद्धान्तः स्यादित्यत आह—। [c]"शक्यत्वे" इति । तत्रापि सूत्रकाराभ्युपगम एव तथास्यात्तथाच कथाकाले तदभ्युपगमस्तत्र न तन्त्रमित्यर्थः । तथाच तत्स्वीकारे पश्चात्तदनभ्युपगमोपसिद्धान्त इति लक्षणं तत्र न गतमेवेति भावः ॥ ननु(१)तस्योपायत्वं कथाकाले तदभ्युगममन्तरेण कथं परो बोधनीय इति तदा तदभ्युपगम आवश्यक इत्यत आह—। [d]"उपायत्वादेवे"ति । तत्कालीनतदभ्युपगममन्तरेणापि परस्य तदुपायत्वप्रतीतिसम्भवादित्यर्थः ॥

मू० [a]उपेयमुपायेन साधयतोपेयवदुपायस्यापि सत्त्वमभ्युपगन्तव्यमिति पश्चात्तदनभ्युपगमेपसिद्धान्तोपन्यासः सावकाशः ? *— [b]असत उपायत्वानुपपत्तेः [c]तद्युपायत्वेनोपन्यसना(२)त्तत्सत्त्वाभ्युपगमस्तस्य साक्षादश्रुतोप्यसत्त्वेनाभ्युपगम्यमानस्योपायत्वस्वीकारानुपपत्त्या कल्पनीयः कल्पितेन तेन श्रूयमाण(३)तत्सत्त्वानभ्युपगमविरोधादपसिद्धान्तोभिधेयः [d]एवं च सति सत्त्वानभ्युपगमे एवो(४)पायत्वानुपपत्तिप्रसङ्गो दूषणमुच्यतामुपजीव्यत्वा[e]त्तदुपन्यासमन्तरेणा(५)श्रूयमाणतदीयाभ्युपगमस्य दर्श-

(१) ननु कथाकाले तदभ्युपगममन्तरेण तस्योपायत्वं (प्रति) परः कथं बोधनीय इत्यन्वयः । (२) तद्युपायत्वेनोपन्यसनात्तस्य साक्षादश्रुतोपि तत्सत्त्वाभ्युपगमः कल्पनीय इत्यन्वयः । (३) श्रूयमाणेत्यस्याऽनभ्युपगमपदार्थेनान्वयः । (४) एवकारः प्रसङ्ग इत्यस्यानन्तरं द्रष्टव्यः उपायत्वानुपपत्तिप्रसङ्ग एवेति । (५) तदुपन्यासमन्तरेण, उपायत्वानुपपत्तिप्रसङ्गलक्षणदूषणोपन्यासमन्तरेणेत्यर्थः ।

यितुमशक्यत्वात् कृतं तदुपजीविना पश्चात्तेनेनापसिद्धान्तेन [f]अत एव न द्वितीयः तन्नान्तरीयकाभ्युपगमो हि तत्सत्तानभ्युपगमे साध्यस्याभावापत्त्यानुमन्तव्यः तथाच [g]सैव तद्दूषणमस्त्वनभ्युपगमे कृतं [h]तयाभ्युपगमं परिकल्प्य [i]तेनानभ्युपगमविरोधादपसिद्धान्तोपन्यासेनेति [j]एवं निग्रहान्तरखण्डनमूहनीयम् ॥

इति श्रीश्रीहर्षमिश्रविरचितानिर्वचनीयसर्वस्वे खण्डनखाद्ये निग्रहानिरुक्तिर्द्वितीयः परिच्छेदः ॥

—:o:—

टी० ॥ ननूपायत्वान्यथानुपपत्त्या कथाकाले वादिनस्तदभ्युपगमः कल्पनीयस्तथाच पश्चात्तदनङ्गीकारे स्यादेवापसिद्धान्तस्तच्च निग्रहस्थानान्तरं साङ्कर्याभावादित्याशङ्कते—। [a]"उपेयमि"ति। [b]"असत"इति। सत्त्वेनानभ्युपगम्यमानस्येत्यर्थः॥ [c]"तर्हीं"ति। अश्रूयमाणः कथाकालीनस्तदुपायत्वाभ्युपगम उपायत्वान्यथानुपपत्त्या कल्पनीयस्तदुपायत्वानभ्युपगमे चापसिद्धान्तो निग्रहो भवेत् तथाचानभ्युपगमेन तदुपायत्वभङ्गलक्षणमेवानिष्टमापाद्यतां किमपसिद्धान्तोपन्यासेनेत्यर्थः। अनभ्युपगमः श्रूयमाणोऽभ्युपगमश्च कल्पनीय इति तयोरभ्युपगमानभ्युपगमयोर्विरोधेऽपसिद्धान्तस्तथाच सत्त्वानभ्युपगमात्तदुपायत्वक्षतिरित्येव दूषणमुचितमित्याह—। [d]"एवं चे"ति। उपजीव्यत्वमेवाह—। [e]"तदुपन्यासमि"ति॥ तन्नान्तरीयकतया वेति यद्विकल्पितं तद्दूषयति—। [f]"अत एवे"ति। यदि क्षणभङ्गसत्ता नाभ्युपेयते त्वया तदा तद्व्याप्यस्या(१)पोहस्यैव सिद्धिर्न स्यादिति

(१) या—क्षणभङ्गसत्ता व्याप्या यस्यापोहस्य तस्यैव सिद्धिः प्रमितिर्न स्यात् तथा चाऽप्रमितस्य तस्याऽपोहलक्षणस्य व्यापकस्य निवृत्त्याऽभावापत्त्या तद्व्याप्यस्य क्षणभङ्गस्याप्यभावापत्तिरेव स्यादित्यर्थः। अधिकं तु न तद्धानिरिति न्यायादग्रेऽभिधास्यमानबाध्याभावापत्तेरपि दूषणत्वं न विरुद्धम्।

व्यापकनिवृत्त्या व्याप्यनिवृत्तिरेव दोषो नत्वपसिद्धान्त इत्यर्थः।

[a]"सैवे"ति। साध्याभावापत्तिरेवेत्यर्थः तयेति साध्याभावापत्त्येत्यर्थः॥ [b]"तेने"ति। कल्पिताभ्युपगमेन सहेत्यर्थः। यद्यसौ क्षणभङ्गं नाङ्गीकुर्यात्तदापोहलक्षणं साध्यमेव न सिद्ध्येदिति क्षणभङ्गाभ्युपगमेन कल्पितेन तदनभ्युपगमविरोधोपसिद्धान्तः स्यात्तथाच साध्यानुपपत्तिरेव दोषोऽस्तु किमपसिद्धान्तेनेति भावः॥

[c]"एवमि"ति। सामान्यशब्दानां यत्किञ्चिद्विशेषमादाय पर्यवसानात्सर्वनामपदानां चाविशेषकत्वाद्व्याप्त्यतिव्याप्त्यसम्भवा यथायथमूहनीया इत्यर्थः॥

इति श्रीखण्डनखाद्यटीकायां द्वीतीयः परिच्छेदः समाप्तः॥

खण्डनखण्डखाद्यम् ॥

अथ तृतीयः परिच्छेदः ।

—:o:—

मू० [a](१) अथ यान्यवलम्ब्य बहुलं वाग्व्यवहारास्तेषां सर्वनाम्नामर्थः कथं निर्वाच्यः तथाहि ईश्वरसद्भावे किं प्रमाणमिति ब्रुवाणः प्रतिवक्तव्यः(२) [b]किंशब्दोऽयमाक्षेपार्थो वा कुत्सितार्थो वा । [c]वितर्कार्थो वा [d]प्रश्नार्थो वा स्यात्तत्र यदि प्रथमः पक्षस्तदेश्वरसद्भावे नास्ति प्रमाणमित्युक्तं स्यात्तथा च न प्रतिज्ञामात्रात्साध्यसिद्धिरिति हेत्वादिकं किञ्चिद्वाच्यं तच्च भवता नाभ्यधायि तस्मान्न्यूनत्वं दोषः [e]अत एव न द्वितीयः ईश्वरसद्भावे कुत्सितं प्रमाणमित्यस्यापि प्रतिज्ञामात्रत्वात् अपिच साध्यसाधकत्वाद्वा तत्कुत्स्यते भवतान्यथा वा [f]अन्यथा चेदलं तदुद्भावनया साध्यसिद्धेरप्रत्यूहत्वात् नापि प्रथमः प्रमाणं च साध्यासाधकं चेति व्याघातात् * गौणोयं प्रमाणशब्द ? * इति चे(३)न्न,

---

(१) { अवाच्यत्वप्रपञ्चेन निग्रहस्थानाहृतः । विरोधश्चाधुनाऽद्वैते प्रश्नसङ्घेन वार्यते ॥ १ ॥ }

(२) "कुत्सिते चाप्याक्षेपे तथा प्रश्नवितर्कयोः ।
किं शब्द प्रवृत्तिस्स्यादेवमर्थ चतुष्टये"
इति पद्ये किमोऽर्थचतुष्टयवाचकत्वदर्शनात्-कीदृशार्थकोऽयं भवत्प्रश्ननिक्षिप्तः किं शब्द इति पृच्छाप्रश्ननिराकाङ्क्ष विकल्पते किं शब्दोयमिति-।

(३) यद्यपि पाणिनीये किं शब्दः सर्वनाम्नामन्त्यस्तथापि विलोमगणनाक्रममनुसृत्य तस्याद्यत्वोपवर्णनं, व्याकरणान्तरमनुसृत्य वेति ध्येयम् ।

टी० ॥ ननु यत् तत्सर्वनामपदमहिम्नैव तत्तद्विशेषलाभे लक्षणानां दूषणानि न प्रसज्यन्त इत्यत आह–। [a]"अथे"ति। सर्वनाम्नामाद्यस्य(१)किंशब्दस्य तावदर्थं खण्डयति–। [b]"किं-शब्द" इति। आक्षेपो निषेधस्तदर्थः यथा तत्र किं गमनेन मा याहीत्यर्थः कुत्सितार्थो निन्दार्थः यथा"स किं सखा साधु न शास्ति यो नृपं हितान्न यः संशृणुते स किंप्रभुरि"त्यादौ ॥ [c]"वितर्कार्थ" इति। यथा वितर्के किं किमुत चेत्यमरः यथा "किमिन्दुः किं पद्मं किमु मुकुरबिम्बं किमु मुखं किमब्जे किं मीनौ किमु मदनबाणौ किमु दृशावि"त्यादि ॥ [d]"प्रश्नार्थ" इति। यथा "का त्वं शुभे कस्य परिग्रहो वा मदभ्यागमकारणं ते" इत्यादि यद्यपीश्वरसद्भावे प्रमाणं नास्तीति न प्रतिज्ञा किन्तु विप्रतिपत्तिमात्रं तथाच प्रमाणमीश्वरवादिनाभिधेयं तथापि प्रतिज्ञापरत्वे दोष उक्तः ॥ [e]"अत एवेति। न्यूननिग्रहापादकत्वादेवेत्यर्थः ॥ [f]"अन्यथे"ति। कुत्सितादपि प्रमाणात् साध्यसिद्धिश्चेत्तदा कुत्सितत्वोद्भावनमफलमित्यर्थः।

मू० [a]प्रमाणत्वयोगिनि यद्ययं प्रमाणशब्दप्रयोगस्तदा गौणत्वव्याघातः [b]मुख्यत्वात् [c]* अथ प्रमाणाभासे तदाऽलं तदुद्भावनया [d]*ईश्वरसद्भावे यः प्रमाणाभासः स कुत्सित इत्यत्र परस्यापि सम्प्रतिपन्नत्वात् ईश्वरसद्भाव इति विशेषोपादानं च व्यर्थं स्यात् अन्यत्रापि विषये प्रमाणाभासः कुत्सित एव साध्यासाधकत्वात् [e]अतो नापि तृतीयः तथा सति हि वितर्कस्य पक्षान्तरसापेक्षत्वेन पक्षान्तरमपि निर्वचनीयमिति ईश्वरसद्भावे किमेतत् प्रमाणमुतान्यदिति स्यात् तच्च भवता नाभ्यधायि ततो न्यूनत्वं दोषः ॥

(१) प्रमाणत्ववतिगौणोऽयं प्रमाणशब्द उत प्रमाणत्वशून्ये प्रमाणाभास इति विकल्प्य परिहरति–नेति–

टी० ॥ [a]प्रमाणत्वयोगिनीति । यद्यप्यजहत्स्वार्थलक्षणा शक्यसाधारणीभवत्येव यथा छत्रिणो यान्तीत्यादौ तथाप्येकसार्थगन्तृत्वादिकमेव शक्यलक्ष्यसाधारणं तत्र लक्ष्यं नतु छत्रिणः छत्रित्वेन रूपेणोपस्थितिः । प्रमाणत्वं प्रमाणपदप्रवृत्तिनिमित्तं तादृप्येण प्रमाणपदं चेत्प्रमाणपरं तदा गौणत्वहानिरित्यर्थः ॥ [b]"मुख्यत्वादि"ति । शक्यतावच्छेदकेन रूपेण शक्योपस्थापनादित्यर्थः ॥ [c]"अथ प्रमाणाभासे"इति । अत्र प्रमाणशब्दप्रयोग इत्यनुषङ्गः ॥ [d]"ईश्वरे"ति । अन्यत्रापि प्रमाणाभासस्य कुत्सितत्वादित्यर्थः ॥ [e]"अतः"इति । वितर्को हि सन्देहः सच विरुद्धनानाकोटिको भवति तथाच कोट्यन्तरानुल्लेखात् न्यूनत्वमित्यर्थः । यद्यपि कथावयवन्यायावयवहान्या न्यूनत्वं भवति अत्र च न तथा किन्तु सन्देहकोट्यन्तरस्योल्लेखाभावः परं तथापि संशयपरं वचनमेव विरुद्धनानाकोट्यनुल्लेखान्न पर्यवस्येदिति भावः ॥

मू० नापि चतुर्थः प्रश्नार्थात् खलु किंशब्दा त्कस्यचित्पदार्थस्य जिज्ञास्यमानता प्रतीयते सा चेह प्रमाणपदसमभिव्याहारात् प्रमाणविषयिणी प्रतीयते यद्विषयश्च प्रश्नस्तदुत्तरवादिनाभिधेयं तदयं प्रश्न ईश्वरसद्भावे प्रमाणसामान्यविषयस्तद्विशेषविषयो वाभिप्रेतः आद्यश्चेदीश्वरसद्भावे प्रमाणमित्येवोत्तरमापद्येत यद्विषयो हि प्रश्नस्तदभिधेयं प्रमाणसामान्यविषयश्च प्रश्नः तच्च प्रमाणशब्देनाभिहितमेव अथ द्वितीयः तथापीश्वरसद्भावे प्रमाणमित्येवोत्तरमापद्येत ।

टी० ॥ [a]"कस्यचिदि"त्यादि । प्रमाणसामान्यजिज्ञासायां प्रमाणमित्येवोत्तरं तद्विशेषजिज्ञासायामपि प्रमाणमित्येवोत्तरं प्रश्नवाक्यस्थप्रमाणपदस्य विशेषपरत्वं चेदुत्तरवाक्यस्य प्रमाणपदस्यापि तत्परत्वौचित्यादित्यर्थः । यद्यपि जिज्ञासा ज्ञातु-

मिच्छा सा च येन प्रष्टुर्निवर्तते तादृशमुत्तरं वाच्यम् अन्यथो न्मत्तैव स्यात् यथोक्तमाम्रान् पृष्टः कोविदारानाहेति तथा च "किं प्रमाणमि"ति प्रश्ने प्रमाणमित्युत्तरमनुन्मत्तस्यानुचितमेव नहि प्रष्टा प्रमाणसामान्यमेव न जानाति तथा सति नाभिलपेत्ततः किं प्रमाणमिति प्रश्ने प्रत्यक्षमनुमानं शब्दो वा विशिष्य तस्य दर्शनीयं तथा च प्रमाणमित्युत्तरं ददद्नपेक्षिताभिधानेनाऽनव- धेयवचनः स्यात् । किञ्च किंशब्दोयमाक्षेपार्थो वा कुत्सितार्थोवे- (१)ति चतुःकोटिके प्रश्ने प्रश्नवाक्यानुवादमात्रेणोत्तरयितु- स्त्वयापि किं वाच्यं विकल्पकोटिष्वेकतरकोटिपरिग्रहमन्तरेण न मम जिज्ञासाविच्छेद इति चेत् तर्हि प्रकृतेपि तुल्यम् एवं सति कस्यैव न वर्द्धतेति चेत्तुल्यं । तथाचेश्वरे किं प्रमाणमिति पृष्टः क्षितिः सकर्तृका कार्यत्वात् घटवदित्यादिप्रकारेण विशे- षमनुपदर्शयन्नर्थान्तरेण निगृह्यतैव तथाप्यापाततः प्रश्नखण्ड- नमिदं वादिव्यामोहनाय भवत्येवेति तात्पर्यम् ।

मू० * [a]यथा प्रश्नवाक्ये प्रमाणशब्दो विशेषपरः तथो- त्तरवाक्ये [b]कोसौ विशेष ? *-इति चेन्न, [c]पूर्ववदुत्त- रात् [d]अस्यापि प्रश्नस्य विशेषो विषयः किंशब्दस्य विशेषशब्देन सामानाधिकरण्यात्तथाच सति विशेष इत्येवोत्तरं स्यात् [e] * स्यादेतत् विशेषशब्देन न विशेषमात्रमनिर्द्धारितमात्रं विवक्षितं किन्त्वसाधा- रणी व्यक्तिः तत्र विशेषशब्दस्य तात्पर्यं तस्मात्का- सावसाधारणी प्रमाणव्यक्तिरिति प्रश्नार्थः तत्र तादृश्याः प्रमाणव्यक्तेरभिधानमुत्तरं युक्तं नैवंविधाः प्रलापा ? *-इति नैतदेवं, [f]यतोत्रापि विशेष इत्ये- वोत्तरं यथा प्रश्नवाक्यगतस्य विशेषशब्दस्य सर्वतो व्यावृत्तस्वरूपायां प्रमाणव्यक्तौ तात्पर्यं तथोत्तर- वाक्यस्थितस्यापि एवं च सति यत्र विषये भवदी-

(१) "वितर्कार्थो वा प्रश्नार्थो वा"-इति शेषः ।

यस्य प्रश्नवाक्यस्य तात्पर्यं तदेवास्माकमुत्तरवाक्येन प्रतिपादितमिति युक्तमुक्तम् ।

टी० ॥ ननु प्रमाणविशेषप्रश्नश्चेत्तदा प्रमाणसामान्येनोत्तरं कथमित्यत आह–। [a]"यथे"ति ॥ [b]"कोमावि"ति । ईश्वरसद्भावे कः प्रमाणविशेषइति प्रष्टव्यमित्यर्थः ॥ [c]"पूर्ववदि"ति । प्रश्नवाक्यस्यैव तद्विशेषपरत्ववदित्यर्थः तथाच प्रमाणविशेष इत्येवोत्तरमस्माकमित्यर्थः तदेवोपपादयति–। [d]"अस्यापी"ति ॥ ननु विशेषेपि प्रश्नो व्यक्तिविशेषाभिप्रायकस्तथाच विशेष इत्युत्तरं कथं सङ्गतं स्यादित्याशङ्कते–। [e]"स्यादेतदि"ति । असाधारणी व्यक्तिस्तथापि प्रश्नवाक्यस्य विशेषपदेनाभिधेया चेत्तदोत्तरवाक्यस्यविशेषपदमपि तत्परं स्यादविशेषादित्याह–। [f]"यत"इति ।

मू० * [a]अथ मन्यसे [b]किमिह प्रमाणमिति पृच्छतोयमभिप्रायः अत्रार्थेनुमानं प्रमाणमितरद्वेति ?*—तत्राप्यनुमानमित्युत्तरमस्माकं * किं तदनुमानमिति चेत् ?*–अयमपि प्रश्नोनुमानमात्रविषयं उत तद्विशेषविषयइति विकल्प्य प्रमाणप्रश्नवदुत्तरं वाच्यमिति अत्र च सङ्ग्रहश्लोकौ [c]"यथाविधं यं विषयं निजस्य प्रश्नस्य निर्वक्ति परो यथोक्त्या । वाच्यस्तथैवोत्तरवादिनापि तथैव वाचा स तथाविधोर्थः ॥ [d]प्रश्नस्य यः स्याद्विषयः स वाच्यो [e]वाचानयैवैष भवेन्निरुक्तः । [f]इदं त्वयाप्यास्थितमेतयैव गिरा स्वपृच्छा विषयस्य वक्त्रा" ॥

टी० ॥ नन्वीश्वरेनुमानं प्रमाणमन्यद्वेत्येवमाकार एव प्रश्नः कर्त्तव्य इत्याह–। [a]"अथे"ति ॥ [b]"किमिह प्रमाणमिति पृच्छत"इति । प्रमाणं प्रष्टुमुद्यतस्येत्यर्थः ॥ [c]"यथाविधमि"ति । यं प्रकारं प्रमाणत्वादिग्रहीत्वा प्रश्नवाक्यं प्रवर्त्तते तमेव प्रकारमादायोत्तरवाक्यमपि प्रवर्त्तनीयमित्यर्थः ॥ नन्वनेनोत्तरेण प्रष्टु-

र्जिज्ञासा कथं विच्छिद्यतामित्यत आह—। [d]"प्रश्नस्ये"ति। अविषयमादायोत्तरे उत्तरयितुरेवार्थान्तरं स्यादित्यर्थः॥ एतदेवाह—। [e]"वाचे"ति॥ ननु सामान्यशब्देनापि प्रश्नो विशेषपरस्तथाच विशेषमनभिदधानस्य भवत उत्तरमेतदनादेयं स्यादित्यत आह—। [f]"इदमि"ति। स्वपृच्छाविषयस्य वक्ता स्वपृच्छाधिषयमभिदधानेन त्वया एतयैव गिर प्रश्नलक्षणयैव गिरा इदमभिधेयमास्थितं स्वीकृतमित्यर्थः तथाच मयापि कथं नास्थेयमिति भावः।

मू० [a]प्रश्नार्थाच्च किंशब्दाज्जिज्ञासाविषयताऽर्थस्य प्रतीयते जिज्ञासा च ज्ञातुमिच्छा इच्छा चाज्ञाते न सम्भवति अतिप्रसङ्गात् तस्मादीश्वरविषयं प्रमाणं ज्ञातुमिच्छता तत्र स्वज्ञानमिच्छाकारणीभूतं वक्तव्यं तद्यथाभूतार्थं वा स्यादयथाभूतार्थं वा यथार्थं चेत्तेनैव ज्ञानेन स्वकीयो विषयः प्रमाणमुपस्थाप्यते विषये प्रमाणप्रवृत्तिमन्तरेण तदीययथार्थत्वस्य वक्तुमशक्यत्वात् तेनापि प्रमाणेन स्वगोचर ईश्वरसद्भावः उपस्थाप्यत इत्यनायासेनैव सिद्धोस्माकमीश्वरसिद्धिमनोरथः अथायथार्थं तत्तस्मिन्नयथार्थज्ञानविषये यद्यस्माभिरप्ययथार्थमेव ज्ञानमुत्पादनीयमिति भवतः पृच्छतो वाञ्छितं तदा केयं स्वाधीनेऽर्थे परापेक्षा भवानेवायथार्थज्ञानोत्पादनकुशलो यथैकं तत्र मिथ्याज्ञानमजीजनत्तथापरमप्युत्पादयतु वयं पुनर्यथार्थज्ञानस्योत्पादयितारो मिथ्याज्ञाने सर्वथैवाकृतिनः किमिह नियुज्येमहि * अथ मदीयस्यायथार्थज्ञानस्य यो विषयः स मदीययथार्थज्ञानविषयो भवता क्रियतामिति ? *—त्वदीयं वाञ्छितं तदा व्याघातादीदृश्यर्थे भवतः

प्रवृत्तिरेवानुपपन्ना शुक्तिका रजतात्मत्वेन मम यथार्थज्ञानविषयो भवत्वित्येतदर्थं प्रेक्षावान् कथङ्कारं प्रपतेत येन रूपेणायथार्थज्ञानविषयत्वं तेन रूपेण यथार्थज्ञानविषयत्वे व्याघातात् ॥

टी० ॥ प्रकारान्तरेण प्रश्नखण्डमनुपक्रमते—। [a]"प्रश्नार्थादि"ति । ज्ञाते एव जिज्ञासा तथाच ज्ञानार्थं प्रश्नानुपपत्तिः यच्च ज्ञानं प्रमाणविषयकं तवास्ति तद्यदि यथार्थं तदा प्रमाणं प्रमितमेव तवाभूद्यथायथार्थं तदा वस्तुगत्या ईश्वरे प्रमाणं नास्ति तत्र त्वया प्रमाणगोचरमयथार्थमेव ज्ञानं समाधीयतामिति विपरीतफलक एवायं प्रश्नः यद्विशेष्यकं यत्प्रकारकं ममायथार्थज्ञानं तद्विशेष्यकं तत्प्रकारकमेव मम यथार्थज्ञानं क्रियतामिति च न सम्भवत्येवेति प्रघट्टकार्थः ॥

मू० * अथ मन्यसे स्वसिद्धान्तमनुरुन्धानेन भवता यथार्थज्ञानं तत्रोत्पादनीयमतस्तदर्थं भवाननुयुज्यते ? * -इति मैवम्, ईश्वरसद्भावविषयो भवता प्रमाणाभासः प्रमाणतया भ्रान्त्या प्रतीतस्तस्य प्रमाणत्वमस्माभिर्व्युत्पादनीयमिति नास्माकमीदृशः सिद्धान्तः प्रत्युतेश्वरसद्भावविषयं यत् प्रमाणं भवता प्रमाणाभासत्वेन भ्रान्त्या प्रतीतमस्ति तत् प्रमाणनीयमिति * स्या(१)न्मतमीश्वरसद्भावविषयस्य प्रमाणस्य भवता ज्ञापनमात्रं क्रियतामित्यभिमतं पृच्छतामस्माकं न तु प्रमाणेनाप्रमाणेन वेति विशेषोप्यभिमत ? * -इति न, [a]"ज्ञापनमात्रस्याप्रमाण-

(१) मतसिद्धान्तयोरविशेषात् "सिद्धान्त इत्यनुषञ्जनीयम्"-इति प्रक्रान्तशाङ्करव्याख्यानानुरोधेन पारम्परिकः कैश्चित् "स्यान्मतम्"-इति पाठो मूले प्रक्षिप्त इति सम्भाव्यते । यद्वा ऽग्रेऽन्वयं कृत्वा "स्यादेतादृशं तव मतं तथापीश्वरसद्भावविषयस्य"-इत्यादि शङ्कापरतया कथञ्चिद्ग्रन्थो योजनीयः ।

ज्ञानमादायाप्युपपत्तेः [b]तत्र स्वाधीने का भवतः परापेक्षेत्याद्युक्तमनुषञ्जनीयं * स्यादेतत् येयमीश्वरसद्भावविषयकप्रमाणप्रतीतिरस्माकमुत्पन्ना सा व्यभिचारिणी सत्या वेति संशयोऽत्रास्माकं [c]तेनैकपक्षनिर्द्धारणाधीनं यदिदं दूषणमवादि भवता तन्निरवकाशमिति * नैतदस्ति, एवं हि तस्यां प्रतीतौ यथार्थत्वायथार्थत्वसंशये तस्याः प्रतीतेर्गोचरो यत्प्रमाणं तस्यापि योऽसौ विषय ईश्वरसद्भावस्तत्र सर्वत्रैव संशयानस्य भवतः प्रश्नोऽयं नतु विप्रतिपन्नस्येति स्या-

टी०॥ यद्यपि तवेश्वरप्रमाणदार्ढ्यं मत्तो मयि प्रमा तत्र जन्यनामिति प्रष्टुरभिप्रायवर्णनानन्तरमीश्वरसद्भावविषय इत्याद्यसंबद्धमुत्तरं तथापि तात्पर्यं गत्या कथञ्चिद्द्रष्टव्यं(१) नतु प्रमाणमीयमित्यत्र सिद्धान्त इत्यनुषञ्जनीयं । [a]"ज्ञापनमात्रस्ये"ति । यद्यप्यप्रमाणमादाय ज्ञापनमित्युत्तरयितुरेवानिष्टं तथापि भवत्पर्युक्तयैव तत्संभवतीत्येतदर्थं प्रश्नायामानुसरण इत्यर्थः॥ एतदेवाह—[b]"तत्रे"ति ॥ "तेने"ति । यथार्थपक्षे ईश्वरसिद्धिरयथार्थपक्षे ईश्वरागोचरा यथार्थज्ञानोत्पादनशक्तिस्तत्रैवेत्यादि दूषणं निरवकाशमित्यर्थः ॥

मू० [a]तथाच स्वीकृत्य शिष्यभावं प्रसाद्य चिरं चरणशुश्रूषाभिरस्मात् केऽस्यास्ते संशयमिति विप्रतिपन्ना एववायमाहार्यः संशयोऽस्माकमिति चेत्तर्ह्यवधूतैकतोऽय एव वयं कार्यानुरोधात्तु संशयमालम्बामहे

(१) "ईश्वरसद्भावविषये वेदाः प्रमाणाभासः"—इति, "अनुमानादिकमेव तत्र मानम्"—इति वा य ईश्वरसद्भावविषयः स्वानुभवो भवता प्रमाणाभासोऽपि सन् प्रमाणतया प्रतीतस्तस्य प्रमाणत्वं नास्माभिर्व्युत्पादनीयं किन्तु वेदानां प्रमाणत्वमेव व्युत्पादनीयमित्यर्थः । यद्वा यो वेदादिः प्रमाणाभासत्वेन रूपेण प्रामाणिकैर्ज्ञातस्तस्य प्रमाणत्वं न व्युत्पादनीयं किन्तु प्रमाणे प्रमाणत्वप्रकारिका भवदीयप्रतीतिरेव प्रमापणीया तेनास्यार्थतस्तदेव सिद्ध्यतीति भावः ।

इत्युक्तं स्यात् एवं तर्हि तदेव कोट्यवधारणं भवतां यथार्थमयथार्थं वेति विकल्पयोक्तयुक्त्या दूष्यं एतेनाऽन[a]ध्यवसायेन तदस्माभिः प्रतिपन्नमित्यपि निरस्तं वेदितव्यं व्यभिचारिविषयं वा तदितिविकल्पाभ्यां तस्यापि ग्रस्तत्वात् परस्परविरोधे हि न प्रकारान्तरस्थितिरितिन्यायात् [b]एवमीश्वराभिसन्ध्यादौ तत्तत्स्थानस्थं सर्वनामान्तरखण्डनं द्रष्टव्यम्॥

इति श्रीश्रीहर्षमिश्रकृतानिर्वचनीयसर्वस्वे खण्डनखाद्ये सर्वनामार्थानिरुक्तिस्तृतीयः परिच्छेदः ॥

——:o:——

टी० ॥ [a]"अनध्यवसायेने"ति । अनध्यवसायाख्यं वैशेषिकाभिमतविद्याप्रभेदोऽसाधारणधर्मजन्यं ज्ञानं तत्रापि पूर्व एव विकल्पः यद्यपि प्रमाणं किञ्चिदपीश्वरं न गोचरयतीत्यस्माकं पक्षः किञ्चित्प्रमाणमीश्वरं गोचरयतीति त्वत्पक्षस्तत्र पृच्छ्यते किं तत्प्रमाणं यदीश्वरं विषयीकरोति अत्र च भवद्विकल्पजालस्य नावकाशः तत्र यत्त्वया प्रमाणमुपदर्शनीयं तन्मया खण्डनीयमिति नचेश्वरः प्रमितो नवेति विकल्पावसरोऽत्रापीति वाच्यम् अद्वैते किं प्रमाणमिति खण्डनेन पौनरुक्त्यापातात् सर्वनामखण्डनेनोपक्रान्तेनाऽसंस्पर्शोच्चेति तथापि वादिव्यामोहनमापाततो भवत्येवानेन विकल्पजालेनेति भावः॥ ननु सर्वसर्वनामखण्डनमुपक्रम्य किंशब्दमात्रखण्डनं न्यूनमत आह—। [b]"एवमि"ति ईश्वराभिसन्धिग्रन्थे सर्वनामखण्डन कृतमेवात्रातिदिश्यत इति न न्यूनतेति भावः ॥

इति तृतीयः परिच्छेदः ॥

खण्डनखण्डखाद्यम् ।

अथ चतुर्थः परिच्छेदः ।

——:o:——

मू० (१) [a]ननु तथापि भावात्मके तस्मिन्नीश्वरे विधायकं किञ्चित्प्रमाणं वक्तव्य(२)मिति चेत् किं पुनर्भावत्वं * विधित्वमिति ? *-चेन्न, [b]पर्यायाप्रश्नात् * स्वरूपसत्त्वमिति ? *-चेन्न, [c]अभावस्यापि तथाभावात् [d]प्रतिस्वं व्यावृत्तत्वेनाननुगतत्वापत्तेश्च * अस्तीति प्रतीतिविषयत्वम् ? *-इति चेन्न, अभावो घटस्यास्तीतिप्रतीति सम्भवेनाभावस्यापि [e]तथात्वप्रसङ्गात् [f]नास्तीति प्रतीतिविषयत्वेपि घटादेर्भावत्वानिवृत्तेः ॥

टी० ॥ भावत्वखण्डनं पूर्वखण्डनेन सङ्गमयितुमाह—। [a]"नन्वि"ति । विधित्वमिति यदि भावत्वपर्यायस्तत्राह—। [b]"पर्याये"ति । अथ विधिमुखप्रत्ययवेद्यत्वं तदग्रे दूष्यं स्वरूपसत्त्वं यदि सत्तासंबन्धस्तदाग्रे दूष्यं स्वरूपमेव सत्त्वं चेत्तत्राह । [c]"अभावस्यापी"ति ॥ तत्रैव दोषान्तरमाह—। [d]प्रतिस्वमि"ति प्रति व्यक्तीत्यर्थः । [e]"तथात्वप्रसङ्गादि"ति । भावत्वप्रसङ्गादित्यर्थः किञ्चास्तीतिप्रतीतिविषयत्वं यदि भावत्वं तदा घटाभावो नास्तीत्यनेन प्रकारेणानुभूयमानस्य घटस्य भावत्वं निवर्त्तेत नचैवमतोस्तीतिप्रतीतिविषयत्वमेव न भावत्वमित्याह नास्तीति यद्वास्तीतिप्रतीतिविषयत्वमेव चेद्भावत्वं तदा नास्तीतिप्रतीतिविषयत्वमभावत्व वाच्यं तच्च न सम्भवति

---

(१) { प्रमाणादिपदार्था ये तार्किकादिप्रकल्पिताः । तेषामवाच्यता चात्र परिच्छेदे प्रकीर्त्यते ॥ }

(२) यद्यपि न पार्य्यते ईश्वरसद्भावेप्रमाणं प्रष्टुं तथापि भावत्वांशस्य विधायक प्रमाणमन्तरेणासिद्धेर्विधायकप्रमाणं वाच्यमिति समग्रपङ्क्तेरर्थः ॥

घटाभावो नास्तीतिभावस्यापि तादृप्येण प्रतीतेरित्याह—। [f]"नास्ती"ति। यद्वा घटोऽस्ति घटो नास्तीत्युभयत्रापि घटस्य प्रमीयमानत्वेनास्तीतिप्रतीतिविषयत्वमभावत्वं([1]) कथं न निरुक्तमित्याह—। "नास्ती"ति । केचित्तु "तर्हि नास्तीतिप्रत्ययाविषयत्वे सत्यस्तीति प्रतीतिविषयत्वं भावत्वमित्याशङ्क्यासम्भवीदं लक्षणमित्याह नास्तीत्या"भास([2])माहुः ॥

मू० [a]अस्तीति चार्थो वा शब्दो वा विवक्षितः नाद्यः [b]तस्यानिरुक्तेः * सत्ता तदर्थ ? *-इति [c]चेन्न, समान्यादीनां तदभावादभावत्वापत्तेः स्वरूपसत्त्वं च निरस्तं नापि द्वितीयः [d]अभावोऽस्तीति प्रतीतेरुक्तत्वात् [e]वर्त्तते इत्याद्याकारेण च प्रतीयमानस्याभावत्वप्रसङ्गात् * सोऽप्यस्तिपर्याय ? *-इति चेन्न, [f]उभयसाधारणैकार्थनिर्वचनमन्तरेण पर्यायत्वस्य प्रतिपादयितुमशक्यत्वात् [g]यत्रैकस्यास्तिपदप्रयोगस्तत्रैवापरस्य वर्तते इति प्रयोगात् * सामान्येन तावत्पर्यायत्वं शक्याधिगमम् ? *-इति चेन्न,

टी० ॥ [a]"अस्तीति चे"ति । अस्त्यर्थस्य सत्तादेः प्रतीतिर्विवक्षितास्तीतिशब्दोल्लेखिनी प्रतीतिर्वा विवक्षितेति विकल्पार्थः ॥ [b]"तस्ये"ति । अस्तिशब्दार्थस्येत्यर्थः सत्तावत्त्वं भावत्वं सामान्यादौ नास्तीत्याह—। [c]"ने"ति ॥ [d]"अभावोस्ती"ति । अस्तिशब्दोल्लेखिप्रतीतिविषयत्व([3])मभावेतिव्याप्तं लक्षणमित्युक्तत्वादित्यर्थः । अस्तीतिशब्दोल्लेखस्य तन्त्रत्वे दूषणान्तरमाह—। [e]"वर्तत" इति । यद्यपि वर्तत इत्युल्लेखेपि कदाचिदस्तीत्युल्लेखोऽस्त्येव तावतैव तत्रापि लक्षणं गतं तथाप्युल्लेखो

(१) पुस्तकान्तरे "भावत्वमि"ति पाठः । तत्र नास्तीति प्रतीतिविषयत्वमिति पदच्छेदः । (२) आभासम्=अयथाभासम् । (३) अस्तिशब्दोल्लेखि प्रतीतिविषयत्वं लक्षणमभावेऽतिव्याप्तमित्यन्वयः ।

वस्तुस्वरूपनिरुक्तौ न तन्त्र([1])मित्येवंपरो ग्रन्थः f"उभये"ति। अभिन्नप्रवृत्तिनिमित्तानां पदानां पर्यायत्वादत्र च तन्नास्तीति न पर्यायत्वमित्यर्थः ययोरेकत्रार्थे प्रयोगस्तावेव पर्यायौ ननु प्रवृत्तिनिमित्ताभेदेऽपि तत्र तन्त्रमिति शङ्कते—। g"यत्रे"ति ॥

मू० प्रमेयाभिधेयादिशब्दानाम् [a]तथात्वेप्यपर्यायत्वात् [g]यत्रेत्यस्य प्रवृत्तिनिमित्तार्थत्वे च तन्निर्वचनप्रसङ्गस्तदवस्थः स एवार्थो([2])भावत्वमुच्यतां किं शब्दोल्लेखगवेषणया * [c]अपरप्रतिषेधात्मकत्वं भावत्वम् ? *—इति चेन्न, [d]व्यवच्छेद्यासम्भवेन परपदवैयर्थ्यात् [e]भावाभावयोः परस्परप्रतिषेधात्मकत्वस्वीकाराच्च * [f]तथापि भावे नास्तीत्यभावप्रतिपत्तिवदभावो नास्तीतिभावस्याप्रतीतिः? *—इति चेन्न,

टी० ॥ [a]"तथात्वेपी"ति। एकधर्मिवाचकत्वेपीत्यर्थः ॥ "ननु यत्रेति। धर्मिमात्रं नोक्तं येनातिप्रसङ्गः स्यादपितु प्रवृत्तिनिमित्तमेव तथोक्तं भवति हि घटकलशपदयोरभिन्नं प्रवृत्तिनिमित्तं वाच्यं नतु प्रमेयाभिधेययो([3])रपि प्रमाविषयत्वाभिधानविषयत्वयोः प्रवृत्तिनिमित्तयोर्भेदादित्याशङ्क्याह—। [b]"यत्रे"ति॥ [c]"अपरे"ति। अभावस्य भावविरहात्मकतया तद्व्यवच्छेद इत्यर्थः प्रतिषेधात्मकं यत्तत्परप्रतिषेधात्मकमेव भवति नतु स्वप्रतिषेधात्मकमपीति व्यवच्छेद्याभावात्परपदवैयर्थ्यमित्याह—। [d]"व्यवच्छेद्ये"ति तर्ह्यप्रतिषेधात्मकत्वमेव लक्षणमस्तु किं परपदेनेत्याशङ्क्यासम्भवं तत्र दोषमाह—। [e]"भावाभावयोरि"ति। नन्वभावो नास्तीत्याकारा यदि भावप्रतीतिः स्यात्तदा प्रतिषेधात्मकत्वं भावस्यापि भवेदित्यसम्भवः स्यान्नत्वेवमित्याह —। [f]"तथापी"ति।

(१) "न तन्त्रमि"ति प्रतिज्ञायां 'शुक्तौ रजतोल्लेखेपि तत्तिरस्क्रियाभावादि'ति हेतुर्द्रष्टव्यः। (२) "स एवार्थः"—इत्यतः प्राक् "शब्दस्य वा"—इत्यधिकः पाठः केषुचित्पुस्तकेषु दृश्यते सचाऽयुक्तत्वादिद्वद्भिरुपेक्षणीयः। (३) प्रमेयाऽभिधेययोः प्रमेयाभिधेयपदयोरित्यर्थः।

मू० [a] तावतापि लक्षणानिरुक्तेः * [b]अपरप्रतिषेधमुखेन प्रतीयमानत्वमेव भावत्वम् *-इति चेन्न, [c]चक्षुरादिभिर्भावत्वाग्रहणप्रसङ्गात् नहि प्रतीयमानत्वं चक्षुरादिग्राह्यम् [d]अभावोनास्तीति प्रतीतेर्निर्विषयत्वप्रसङ्गाच्च [e]नहीयं भावविषया भवत्पक्षे परनिषेधमुखेन प्रतीयमानत्वात् नाप्यभावविषयैव तन्निषेधार्थत्वात् * [f] नैवं प्रतीतिरेव स्यात् ? *—इति चेन्न, [g]शाब्द्याः प्रतीतेः सम्भवात् ।

टी० ॥ एतादृशप्रतीतिविरहेऽपि स्वाभावप्रतिषेधात्मकत्वं वस्तुसिद्धं दुरपह्नवं भावस्येत्यसम्भवस्तदवस्थ एवेत्याह—। [a]"तावतापी"ति ॥ ननु परप्रतिषेधमुखेन प्रतीयमानादभावादपरप्रतिषेधमुखेन प्रतीयमानत्वं भावस्य विशेषः स एव लक्षणमिति कथं लक्षणानिरुक्तिरित्याह—। [b]"अपरे"ति । प्रतीतेश्चक्षुरवेद्यत्वेन तद्घटितं भावत्वमपि चक्षुरवेद्यं स्यादित्याह—। [c]"चक्षुरि"ति । यदि परप्रतिषेधमुखेनाप्रतीयमानत्वं भावत्वं भवेत्तदा दोषान्तरमाह—। [d]"अभाव"इति । निर्विषयत्वमेवोपपादयति—। [e]"नही"ति । भावेषु सर्वदा विधिमुख एव प्रत्ययो नतु निषेधमुखोऽपीति शङ्कते—। [f]"नैवमि"ति । आकाङ्क्षादिमहिम्ना शब्दादेतादृशी प्रतीतिः स्यादेवेत्याह । [g]"शाब्द्या"इति ।

मू० आकाङ्क्षादिमद्भिः पदैः प्रतिस्वं संसर्गबोधनात् [a]"अत्यन्तासत्यपि ज्ञानमर्थे शब्दः करोति हि" * प्रत्यक्षप्रतीते[b]स्तथा विवक्षितत्वा(१)दयं न दोष ? -*इति चेन्न, [c]सर्वस्य भावस्य प्रत्यक्षत्वानङ्गीकारात् * सेश्वरपक्षे सर्वं प्रत्यक्षम् ? *--इति चेन्न, [d]तेन तेषामपरप्रतिषेधात्मकतया ग्रहणे प्रमाणाभावात् *

(१) "अभावो नास्तीति प्रतीतेर्निर्विषयत्वप्रसङ्गाच्च"--इति सिद्धान्त्युक्तमाक्षिप्य समाधत्ते-वस्तुपीत्यादिना ।

[e]तेषां विधिरूपतया तथैव ग्रहणम् ? *- इति चेन्न, [f]विधिरूपत्वस्यानवधारणात् * [g]यदपरप्रतिषेधात्मकतया शब्देनापि बोध्यते तत्तावद्भावरूपम् ? *—इति चेन्न, [h]परपदवैयर्थ्यात् ।

टी० ॥ ननु विषय एव न कश्चित्तादृशो यत्र शब्दोपि प्रतीतिं जनयेदित्यत आह—। [d]"अत्यन्ते"ति । यद्यप्य(१)सत्ख्यातिवादिनं प्रति प्रतीतेर्निर्विषयत्वापादनं न दोषः अन्येषां मते योग्यताविरहात् प्रतीतिरियं न शब्दादपि अन्यथाख्यातिश्चेत्तदा सन्नेव विषयस्तथापि खण्डनान्तरावष्टम्भेनेदमुक्तं ॥ [b]"तथे"ति । अपरप्रतिषेधमुखत्वस्येत्यर्थः । अतीन्द्रियभावाव्याप्तिमाह—। [c]"सर्वस्ये"ति ॥ [d]"तेने"ति । ईश्वरेण परमाणवादीनामपरप्रतिषेधमुखेन प्रतीयमानत्वं नतु परप्रतिषेधमुखेनेत्यत्र प्रमाणाभावादित्यर्थः ॥ ईश्वरस्यातीन्द्रियेषु विधित्वेनैव भानमिति नाव्याप्तिरित्याह—। [e]"तेषामि"ति । विधित्वं भावत्वमेव पर्यवस्येत्तच्चानिरूपितमेवेत्याह—। [f]"विधी"ति नन्वतीन्द्रिये भावे यद्यप्यपरप्रतिषेधात्मकतया प्रत्यक्षेण न भानं तथापि शब्देन तादृशी प्रतीतिरस्त्येवेत्याह—। [g]"यदी"ति । अत्रापि पूर्ववत् परपदवैयर्थ्यमित्याह—। [h]"परे"ति ।

मू० [a]तत्त्यागेप्यचाक्षुषादित्वापत्तेः * [b]सुरभिचन्दनमित्यादाविवान्योपनीतभगवत्तत्त्वचाक्षुषत्वं भविष्यति? *—इति चेन्न, [c]तथाविधविषयेण विशिष्टाया बुद्धेर्विषयविशेषणताग्रहे स्वाश्रयांशतः स्यात् तेनोपलक्षितायास्तथात्वे चाभावविशिष्टभावग्रहार्थस्याभावस्य तत्त्वापत्तेः तेन [d]यदेवंविधं तद् भावरूपमिति च ब्रुवतैवं विधत्वात् भावत्वमन्यद्वाच्यम् ॥

(१) "तथाविषयत्वात्"—इति क्वाचित्कस्तत्रपाठः ।

टी० ॥ ननु परपदत्यागेनैव लक्षणमस्त्वित्यत आह—। [a]"तत्याग"इति । प्रतीतिगर्भभावत्वस्याचाक्षुषत्वापत्तिरित्यर्थः ननूपनीतमेव प्रतीयमानत्वं चक्षुषापि गृह्यतामित्याह—। [b]"सुरभी"ति । विषयविशिष्टा प्रतीतिरुपनीता सती विशेषणं भवतीति विषयांशे विषयवृत्तावंशत आत्माश्रयः अथोपनीतायां प्रतीतौ विषय उपलक्षणं प्रतीतिश्च पुनर्विषयेऽप्युपलक्षणं तदा विशिष्टस्य तद्विशिष्टाश्रयतायामात्माश्रयो न भवति किंतु घटाभाववद्भूतलमितिप्रतीत्या विषयीक्रियमाणस्याभावस्यापि भावत्वं स्यात् प्रतिषेधानात्मकतया या भूतलप्रतीतिस्तया भावस्याप्युपलक्षितत्वादित्याह—। [c]"तथापि विषये"ति । प्रतीतौ वा विषय उपलक्षणं तथापि स एव दोषः ग्रहार्थस्याभावस्येति पाठे ग्रहस्यार्थो विषयो योऽभावस्तस्येत्यर्थः दोषान्तरमाह—। [d]"यदेवंविधमि"ति । यत्परप्रतिषेधानात्मकतया प्रतीयमानं तद्भावस्वरूपमिति । त्वयोच्यते तथाच लक्षणाल्लक्ष्यतावच्छेदकं भावत्वमन्यदेव त्वया वक्तव्यं तच्च दुर्वचमित्यर्थः ।

मू० [a]अभेदे च यदेवंविधं तद्भावरूपमिति नियमानुपपत्तेः [b]अस्योपलक्षणत्वे चोपलक्ष्यत्वस्यान्यस्य वाच्यत्वात् अस्यैव भावार्थत्वे वाऽभावो नास्तीति प्रतीयमानस्य भावस्य भावत्वाभावप्रसङ्गात् [d]भिन्नं च भावत्वं न सम्भवति षट्पदार्थव्यतिरेकप्रसङ्गादिति यच्च किञ्चिद्भावत्वं तत्स्वात्मन्यस्ति नो वा अस्ति चेत्स्वात्मनि वृत्तिविरोधः नास्ति चेत्स्वस्यान्यप्रतिषेधमुखेनाप्रतीयमानस्याभावत्वप्रसङ्ग इति ।

टी० ॥ अथ लक्षणस्य लक्ष्यतावच्छेदकरूपाऽभेदमेव मन्यसे तदा लक्षणलक्ष्यतावच्छेदकयोर्यो नियमः समव्याप्तिस्तदनुपपत्तिः अभेदे व्याप्त्यभावात् भवति पृथिवीत्वगन्धवत्त्वयोः समनियमो भिन्नयोर्नत्वभिन्नयोरित्याह--। [a]"अभेदे चे"ति ॥ ननु यल्लक्षणत्वेन दर्शितं तदुपलक्षणं नचोपलक्षणेनापि नियमोऽङ्गी-

क्रियते येनाभेदे तदनुपपत्तिः स्यादित्यत आह—। [b]"अस्ये"ति। यल्लक्षणत्वेनोक्तं तच्चेदुपलक्षणं तथापि भावत्वमुपलक्ष्यतावच्छेदकमन्यदेव वक्तव्यं नह्युपलक्ष्यतावच्छेदकं भवतीत्यर्थः भवतु वा लक्ष्यतावच्छेदकमेव रूपं लक्षणं तथापि प्रतिषेधानात्मकतया प्रतीयमानत्वं लक्षणमव्यापकमित्याह-। [c]"अस्ये"ति। अभावो नास्तीति भावस्यापि परप्रतिषेधमुखेन प्रतीयमानत्वादित्यर्थः ननु लक्षणभिन्नमेव भावत्वं किञ्चित्स्यादित्यत आह-। [d]"भिन्नं चे"ति। विकल्पितप्रकारभिन्नत्वे तस्य सप्तमपदार्थत्वापत्तिरित्यर्थः॥ [e]"स्वस्ये"ति। अपरप्रतिषेधमुखेन(१) प्रतीयमाने भावत्वे लक्षणमव्यापकमित्यर्थः। ननु यद्यपि भावत्वस्वरूपं(२)सत्तासंबन्धवत्त्वमेव तच्च सत्तायां सत्सु(३) च घटादिष्वविशिष्टं सामान्यादिष्वेकार्थसमवायेन समवाये च स्वरूपसंबन्धेनैवं सर्वत्रेति नाव्याप्त्यतिव्याप्ती लक्षणं तु सत्तासंबन्धबोधविषयत्वं तस्य चानुगतत्वेपि न दोषः नहि लक्ष्यलक्षणयोरेकग्राह्यत्वनियमः सत्तासंबन्धवत्त्वेपि सत्तासंबन्धवत्त्वमस्त्येव तच्च तदेवान्यद्वेति न दोषः प्रमेयत्वे प्रमेयत्ववत् तथापि सत्ताखण्डनाभिप्रायोऽत्रापीति भावः।

मू० * [a]नन्वेवमीश्वरे प्रमाणानुपदर्शनात्तदभाव एवापद्यते इति चेत्? *-अभावत्वं किमभिधीयते * निषेधात्मकत्वमिति चेत्? *-तद्यदि प्रतिक्षेपात्मकत्वं तदा भावेप्यस्ति भावाभावयोर्द्वयोरपि परस्परप्रतिक्षेपात्मकत्वस्वीकारात् * [d]अथाभावत्वमेव? *-तदा न निवृत्तः पर्यनुयोगः [e]एतेन विषेधमुखेन प्रतीयमानत्वमिति निरस्तम् * भावविरोधत्वम्? *-इति चेन्न, सर्वभावविरोधित्वं वा तद्विशेषविरोधित्वं वा नाद्यः असिद्धेः।

(१) अपरप्रतिषेधमुखेन—परप्रतिषेधाऽनात्मकत्वेनेत्यर्थ इति न व्याख्यानव्याख्येययोर्वैयधिकरण्यम्। (२) "लक्ष्यतावच्छेदकम्"—इति। शेषः। (३) सत्सु=सत्तावत्सु।

टी० ॥ अभावत्वखण्डनाय सङ्गतिङ्करोति–। [a]"नन्वेवमि"ति । यद्यपि प्रमाणानुपदर्शनमात्रेण नाभावपर्यवसानं तथापि सङ्गतिमात्रार्थमेतदुक्तम् । [b]"अथाभावत्वमेवे"ति । प्रतिषेधात्मकत्वमित्यपुषज्ञनीयं । [c]"एतेने"ति । निषेधशब्देनाभावाभिधाने पर्य्यनुयोगानिवृत्तिः प्रतिक्षेपाभिधाने च भावेऽतिव्याप्तिरिति पूर्वोक्तदोषेणेत्यर्थः अभावोनास्तीतिप्रतीत्या निषेधमुखेन भावस्यापि प्रतीयमानत्वादित्यर्थः ।

सू० [a]नहि घटाभावो भूतलादि विरुणद्धि नापि द्वितीयः [b]भावानामपि केषाञ्चित्तथाभावात् * अथ सहानवस्थानं विरोधो विवक्षितः स भावानां नास्ति? *–इति चेन्न, गोत्वाऽश्वत्वादौ [c]तस्यापि भावात् * एकविधावन्यनिषेधः [d]स? *–इति चेन्न, [e]भेदे भावभेदयोरेव प्रसङ्गात् [f] * एकविधिरेवान्यनिषेधः स? *–इति चेन्न, निषेधस्याभावार्थत्वे भावार्थत्वे वाऽसिद्धेः * नास्तीतिप्रतीयमानत्वम्? *–इति चेन्न, घटाभावो नास्तीति घटस्य तथाप्रतीयमानतया [g]ऽभावत्वापत्तेः ॥

टी० ॥ [a]"नही"ति । सहानवस्थानं प्रतियोग्यनुयोगिभावो वा विरोधो वाच्यस्तदुभयं च घटाभावस्य भूतलादिना न भवतीत्यर्थः ॥ [b]"भावानामि"ति । उत्तरसंयोगेन कर्मणो विभागस्य च बध्यघातकविरोधदर्शनादतिव्याप्तिरित्यर्थः [c]"तस्यापी"ति । सहानवस्थानस्यापीत्यर्थः ॥ [d]"स" इति । विरोध इत्यर्थः नीलविधौ पीतानिषेधोस्तीति तत्रातिव्याप्तिरित्याह–। [e]"भेदे" इति । नीलपीतयोर्न परस्परप्रतिषेधात्मकत्वं किंतु परस्परविरहव्याप्यत्वमात्रमतो नातिव्याप्तिरिति शङ्कते–। [f]"एके"ति । निषेधपदं यद्यभावार्थकं तदा तदनिरूपणादेवासिद्धिरथ भावार्थकं तथाप्यसिद्धिर्नहि निषेधपदं भावमभिधत्ते

इत्यर्थः भावार्थत्वे एकविधिर्नापरनिषेधोपि तु विधिरेवेत्य(१)-सिद्धिरित्यप्याहु. ॥ g"अभावत्वापत्ते रि"ति । अभावलक्षणस्य भावेतिव्याप्तेरित्यर्थः यद्वा लक्षणस्य लक्ष्यतावच्छेदकधर्म-व्याप्यत्वेन भावेचेल्लक्षणं गतं तदा तस्याभावत्वापत्तिरित्यर्थः ॥

सू० a"अस्तीतिभावत्वनिरुक्तौ यदुक्तं दूषणं तदापत्तेश्च * प्रतियोगिनिरूपणाधीननिरूपणत्वम् ? *-इति चेन्न, bप्रतियोगिनः परार्थत्वेतिप्रसङ्गात् विरोध्यर्थत्वे तद-निरुक्तेः cअसदर्थत्वे नजर्थस्यासिद्धेः अतीतानागत-ज्ञानादौ विषयादिनातिप्रसङ्गात् यच्च किञ्चिदभा-वस्य लक्षणमुच्यते स भावोभावो वा नाद्यः भाव-स्याभावानाश्रितत्वात् dविषयिधर्मेण च कथमपि तथात्वे तन्निर्वाच्यं स्यात् ॥

टी० ॥ a"अस्ती"ति । अस्तीतिप्रतीयमानत्वं भावत्वम-त्रास्ति शब्दार्थो वा विवक्षितस्तच्छब्दोल्लेखमात्रं वा आद्येऽसि-द्धिरन्त्येऽतिप्रसङ्गः किंचाभावस्य प्रतीतिगर्भत्वे तदचाक्षुषत्वा-द्यापत्तिरित्यादिदूषणमत्राप्यूह्यमित्यर्थः ॥ b"प्रतियोगिन" इति । परनिरूपणाधीननिरूपणत्वं बुद्धिसंयोगादावतिव्यापकं विरो-धिनिरूपणाधीननिरूपणत्वं च विरोधानिरुक्त्या दुर्ग्रहमित्यर्थः ॥ c"असदि"ति । असन्निरूपणाधीननिरूपणत्वं च ज्ञानसंयोगादौ नास्ति तत्र सत एव विषयस्य संयोगिनश्च निरूपकत्वादभा-वस्य त्वसतो घटादेर्निरूपकत्वं तदसत्वं देशतः कालतो वेति यदि तदा नञर्थाभाव एव वाच्यः सचाद्याप्यनिरूपित एवे-त्यर्थः क्वचिन्नार्थस्येति पाठः तत्रापि नञर्थस्येत्यर्थः ॥ d"वि-षयी"ति । प्रमेयत्वाभिधेयत्वादिर्विषयीधर्मो भाव एवाभावेपि वर्तत इति यदि तदा स विषयीधर्मः क्वचिन्निर्वाच्यः स्यादित्यर्थः ॥

सू० * a"अन्यदेव तद्वत् ? *—इति चेन्न, bतद्वदभावस्याभा-वत्वे स्ववृत्तेcर्भावत्वे च व्याघातात् न द्वितीय

(१) इति शब्दस्तस्मादित्यर्थे । तस्माल्लक्षणस्याऽसिद्धिरित्यर्थः ।

[d]तस्यात्मनि वृत्तौ विरोधापत्तेः अवृत्तावव्यापकत्वप्रसङ्गादिति [e]* प्रतिक्षेप्यविशिष्टमेव यत्प्रतिभाति सोभाव ?*-इति चेन्न, प्रतिक्षेपानिरुक्तौ प्रतिक्षेप्यानिरुक्तेः विशिष्टशब्दार्थश्च निर्वचनीयः स्यात् [f]तत्र विशिष्टं विशेषणविशेष्यतत्सम्बन्धेभ्यो भिन्नमभिन्नं वा नाद्यः ।

टी० ॥ "अन्यदेवे"ति । तद्बुद्धिविषयिधर्मवदेव किञ्चिद्भावरूपप्रभावलक्षणं स्यादित्यर्थः तद्वद् अभाववत् षट्पदार्थातिरिक्तमन्यदेव लक्षणमभावस्ये"त्यर्थ इत्यन्ये ॥ [b]"तद्वदभावस्ये"ति । तद्वान् लक्षणवान् योऽभावस्तस्येत्यर्थः लक्षणविशिष्टोप्यभावो यद्यभाव एव तदा तत्रापि तल्लक्षणं वाच्यमिति तदा स्वविशिष्टे स्ववृत्तावंशत आत्माश्रय इति भावः ॥ [c]"भावत्वे" इति । लक्षणविशिष्टोप्यभावो भाव इति वाक्यमेव व्याहतं नहि भावोऽभावो भवतीत्यर्थः ॥ [d]"तस्ये"ति । अभावस्य यल्लक्षणं तदभावात्मकमेव यदि तदा तत्रापि तल्लक्षणाङ्गीकारे स्ववृत्तित्वमनङ्गीकारे चाव्याप्तिरित्यर्थः प्रतिक्षे" प्येति । निषेध्यविशिष्ट एवभावो भासते भवति हि घटाभावः पटाभाव इत्यादिप्रतीतिरिति शङ्कार्थः प्रतिषेधप्रतियोगी हि प्रतिषेध्यः प्रतिषेध एवाद्यापि न निरूपित इत्यर्थः यद्यपि सत्तात्यन्ताभावत्वमभावत्वं सचात्यन्ताभाव एक एवेति तदनुगतधर्मज्ञानं विनाप्याकाशादिवद्ग्रहीतुं शक्यते एव सामान्यादौ च सत्तावत्त्वमेकार्थसमवायादिति न तत्रातिव्याप्तिः नच सत्तात्यन्ताभावेव्याप्तिस्तत्रापि तद्बुद्धेः नहि सत्तायामपि सत्ता तथापि सत्तैव नास्तीत्यभिप्रायः(१)विशिष्टखण्डनेन लक्ष-

(१) अस्तु वा यथा कथं चित्प्रतिक्षेप्यस्य निरुक्तिर्विशिष्टशब्दार्थ एवानिर्वचनीय इति विशिष्टानिर्वचनीयता प्रपञ्चेन विशिष्टखण्डनबद्धावाद्विशिष्टपदघटितं लक्षणमनुचितमित्यभिप्रेत्याह-विशिष्टखण्डनेनेति—

णमात्रमेव खण्डितं स्यादित्यभिप्रेत्य विशिष्टं खण्डयति-। [f]"तत्रे"ति।

सू० [a]दण्डपुरुषसंबन्धमन्तरेण [b]दण्डिनोऽन्यस्याप्रतीतेः दण्डिनमानयेत्युक्ते तदानयनप्रसङ्गाच्च * [c]तत्सम्बन्धेनोपलक्षितत्वात्तथा ? *-इति चेन्न, [d]अत द्भुत उपलक्ष्यत्वेतिप्रसङ्गात् [e]तद्भुतश्चान्यत्वात् * [f]सम्बन्धो हेतुः स च तदधिकरण एव ? *-इति चेन्न,

टी० ॥ अतिरिक्तं विशिष्टमनुपलब्धिबाधितमित्याह-। [a]"दण्डे"ति। व्यवहाराविषयत्वादपि तन्नास्तीत्याह-। [b]"दण्डिनमि"ति। दण्डपुरुषसम्बन्धातिरिक्तं किमपि तत्र न व्यवह्रियत इति भावः ननु दण्डपुरुषयोः सम्बन्धेन विशिष्टमुपलक्षितमतो विशिष्टे प्रतीतिव्यवहारौ भवतो दण्डपुरुषावादायैव भवत इत्याह-। [c]"तत्संबन्धेने"ति। तद्विशिष्टं तथा व्यवहारविषयः तथाच विशेषण विशेष्ये अपि व्यवहारविषयाविति भावः विशेषणविशेष्याभ्यां विनाकृतं विशिष्टमुपलक्ष्यं ताभ्यां विशिष्टं वा आद्यं दूषयति-। [d]"अतद्भुत" इति तद्विनाकृतस्योपलक्ष्यत्वे दण्डिनमानयेत्युक्ते कुण्डलिनमानयेत्यतिप्रसङ्ग इत्यर्थः ॥ अन्त्यं दूषयति-। [e]"तद्भुत" इति। दण्डपुरुषविशिष्टं चेदुपलक्ष्यं तदा विशिष्टस्यान्यत्वेन दण्डपुरुषयोरानयनाभावप्रसङ्गस्तदवस्थ एवेत्यर्थः। [f]"सम्बन्ध" इति। विशिष्टताघटकः सम्बन्धः स च विशेषणविशेष्योभयाश्रय इति विशिष्टे प्रतीतिव्यवहारौ विशेषणविशेष्ययोरपि भवत इत्यर्थः ॥

सू० [a]संबन्धात्तदधिकरणसंबन्धान्यत्वापत्तेरिति नैष पन्थाः * [b]तत्सम्बन्धिनि तद्व्यवहार ? *-इति चेन्न, [c]तस्यापि विशिष्टत्वेनान्यत्वापत्तौ व्यवहारविषयगतविशेषस्य वक्तुमशक्यत्वात् [d]एवं परम्पराकल्पनायामव्यनवस्थामात्रं नतु व्यवहार्य्यगतो विशेषः कश्चित् [e]द्वितीये तु प्रत्येकं दण्डव्यवहारप्रसङ्गो विशेषाभावात्

न ते प्रत्येकं दण्डपदार्थाः किन्तु मिलिताइति चेत् इति किं ते च मेलकं चाभिधीयते उत तेभ्योन्य एव कश्चित् [f]आद्ये प्रत्येकं स एव प्रसङ्गः मेलकेप्यधिकः ॥

टी० ॥ [a]"संबन्धादि"ति । केवलात्संबन्धात्तदधिकरणसंबन्धो विशिष्ट इति तस्याप्यन्यत्वापत्तिरित्यर्थः तथाच संबन्धस्य केवलस्य विशेषणविशेष्ये आश्रयो नतु तदधिकरणस्य विशिष्टस्यापीति संबन्धोपि विशेषणविशेष्यगोचरव्यवहारं प्रति न तन्त्रमित्यर्थः । यद्वा(१)"संबन्ध" इति । विशिष्टव्यवहारजनकस्य संबन्धस्य दण्डपुरुषावाश्रयाविति तत्रापि व्यवहार इत्यर्थः । 'संबन्धादि"ति । केवलः संबन्धोपि न विशिष्टव्यवहारहेतुः किन्तु तदधिकरणदण्डादिविशिष्टः सचान्य एवेति दण्डादौ नानयनाद्यन्वय इत्यर्थः एष विशेषणविशेष्यादन्यद्विशिष्टमिति वन्था न भवतीत्यर्थः । [b]"तत्संबन्धिनी"ति । विशिष्टं यद्यप्यन्यत्तथापि विशेषणविशेष्यसंबन्धदेव तथाच विशिष्टे व्यवहारस्तदुभयगोचरः स्यादित्यर्थः ॥ [c]"तस्यापी"ति । विशिष्टमात्र न दण्डपुरुषसंबन्धि किं तु दण्डपुरुषीयत्वविशिष्टं तच्चान्यदेवेति नैतदपि व्यवहारनियामकमित्यर्थः ननु पुरुषीयत्वविशिष्टमपि यद्विशिष्टं तदपि परम्परया पुरुषसंबंध्येवेति स्यादेव । पुरुषे आनयनादिव्यवहार इत्यत आह—। [d]"एवमि"ति । पुरुषीयत्वेनापि विशेषणेन विशिष्टमात्रं न विशिष्टं किंतु विशिष्टविशेष एवं तत्रतत्रापीत्यनवस्थेत्यर्थः ॥ दण्डपुरुषसंबन्ध एव यदि विशिष्टं तदाह—। [e]"द्वितीय" इति ते च मेलकं चेति सर्वेषां विशिष्टव्यवहारापत्तिरित्याह—। [f]"आद्य" इति ।

मू० [a]द्वितीयस्तु प्रतीतिव्यवहारविरोधा[b]त्पूर्ववदेव निरस्तः * एकज्ञानरूढो वा [c]ऽविरलनानाज्ञानारूढो वा

(१) "सम्बन्धो हेतुः"—इत्यत आरभ्य पूर्वोत्तरपक्षयोरर्थान्तरमाह—यद्वेति ।

अनेकश्च संबन्धश्च संबन्धश्च विशिष्टपदार्थ ?*— इति चेन्न, [d]घटपटाविति बुद्धावारूढौ घटपटौ संबन्धश्च घटपटरूपो विशिष्टः स्यात् [e]घटत्वपटत्वतत्संबन्धानां तद्बुद्धावारूढानामभ्युपगमेन संबन्धस्यापि तद्बुद्ध्यारोहाभ्युपगमध्रौव्यात् । [f]अन्यथा घटत्वविशिष्टरूपो घटः पटत्वविशिष्टरूपश्च पटः कथमभ्युपगन्तव्यस्तत्र [g]नव घटपटावित्यपि विशिष्टमेव स्वतन्त्रयोर्घटपटयोः परस्परासम्बन्धद्वयोस्तत्र व्यवहरणात् न पुनर्यथा दण्डी पुरुषस्तथा घटीपटः पटीघट इति वा तत्र व्यवहारः ॥

टी० ॥ [a]"द्वितीयस्त्वि"ति । तेभ्योऽधिकं चेन्मेलक(१)मित्यर्थः । [b]"पूर्ववदि"ति । विशिष्टस्य भिन्नत्वपक्षे यद्दूषणं तदिहापीत्यर्थः ॥ [c]"अविरले"ति । भिन्नजातीयज्ञानान्तरितज्ञानधारारूढ इत्यर्थः । तथा चैकज्ञानविषयत्वावच्छिन्ना दण्डपुरुषसंबन्धा एव विशिष्टपदार्थ इति न प्रत्येकं विशिष्टव्यवहारप्रसङ्गो न वा तदुभयगोचरव्यवहारानुपपत्तिरिति भावः । एवं च सति समूहालम्बनारूढौ घटपटौ द्वावप्येकं विशिष्टं स्यादित्याह--। [d]"घटपटावि"ति । ननु घटपटाविति बुद्धेः संबन्धविषयता नास्तीत्यत आह--। [e]"घटत्वे"ति । समूहालम्बनस्य घटत्वपटत्वसमवायविषयकत्वादित्यर्थः अन्यथा विशिष्टप्रतीतिरेव न स्यादित्याह—। [f]"अन्यथे"ति । ननु तदुभयं विशिष्टमेवास्त्वित्यत आह—। [g]"अन्योन्योपरक्तभानाभावान्न तदुभयं विशिष्टमित्यर्थः ।

सू० [a]नचैकज्ञानारूढतैव तयोर्न मन्तव्या यतो घटपटाविति द्वित्वं तयोस्तद्बुद्ध्यानवगाहिता कथं विज्ञानेनावगाह्येतेति प्रत्यभिज्ञाप्रस्तावोक्तान् दोषाना-

(१) मेलकम्=विशिष्टमित्यर्थः ।

ह्यास्याम: [b]अत एवाविरलनानाज्ञानारूढतापि वि-शिष्टता निरवकाशा * [c]अथाप्रकाशमानासंबंधोनेक एकबुद्ध्यारूढस्तया नचैवं घटपटौ तत्कथमुक्तदोषापत्तिः ? *-इति चेन्न, [d]अप्रकाशमानोसंबन्धो ययोरित्ययमर्थो विशकलित इति घटत्वपटत्वव्यक्त्यादिवैशिष्ट्यमपि भज्येताविशेषात् * [e]अथ धर्मधर्मिसंबन्धाः स्वतन्त्रा एवैकबुद्ध्युपारूढास्तथा नच घटपटौ धर्मधर्मिरूपावित्यनतिप्रसङ्ग ? *-इति चेन्न, [f]धर्मत्वस्यैकस्य दण्डादिगुणादिसाधारणस्य वक्तव्यत्वापातात्॥

टी० ॥ [a]"नचेति। एकज्ञानाविषयत्वे द्वित्वमुभयगतं न प्रतीयेत् यथा प्रत्यभिज्ञानस्य स्मृत्यनुभवरूपत्वे तत्ताविशिष्टे इदन्ताविशिष्टयोरभेदे न केनापि ग्रहीतुं शक्यः स्यादिति भयेन द्वयोरेकज्ञानविषयत्वमङ्गीक्रियते तथेहापीत्यर्थः ॥ [b]"अत एवे"ति। स्वतन्त्रयोर्विशिष्टत्वप्रसङ्गादेवेत्यर्थः ॥ ननु घटपटौ कथं विशिष्टं स्याद्यतस्तयोरसम्बन्ध एव प्रकाशते दण्डपुरुषौ नतु तथेत्याशङ्कते-। [c]"अथे"ति। असम्बन्धाविषयकैकज्ञानारूढयोर्विशिष्टत्वे घटपटयोः स्वस्वजातिवैशिष्ट्यमपि न स्यात् यतो विशकलितयोर्घटपटयोः घटत्वपटत्वयोस्तस्मिञ्ज्ञानेऽसम्बन्धस्यैव प्रकाशनात्स्वादिति परिहरति-। [d]"अप्रकाशमाने"ति ॥ ननु धर्मो धर्मीतदुभयसम्बन्धश्च विशिष्टपदार्थो घटपटौ न धर्मधर्मिभावापन्नाविति नातिप्रसङ्ग इति शङ्कते-। [e]"अथे"ति। धर्मत्वमेकमनुगतं नास्तीतिनिरूपकाप्रतीतौ लक्षणं दुर्ग्रहमित्याह-। [f]"धर्मत्वस्ये"ति ॥

मू० [a]"सोप्येष्टव्य इति चेत् इष्यतां परं तस्यापि वालुकावद्विशकलितस्योपगन्तव्यत्वेन [b]धर्म्यैव किं न धर्मः स्यात् [c]*तया प्रतीत्यभावान्न स्यात् ? *-इति चेन्न, [d]त्वदुक्तैकप्रतीत्यारोहणस्याविशेषात्प्रतीतिरपि तथा

किं न स्यात् [e]* मास्तु धर्मत्वमनुगतं तत्तद्रूपादिपदार्थस्वरूपमेव तथा विचित्रं यत्तदेव धर्मिणा संबन्धेन च सममेकबुद्ध्युपारूढं विशिष्टं नान्यत्? *-इति चेन्न [f]तेषां स्वरूपाणां भेदेन नानाभूतेषु विशिष्टेष्वनुगता विशिष्टबुद्धिर्न स्यात् [g]संबन्धमपि च तर्हि विलुम्पैवं स्वभावादेव रूपादिकं तथाधिपमाधत्तां।

टी० ॥ [a]"सोपी"ति। धर्मत्वलक्षण एको धर्मः प्रमेयत्वादिवदेष्टव्य इत्यर्थः। एवं सति धर्मत्वस्य केवलान्वयित्वेन क्वापि धर्मधर्मिभावस्य व्यवस्था न स्यात् अव्यवस्थितत्वमेव बालुकावद्विशकलितत्वं वैशिष्ट्या निरुक्तया धर्मधर्मिभावस्य विशकलितत्वम् अव्यवस्थामेवाह-। [b]"धर्म्यैवे"ति। प्राधान्येन प्रतीयमानो धर्मिधर्मस्तूपसर्जनतया प्रतीयमान इति प्रतीतिकृत एव विशेष इत्याह-। [c]"तथे"ति। तथाप्रतीतिरेवापद्यतामित्याह-। [d]"त्वदुक्त"ति। उभयोरेकप्रतीत्यारोहाविशेषादिति भावः धर्मित्वं विशेषणत्वपर्यवसन्नं विशेषणत्वं च विशिष्टत्वनिर्वाह्यं चेत्तद्धर्मत्वमनुगतं मास्तु किंतु वस्तूनामेव रूपरसादीनामयं स्वभावविशेषो तद्घटादिना धर्मिणा समवायादिना च संबन्धेन सहैकबुद्ध्या विशिष्टं भवतीत्याशङ्कते-। [e]"मास्त्वि"ति। एवं तर्हि रूपादीनामेवम्भूतानामननुगतानामेव विशिष्टत्वे विशिष्टाकारानुगतप्रतीतिर्न स्यादिति परिहरति-। [f]"तेषामि"ति। दोषान्तरमाह-। [g]"संबन्धमि"ति विलुम्प निरस्कुर्वित्यर्थः यथा रूपादय एकबुद्ध्यारूढा विशिष्टव्यवहारभाजनं भवन्ति" तथा समवायादिसंबन्धव्यवहारोपि तैरेवास्त्वद्वैरस्तु कृतं संबन्धेनेत्यर्थः॥

मू० [a]एवमपि किं न स्यादिति चेत्, [b]तर्हि वराको धर्म्यपि विसृज्यतां यथा विना संबन्धं विशिष्टबुद्धी रूपादिस्वभावसामर्थ्यात्समर्पिता तथा विना धर्मिणम-

प्यस्त्विति जितं जैनैः * "स्यादप्येवं यदि शुक्ल इत्येतावन्मात्राद्येव प्रतीयेत किंतु शुक्लः शङ्ख इत्यादिना प्रत्ययेन सामानाधिकरण्योल्लेखिना धर्म्यप्यानीयत? *—इति चेन्न, [d]शङ्खत्वजातेरुपाधेर्वा रूपादेरविरलताद्गुणवस्थितस्य वा स्वरूपवैलक्षण्यमेव तत्पदेभिषिच्यतां येन विनाप्यधिकरणं सामानाधिकरण्यव्यवहारः स्यात् [e]किंच नैतावन्मात्रं बुद्धिमादाय तदर्थगतवैचित्र्यान्तरखण्डने बुद्धिरेव स्वकारणसामर्थ्यात्तथोत्थिता तत्तद्व्यवहारप्रसविन्नी स्वीक्रियतां कृतमर्थव्यसनेन ॥

टी० ॥ भट्टमतं शङ्कते—। [a]"एवमि"ति । सम्बन्धश्चेत्तिरस्कृतस्तथा धर्म्यपि तिरस्क्रियतामिति धर्ममात्रमतद्व्यावृत्तिरूपं विशिष्टज्ञाने भासत इति वादिभिर्बौद्धैर्जितमित्याह—। [b]"तर्ही"ति ॥ ननु गौरियमित्यादिप्रत्यये तथात्वेपि शुक्लः शङ्ख इत्यादिधीस्तु धर्मिणमुल्लिखन्ती कथं तत्र प्रमाणं न स्यादित्याह—। [c]"स्यादपी"ति । शङ्खत्वजातिरेव रूपेण सहैकज्ञाने भासमाना सामानाधिकरण्यव्यवहारं करोति यद्वा धर्मवैलक्षण्यमेव धर्मिपदेभिषिच्यतां किं धर्मिणेत्याह—। [d]"शङ्खत्वे"ति । दूषणान्तरमाह—। [e]"किञ्चे"ति । नैतावन्मात्रं न विशिष्टविलोपधर्मिविलोपमात्रं बुद्धिमादायापितु सकलार्थविलोप एव बुद्धिमादायेत्यर्थः ॥

मू० [a]तस्मात् "प्रत्येतव्यस्य वैचित्र्यं प्रत्ययोल्लेखसाक्षिकम् । धियं निवेश्य लुम्पद्भ्यो भङ्गं साक्ष्वेव यच्छति" यत्तु केनचिदभावस्य स्थाने तन्मात्रधीरभिषिक्ता तत्तस्य परमुचितं [b]"गुरुर्धियमभावस्य(१)स्थाने स्थानेभिषिक्तवान् । प्रसिद्ध एव लोकेस्मिन् बुद्धबन्धुः प्रभाकरः" अपिच एकबुद्ध्यारूढोऽनेकश्च

(१) स्थाने—इत्यव्ययं युक्तमित्यस्मिन्नर्थे—।

सम्बन्धश्च विशिष्टपदार्थ इति पक्षे योयमेवंरूपवैलक्षण्यभाग् विशिष्ट इति कथ्यते सोप्येवं विशिष्टोविशिष्टाद्वैलक्षण्येन बोध्यमानो ज्ञानमन्तर्भाव्यैव स्यादिति तत्र तत्रापि ज्ञानान्तरनिवेशनेऽनवस्था क्वचिदप्यनिवेशे तस्याभावादविशिष्टत्वे शेषस्यामूलमवैशिष्ट्यापातः ॥

टी० ॥ विशिष्टखण्डनं कक्षाक्रमेण प्रपञ्चमिथ्यात्वे पर्यवसन्नं तथाच तत्सत्त्ववादिनो भङ्ग एवेत्युपसंहरति ।—[a]"तस्मादि" ति । प्रत्येतव्यवैचित्र्ये तावत्ताद्रूप्येणोल्लेख एव साक्षी स चेदुल्लेखो बुद्धिवैचित्र्यमात्रेण समाहितस्तदा स एव साक्षी प्रपञ्चसत्यत्ववादिभ्यो भङ्गं प्रयच्छतीत्यर्थः तावन्मात्रबुद्ध्यधीन एवाऽभावोल्लेख इति वादिनं प्रभाकरमुपहसति—। [b]"गुरुरि"-ति । अभावस्य स्थाने धियमभिषिक्तवान् गुरुस्तत्स्थाने समुचितं बुद्धबन्धुः प्रभाकर इति लोके प्रसिद्ध एव यतः बुद्धोप्यभावं पदार्थान्तरं नाङ्गीकरोति प्रभाकरोपि तथेति सिद्धान्तसाम्यादेवं बन्धुभाव इत्यर्थः गौतमश्चार्कबन्धुश्च मायादेवीसुतश्च सः इत्यत्र तथा प्रसिद्धिरिति भावः किंच विशिष्टस्य बुद्धिघटितं यल्लक्षणं तल्लक्षणविशिष्टमविशिष्टेभ्यो विशिष्टं व्यावर्त्तनीयं ज्ञानान्तरमेतादृशं निवेश्य चेत्तदाऽनवस्था ज्ञानान्तरं चेत्क्वचिद्धत्वा नानुसरणीयं तदा तल्लक्षणविशिष्टं न भवेदिति मूलपर्यन्तं विशिष्टहानिरित्याह ।— [b]"अपि चे"ति ॥

सू० [a]तद्योग्यस्तथेति [b]चेत्तर्हि योग्यतापि तद्विशेषणं 'बालुकादिष्वदलग्नातिप्रसञ्जिकैवेत्युक्तमावर्तते । [d]एवमेकमिति ज्ञानमित्यारूढमित्यादिद्वारैरपि द्रष्टव्यं तथाहि [e]"अविविष्टाद्विशिष्टस्य वैशिष्ट्ये यदि धीर्विशेत् । तद्बुद्धिधाराविश्रान्तिस्स्याद्वा मूलाविशिष्टते"ति

[f]विशिष्टनिरासेन सर्वाणि लक्षणानि निरस्तानीति मन्तव्यं यथा गुणाश्रयो द्रव्यमित्यादि [g]इतोपि गुणाश्रयो द्रव्यमित्यसङ्गतं। तथाहि [h]कथमेतल्लक्षणमवधारणीयं सङ्ख्यारूपगुणवत्तया रूपादेरपि प्रतीतेः भ्रान्तिरसाविति चेत्पृथिव्यादौ कथमभ्रान्तिरिति वक्तव्यं तत्र बाधकाभावादिति चेत्तुल्यं गुणस्य गुणवत्तायां बाधकमस्माभिरवश्यं वक्तव्यम्। * निर्गुणा गुणा इति सिद्धान्तात् ? *-इति चेन्न, [i]रूपादेर्गुणत्वस्यैव निश्चेतुमशक्यत्वात्

टी० ततोऽग्रे ज्ञानान्तरयोग्यतामात्रघटितमेव विशिष्टं स्यादिति नानवस्था न वा मूलपर्यन्तं विशिष्टहानिः योग्यतायाः सर्वत्र सत्त्वादित्याशङ्कते—। [a]"तदि"ति। तद्योग्यताया अपि वैशिष्ट्यं तत्र विशिष्टे ज्ञेयं चेत्तदा सैवानवस्था न ज्ञेयं चेत्तदा शेषासिद्ध्या सर्ववैशिष्ट्यासिद्धिरितिपरिहरति—। [b]"तर्ही"ति। [c]"बालुकावदि"ति। वैशिष्ट्यस्याद्याप्यसिद्धेरिति भावः लक्षणवैशिष्ट्यद्वारकं दोषमभिधाय तदीयतद्विशेषणवैशिष्ट्यद्वारकमाह—। [b]"एवमि"ति। [e]"अविशिष्टादि"ति। अविशिष्टात्पदार्थाद्विशिष्टस्य यद्वैशिष्ट्यं व्यावृत्तधीः सा चेत्तादृशबुद्धिधाराधीना तदाऽनवस्था न चेत् शेषासिद्ध्या सर्वासिद्धिरित्यर्थः। विशिष्टखण्डनप्रयोजनमनुवदन्नेव खण्डनान्तरसङ्गतिमाह—। [f]"विशिष्टे"ति॥ [g]"इतोपीति। वैशिष्ट्यखण्डनरूपलक्षणानुपपत्तिसमुच्चयः। [h]"कथमि"ति। रूपादीनामपि गुणाश्रयत्वदर्शनाद्द्रव्यमात्रवृत्तितया कथमेतदवधारणीयमित्यर्थः॥ [i]"रूपादेरि"ति। गुणत्वव्यवस्थापकानतिप्रसक्तधर्माभावादित्यर्थः गुणाकारानुगतमतिश्च न सर्वसाधारणीति भावः॥

मू० [a]* सामान्यवानगुण इत्यादितल्लक्षणयोगात्तन्निश्चय इति सिद्धान्तात् ?*—इति चेन्न, [b]अगुण इति लक्षणांशस्याद्याप्यसिद्धेः सङ्ख्यावत्तया प्रतीतेर्विद्यमान-

त्वात् * [c]"भ्रान्तिरसौ" ?*-इति चेन्न, परस्पराश्रयस-ङ्गात् [d]सङ्ख्यावत्तया प्रतीतेर्भ्रान्तित्वे गुणलक्षणसि-द्धिस्तत्सिद्धौ च [e]बाधेन भ्रान्तित्वव्यवस्थापनं * [f]नच हेत्वन्तराद्रूपादेर्गुणत्वसिद्धौ बाधकसिद्धिः*दृष्टान्त-स्यापि सङ्ख्यायोगिप्रत्ययाक्रान्तत्वेन प्रसक्तद्र-व्यकोटिप्रवेशितया गुणत्वेनासिद्धेः * [g]सङ्ख्यायाः सङ्ख्यावत्त्वेनवस्थाप्रसङ्गान्निःसङ्ख्यत्वव्यवस्थितौ दृष्टान्तत्वं भविष्यति ?*-इति चे[h]न्न, पृथक्त्वेनापि तस्याः सम्भावितद्रव्यकोटिप्रवेशत्वात् ॥

टी० ॥ [a]"सामान्यवानि"ति। सामान्यवत्त्वे सत्यगुणत्वमेव व्यवस्थापकमित्यर्थः॥ कर्मण्यतिव्याप्तौ सत्यामेवाह-। [b]'अगुण' इति। अगुणत्ववत्त्वमसिद्धं संख्यादीनां गुणानां तत्र सत्त्वा-दित्यर्थः दोषान्तराभिधानाय पुनः शङ्कते। [c]"भ्रान्तिरि"ति। अन्योन्याश्रयमेव विशदयति-। [d]"सङ्ख्ये"ति ॥ [e]"बाधेने"ति। निर्गुणेषु गुणेषु सङ्ख्यादिप्रतीतिर्बाधितविषयेत्यर्थः॥ ननु रूपा-दयो गुणाः सामान्यवत्त्वे सत्यचलनात्मकत्वात् शब्दवदिति रूपादीनां गुणत्वं सेत्स्यति तथाच गुणवत्त्वप्रतीतेर्भ्रमत्वसिद्धि-रिति नान्योन्याश्रय इत्यत आह-। [f]"नचे"ति। शब्दस्यापि दृष्टान्तस्य सङ्ख्यारूपगुणवत्त्वेन द्रव्यत्वसिद्धावगुणत्ववत्त्वासिद्धे-रित्यर्थः। ननु सङ्ख्यैवात्र दृष्टान्तोऽस्तु नहि सङ्ख्यापि सङ्ख्यावती येन तस्या अपि द्रव्यत्वं भवेदित्याह-। [g]"सङ्ख्याया"इति। सङ्ख्या-यामनवस्थाभयात्सङ्ख्यामावर्त्तिष्ठ पृथक्त्वं तु तत्र वर्त्तत एव तावता तस्यामपि द्रव्यत्वापत्तौ न दृष्टान्तत्वमित्याह-। [h]"ने"ति ॥

सू० [a]एवं पृथक्त्वस्यापि सङ्ख्यावत्तयेति जातीतराना-श्रयोऽकर्मरूपो गुण इत्यपि न, [b]जातिव्यापनात् *[c]जातिमात्राश्रय इत्यर्थः ? *-इति चेन्न, [d]अभावा-श्रयतया सर्वाव्यापनात् * जातिमात्रभावाश्रय ?*-

इति चेन्न, [e]उपाधीनामपि तदाश्रितत्वात् * नोपाधीनामाश्रयो रूपादिः [f]किन्तु कथमपि संबन्धी तावतैवानुमानादिप्रवृत्तिः ? *–इति चेन्न, [g]उपाधिसंबन्धं प्रत्ययस्याश्रयत्वस्य मन्तव्यत्वात् । [h]अन्यथा यदि किञ्चिद्रूपमत्र नेष्यते तदा सामान्यविशेषानुमानं तत्र न स्यात् । व्यधिकरणयोर्गम्यगमकभावानभ्युपगमात् तस्माद्यदेतदेव लक्षणं तत्तावान्न जातिरूपं तदिदं यदि रूपादौ नास्ति तदानीमस्ति यद्यस्ति तदा नास्तीति चित्रेण लगित्युक्ते न लगति मालगेत्युक्ते लगतीति । प्रवल्हिकामनुकरोति

टी० ॥ तर्हि पृथक्कमस्तु दृष्टान्त इत्यत आह–। [a]"एवमि"ति ॥ [b]"जातिव्यापनादि"ति । जातावपि जातिभिन्नधर्मानाश्रयत्वमकर्मत्वं चेत्यर्थः ॥ [c]"जातिमात्रे"ति । जातिश्च न तथेत्यर्थः । एवं च सत्यसम्भव एव रूपादीनामपि रसत्वाद्यभावाश्रयत्वादित्याह–। [d]"अभावे"ति ॥ [e]"उपाधीनामि"ति । प्रमेयत्वाभिधेयत्वादीनामित्यर्थः । उपाधयो न रूपादौ समवयन्तीति न तदाश्रय इत्यर्थः ॥ तर्हि रूपादिकं प्रमेयमभिधेयत्वादित्यादि कथं सदनुमानं स्यादपक्षधर्मत्वादित्यत आह–। [f]"किन्त्वि"ति ॥ [g]"उपाधी"ति । तथाच जातिमात्रभावाश्रयत्वमसम्भवीत्यर्थः ॥ [h]"अन्यथे"ति । चक्षुर्मात्रबहिरिन्द्रियग्राह्यत्वादिना रूपत्वादिकमपि नानुमीयेत समानाधिकरणयोरेव साध्यसाधनयोर्गम्यगमकभावाभ्युपगमादित्यर्थः यदि जातिमात्रभावाश्रयत्वं लक्षणं तत्र रूपादौ न स्वीकर्त्तव्यं तदा जातिमात्रभावाश्रयत्वं लक्षणं भविष्यति अन्यथा लक्षणरूपोपाधिसत्वादेव तल्लक्षणं दुष्टं भवेदित्यर्थः ॥ प्रवल्हिका प्रहेडिका

मू० अपिच गुणाश्रयो द्रव्यमित्यत्र कर्त्राश्रयार्थः * समवाय ? *—इति चेन्न, [a]गुणत्वादेरपि द्रव्यत्वप्रसङ्गाद्गुणावच्छिन्नस्य समवायस्य गुणत्वेपि विश्रान्तत्वात् । * [b]गुणः समवेतो यत्र स गुणसमवायीति विवक्षितम् ? *—इति चेन्न, [c]यत्रेत्यस्याधिकरणार्थस्याद्याप्यनिरूपणेन तेनैव तद्व्याकारानुपपत्तेः * इहेतिप्रत्ययहेतुराधार ? *—इति चेन्न, इह शङ्खे पीतिमेति प्रत्ययाच्छङ्खस्य पीतिमाधिकरणत्वप्रसङ्गात् * [d]भ्रान्तिरसौ यथार्थश्च प्रत्ययोऽत्र विवक्षित ? *-इति चेन्न, [e]तदर्थासत्त्वनिरूपणव्यतिरेकेण तदप्रमाणत्वस्य बोद्धुमशक्यत्वात् नचाद्यापीहेतिप्रत्ययस्यार्थः प्रतीतो यत्प्रतियोगिकमसत्त्वं तत्र निरूप्यते [f]पीतत्वं प्रतियोगी तच्च क्वचित्सिद्धम् ? *-इवेति [g]चेन्न, तस्य प्रमितत्वादेवासत्त्वानुपपत्तेः ॥

टी० ॥ [a]"गुणत्वादेरि"ति । गुणनिरूपितः समवायो यथा द्रव्ये तथा गुणत्वजातावपीत्यर्थः गुण इति गुणत्वे च न गुणः समवेत इति न तत्रातिव्याप्तिरित्यर्थः कुत्र गुणः समवेत इति नाद्यापि सिद्धमित्याह-। [b]"यत्रे"ति । यद्वा गुणाधिकरणत्वं द्रव्यत्वमित्यनेनोक्तं स्यात्तथाधिकरणमेव दुर्वचमित्याह-। [c]"यत्रे"ति ॥ [d]"भ्रान्तिरि"ति। इहेतिप्रमाहेतुराधार इति लक्षणं विवक्षितमित्यर्थः विषयबाधगम्यं भ्रमत्वं विषयबाधश्च न व्यवस्थित इत्याह । [e]"ने"ति । शङ्खे पीतिमेत्यत्र पीतिमाविषयस्तद्बाधश्च तदसत्त्वं तथाचाऽस्याः प्रतीतेर्भ्रमत्वमेवेत्याह-। [f]"पीतत्वमि"ति । पीतत्वं प्रमितं चेत्तदा तदसत्त्वं सामान्यतो वक्तुं न शक्यत इत्याह-। [g]"ने"ति ।

मू० * तस्य [a]तत्राप्रमितत्वम् ? *—इति चेन्न, [b]तत्रेत्याधारत्वानिरूपणादिति [c]एतेन समवायिकारणं द्रव्य-

मित्यपि लक्षणं निरस्तं [d]कथं निर्णेतव्यमिदं समवायिकारणमिदं नेति रूपादौ घटादौ च सङ्ख्यासमवायिकारणत्वयुक्तेस्तुल्यत्वात्सङ्ख्यैव तु रूपादौ नास्तीति चेद्घटादौ कथमस्ति प्रत्ययस्योभयत्र तुल्यत्वादित्युक्तमनुषञ्जनीयं [e]* द्रव्य एव सङ्ख्यास्वीकारे तत्संबन्धाद्गुणेपि तद्व्यवहारोपपत्तौ कल्पनालाघवाद्गुणे सङ्ख्याद्यस्वीकार ? *—इति चेन्न, [f]विपरीतमेव कुतो न स्यात् [g]सत्तासामान्याद्यपि च गुणादौ किमर्थमङ्गीक्रियते । द्रव्यद्वारैव तत्र तद्व्यवहारोपपत्तेः ननु [h]सामान्यार्थ एव कः तथाहि अनुवृत्तप्रत्ययकारणं सामान्यमित्यलक्षणं सामग्र्या सर्वकार्योत्पत्तो[i]स्तया तदेकदेशान्तरैश्च व्यभिचारात्॥

टी० ॥ यद्यपि सामान्यतस्तदक्षरवं नास्ति तथापि शङ्केऽधिकरणेऽस्त्येवेत्याह—। [a]"तत्रे"ति । तत्रेत्याधारत्वमेवोच्यते तच्च दुर्वचमेवेत्याह—। [b]"ने"ति । [c]"एतेने"ति । रूपादावतिव्यापकत्वेनेत्यर्थः । रूपादीनामपि समवायिकारणत्वादिति भावः एतदेवाह—। [d]"कथमि"ति । रूपादौ सङ्ख्येकार्थसमवायाधीनः सङ्ख्याप्रत्ययो नतु समवायाधीन इत्याह—। [e]"द्रव्य एवे"ति । रूपादिसमवेतयैव संख्यया परम्परासंबन्धेन द्रव्येपि सङ्ख्याप्रत्ययः स्यादित्याह—। [f]"विपरीतमि"ति । सङ्ख्याद्भिरपि सत्तैकार्थ समवायादिना स्यादिति रूपादौ सत्तापि नाङ्गीक्रियतामित्याह—। [g]"सत्ते"ति ॥ [h]"सामान्यार्थ" इति । सामान्यशब्दार्थ इत्यर्थः । सामान्यरूपो वार्थ इत्यर्थः । अनुवृत्तप्रत्ययो भिन्नेष्वेकाकारप्रत्ययः सामग्रेति तत्कारणत्वसाधनावष्टम्भेनोक्तं—। [i]"तये"ति । सामग्र्येत्यर्थः ॥

मू० [a]असाधारणविशेषणात् * [b]अनन्यजातीयप्रयोजकत्वं च [c]तत् ।? *—इति चेन्न, [d]स्वसामग्र्यामपि प्रस-

ङ्गतादवस्थ्यात् । [e]भेदप्रतिपत्त्यादावपि प्रयोजकत्वाच्च । * [f]एतत्प्रतिपत्तिप्रमाणकत्वम् ? *—इति चेन्न, स्वसामग्र्यामप्यस्याः प्रमाणत्वात् * [g]एतदेकप्रमाणकत्वम् ?*—इति चेन्न, [h]अर्थक्रियाभेदादेरपि तत्र प्रमाणत्वात् * [i]एतत्प्रतिपत्तिप्रमाकत्वम् ? *—इति चेन्न, [j]तद्विशिष्टस्यापि तत्त्वप्रसङ्गात् ॥

टी० ॥ अनुवृत्तप्रत्ययासाधारणकारणं सामान्यमिति लक्षणं शङ्कते—। [a]"असाधारणे"ति । असाधारणत्वेन विशेषणात् ॥ [b]"तदि"ति । तल्लक्षणमित्यर्थः ॥ एतदेव विवृणोति—। [c]"अनन्ये"ति । आत्ममनस्तत्संयोगप्रभृतीनामन्यजातीयमपि कार्यं प्रति प्रयोजकत्वं सामान्यस्य त्वनुवृत्तप्रत्ययमात्रं प्रतीत्यर्थः । [d]"स्वसामग्र्यामि"ति । असाधारणत्वादित्यर्थः । अनन्यजातीयप्रयोजकत्वस्य सामान्येऽप्यसंभव इत्याह—। [e]"भेदे"ति । सामान्ये हि वैधर्म्यं तच्च भेदप्रत्ययमपि प्रति कारणमेवेत्यर्थः। [f]"एतदि"ति । अनुवृत्तप्रतिपत्तिः प्रमाणं यस्य तत्सामान्यमित्यर्थः । अनुगतमतिः स्वसामग्र्यामपि प्रमाणमिति तत्रातिव्याप्तिरित्यर्थः । [g]"एतदेके"ति । सामग्र्यामन्यदपि प्रमाणमिति भावः ॥ [h]"अर्थक्रिये"ति । कार्यभेदस्यानाकस्मिकत्वादपि कारणगतनियतजातिभेदकल्पनमित्यर्थः ॥ [i]"एतत्प्रतिपत्ती"ति । अनुवृत्तप्रत्यय एव प्रमा यत्रेत्यर्थः । [j]"तद्विशिष्टे"ति । सामान्यविशिष्टव्यक्तावपि तदेकप्रमाकत्वमिति तत्रातिव्याप्तिरिति भावः ॥ जातिवैशिष्ट्यांशे च तदेकं प्रमाकत्वमावश्यकमिति भावः ।

मू० * [a]तदवच्छिन्नप्रमांशप्रमाकत्वम् ?* इति चेन्न, [b]तदसिद्ध्यैवासिद्धेः * [c]इयं प्रतीतिर्येन विना नोपपद्यते(१)तत्सामान्यम् ? *—इति चेन्न, [d]कारणान्त-

(१) नोत्पद्यते—इति बहुषु पुस्तकेषु दृश्यमानः पाठोऽपपाठ एव जातिमन्तरेण प्रतीतेरननुगतत्वेऽप्युत्पत्तावविरोधादितिभावः ।

राणामपि तथात्वादिति अनुवृत्तं सामान्यमित्यव्यलक्षणं किमिदमनुवृत्तत्वं नाम * [e]अनेकाश्रितत्वम् ? *-इति चेन्न, [f]अवयविना संयोगादिभिश्च व्यभिचारात् * नित्यत्वे सति ?*-इति चेन्न, [g]समवायेन व्यभिचारात् अत एव न बहुवृत्तित्वमपि [h]* असंबन्धत्वे सति ?*-इति चेन्न, [i]अणुभिर्व्यभिचारात् * [j]नित्यत्वे सत्यनेकसमवेतं सामान्यम् ? *-इति चेन्न, विकल्पासहत्वात् एतल्लक्षणं नित्यमनित्यं वा स्यात् नाद्यः [k]स्वात्मनि वृत्तिविरोधात् ॥

टी० ॥ [a]"तदवच्छिन्नप्रमांशे"ति । व्यक्तेर्वैशिष्ट्यस्य च न जात्यंशप्रमाविषयत्वं विषयभेदेन ज्ञानेप्यंशभेदादित्यर्थः। जातिसिद्धौ तदंशप्रमासिद्ध्येज्जातिरेव लक्षणाभावान्न सिद्धेत्याह । [b]"ने"ति । अनुगतप्रत्ययान्यथानुपपत्तिप्रमाणकत्वं लक्षणं शङ्कते-। [c]"इयमि"ति । आत्मनस्तत्संयोगादावतिव्याप्तिमाह-। [d]"कारणान्तरे"ति । [e]"अनेकाश्रितत्वमि"ति । स्वाश्रयान्योन्याभावसमानाधिकरणत्वमित्यर्थः । व्यासज्यवृत्तिसर्वपदार्थातिव्याप्तिमाह-।[f] "अवयवी"ति । [g]"समवायेने"ति । तस्यापि संबन्धिद्वयवृत्तित्वादित्यर्थः ॥ [h]"असंबन्धत्वे"इति । नित्यत्वेसंबन्धत्वे सत्यनेकाश्रितत्वमित्यर्थः । [i]"अणुभिरि"ति । संयोगवृत्त्या परमाणूनामनेकदिगवच्छेदेन वृत्तेरित्यर्थः ॥ [j]"नित्यत्वे"इति । समवायलक्षणा वृत्तिर्विवक्षितेति न परमाणावतिव्याप्तिरित्यर्थः । [k]"स्वात्मनी"ति । नित्यत्वे सत्यनेकसमवेतस्वरूपं लक्षणं यदि नित्यं तदा नित्यत्वांशेपि नित्यत्ववृत्तिरित्यंशत आत्माश्रय इत्यर्थः ॥

मू० [a] विशिष्टप्रविष्टमपि हि नित्यत्वं नित्यत्वमेव नापि द्वितीयः [b]सामान्यस्य समवायस्य च नित्यत्वाभावप्रसङ्गात् [c]आत्मत्वादौ व्यक्त्यभावायत्तस्यापि विशि-

ष्टाभावस्यासंभवात्[d]तस्य च कदाचिदसत्त्वानङ्गीकारे तदनित्यत्वस्य वक्तुमशक्यत्वात् [e]तद्ग्राहिणश्च प्रत्ययस्यैककालिकस्य मिथ्यात्वेऽविशेषात्सार्वकालिकस्य मिथ्यात्वप्रसङ्गेन सर्वथा तदसत्त्वापत्तेः ।

टी० ॥ ननु नित्यत्वे नित्यत्वं न वर्त्तते येनात्माश्रयः स्यादपि तु नित्यत्वविशिष्टे इत्यत आह–। [a]"विशिष्टे"ति ॥ [b]"सामान्यस्ये"ति । अनेकसमवेतत्वस्य लक्षणस्यानित्यत्वं सामान्यानित्यत्वात् भवेत्समवायानित्यत्वाद्वा उभयं च न त्वयेष्यते इति तद्घटितं लक्षणमपि कथमनित्यं स्यादित्यर्थः । नन्वनेकवृत्तित्वमित्यत्रानेकव्यक्तिरपि विशिष्टघटिकेति तदनित्यत्वात्तल्लक्षणमनित्यं स्यादित्यत आह–। [c]"आत्मत्वादावि"ति । आत्मनां व्यक्तीनामपि नित्यत्वादित्यर्थः ननु सामान्यतद्व्यक्तितत्समवायानां प्रत्येकं नित्यत्वेपि विशिष्टं यल्लक्षणस्वरूपं नित्यत्वे सत्यनेकवृत्तित्वं तदेवानित्यमस्तु को दोष इत्यत आह–।[d]"तस्ये"ति । तस्य विशिष्टस्यानित्यत्वं तदा स्याद्यदि कदाचित्तदसत्त्वं स्यान्न त्वेवमित्यर्थः ॥ ननु तस्य कदाचिदसत्त्वमेवास्तु को दोष इत्यत आह–। [e]"तद्ग्राहिण"इति । यदा लक्षणं नास्ति तदा लक्षणविशिष्टलक्ष्यग्रहश्चेद्भ्रमस्तदा सर्वत्रैव भ्रम एव स्यादिति लक्षणस्य नित्यमसत्त्वमेव पर्यवसन्नमित्यर्थः॥

मू० [a]एकस्य च सत्यत्वेऽविशेषात्सर्वसत्यतायां कदाचिदपि तदसत्त्वं नास्तीति* [b]एकदा तत्संबन्धेन तदुपलक्षितस्यान्यदापि विद्यमानत्वात्तथात्वम् ?*– इति चेन्न, [c]तादृशोपलक्ष्यासम्भवाद् [d]व्यक्तीनां भेदादित्यनित्यत्वानुपपत्तिरेवे[e]ति । [f]एतेन नित्यत्वमन्यत्रापि प्रतिवचनीयं [g]केचानेन लक्षणेन व्यवच्छिद्यन्ते * विशेषादय ?*–इति चेन्न, विशेषा एव केऽभिधीयन्ते तत्र नित्येष्वेव द्रव्येष्वेव वर्त्तन्त एव ये ते विशेषा इत्यलक्षणम् ॥

टी० ॥ ननु लक्षणविशिष्टलक्ष्यप्रत्ययस्तत्सत्त्वकाले सत्य एवेति कथं सर्वकालिकं लक्षणसत्त्वमत आह—। [a]"एकस्ये"ति तर्हि विषयाबाधात् सर्वतत्प्रत्ययायाथार्थ्ये लक्षणं सर्वकालस्थितीतिकथमनित्यं स्यादित्यर्थः ॥ ननु लक्षणं स्वाकालेपि लक्ष्यमुपलक्षयतीति तदाधि तद्विशिष्टप्रत्ययः सत्य एवेति शङ्कते—। [b]"एकदे"ति । सामान्यानां बहूनामेकरूपाभावात्तल्लक्षणेन किमवच्छिन्नं लक्ष्यमुपलक्षितं स्यादित्याह—। [c]"ने"ति । [d]"व्यक्तीनामि"ति । लक्षणा सामान्यानामित्यर्थः तथाच लक्षणस्यानित्यत्वानुपपत्तिरित्याह—। [e]"इती"ति ॥ [f]"एतेने"ति । आकाशादीनां नित्यत्वं यदि नित्यं तदात्माश्रयः । अनित्यं चेत्तदाकाशस्याप्यनित्यत्वमेव स्यादिति सर्वनित्यत्वं खण्डनीयमित्यर्थः "नित्यत्वघटितं लक्षणान्तरमप्येवं खण्ड्यमित्यर्थः" इत्यन्ये आगामिखण्डनं सामान्यखण्डनेन सङ्गमयति—। [g]"केचानेने"ति । नित्येष्वेवेत्यन्ययोगव्यवच्छेदेन द्रव्यगुणकर्मणां व्यवच्छेदः तेषामनित्येष्वपि वृत्तेः द्रव्येष्वेवेत्यन्ययोगव्यवच्छेदेन सामान्यानां व्यवच्छेदः तेषामद्रव्येष्वपि वृत्तेः वर्तते एवेत्ययोगव्यवच्छेदेन ज्ञानसुखादीनां व्यवच्छेदः तेषां स्वासत्त्वकाले वृत्तेरयोगोपीत्यर्थः ॥ ननु गुणादीनां सामान्यादीनां नित्येष्वेवेत्यनेन व्यवच्छेदात् किं पदान्तरेण नहि गुणा नित्येष्वेव वर्तन्ते न वा सामान्यानि तथाच गुणत्वेन सामान्यत्वेन च ताद्रूप्ये(१)सर्वगुणसामान्यव्यवच्छेदः सिद्ध एवेति चेन्न नित्यत्वस्य धर्मस्य व्यवच्छेदार्थं "द्रव्येष्वेवे"ति करणात्

मू [a]आत्मत्वादिना व्यभिचारात् * [b]नित्यान्तरेऽसत्त्वान्न तत्सर्वत्र नित्ये वर्त्तते विशेषास्तु नैवं नित्ये वर्त्तन्ते एवेति नियमात् ? *—इति चेन्न, [c]प्रतिविशेषमव्याप्त्याऽलक्षणत्वात् * [d]यज्जातीया एवमिति लक्षणार्थं ? *—इति चेन्न, जातेरनङ्गीकारात् * जा-

(१) ताद्रूप्ये=नित्याऽनित्योभयवृत्तित्व इत्यर्थः ।

तीयेत्यस्मात्पदात् उपाधिरेव तथा विवक्षित ?*-इति चेन्न, [e]तस्येतरव्यावृत्तस्याधिगतौ व्यर्थं तदुपजीविलक्षणमिदं तत एव विजातीयव्यावृत्तिप्रतीतेः इतरव्यावृत्तस्य चानधिगतौ लक्षणस्य दुरवधारणत्वापत्तेः इतरव्यावृत्ततया[f]तज्जातीयत्वस्याप्रतीतेः॥

टी० ॥ ताद्रूप्येण वृत्त्यविवक्षायां दोष(१)माह–। [a]"आत्मत्वादी"ति । ननु नित्येष्वेव द्रव्येषु वृत्तेरयोगो वर्त्तते एवेत्येवकारेण व्यवच्छिद्यते तथाचाकाशादावर्तमानेनात्मत्वादिना कथं व्यभिचार इत्याह–। [b]"नित्यान्तरे"ति । प्रतिस्वं विश्रान्तविशेषाव्याप्तिरेवं सतीत्याह–। [c]"प्रती"ति ॥ ननु विशेषत्वावच्छिन्नानां न नित्ये द्रव्ये वृत्तेरयोग इति शङ्कते–। [d]"यज्जातीया"इति । यावद्विशेषवृत्तिरुपाधिर्न कश्चिदित्यस्तु इत्याह–। [e]"तस्ये"ति ॥ [f]"तज्जातीयत्वस्ये"ति । यावद्विशेषनिष्ठोपाधेरित्यर्थः ॥

मू० * भवतु [a]स एवोपाधिर्लक्षणम् ?*-इति चेन्न, तस्यानिरुक्तेः * यतो नित्यद्रव्यव्यक्तिषु विश्वव्यावृत्तधीर्योगिनां स विशेष ?*—इति चेन्न, [b]स्वरूपधर्मव्यक्तिभेदेष्वपि प्रसङ्गात् अन्यथा कार्यद्रव्यगुणादिव्यक्तिषु स तेषां कुतः स्या[c]त्तास्विव वैधर्म्यान्तरस्य नित्येष्वपि सम्भवात् [d]विशेषवद्विशेषासम्भवेन लक्ष्यासिद्धिरिति अथ विशेषादिभ्यो विशेषलक्षणादेर्भेदे कथं तत्र तत्रैव तैर्विशेषादिव्यवहारः क्रियतां नान्यत्र *[e]संबन्धो नियामक ?—इति चे[f]न्न, संबन्धस्यापि संबन्धो नियामकत्वेनवस्थापातात् ।

टी० ॥ [a]"स एवे"ति । यदवच्छेदेन विशेषाणां नित्यद्रव्यवृत्तित्वं ग्राह्यमित्यर्थः । स्वरूपेति भेदपदं प्रत्येकान्वयि सा

(१) दोषमाह=वर्तन्ते एवेति विशेषणमदृष्ट्वा दोषमाहेत्यर्थः ।

व्यावृत्तबुद्धिः तेषां योगिनामतीन्द्रियकार्यव्यक्तिगुणव्यक्तिषु विशेषपदार्थाभावात् योगिनां व्यावृत्तबुद्धिर्यदधीना तत्रातिव्याप्तिरित्यर्थः ॥ [b]"तान्वि"ति । गुणादिव्यक्तिष्वित्यर्थः ॥ [c]"नित्येष्वपी"ति । द्रव्येष्वित्यस्य विशेषणं । [d]"विशेषवदि-"ति । यथा विशेषपदार्थे विशेषान्तरमन्तरेणैव व्यावृत्तधीस्तथा तदाश्रयेपि स्यादित्यन्यथा सिद्धया विशेषपदार्थ एव न सिद्ध्येदित्यर्थः । सम्बन्धखण्डनमवतारयितुं पीठमारचयति–। [e]"अथे"ति । विशेषादीनां पदार्थानां विशेषलक्षणानि भिन्नानि तथाच किं लक्षणं कस्य स्यात्तथाच केन लक्षणेन कुत्रेतरव्यावृत्तिव्यवहारौ स्यातामित्यर्थः यत्र लक्ष्ये यल्लक्षणं सम्बद्धं तत्र तेन तौ स्यातामित्याह–। [f]"सम्बन्ध"इति । सम्बन्धस्यापि तदीयत्वे संबन्धान्तरं चेन्नियामकं स्यात्तदानवस्थेत्याह–। [g]"ने"ति ॥

मू० [a]अन्यथा त्वनियमात्तदनिरुक्तेश्च तथाहि कः संबन्धशब्दार्थः समवायादय इति चेत्सत्यं किन्तु [b]केन निमित्तेनेति हि प्रश्नवाक्यतात्पर्यं प्रतिस्वं व्यावृत्तेव संयोगत्वादिनान्येन वा आद्ये [c]ऽनुगतव्यवहारानुपपत्तिप्रसङ्गः [d]अस्ति चासाविन्द्रियार्थसन्निकर्षोत्पन्नादिप्रत्यक्षं [e]नित्या प्राप्तिः समवाय इत्यादि नच द्वितीयः [f]तस्यैकस्यासंभवात् * [g]नियामकत्वं तत् ? *–इति चेन्न, [h]स्वभावस्यापि भवता नियामकत्वाङ्गीकारा[i]न्नचासौ संबन्धः * [j]तथाविधः सोपि संबन्ध एव ? *–इति चेन्न,

टी० ॥ ननु संबन्धेपि संबन्धान्तरं नाभ्युपेयं येनानवस्था स्यादित्याशङ्क्याह–। [a]"अन्यथे"ति । [b]"केने"ति । सम्बन्धपदप्रवृत्तिनिमित्तप्रश्नोयमित्यर्थः । यथाकाशादिपदवत्प्रवृत्तिनिमित्तमन्तरेणैव सम्बन्धपदप्रवृत्तिस्तत्राह–। [c]'अनुगते"ति । ननु मा भूदनुगतप्रत्यय इत्यत आह–। [d]"अस्ति चे"ति । सन्निकर्षपदेन संयोगसमवायादीनामभिधानमेकं प्रवृत्तिनिमित्तमन्तरेण

न स्यादित्यर्थः ॥ [e]"नित्येति प्राप्तिपदेन संयोगसमवाययोर्लाभे संयोगव्यावर्त्तनाय नित्येति । विशेषणं न घटेतेत्यर्थः ॥ "तस्ये"ति । अनुगतरूपस्येत्यर्थः । [g]"नियामकत्वमि"ति । अतिप्रसङ्गनिवर्त्तकत्वमित्यर्थः ॥ [h]"स्वभावस्यापी"ति । अभावसमवायादिविशिष्टप्रतीतौ स्वभावस्यापि नियामकत्वस्वीकारादित्यर्थः । [i]"नचासौ सम्बन्ध"इति । सम्बन्धलक्षणं तत्रातिव्यापकमिति भावः । [j]"तथाविध"इति । नियामकः स्वभावः संबन्ध एवेति नातिव्याप्तिरित्यर्थः ॥

सू० [a]त्वया सर्वस्वभावनियन्तृताया अवश्याभ्युपगन्तव्यत्वेन नियामकनिरुक्तिलभ्यसत्त्वाद्यधिकांशासामर्थ्यापत्तेः [b]नियम्यस्य च स्वस्यानतिप्रसङ्गेन नियामकत्ववाचोयुक्त्यनुपपत्तेः [c]अतिप्रसक्तत्वे च तस्यैव नियामकत्वात् अतिप्रसक्तेन नियमायोगात् [d]भूत्वा नियमकरणे च प्रागनियतत्वापत्तेः [e]एवमन्येनापि जन्यनियमेन्यदपि हि यदि पूर्वं घटादिरूपेणानियतमेव घटादि करोति तदा पटाद्यपि तया कुर्यात् ॥

टी० ॥ [a]"त्वये"ति । सर्वस्वभावश्चेन्नियन्तारस्तदा नियमनियतपूर्वसत्त्वमिति या नियामकपदनिरुक्तिस्तत्र सत्त्वमेवास्तु नियामकत्वं तदादिभूतमधिकं यद्विशेषणं तद्वैयर्थ्यापत्तेर्व्यावर्त्तकत्वादित्यर्थः सत्त्वादित्यतद्गुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः ॥ [b]"नियमस्य चे"ति । स्वभावेन यन्नियम्यं तदनतिप्रसक्तं यदि तदा नियामकत्वं व्यवच्छिन्नतया बोधकत्वं न सम्भवति स्वत एव व्यवच्छिन्नत्वादित्यर्थः ॥ [c]"अतिप्रसक्तत्व" इति । नियम्यमतिप्रसक्तं चेत्तदा नियामकमपि तदेवेत्यतिप्रसक्तस्य नियामकत्वानुपपत्तिरित्यर्थः । यत्तु नियामकं तदुत्पन्नं सन्नियमयेदनुत्पन्नमेव वा आद्ये आह । [d]"भूत्वे"ति । स्वमेव हि नियामकं नियम्य चेति स्वोत्पत्तेः पूर्वं स्वमनियतं स्यादित्यर्थः । तथात्वे वा पश्चादपि कथंनियतं स्यादित्यर्थः । स्वस्य स्वं

प्रति नियामकत्वानुपपत्तिमुक्त्वा कारणस्य कार्यं प्रति नियाम-कत्वानुपपत्तिमाह—। [e]"एवमि"ति । दण्डचक्रादिकारणं यद्य-घटमेव घटीकरोति तदा पटमपि घटीकुर्यादित्यर्थः ॥

मू० [a]* न घटादित्वे नियामकत्वस्य किन्तु घटादेः कालविशेषयोगे ? *—इति चे[b]न्न, यदि नासौ घटादेः कालविशेषयोगिता नियतेष्यते तदा पटादिकाल-विशेष योगमपि तथा कुर्यात्तस्मात् [c]"यदि कुर्या-दसत्कालानियतं नियतं परः तत्स्यादतिप्रसक्तत्वम-[d]न्यथा चानियन्तृतेति" [e]कार्यकारणयोः कालभेदा-न्नियम्यनियामकत्वोपगमे उत्तरोत्तरेण पूर्वपूर्वनियमः किं न स्यादित्यविनिगम्यत्वापत्तिः [f]"प्राचोत्तरस्य नियमः प्राच एव न तेन किं [g]अनाद्यनन्तयोर्नैवं विनिगन्ता प्रवाहयोरिति" ॥

टी० ॥ कारणस्य घटं प्रति नियामकत्वं न ब्रूमः किन्तु कालयोगं प्रतीति शङ्कते—। [a]"न घटादित्व इति । कालविशे-षयोगो पटीय एव नियम्यश्चेत्तदा घटनियामतैवेति पूर्वदोष एव । अथ घटमनन्तर्भाव्य कालविशेषयोगमात्रं नियम्यं तदा पटकालविशेषयोगमपि नियमयेदविशेषादित्याह—। [b]"ने"ति । इममेवार्थं कारिकया सङ्गृह्णाति—। [c]"यदी"ति । परो हेतुः का-लानियतमसद्यदि कालनियतं कुर्यात्तदाऽसत्त्वाविशेषाद्दण्डः पटमपि कालनियतं कुर्यादित्यतिप्रसङ्गः । [d]"अन्यथे"ति । सन्नेव घटादिः कालविशेषनियतश्चेत्क्रियते तदा दण्डादेर्नि-यामकत्वमेव भज्येत घटादेस्ताद्रूप्याविशेषादित्यर्थः । दोषा-न्तरमाह—। [e]"कार्ये"ति कारणं नियामकं कार्यं च नियम्यमिति भिन्नकालत्वाविशेषान्न स्यात्प्रत्युतवैपरीत्यमेव स्यादित्यर्थः ॥ इममेवार्थं संगृह्णाति—। [f]"प्राचे"ति । पूर्वेणोत्तरस्य नियमनं चेत्तदोत्तरेणैव पूर्वस्य नियमनं किन्नस्यात् ननु पौर्वापर्यमेव नियामकमित्यत आह—। [g]"अनादी"ति । अनादौ प्रवाहे पौर्वा-

पर्येनपि कारणजातीयकार्यजातीययोरनियतमित्यर्थः चरमकार्यस्योत्तरत्वनियमो मा भूदित्यनन्तत्वमप्युक्तं ॥

मू० [a]अभूत्वा च करणे व्याघातात्। [b]संबन्धिनश्चाधारत्वात् संबन्धस्याधेयत्वात् तस्यैव तदाधारत्वानुपपत्तेः [c]न हि सुशिक्षितोपि नटवटुः स्वस्कन्धमारुह्य नृत्यति नाप्यन्यस्यासौ संबन्धः त्वयैव तथानभ्युपगमात् [d]स्वभावादेवायमीदृश इति हि स्वभाववादस्तत्र परस्य नियमनाभावात् कथं परः संबन्धी सङ्गच्छेत यच्च किंचित्सम्बन्धत्वमभिधीयते तत्समवायेपि स्वीकार्यम्। नच [e]समवायाधारत्वं द्रव्यादिषट्कस्य सम्भवति ॥

टी० ॥ द्वितीयं पक्षमाशङ्क्याह–। [a]"अभूत्वे"ति। असतो नियामकत्वं व्याहतमेव नियमनियतपूर्वसत्त्वस्य नियामकत्वादित्यर्थः। स्वभावसंबन्धे दूषणान्तरमाह–। [b]"संबन्धिन" इति। नहि तदेव तेनैव तद्वदिति सम्भवति आधाराधेयभावस्य भेदगर्भत्वादित्यर्थः॥ असम्भवमेव दर्शयति–। [c]"नही"ति। अनभ्युपगममेवाह–। [d]"स्वभावादि"ति। यद्यपि घटाभावभूतलयोरन्योन्यं संबन्धत्वं तथाच घटाभावस्य भूतलं संबन्धः भूतलस्य च घटाभावः संबन्धः इति संबन्ध संबन्धिनोर्भेद एव भूतलस्य संबन्धः कथमभाव इत्यत्र स्वभाव एवोत्तरं उपश्लिष्टप्रत्ययस्य सबन्धान्तरेण दर्शनात्। यद्वा विशिष्टप्रत्ययजनकत्व यस्य स्वस्य भावो धर्मः स एव संबन्धस्तज्जनकत्वमेव कथमस्येत्यत्र तु स्वभावेनैवोत्तरं तथापि संबन्धखण्डनमात्रे तात्पर्यं–[e]"समवायाधारत्वमि"ति। समवाय आधारो यस्येत्यर्थः॥

मू० [a]नचोपाधिभावात्स्यात्, तत्संयोगसमवायासम्भवात् [b]स्वभावसंबन्धस्य च निरस्तत्वात्। [c]नचासावभावोपि, प्रतिषेध्यप्रतियोगिभावभेदाभिधानप्रसङ्गात्

[d]सप्तपदार्थोपरिसमाप्तं च जगत्। [e]परस्परविरोधेन तल्लक्षणस्य व्यवस्थापनादिति॥

टी०॥ ननु प्रमेयत्वादिवदुपाधिरेव कश्चित्सम्बन्धत्वं समवाये वर्त्ततामत आह–। [a]"नचे"ति। उपाधेरपि संयोगलक्षणस्य समवायलक्षणस्य([१])वा तत्र वृत्तिर्न सम्भवतीत्यर्थः॥ ननु स्वभावसम्बन्धेनैव स उपाधिस्तत्र वर्त्ततामत आह–। [b]"स्वभावे"ति॥ ननु समवाये भावरूपो धर्मः सम्बन्धत्वं मा वर्त्तिष्टाभाव एवासावस्त्वित्यत आह। [c]"नचे"ति। [d]"अभाव" इति नञ्पदस्य निषेध्यो यः प्रतियोगी भावस्तदभिधानप्रसङ्गादित्यर्थः॥ प्रतिषेध्यप्रतियोगिपदयोः पर्य्यायत्वेपि प्रतिषेध्यपदं वस्तुपरं प्रतियोगिपदं वाक्यतत्परमित्यन्ये स्वार्थिकणिजन्तप्रतिषेधपदे क्तप्रत्ययेन प्रतिषेधं कृत्वा यः प्रतियोगीत्यर्थ इत्यपरे प्रतिषेध्यं प्रतिषेधाधिकरण([२])मित्यप्याहुः। ननु पदार्थान्तरमेव संबन्धत्वं स्यादित्यतआह–। [e]"सप्तपदार्थी"ति। एतदेव कुत इत्यत आह–। [f]"परस्परे"ति। तत्सगुणं निर्गुणं वा सगुणं चेद्द्रव्यमेव निर्गुणमपि सामान्यवन्निःसामान्यं वा सामान्यवद्वा, सामान्यवदपि चलात्मकमन्यथा भूतं वा आद्ये कर्मैव अन्त्ये गुण एव निःसामान्यमप्यसमवेतं समवेतं वा आद्ये समवायः अन्त्येऽप्यनेकसमवेतमेकसमवेतं वा आद्ये सामान्यं अन्त्ये विशेष एवेति षडेव भावाः सप्तमश्चाभाव इत्यर्थः॥ "परस्परविरोधे हि न प्रकारान्तरस्थितिः। नैकतापि विरुद्धानामुक्तिमात्रविरोधः" इति न्यायादित्यर्थः॥

सू० [a]यदपि नियम्याद्भिन्नं नियामकं यदपि कथं तदेव नियमयति नान्यदिति तदाधारत्वादिति चेत्कः पुनराधारार्थः * यत्र स्थीयते तत्? *–इति चेन्न, यत्रेति सप्तम्यर्थस्यापि विवेचनीयत्वात् * इहेति

(१) "सम्बन्धस्य"–इति शेषः। व्यधिकरणे चेयं षष्ठी।

(२) प्रतिषेधाधिकरणम्=प्रतिषेधानुयोगी।

प्रत्ययविषय ? *-इति चेन्न, [b]तत्रेति प्रत्ययविषयस्यानाधारत्वप्रसङ्गात् [c]किञ्च प्रत्ययविशेषाधिगमो विषयविशेषाधिगमात् विषयस्य च विशेषाऽधिगमः प्रत्ययविशेषादिति व्यक्तमन्योन्याश्रयः * [d]समवायी ? *-इति चेन्न, [e]शशे शृङ्गाभावः कुण्डे वदरमित्याद्यव्याप्तेः * गौण[f]स्तत्र प्रयोग ? *-इति चेन्न, एतावन्मात्रं प्रत्ययश्च भ्रान्त इत्यपि वक्तव्यमवशिष्यते भवतः ओमिति चेदप्य[g]विपरीतमेव कुतो न स्यात् [h]शशे विषाणं नास्तीति च यदि विषाणाभावाधिकरणत्वप्रतीतिर्भ्रान्ता शृङ्गस्य तर्हि शशोऽधिकरणं स्याद्भावाभावयोरन्यतरनिषेधस्यान्यतरविधिपर्यवसायित्वेनाभ्युपगमात् * पतनप्रतिबन्धकमधिकरणम् ? *-इति चेन्न, [i]अवयविनं गुणादिकं च प्रति तदभावात् * अव्यवहिताधः स्थितम् ? *-इति चेन्न,

टी० ॥ आधारत्वखण्डनं प्रस्तौति-। [a]"यद्पी"ति । आधारत्वमेव सप्तम्यर्थ इत्यर्थः ॥ [b]"तत्रे"ति । तच्छब्दापेक्षता इदं शब्दस्यान्यार्थत्वादित्यर्थः प्रत्यय एव कथं तथेत्यनुयोगे विषयवैलक्षण्यं नियामकं स्यात्तत्र च प्रत्ययवैलक्षण्यमित्यन्योन्याश्रय इत्याह-। [c]"किञ्चे"ति । [d]"समवायी"ति । समवायित्वमाधारत्वमित्यर्थः । संबन्धान्तरेणाधारत्वेऽव्याप्तिरित्याह-। [e]"शश"इति ॥ [f]"तत्रे"ति । समवायलक्षणां वृत्तिमन्तरेण यत्राधारत्वप्रतीतिरित्यर्थः ॥ विपरीतमिति कुण्डे बदरमित्यादिप्रतीतिः प्रमास्तु पटे शौक्ल्यमित्यादिप्रतीतिरेव भ्रमः स्यादित्यर्थः । दूषणान्तरमाह-। [g]"शश" इति । अवयविपतनं नावयवाः प्रतिबध्नन्ति तथा सत्यवयवी कदाचिदपि न पतेन्न वा

(१) अंशवः=तन्त्ववयवाः ।

गुणपतनं गुणी प्रतिबध्नाति गुणानां गुरुत्वानाधारतयाऽपत-नधर्मकत्वादिति तदुभयं प्रत्याधारत्वं न भवेदित्याह–। [h]"अवयविनमि"ति । अंशवादीनां पटाद्याधारत्ववारणायाऽव्यवहितेति ॥

सू० [a]गुणाद्यपेक्षया गुणवदादेरधः स्थितत्वे प्रमाणाभावात् । अविशेषेण वा [b]वयविगुणादीनामवयवाधारत्वप्रसङ्गात् [c]ऊर्ध्वस्थितस्य च संयोगिनः संयोगं प्रति तदभावात् [d]सूत्राऽवलम्बितद्रव्यादौ च बहुलं व्यभिचारात् *[e]यद्येकोऽधिकरणार्थो नोपपद्यते तर्ह्यक्षशब्दार्थवद्भिन्न एवास्तु ? *-इति चेन्न, [f]आश्रयासिद्ध्यादेर्भेदप्रसङ्गात् * [g]सोऽपि स्वीकार्य ? *-इति चेन्न, [h]असिद्ध्यादिविषयपरिगणनस्य व्यवहारहेतोरन्यथाभावप्रसङ्गात् [i]क्वचिदाश्रयस्य समवायित्वात् क्वचिच्चाभावं समवायं च हेतुं प्रति तदसम्भवात् [j]एकस्य च तेषामुपसङ्ग्राहकस्य वक्तुमशक्यत्वात् बहव एवाश्रयशब्दार्थाः आश्रयासिद्ध्यादयोऽपि पृथक् पृथगेव बहवः असिद्धिभेदपरिगणनग्रन्थोऽप्य-

टी० ॥ गुणगुणिनोरौत्तराधर्यस्य नियन्तुमशक्यत्वमित्याह–। [a]"गुणादी"ति ॥ [b]"अवयविगुणादीनामि"ति । अवयविनां ये गुणादयस्तेषामव्यवधानाविशेषादवयवा अप्याधाराः स्युरित्यतिव्याप्तिरित्यर्थः कुण्डे बदरसंयोगस्यापि बदरमाधारो न स्यादधः स्थितत्वाभावादित्याह–। [c]"ऊर्द्ध्वे"ति । अधः स्थितेऽपि सूत्रबद्धे द्रव्ये सूत्रस्याधारत्वप्रतीत्या तत्राऽव्याप्तिरित्याह–। [d]"सूत्रे"ति । उत्पत्तये स्थितये ज्ञप्तये वा यद्येनापेक्ष्यते तदेव तदाधार इति नानार्थ एवायमाधारशब्द इत्याह–। [e]"यदी"ति । आश्रयासिद्ध्यादेराश्रय नानात्वेन भेदः स्यादित्याह । [f]"आश्रये"ति । आदिपदाद्व्यभिचारादिपरिग्रहः व्यभिचारोऽपि साध्या-

भावसामानाधिकरण्यमित्यत्राप्यधिकरणशब्दस्य नानार्थत्वादिति भावः आश्रयासिद्धिभेदोऽपि कार्य इत्याह—। [g]"सोपी"ति । आश्रयासिद्धिभेदा एवचिद्धृष्वस्तदाऽसिद्धित्रयव्युत्पादकं शास्त्रं विरुद्धेतेत्याह—। [h]"असिद्धी"ति । आश्रयासिद्धिभेदमेव प्रपञ्चयति—। [i]"क्वचिदि"ति । आश्रयत्वस्यानुगतस्याभावादित्याह—। [j]"एकस्य चे"ति ॥

मू० [a]न्यथाकारं बोधदर्शनात् ? *-इति चेन्न, [b]तथापीह कुण्डे वदरमित्यत्र क आधारार्थ इति वक्तव्यं न तावत्पतनप्रतिबन्धकत्वं [c]सहैव कुण्डेन पतति वदरे तदभावात् नापि संयोगित्वं [d]वैपरीत्यस्यापि प्रसङ्गात् * संयोगित्वे सत्यधः स्थितत्वं तत्राधिकरणार्थ? *-इति चेन्न, [e]तस्मिन्सत्यप्यन्यत्र चरणतलमिलितधूलिपटलादौ तदधिकरणप्रतीत्यनुत्पत्त्या प्रत्युत चरणतले धूलीत्येव प्रतीत्याऽऽधारत्वप्रतीतौ व्यभिचारित्वेन [f]प्रकृतेपि तथा स्वीकारानुपपत्तेः * [g]न सार्वत्रिकोयमाधारार्थः किन्तु क्वाचित्को नानारूपाधारत्ववादिपक्ष ? *-इति चेन्न, [h]भवत्वन्यत्रान्यस्याधारार्थत्वं तस्य त्वाधारार्थत्वं नोपपद्यते अनाधारत्वप्रतीतिविषयेपि गतत्वादित्युक्तेः ।

टी० ॥ [a]"अन्यथाकारमि"ति । व्याप्तत्वपक्षधर्मत्वाभ्यामप्रमितत्वस्यानुगतस्याश्रयभेदेऽपि सुवचत्वात्सर्वेषामेवाश्रयाणां पक्षत्वेनोपसङ्ग्रहादित्यर्थः ॥ बाधो दोषः । [b]"तथापी"ति । आश्रयार्थो विशिष्य निर्वक्तुमशक्य इत्यर्थः ॥ [c]"सहैवे"ति । यद्यपि कुण्डादधः पतनं तत्रापि कुण्डप्रतिबद्धमेव तथापि तदाकाशदेशात्पतनं न प्रतिबध्नातीत्यर्थः ॥ [d]"वैपरीत्ये"ति । दध्नोऽपि कुण्डाधारत्वप्रसङ्गादित्यर्थः ॥ [e]"तस्मिन्नि"ति । अधःस्थितत्वे सत्यपि धूलीपटलस्याधेयत्वमेव न त्वाधार-

त्वमित्यर्थः। अन्यत्रेत्यस्य विशेष्यं "धूलीपटलादावि"ति ॥ [f]"प्रकृतेपी"ति। विशिष्यापि यल्लक्षणमुपक्रान्तं तदप्यतिव्याप-कमेवेत्यर्थः। संयोगवृत्त्याप्याधारत्वं नास्त्येवेति शङ्कते–। [g]"ने"-ति। तत्रापि यद्विशेषलक्षणं कृतं तदेव धूलीपटलादावतिव्यापक-मिति परिहरति–। [h]"भवत्वि"ति। अनाधारप्रतीतिविषये धूलीपटलादावित्यर्थः ॥

मू० * [a]"आधेयापेक्षया महत्परिमाणत्वे सति? *-इति चेन्न, करतलस्थित तूलराश्यादौ तदसम्भवात् [b]अन्यस्य च तत्राधारार्थस्य वक्तुमशक्यत्वात् [c]अधः शब्दार्थस्य च वक्तुमशक्यत्वात् [d]*पतनाभिमुखदि-गवस्थितत्वम्? *-इति चेन्न, [e]पतनार्थस्य गमना-धिकस्याधः शब्दार्थव्यतिरेकेण निर्वक्तुमशक्यत्वात् अत एवाधः शब्दार्थदुर्वचनत्वमधिगम्याद्वैतवादिना गुरुणा शिष्याय खण्डनमुपाचक्षाणेन भगवता परा-शरेणाभिहितम् "अधः शब्दनिगद्यं किं किञ्चो-र्ध्वमभिधीयते" *[f]पृथिव्यभिमुखा दिगधः शब्दार्थ? *-इति चेन्न, [g]ऊर्ध्वशब्दार्थस्यापि पृथिव्यभिमुखा दिक् तदपेक्षया साध? *-इति चेन्न, [i]यदपेक्षयेति किं यमवधीकृत्येति विवक्षितमुत यदीयाभिमुख्य-व्यवस्थितेति ॥

टी० ॥ [a]"आधेये"ति। धूलिस्तु चरणापेक्षयाल्पपरिमाणेति भावः ॥ [b]"करतले"ति। प्रचयाख्यसंयोगेन करापेक्षया तूलक-पिण्डे महत्त्वारम्भादिति भावः ॥ ननु तत्रापि पृथगेवाधारत्वं स्यादित्यत आह–। [c]"अन्यस्ये"ति। अव्यवहिताधः स्थित-मिति यदुक्तं तत्राह–। [d]"अध"इति। यदभिमुखं फलादि पतति तदधः शब्दार्थ इत्याह–। [e]"पतने"ति। अधः संयोगफलिका क्रिया पतनमित्यन्योन्याश्रय इत्याह–। [f]"पतने"ति। गुरुणा

ऽमुना शिष्यस्य यत्खण्डनं कृतं तदुपाचक्षाणेन तदुपाख्यानं कुर्वता परशरेणेत्यर्थः । [g]"पृथिवी"ति । उपरि स्थितं पदार्थमपेक्ष्य या पृथिव्यभिमुखा दिक् साऽधः शब्दार्थ इत्यर्थः ॥ [h]"ऊर्द्ध्वे"ति । आभिमुख्यमुभयत्राप्यविशिष्टमित्यर्थः । मार्तण्डमण्डलापेक्षया पृथिव्यभिमुखा दिक् तदपेक्षयैवाध इति शङ्कते-। [i]"यदि"ति । [j]"यदपेक्षये"ति । अवधित्वमात्रे साऽपेक्षा अभिमुख्ये वा अपेक्षेति विकल्पार्थः ।

मू० आद्ये पृथिव्यूर्ध्वस्थितं यदर्थमवधीकृत्य योऽध्वा दिगिति भवद्भिर्व्यवह्रियते सापि पृथिव्यभिमुखी भवतीति साप्यधः स्यात् अत एव न द्वितीयोपि * * यस्यां दिशि क्रियया पृथिवी सन्निहिता भवति सा दिगध ? *-इति चेन्न, कूपादौ मध्यगतस्य तिर्यग्दोलायमानस्य क्रिया पतनं स्यात् तद्गत्याक्रान्ता च तिर्यगधः स्यात् * पृथिवीमवधीकृत्ययं चान्यं पदार्थमवधीकृत्य यो मध्य इति देशो व्यवह्रियते स पृथिवीव्यतिरिक्ततदवध्यपेक्षयाध ?*-इति चेन्न,

टी० ॥ [a]"आद्य" इति । पृथिव्या उपरि गिरिस्तमवधीकृत्योर्ध्वस्य मार्तण्डमण्डलस्याप्यधः शब्दार्थत्वं स्यादित्यर्थ आभिमुख्यस्य साधारण्यादवधेश्चात्रापि सत्त्वादित्यर्थः ॥ [b]"अत एवे"ति । आभिमुख्यस्योर्द्ध्वाधः साधारणत्वादिति भावः ॥ [c]"यस्यां दिशी"ति । यया क्रियया पृथिवी सन्निहिता भवति सा क्रिया पतनमिति तात्पर्यार्थः(१)यस्यां दिशीत्यध इति च कथं चिदुपलक्षणतयोक्तम् अत एव पतनलक्षणातिव्याप्तिरित्याह-। [d]"कूपादावि"ति । कूपे घूर्णमानस्य विहङ्गमादेः क्रिया पतनं स्यादित्यर्थः ॥ [e]"तद्गत्ये"ति । सा चासौ गतिश्चेति तद्गतिः तस्य दोलायमानविहङ्गमादेर्गतिर्वा तद्गतिरित्यर्थः पत-

(१) वाऽदिगधः पदार्थ इति शब्दार्थं प्रसिद्धत्वादुपेक्ष्य तात्पर्यार्थ एवोपवर्णितः ।

नलक्षणया क्रियया यत्र संयोगो जन्यते तस्यैवाधः शब्दार्थत्वादिति भावः ॥ पृथिवीमार्तण्डमण्डलान्तरालदेशो मार्तण्डापेक्षयाध इत्याह—। f"पृथिवीमि"ति ॥

मू० पृथिव्यामेव तद्व्यवहारापत्तेः पृथिवीं पदार्थान्तरं चापेक्ष्य मध्यत्वस्य विवक्षितस्याधः शब्दार्थप्रदर्शनमन्तरेण निर्वक्तुमशक्यत्वात् । पृथिव्यपेक्षयोर्ध्वमपरापेक्षया चाधः तत्र तयोर्मध्यमित्येव निरुच्यते मध्यत्वम् अन्यथा तिर्यग्गतिप्रसङ्गात् । तद्यथा पृथिव्यपेक्षया पूर्वमपरापेक्षया च पश्चिमं तयोर्मध्यमुच्यते प्रतीपदिगवस्थितयोः परस्परापेक्षया प्रतीपदिक्सङ्केमकवहारात् * अथान्यः कश्चिदाधारार्थोऽस्तु प्रतीतिसिद्धत्वात् प्रतीतेश्चैवमनन्योपपाद्यत्वात् ? *—मैवम् ॥

टी० ॥ a"पृथिव्यामि"ति । पृथिव्याः पृथिवीमार्तण्डापेक्षयान्तरालत्वाभावान्मार्तण्डापेक्षया पृथिव्यधो न स्यादित्यर्थः । पृथिव्यपेक्षया नागलोको नाधः स्यात्पृथिव्यतिरिक्तत्वेनावधेर्विशेषितत्वादिति वार्थः b"पृथिवीमि"ति । पृथिव्या ऊर्ध्वं मार्तण्डस्य वाधो मध्यमिति मध्यत्वज्ञानमधो ज्ञानाधीनमधोज्ञानं च मध्यत्वज्ञानाधीनमित्यन्योन्याश्रय इत्यर्थः ॥ एतदेवाह—। c"पृथिवी"ति । अन्यथा तिर्यग्देशोऽपि मध्यः स्यात् यद्यधस्तन्निरूपकं प्रकृते न स्यादित्याह—। d"अन्यथे"ति । तदेव व्युत्पादयति । e"तद्यथे"ति ॥ f"परस्परे"ति । विरुद्धयोर्दिशोरन्तराले मध्यव्यवहारादित्यर्थः g"प्रतीपदिगवस्थितयोरि"ति । स्फुटार्थं निरूपकमात्राभिधानं अधःपदार्थानिरुक्त्या व्यवहिताधःस्थितत्वमाधारत्वं मास्तु यदतिरिक्तमेव किञ्चित्स्यादित्याह—। h"अथे"ति । इहेतिप्रतीत्यन्यथानुपपत्त्या कल्पनीयमिति भावः ॥

मू० [a]तद्ध्यनित्यं वा स्यान्नित्यं वा नाद्यः [b]तदभावे आधारप्रतीत्यभावप्रसङ्गात् [c]गोत्वादिनित्यत्वन्याय-साम्येप्यस्यानित्यत्वे तेषामप्यनित्यत्वापाताच्च नापि द्वितीयः तादृशमप्यनुगतमननुगतं वा स्यात् द्वितीये त्वनुगताधारप्रतीत्यसम्भवः [d]सङ्केतग्रहाशक्यत्वं च। प्रथमे [e]सामान्यवदाश्रयापरित्यागि वा स्यात्तत्त्यागि वा आद्ये यदेव तदाधारतया प्रतीतं तत्तदाधेयं न स्यात् द्वितीये च यदि नियामकमन्तरेण तत्स्वाश्रयं भजति च त्यजति च तदनियमानुपपत्त्या [f]सर्वदा तद्भजनत्यजनोचितप्रत्ययव्यवहारप्रसङ्गः॥

टी० ॥ [a]"तद्धी"ति। यत्कल्पनीयमाधारत्वमित्यर्थः॥ [b]"तदभावे"इति। तदभावकाले इत्यर्थः॥ [c]"गोत्वादी"ति। एकगोव्यक्तिनाशेपि व्यक्त्यन्तरनिष्ठतया प्रतीयमानत्वं प्राक्पश्चाच्च प्रतीयमानत्वं गोत्वस्य नित्यत्वमन्तरेणानुपपद्यमानमित्ययं न्यायोस्त्वाधारत्वेपि तुल्यः स चेदाधारत्वं नित्यं न साधयेद्गोत्वमपि नित्यं न साधयेदित्यर्थः यद्वा आधारत्वस्यानित्यत्वे गोत्वमपि नित्यं न स्यादाधारमन्तरेण तस्यानिरूपणादित्यर्थः॥ [d]"सङ्केते"ति। व्यक्तीनां आनन्त्यव्यभिचाराभ्यामाधारपदशक्तिग्रहो न स्यादित्यर्थः॥ [e]"यदेव तदि"ति। आधाराधेयभावापन्नयोः पीठपिरयोर्नियमेनाधाराधेयभावौ न प्रतीयेते पीठस्याधेयतादशायामप्याधारत्वपरित्यागप्रसङ्गादित्यर्थः यत्तु व्याख्यानं दण्डाधारः पुरुषो दोलाद्याश्रये न स्यादिति तदनादेयं दण्डाधारदशायामपि दोलाधेयत्वसम्भवात्॥ [f]"सर्वदे"ति। आधारत्वस्य स्वाश्रयपरित्यागेनाधारत्वप्रतीतिभंजने चाधारत्वप्रतीतिरित्येकं वस्तु सर्वदा विरुद्धप्रतीतिद्वयालिङ्गितं स्यादित्यर्थः।

मू० * अथ तस्याश्रयभजनत्यजनयोर्नियामकमस्ति तर्हि [a]स वक्तव्यः सोऽपि कल्पयिष्यते ऽन्यथाधारप्रतीत्यनुपपत्तेः ? *—इति चेन्न, [b]तत्परिकल्पने यदेव भजने नियामकं स एवाधारो[c]ऽस्तु कृतं पूर्वपरिकल्पितेनेति * अस्त्वेवमेव ? *—इति चेन्न, [d]तस्यापि स्वाश्रयभजनत्यजननियामकस्यावश्यं वाच्यत्वे तस्यापि चैवं वैयर्थ्यमित्यधिकापरिकल्पने नियमानुपपत्तिरधिकपरिकल्पने च पूर्ववैयर्थ्यप्रसङ्ग इति [e]दुरुत्तरं व्यसनमापद्येत ॥

टी० ॥ [a]"स वक्तव्य"इति । तादृशं न किञ्चिदस्तीति भावः ॥ [b]"तत्परिकल्पने"इति । आधारत्वविशिष्टप्रतीतेरन्यदेव यर्हि प्रयोजकमिति किमाधारत्वेनेत्यर्थः ॥ [c]"अस्तु"इति । भजननियामकमेवाधारत्वस्थानेऽभिषिच्यतामित्यर्थः । भजननियामकमाधारत्वाभिव्यञ्जकं धर्मान्तरं तदेवाभिव्यक्तिविरोधि । धर्मान्तरं त्यजननियामकमित्यर्थः । त्यजननियामकं च विनाशकमिति व्याख्यानमनादेयम् । नित्यत्वपक्षस्यात्र दूष्यत्वात् ॥ [d]"तस्यापि"इति । भजननियामकस्यापीत्यर्थः । तत्रापि त्यागि वाऽत्यागि वेति विकल्पसम्भवादिति भावः ॥ [e]"दुरुत्तरम्"इति । पूर्वं प्रति यन्नियामकं तेनैव तद्वैयर्थ्ये क्वापि विश्रामो न स्यात् । उपजीव्योपजीवकभावोऽपि न नियामकः । आधारत्वस्यानुत्पादादेवोत्पत्तौ नोपजीव्यत्वं उभावुपजीव्यत्वेनान्यथासिद्धेः सम्भवादिति भावः ॥

मू० * [a]परस्परस्य परस्परेण नियामकत्वम् ? *—इति चेत् [b]अन्योन्याश्रयिणौ तौ द्वावपि परस्पराकर्षकभावव्यवस्थया सुस्थीकुरु ततो दास्यामस्तवोत्तरम् [c]*जात्यादयोऽपि तर्ह्येवमनुपपन्ना ?*—इति चे[d]त्,-नोच्चैर्वक्तव्यम् । यदि कोऽपि परः शृणोति तदा महद-

निष्टमस्माकं प्रकाशीकृतं स्यात्। किञ्च य[e]त्तदाधारत्वं तत्साधारमनाधारं वा?। अन्त्ये क्व[1] विशिष्टप्रत्ययं कुर्याद्विशेषाभावात्। आद्ये तदाधारत्वं वाच्यम्। स्वरूपमेव तस्य तादृशं येन स्वयं सत्ता स्वात्मनि सत्ताप्रत्ययकारिणी सत्तान्तरमन्तरेण यथा यथेदमपि विनैवाधारत्वान्तरं स्वाधारप्रत्ययकारि ?*-इति चेन्न, [f]भ्रान्तित्वप्रसङ्गात्। यथा विना रजतत्वं तत्प्रत्ययो भ्रान्तिस्तथैव स्यात्। उपपाद्यश्चायमर्थो भेदखण्डनप्रस्तावे इत्युपरम्यते * [g]विनाप्याधाराधेयभावं स्वभावसंबन्धेन नियामकत्वं भविष्यति। यथा विषयविषयिभावेनार्थज्ञानयोः ? *-इति चेन्न,

टी० ॥ अनवस्थापरीहारायाह-। [a]"परस्परे"ति। एवं सत्यन्योन्याश्रयो दोषः क्वापि न स्यादित्याह- [b]"अन्योन्ये" इति। आधारत्वखण्डनं जात्युत्प्लावकमित्याह-। [c]"जात्यादय" इति। इष्टापत्तिमाह। [d]"नोच्चै रि"ति। सर्वपदार्थखण्डनप्रवृत्तस्य जातिखण्डनमिष्टमेवेति भावः ॥ [e]"तदाधारत्वमि"ति - आधारत्वविशिष्टे वर्तमानमाधारत्वं साधारं भवेत्तथा च तदाधारत्वं वाच्यमित्यर्थः ॥ दृष्टान्तदार्ष्टान्तिकयोर्दोषमाह-। [f]"भ्रान्तित्वे"ति। विषयविषयिभावखण्डनं प्रस्तौति-। [g]"विने"ति।

सू० स्वभावसम्बन्धस्य निरस्तत्वात् यमुदाहरसि च विषयविषयिभावं सोऽपि निर्वक्तुं न शक्यते। तथाहि-कः पुनर्ज्ञानादेर्घटादिना विषयविषयिभावः * प्रकाशस्य सतस्तदीयतामात्ररूपः स्वभावविशेष ? *-इति चेन्न, [a]इच्छादिविषयाव्यापनात् * [b]विषयिण ?*-इति चेन्न, [c]तत्त्वस्यैव निरूप्यमाणत्वात्। किंच [d]स्वभावः

(१) क्वेत्यस्य स्थाने कथमित्यपि क्वचित्पुस्तके पाठः।

स्वधर्मो वा स्वात्मा वा तस्य विवक्षितः [e]आद्ये ज्ञानत्वादिकं वा साधारणमसौ तत्तद्घटज्ञानादिनियतो वा कश्चित् आद्ये [f]साधारण्यान्न विशेषतस्तदीयतामात्ररूपत्वसम्भवः द्वितीये तु [g]प्रतिविषयं व्यावृत्तज्ञानधर्मस्वीकारे वचनभङ्गिभेदेन साकारतास्वीकारः ॥

टी० ॥ प्रकाशस्य सत इत्यभावसमवाययोर्व्यावर्त्तनाय [a]"इच्छे"ति । अस्याः प्रकाशत्वाभावादित्यर्थः ॥ [b]"विषयिण" इति । प्रकाशस्येति स्थाने "विषयिण" इति कर्त्तव्यमित्यर्थः ॥ [c]"तत्स्वस्ये"ति । विषयित्वेनैव विषयित्वनिरूपणे आत्माश्रय इत्यर्थः ॥ स्वस्य भावो स्वं वा स्वभाव इति समासद्वयाश्रयणेन विकल्पयति—। [d]"स्वभाव"इति ॥ [e]"आद्ये"इति । ज्ञानत्वं वा तत्तद्घटादिज्ञानत्वं वा धर्म इति विकल्पार्थः ॥ [f]"साधारण्यादि"ति । ज्ञानत्वमेव यदि विषयित्वं तदा तस्य साधारण्याद्घटविषयकमपि ज्ञानं पटविषयकं स्यादित्यर्थः ॥ [g]"प्रतिविषयमि"ति । घटज्ञानत्वं चेद्विषयित्वं तदा घटस्यापि ज्ञानाकारप्रविष्टतया योगाचारमतप्रवेश इत्यर्थः ॥

सू० किञ्च [a]* नासौ धर्म उपधेयान्तराधीनः ?*-विषयीभूतघटाद्यतिरिक्तोपाधिप्रतीत्यपेक्षाप्रसङ्गात् * [b]नच घटादिरेव तथा * असंबन्धात् [c]तथापि तथात्वे चातिप्रसङ्गात् [d]नापि जातिरूपः, क्वचिद् घटमात्रपटमात्रज्ञानगततया पृथग्व्यवस्थितौ सत्यां घटपटविषयैकज्ञाने सह व्यवस्थितया जातिसङ्करप्रसङ्गात् । [e]प्रतिविषयं ज्ञानभेदनियमे विशिष्टज्ञानानुपपत्तेः ॥

टी० ॥ किञ्च घटज्ञानत्वं स्वस्य(१)धर्मस्तदीयत्वं यत्तदुपाधिरूपं जातिरूपं वा उपाधित्वेऽप्युपाधेयमन्यद्वा घटादिकमेव

(१) स्वस्य=ज्ञानस्य ।

वा? । आद्यं दूषयति । [a]"नासावि"ति । यथा पुरुषे दण्डित्वज्ञानं दण्डरूपोपाधेयपरतन्त्रं तथा प्रकृतेऽपि घटज्ञानमुपाधेयान्तरपरतन्त्रज्ञानं स्यादित्यर्थः । द्वितीयमाशङ्क्याऽऽह—। [b]"नचे"ति । घटज्ञानत्वलक्षणोपाधौ घट एव चेदुपाधेयस्तदा यथा दण्डस्वरूपेणोपाधेयेन पुरुषस्य संयोगः संबन्धस्तथा ज्ञानस्य नास्तीत्यर्थः । विषयविषयिभावस्य चाद्याप्यनिरूपणादिति भावः ॥ [c]"तथापी"ति । उपाधेयोपाधिमतोः संबन्धं विनाऽप्युपाधेरवच्छेदकत्वेऽदण्डिनमपि दण्डित्वमवच्छिद्यादित्यर्थः । तृतीयमाशङ्क्य(१) निराकरोति—। [d]"नापी"ति । घटज्ञानत्वपटज्ञानत्वे जाती तदुभयसमूहालम्बने सङ्कीर्णे स्यातामित्यर्थः ॥ ननु जातिसङ्करभयेन नानाविषयकं ज्ञानमेव नाभ्युपेयमित्यत आह—। [e]"प्रतिविषयमि"ति । तर्हि विशेषणविशेष्योभयविषयकं विशिष्टज्ञानमपि न स्यादित्यर्थः ।

सू० "[a]एवंभूतविचित्रजात्यभ्युगमे प्रत्येकोचितव्यहारस्याप्यभावप्रसङ्गात् * [b]अथ जातिसङ्करोऽपीष्यते(२) ? तथापि स एव विशेषो घटज्ञानत्वादिरस्त्विति विषयासिद्धिः [c]* अथ विषयेणापि संबन्धप्रतिभासात् सोऽपीष्यते *-न, [d]तस्यैव संबन्धस्य विचार्यमाणत्वात् * [e]स एवासौ ? *-इति चेन्न, [f]तदैक्याज्ज्ञानार्थसाधारणविषयप्रतीत्यापत्तेः * संयोगप्रतीतिवत् । [g]विषयित्वं तत्र(३) अर्थे तु विषयत्वमन्यत् ? *-इति चेन्न ॥

(१) उपाधिरूपं जातिरूपं वा उपाधित्वेऽप्युपाधेयमन्यद्वा घटादिकमेव वा—इत्यत्राऽन्यद्वा घटादिकमेव वेति पक्षद्वयं निराकृत्य जातिरूपं वेति तृतीयं पक्षं निराचष्टे इत्यर्थः ।

(२) निर्दुष्टत्वादिति शेषः ।

(३) तत्र=ज्ञाने ।

टी० ॥ ननु नीलत्वादिभिन्ना यथा चित्रत्वं पृथगेव जातिस्तथा नानाविषयज्ञाने चित्रत्वमेव घटज्ञानत्वं भिन्ना जातिस्यादित्यत आह—। [a]"एवंभूते"ति । अन्ततो निर्विकल्पकस्यापि नानाविषयत्वेन चित्रत्वापत्तौ घटज्ञानत्वादिव्यवहारः क्वापि न स्यादित्यर्थः ॥ ननु गुणगतजातौ जातिसङ्करो न दोष इत्याह-। [b]"अथे"ति । तर्हि घटज्ञानत्वपटज्ञानत्वादिजातीनामेव ज्ञानव्यावर्तकत्वे विषयासिद्धिरेवेत्यर्थः ॥ ननु विषयासत्वे घटस्य ज्ञानमित्येव कथं स्यादित्याह—। "अथे"ति । षष्ठ्यर्थ एव विचार्यत इत्याह—। [d]"तस्यैवे"ति । ननु विषयविषयिभाव एव षष्ठ्यर्थस्तत्र किं विचारणीयमित्याह—। [e]"स एवे"ति । तर्हि संयोगवदेक एवासौ व्यासज्यवृत्तिसंबन्ध इत्युभयं विषयिविषयश्च स्यादित्याह—। [f]"तदैक्यादि"ति । ननु ज्ञानमात्रनिष्ठ एवायं सम्बन्धो विषयित्वाख्यस्तदन्यदेव च विषयगतं विषयत्वं तत्र चोभयत्रोभयं निरूपकमात्र न त्वधिकरणमपीत्याह—। [g]"विषयत्वमि"ति ।

मू० [a]सैव हि ज्ञातता स्यात् सा च निराकरिष्यते [b]द्वितीये च स्वात्मा घटपटव्यक्तीनामिव घटपटज्ञानव्यक्तीनां व्यावृत्त इति तत्तद्विषयभानगोचरानुगताकारबुद्धिव्यवहारभङ्गप्रसङ्गः । किञ्च तदीयता ज्ञानस्य स्वभाव इति वचनं विचारमर्हति तदिति तावद्विषयपरामर्शः संबन्धिता च छप्रत्ययार्थः तदेतदन्योन्यविशिष्टमुभयं ज्ञानस्य स्वभाव इति ब्रुवाणेन विषया विज्ञानस्य स्वभाव इत्युक्तं भवतीति साधु विज्ञानवादनिराकरणप्रकरणोपसंहरणमकारि [c]*। संबन्धमात्रं ज्ञानस्य स्वभावो न तु विषय इत्याशय ? *—इति चेन्न, [d]विशेषानुपादाने संबन्धमात्रमिदं सर्वस्यैव स्यात् [e]यतो न तावन्न कस्यचित् संबन्धस्वरूपतात्यागप्रसङ्गात् नापि नियतस्य ॥

टी० ॥ [a]"सैव ही"ति । अनुगतं यद्विषयत्वं तामेव भट्टो ज्ञाततामाह सा च निरसनीयैवेत्यर्थः ॥ [b]"द्वितीये"इति । स्वं च तद्भावश्चेति कर्मधारयपक्षे इत्यर्थः ॥ घटज्ञानाकारपटज्ञानाकारानुगतप्रत्ययाभावप्रसङ्ग इत्यर्थः । तदीयत्वं घटीयत्वं ज्ञानस्य स्वभावः स्वरूपमित्युक्ते घटोऽपि ज्ञानस्वभावान्तर्गत एवेति विज्ञानवादिनो योगाचारस्य निराकरणमात्मतत्त्वविवेके यदुपसंहृतं "प्रकाशस्य सततस्तदीयत्वमेव विषयित्वमि"ति तद्विज्ञानवादपर्यवसन्नमेवेत्यर्थः । ननु घटीयत्वं ज्ञानस्येत्यनयोक्त्या घटसंबद्धत्वं ज्ञानस्यायाति न तु घटस्वमपीति न विज्ञानवादप्रवेश इति शङ्कते—। [c]"संबन्धे"ति । संबन्धोऽपि संबन्धिनं विषयमादायैव ज्ञानस्य स्वभावो भवेदित्याह—। [d]"विशेषे"ति । ननु संबन्धः कथं संबन्धिनियत इत्यत आह—। [e]"यत"इति । कस्यापि चेन्न स्यात् तदा संबन्ध एव न स्यादित्यर्थः ॥

सू० [a]"तादात्म्यापरोक्तत्वात् [b]नियामकासम्भवाच्च* [c]कारणं नियामकम् ? *-इति चेन्न, तेन नियामकेन किं भवति [d]तदीयत्वं तस्य संबन्धस्येति चे[e]त्तदेव तदीयत्वं ज्ञानस्वभावभूतसंबन्धस्वरूपप्रविष्टं उत बहिर्भूतं धर्मान्तरम्? यदि प्रथमः तच्छब्दार्थोऽपि तर्हि स्वरूपप्रविष्ट इति [f]विषयज्ञानयोः स एवाभेदप्रसङ्गः द्वितीये च तस्य धर्मान्तरस्य विषयेणाभेदः [g]तच्छब्दार्थस्य विषयस्य विशेषणस्य तदीयशब्दार्थविशिष्टरूपे प्रविष्टस्य स्वकृतधर्मान्तरस्वभावतया निरुक्तत्वात् [h]अस्त्वसौ धर्मो विषय भिन्न एवेति चेत् ॥

टी० ॥ ननु भवतु नियतस्यैव कस्यचिदित्यत आह—[a]"तादात्म्ये"ति । दोषान्तरमाह—। [b]"नियामके"ति । घटीयमेव घटज्ञानमित्यत्र नियामकाभाव इत्यर्थः ॥ ननु घटीयत्वे

घटेन्द्रियसन्निकर्षजन्यत्वमेव नियामकमित्याह—। "कारणमि"ति ॥ [d]"तदीयत्वमि"ति । घटज्ञानं घटीयं क्रियते इत्यर्थः ॥ [e]"तदेवे"ति । ज्ञानस्वभावभूतो यः संबन्धस्तत्स्वरूपप्रविष्ट इत्यर्थः ॥ तदीयत्वस्य ज्ञानस्वरूपप्रविष्टत्वे दोषमाह—। [f]"विषयज्ञानयोरि"ति । धर्मान्तरं चेत्तदीयत्वं तदा तच्छाब्दार्थो विषयो धर्मान्तरस्वरूपं भवेदित्याह—। [g]"तच्छब्दार्थस्ये"ति ॥ [h]"अस्त्ववसावि"ति । तदीयत्वं धर्मो विषयाभिन्नोऽस्तु तावतापि विषयो ज्ञानं चेत्येतावदेवायातं तच्चास्मदभिमतमेवेत्यर्थः ।

मू० [a] तथापि किमसौ स्वीकृतेन स्वभावसंबन्धेन संबद्धो न वा?। न चेत् तद्विज्ञानं न कस्यचित्संबन्धि स्यात्।संबद्धश्चेत्तत्किं संबन्धान्तरेणाहोस्वित् स्वभावसंबन्धेनैवासौ ज्ञानात्मकसंबन्धसंबन्धीय:?। आद्ये तत्राप्येवं प्रसङ्गो यस्य भयेन स्वभावसंबधः स्वीकृतःसा तदवस्थैवानवस्था। द्वितीयश्चेज्ज्ञानात्मकसंबन्धीय इत्यत्र विशिष्टस्वरूपे ज्ञानमपि विशेषणं प्रविष्टमिति [b]पूर्वोक्तन्यायेना[c]धुनोक्तन्यायेन च ज्ञानस्यैकस्यैव [d]द्वयमपि स्वात्मेति वाग्भङ्गिभेदमात्रेण [e]ज्ञानगोचरयोरभेदस्वीकार इति । [f]एतेनान्यत्रापि स्वभावसंबन्धः प्रत्याख्यातव्यः । ज्ञानफलाधारत्वं विषयत्वम् ।

टी० ॥ [a]"तथापी"ति । तदीयत्वं यद्धर्मान्तरं तद्विषयपर्यवसन्नं स्वभावसंबन्धश्च ज्ञानमेव(१) तच्चोभयं संबद्धं न वा?। आद्ये तत्रापि संबन्धान्तरापेक्षायामनवस्था अन्त्ये ज्ञानं वा कस्यापि तदिति घटव्यवहारादिकं न प्रवर्त्तयेत् प्रवर्त्तयद्वा न सर्वत्रैव प्रवर्त्तयेदित्यर्थः ॥ [b] "पूर्वोक्ते"ति । ज्ञानस्य घटीयत्वस्वभावत्वे ज्ञानघटयोरभेदापादकेनेत्यर्थः । [c] "अधुने"ति । तदीयत्वं धर्मान्तरं तच्च विचार्यमाणं विषयस्वरूपं तेन सह पुनर्ज्ञानस्य स्वभाव एव संबन्ध इत्यादिनेत्यर्थः ॥ [d] द्वय-

(१) स्वो भावः स्वभाव इति पूर्वोक्तरीत्या ।

मि"ति। घटो घटीयत्वं चेत्यर्थः॥ [e] "ज्ञानगोचरयोरि"ति। ज्ञानविषययोरित्यर्थः ॥ [f] "एतेने"ति। घटरूपसमवायोऽपि घटीयः स्वभावसंबन्धेन चेत्तदा घटोऽपि समवायप्रविष्ट एव भिन्नेन संबन्धेन चेत्तदा तत्र तत्रापि संबन्धापेक्षायामनवस्थे-त्यादिनेत्यर्थः॥

मू० [a] तद्रूपत्वं च विषयित्वमित्यपि दुष्टम्। तथाहि-। ज्ञानीयं फलं ज्ञातता वा व्यवहारो वा स्यात् आद्ये[b]ऽतीतानागतधीभ्रमाद्यर्थाव्याप्तिः [c]नच तच्चैव फलजनने किं नियामकमिति प्रयोजकमनुगतं शक्यनिर्वचनं तथात्वे वा [d]तदेव विषयत्वमस्तु व्यवहारश्च यदि [e]कराकर्षणादिः स [f]न सार्वत्रिकः [g]नान्तरीयकश्चान्यत्रापीत्यतिव्यापकं [h]यदीच्छादिस्तदाधारत्वमात्मन इति घटाद्यव्याप्तिः [i] तद्विषयत्वं च तद्विषयत्वमेवापेक्षते।

टी० ॥ [a]"तद्रूत्वमि"ति। ज्ञानीयफलजनकत्वमित्यर्थः॥ [b]"अतीते"ति। अतीतानागतयोरसतोर्भ्रमविषये चासति ज्ञानेन ज्ञानताधानाभावात्तेषां विषयत्व न स्यादित्यर्थः॥ [c]"नचे"ति। पटज्ञानेन घटे ज्ञातता जन्यते न तु पटेऽपीत्यत्र नियामकं नास्तीत्यर्थः॥ [d]"तदेवे"ति। नियतज्ञातताधाने यदेव नियामकमित्यर्थः॥ [e]"कराकर्षणादिरि"ति। नयनानयनादिरित्यर्थः। [f]"न सार्वत्रिक"इति। गुणादौ तादृशो व्यवहारो नास्ति द्रव्येऽपि न सर्वत्रेत्यर्थः॥ [g]"नान्तरीयक"इति। मण्यानयनव्यवहारस्तत्प्रभागोचरोऽपि न च मणिमात्र गोचरस्य ज्ञानस्य प्रमाऽपि विषय इत्यर्थः। [h]"यदी"ति। इच्छारूपज्ञानफलाधारत्वमात्मन एवेति सर्वज्ञानानामात्मैव विषयो भवेन्न घटादिरित्यर्थः। ज्ञानजन्येच्छाविषयत्वमेव तज्जन्यव्यवहारविषयत्वं चेत्तदात्माश्रय इत्याह—। [i]"तद्विषयत्वमि"ति। इच्छाविषयत्वेऽपि ज्ञानविषयत्वस्यैव तन्त्रत्वादिति भावः॥

सू० [a]"यश्चोपेक्षां नाम व्यवहारं नानुमनुते तन्मते कथं नोपेक्षाप्रेक्षामुपेक्षते [b]हानादिव्यवहारज्ञानानामेव च कथं न निर्विषयत्वं प्रसज्यते*अथ सर्वत्र हानादिव्यवहारोपगमः* [c]तदा व्यवहारज्ञानयोरनुपरम एव स्यात् । एतेन तत्संबद्धव्यवहारानुकूलस्वभावं यद्विज्ञानं तत्तस्य विषयस्तद्वत्त्वं विषयित्वमिति तदपि प्रागुक्तयुक्तिं नातिवर्त्तते * [d]अथोच्यते य एवार्थो तस्यां संविदि भासते तद्वेद्यः [e]स पृथङ्नतिवेद्यावेद्यस्य लक्षणम्*इत्येतदपि न विद्मः, यस्यां संविदीति किं संविदधिकरणम्, अथ विषयः, अथ संबन्धिमात्रम्? । नाद्यः ।

टी० ॥ [a]"यश्चे"ति । उपेक्षा उदास्यमात्रं प्रवृत्तिनिवृत्तिविलक्षणः प्रयत्नो वा तत्र य उदास्यमात्रमुपेक्षां मन्यते स वादी उपेक्षाप्रेक्षामुपेक्षाज्ञान(१)मुपेक्षते सविषयकत्वं तस्य कथं तन्मते भविष्यति ज्ञानेन तत्र व्यवहाराजननादित्यर्थः । दोषान्तरमाह । [b]"हानादी"ति । हानोपादानज्ञानेनापि हानोपादानादिगतव्यवहाराजननादित्यर्थः । तत्रापि व्यवहारान्तरजननेऽनवस्थाऽक्रमवश्चेत्याह—। [c]"तदे"ति । प्रतिबद्धो नियतः । अथोच्यत इत्यारभ्यैव परवार्तिकं चेत्तदा शङ्का न स्यादिति तद्विहायैव परमतमाशङ्कते—। [d]"अथे"ति ॥ [e]"स पृथङ्ने"ति । ज्ञानाद्भिन्नो न वेद्यस्तथा च स्वाभिन्नं वेद्यं स्वभिन्नमवेद्यमित्यर्थः । यद्वा स वेद्यवेदकभावो न पृथगित्यर्थः । संविदीत्यधिकरणसप्तमी वा संबन्धमात्रविवक्षयैव वा सप्तमीति विकल्पार्थः ।

सू० [a]घटादेस्तदधिकरणत्वानुपगमेनाव्यापनात् । [b]यथा निर्वचनीयज्ञानत्वाद्यतिव्याप्तेश्च । [c]द्वितीयश्चाद्या-

(१) उपेक्षाज्ञानम्—उपेक्षाबुद्ध्या जायमानं घटपटादिविषयकं ज्ञानमित्यर्थः ।

प्यनिरूपितः कथं निरूपकः स्यात् वैपरीत्यापाताच्च। तृतीयश्चातिव्यापकः कारणादेरपि तत्संबन्धित्वात् ज्ञानान्तरेण च भासमानत्वात्*तयैव संविदा भासमानत्वम्? *—इति चेन्न, भासमानत्वस्यैव निरूप्यमाणत्वात्। [e]* यस्यां संविदि प्रकाशमानायां यः प्रकाशत एव? *—इति चे [f] न्न, प्रकाशमानताया एव निरूप्यमाणत्वात् [g] सामान्यतो विषयत्वे सिद्धे विशेषतो विषयत्वाभिधानमिदम्? *—इति चेन्न, [h] सर्वथा विशेषानुपपत्तिद्वारा सामान्यानुपपत्तौ यद्विषयप्रमात्वस्यापि सन्दिग्धत्वात्॥

टी० ॥ [a]"घटादेरि"ति। घटादिर्विषयो न स्यादित्यर्थः॥ [b]"यथे"ति। यद्यपि ज्ञानत्वमप्यनिर्वचनीयमेव तथापि ज्ञानत्वमेव सर्वसंविद्विषयः स्यात्। तदधिकरणत्वादित्यर्थः॥ [c]"द्वितीय"इति। विषयविषयिभाव इत्यर्थः। [d]"वैपरीत्ये"ति। विषयविषयिभावस्याव्यवस्थिततया संविदेव विषयो घट एव विषयी स्यादित्यर्थः॥ [e]"यस्यामि"ति। यन्निरूपणाधीननिरूपणं ज्ञानं स विषय इत्यर्थः। एतदपि विषयविषयिभावनिरूपणाधीननिरूपणाधीननिरूपणमेवेत्यात्माश्रय एवेत्याह—। [f]"ने"ति। ननु विषयत्वमात्रे न केषांचिद्विमतिः घटविषयत्वादिकं च तदाक्षिप्तमेव सेत्स्यति नहि निर्विशेषं सामान्यं नामेति॥ [g]"सामान्यत"इति। यावद्विशेषबाधे सामान्यमपि बाधितमेव तथा च नहि निर्विशेषं सामान्यं नामेति विपरीतमेवेत्याह—। [h]"सर्वथे"ति। सामान्यतोऽपि यद्विषयत्वं तद्ग्राहिणो ज्ञानस्य प्रमात्वं सन्दिग्धमित्यर्थः॥

सू० [a]* ज्ञानाकारार्पणक्षमो हेतुरेव विषय? *—इति चेन्न, [b]आकार एव केनार्पित इति विनिगन्तुमशक्यत्वात् [c]नह्याकारस्ततो विज्ञानरूपादन्यः तथाच तयोत्पन्नानि कारणानि प्रत्येकमेव समर्थानीति कथं

तेषु विशेषं विनिगमिष्यसि । यद्यपि सकलसमर्थहेत्वनुविधानमस्ति तथापि स्फुट तावद् घटस्यानुविधानमिति * तदेव तदाकारप्रयोजकमिष्यते ?* इति चेन्न, समस्तकारणतदनुविधानवद् घटानुविधानस्य प्रामाणिकत्वाविशेषेण किं स्फुटत्वास्फुटत्वाभ्यां स्यात् * [d]स्फुटानुविधानमादायैव विषयनिरुक्तिं कुर्म?*-इति चेन्न, [e]सर्वहेत्वनुविधानस्य न्यायतः स्फुटत्वात् * दृश्यमानमनुविधानं यस्य?*-इति चेन्न, [f]दत्तोत्तरत्वात् * दृश्यमानत्वैव च विषयत्वानिर्वचनान्न शक्योपदर्शनेति ज्ञानकमत्वम् * इत्यपि न ॥

टी० ॥ साकारवादिमते विषयत्वलक्षणं शङ्कते—। [a]"ज्ञानाकारे"ति । चक्षुरादियावत्तेनाय ज्ञानाकारेत्यादिविशेषणं बहूनां ज्ञानहेतूनां मध्ये कस्याकारार्पकत्वमिति संदिग्धमित्याह—। [b]"ने"ति । एतदेव स्फुटयति—। [c]"नही"ति । यद्यप्याकारस्य ज्ञानभेदेऽपि विनिगमनाशक्यैव तथाऽपि तत्सिद्धान्तानुसारादिदमुक्तं [d]"स्फुटानुविधानमि"ति । घटसाक्षात्कारे घटान्वयव्यतिरेकानुविधानं स्फुटमित्यर्थः ॥ [e]"सर्वे"ति । युक्तिसिद्धत्वं स्फुटत्वं सर्वहेतुसाधारणमेवेत्यर्थः ॥ [f] "दत्तोत्तरत्वादि"ति । दृश्यश्चेज्ज्ञातवचनस्तदा सर्वहेतुसाधारण्यमेवेत्यर्थः । चाक्षुषज्ञानवश्चेत् तदा गन्धरसादीनां विषयत्वं न स्यादित्यर्थः । यद्वा दत्तोत्तरत्वमेवाह—। [g]"दृश्यमानतैव चे"ति । आत्माश्रय इत्यर्थः ॥

मू० [a]ज्ञानेन कर्मणः संबन्धस्य निर्वक्तुमशक्यत्वात् [b]तन्निरुक्तिभङ्गश्चेश्वराभिसन्धौ ज्ञाततावादे द्रष्टव्यः । विना सम्बन्धान्तरं यद्विशेषणं ज्ञानं स विषयस्तेन विना सम्बन्धान्तर ज्ञानविशेष्यं विषयः [d]विशेष्यं चेदं यद्विशिष्टनामकं तत्त्वान्तरं [e]यद्गतं धर्मं गृह्णातीति । अत्रोच्यते । यद्गतं धर्मं गृह्णातीत्येतावन्मात्रमेव वा

विवक्षितं गृह्णात्येवेति वा ? आद्ये दण्डस्यापि विशेष्यत्वापातः। तद्गतस्यापि सत्त्वादेर्धर्मस्य ग्रहणात्। नापरः। [f]भवति हि व्यभिचारिणो धूमस्याविच्छिन्नमूलत्वादिविशेषणं तद्विशिष्टं च तत्त्वान्तरम्। न च विशेषस्य धर्मं व्यभिचारितां गृह्णाति।

टी० ॥ [a]"ज्ञानेने"ति। ज्ञानस्य कर्मत्वमिति षष्ठ्यर्थः॥ ज्ञानकर्मत्वमिति ज्ञानक्रियां प्रति कारकत्वमतीतानागतादौ नास्ति, शब्दानुमित्योश्च निर्विषयत्वापत्तिः तयोर्विषयाजन्यत्वात्। ईश्वरप्रमाया अजन्यत्वेन चाविषयत्वापत्तिः। परसमवेतक्रियाफलशालित्वं च विषयस्य व्यवहारलक्षणेन ज्ञानफलेन चेत् तस्य दूषितत्वादित्यभिप्रेत्याह—। [b]"तन्निरुक्तौ"ति। विना सम्बन्धान्तरमित्यात्मनो घटज्ञानविषयत्ववारणाय, पर्यवसितमर्थमाह—। [c]"तेने"ति। विशेष्यसामान्यस्य लक्षणमाह—। [d]"विशेष्यमि"ति। विशिष्टनामकं तत्त्वान्तरं कर्तृभूतं यद्गतं धर्मं गृह्णातीत्यर्थः। दण्डी पुरुषः पुरुषत्वं गृह्णाति न तु दण्डत्वमतो दण्डो विशेषणं पुरुषो विशेष्यः तथा ज्ञातो घट इत्यत्रापीत्यर्थः। यत्किञ्चिद्धर्मग्रहणं वा विवक्षितं सकलधर्मग्रहणं वेति विकल्पयति—। [e]"यद्गतमि"ति। विशिष्टं यत्तत्त्वान्तरं तद्दण्डस्यापि धर्मं सत्त्वादि गृह्णात्येवेति दण्डस्यापि विशेष्यत्वं स्यादित्यर्थः। केवलस्य धूमस्य विशेष्यस्य व्यभिचारित्वं धर्मस्तं च विशिष्टो धूमो न गृह्णातीति सोऽपि विशेष्यो न स्यादित्याह [f]"भवति हो"ति॥

मू० *[a]अथोर्द्ध्वाविरतगतिविशिष्टस्य विच्छिन्नमूलता विशेषणं न च तथभूतस्य व्यभिचारिता धर्म इत्युच्यते * नैवं, प्रथमविशिष्टः किं व्यभिचरी न वा आद्ये [b]स एव दोषः द्वितीये विशेषणान्तर [c]वैयर्थ्यं [d]प्रथमविशिष्टे एव च तद्दोषावसरः [e] * अथ यद्धर्मविशिष्टस्य विशेषणं तद्धर्मं गृह्णाति न सर्वं नच व्यभिचारिता विशिष्टस्य तानि विशेषणानि? *—

इति चे[f]न्न, तत्किं न धूममात्रं व्यभिचारि ततश्च व्यभिचारिता विशिष्टस्यैव तानि * तथा[g] भवतु व्यभिचारिता तद्विशेषणं परं सा न विशेष्यकोटिः ? *- इति चेन्न,

टी० ॥ नन्वविच्छिन्नमूलत्वं धूममात्रस्य न विशेषणं किन्तूर्द्ध्वविरतगतिविशिष्टस्य तच्च न व्यभिचारीत्याह—। [a]"अथे"ति । [b]"सएवे"ति । प्रथमविशेषणविशिष्टस्य व्यभिचारित्वं द्वितीयविशेषणविशिष्टं न गृह्णातीति तद्विशेष्यं न भवेदित्यर्थः ॥ [c]"वैयर्थ्यमि"ति । व्यभिचारावारकत्वादित्यर्थः । किञ्चाविच्छिन्नमूलत्वस्यैव विशेषणस्य धूमो व्यभिचारी विशेष्यो न स्यात् तद्धर्मस्य व्यभिचारित्वस्य तद्विशिष्टेनाग्रहादित्याह—। [d]"प्रथमे"ति । ननु धूमत्वविशिष्टो धूमो विशेषणेन विशेष्यते न तु व्यभिचारित्वविशिष्टोऽपीति नोक्तदोष इति शङ्कते—। [e]"अथे"ति । वस्तुगत्या तत्र व्यभिचारित्वमप्यस्तीति व्यभिचारित्वविशिष्ट एव धूमो विशेष्यः । अन्यथा विशेषणवैयर्थ्यमेवेत्याह—। [f]"तत्किमि"ति । नन्वविच्छिन्नमूलो धूम इत्युच्यते नच विच्छिन्नमूलो व्यभिचारी धूम इति । तथा च विशेष्यतावच्छिन्नो यो धर्मस्तं गृह्णात्येव विशिष्टमिति शङ्कते—। [g]"भवत्वि"ति ॥

सू० [a]अद्यापि विशेष्याज्ञानात् । किञ्च तद्विशेषणमिति तत्संबन्धिमात्रं वा विशेषणतया वा संबन्धि ? । आद्येऽ[b]तिप्रसङ्गः द्वितीये तु [c]तथैवान्योन्याश्रयादि । किञ्च विशेष्यत्वलक्षणो यस्तद्गतो धर्मस्तं गृह्णाति नवा ? । आद्येऽ[d]तिव्याप्तिः । द्वितीये गृह्णात्येवेति [e]नियमो सिद्धः । किंच [f]मत्समवायो ज्ञानस्येत्यत्र भवति मत्समवायस्य ज्ञानं विशेषणं तत्संबन्धमन्तरेणैव नच विषयः ॥

टी० ॥ तर्हि विशेष्यतावच्छेदको धर्मो विवक्षित इत्यु-

च्यते तत्राह—। [a]"अद्यापी"ति ॥ [b]"अतिप्रसङ्ग"इति। उपलक्षणोपरञ्जकयोरपि विशेषणत्वापत्तिरित्यर्थः ॥ [c]"तथैवे"ति। यथा विषयित्वलक्षणे तथा विशेषणत्वलक्षणेऽपि। यतो विशेषणत्वज्ञानाधीनं विशेषणतया सम्बन्धित्वज्ञानं तदधीनं च विशेषणत्वज्ञानमित्यन्योन्याश्रयः। तत्रापि([1])विशेषणतया संबन्धित्वज्ञानापेक्षायामनवस्था विशेषणत्वज्ञानाधीनमेव तत्ज्ञानमित्यात्माश्रयोऽप्यादिपदग्राह्यः ॥ [d]"प्रतिष्ठामिरि"ति। विशिष्टस्यापि विशेष्यत्वप्रसङ्ग इत्यर्थः ॥ [e]"नियम"इति। सकलधर्मग्राहित्वं भवनमित्यर्थः [f]"मत्समवाय"इति। मत्समवायस्य संबन्धान्तरमन्तरेण घटज्ञानं विशेषणं भवति न तु घटज्ञानस्य मत्समवायोऽपि विषय इत्यर्थः॥

सू० *[a]नच गुणगुण्यादिविशेषणविशेष्यभावे यः संबन्धान्तरमन्तरेणेत्युक्त्या व्यवच्छेद्यतां नीतः स एवायं समवाय इति कथं न व्यवच्छेद्यतां प्रतिपत्स्यते। [b]यतोऽत्र तस्यैव विशेषणविशेष्यभावत्वादन्तरत्वासिद्धिरिति। [c]तस्मात्संबन्धमन्तरेण ज्ञानं विशेषणं यस्येत्युक्तम् तत्र ज्ञानं संबन्धमनपेक्ष्य स्वभावत एव यथार्थस्य विशेषणं यथा समवायस्यापीति न कश्चिद्विशेष इति साधूक्तम्। मत्समवायो ज्ञानस्ये([2])त्यत्र ज्ञानविषयता समवायस्यापि स्यादिति ज्ञानाभावे प्रसङ्गात् ॥

टी० ॥ ननु संबन्धान्तरमन्तरेण यद्विशेषणं ज्ञानं स विषय इति लक्षणे गुणि आत्मनो ज्ञानं गुणः समवायेन विशेषणमत स्तद्व्यावर्तनाय संबन्धान्तरमन्तरेणेति कृतम्। तथाच मत्समवा-

(१) तत्रापि=विशेषणतया संबन्धित्वज्ञानेऽपीत्यर्थः।

(२) ज्ञानस्य=घटपटादिविषयकज्ञानस्येत्यर्थस्तेन समवायविषयकज्ञानविषयतायाः समवाये सत्वेऽपि तदतिरिक्तघटादिविषयकज्ञानविषयतायाः समवायेऽभावान्न दोषः।

यो ज्ञानस्येत्यत्र समवायाधीन एव विशेषणविशेष्यभाव इति न तत्र प्रसङ्ग इत्यत आह—। [a]"नचे"ति। संबन्धान्तरनिरपेक्ष विशेषणविशेष्यभावात् संबन्धादन्तरत्व विवक्षितम्। प्रकृतेऽपि समवायि समवायो विशेषणविशेष्यभावापन्न एवेति तद्वस्थ एवातिप्रसङ्ग इत्याह—। [b]"यत"इति। किञ्चायं समवाय इत्यत्रापि समवायो विषयो न स्यादिति भावः॥ उक्तदोषमुपसंहरति—। [c]"तस्मा दि"ति। मत्समवायो ज्ञानस्येत्यत्र संबन्धं विनैव ज्ञानं विशेषणमित्यतिप्रसङ्गस्तदवस्थ इत्यर्थः॥

सू० * [a]नच तत्र स एव समवायः संबन्धः * अत्रापि विशेषणविशेष्यभावस्यैव संबन्धत्वात् * [b]नासौ संबन्धिनोऽन्यस्तादृशश्च व्यवच्छिद्यत ? *-इति चे[c]त्। न, समवायेऽपि तुल्यत्वात्। *[d]संयोगसमवायौ व्यवच्छिद्येते ? *-इति चेत्। न, ज्ञानाभावे तथाऽपि प्रसङ्गात् * [f]न तत्र ज्ञानं विशेषणं किन्तूपलक्षणम् ? *-इति चेत्। न, [h]अतीतानागतयोरविषयत्वापत्तेः॥

टी० ॥ ननु तथापि प्रकृते संबन्धं विनैवेति नास्ति यतः स्वरूपसंबन्धोऽप्यत्र समवाय एवेत्यत आह—। [a]"नचे"ति। तर्हि (१)लक्षणमिदं कुत्रापि न गत यतो घट इत्यादावपि विशेषणविशेष्यभावस्य संबन्धस्य तत्त्वादित्यर्थः संबन्धिभिन्नसम्बन्धं विनेति विवक्षितमतो नासम्भवोदं लक्षणमित्याह— "नासावि"ति। तर्हि मत्समवायो ज्ञानस्येत्यत्रापि समवायोन सम्बन्धिभिन्न इत्यतिव्याप्तिस्तदवस्थैवेत्याह—। [c]"ने"ति। ननु संबन्धं विनेति संबन्धत्वेन प्रसिद्धयोः संयोगसमवाययोरेव व्यवच्छेदः प्रकृते च समवाय एव स्वरूपसंबन्धतामापन्न इति नोक्तदोष इत्याह—। [d]"संयोगे"ति॥ [e]"तथापी"ति। ज्ञानं

(१) तर्हि—विशेषणविशेष्यभावादेः स्वरूपसम्बन्धस्यापि समवायरूपतस्वाङ्गीकारे इत्यर्थः।

योग्यभावयो: संयोगसमवायाभावात् घटज्ञानस्य ज्ञानाभावोऽपि विषय: स्यादित्यर्थ: सर्वत्राभावे प्रतियोगिन उपलक्षणत्वादि-(१)त्याह—। f"न तत्रे"ति ॥ g"प्रतीते"ति । तत्र विशेष्याभावादेव ज्ञानस्य विशेषणत्वानुपपत्तिरित्यर्थ: ॥

सू० *a भावे चिन्तेयम् ? *-इति चेत् । न, b अभावस्याविषयत्वापातात् । c ज्ञानादन्यज्ज्ञानीयं च यत्कारणादि तत्रापि प्रसङ्गादिति किं विस्तरेण । * d नच-ज्ञानाकारतायां गोचरस्य नास्त्येव ज्ञानगोचरयोर्भेद: । e प्रतीतिर्विरोधात् । f भेदमनिच्छता च स प्रतिषेद्धुमप्यनर्ह इति । h वक्तव्यस्तर्हि कोऽसौ भेदो नाम स हि स्वरूपं वा स्यादि-

टी० ॥ a"भावे चिन्तेयमि"ति । यद्यप्यतीतानागतयोर्भावयोरेव दोष उक्तस्तथापि यत्र ज्ञानं व्यावर्त्तकं स भावविषय इति लक्षणमभिप्रेत्याह—। b"अभावस्ये"ति । ज्ञानीयं कारणं चक्षुराद्यपि घटज्ञानविषय: स्यादुक्तलक्षणसत्त्वादित्याह—। c"ज्ञानादन्यदि"ति । ज्ञानीयं कारणं व्यवसायोऽप्यनुव्यवसायस्य तत्र विषयत्वमस्त्येवेति नातिप्रसङ्ग इत्यत आह—(२)"ज्ञानादन्यदि"ति । कारणादीत्यादिपदात् ज्ञानवाचकपदानां सङ्ग्रह: । तेषामपि ज्ञानेन सह स्वरूपसंबन्धात् । ननु ज्ञानादन्यदिति विशेषणमेवानुपपन्नं तेषां ज्ञानात्मकत्वात् ज्ञानविषययोरभेदादित्यत आह—। d"नचे"ति । गोचरस्य विषयस्य ज्ञानाकारतायां ज्ञानविषययोर्भेद एव नास्तीत्यर्थ: । तथा च ज्ञानाभिन्नत्वमेव विषयत्वमिति भाव (३)इत्यन्ये । e"प्रती"ति । ज्ञानविषययोर्भेदस्य सार्वजनीनत्वादित्यर्थ: । ननु भेदश्चेन्नास्ति(४)तदा प्रतीतिर्भ्रम एव स्यात् इत्यत आह ।

(१) इति—अग्रे वक्ष्यमाणं दोषोद्धारमरहेत्यर्थ: ।

(२) आह—उक्तमित्यर्थ: । (३) योत्थानिकापेक्षया (४) मन्मते—इति शेष: ।

[f]"नेदमि"ति । साकारत्वादिमतेन भेदखण्डनमुपक्रमते । [g]"वक्तव्य" इति ॥

मू० [a]इतरेतराभावो वा [b]धर्मान्तरं वा ? । नाद्यः । [c]भिन्ने-ऽभिन्नभ्रमानुपपत्तिप्रसङ्गात् । भ्रान्त्याऽपि धर्मिस्वरूपावगाहनात् । अन्यथा कस्याभेदं स भ्रान्तिरुल्लिखेत्—[d]* ननु (१)निःसंबन्धित्वेन व्यवस्थितेषु तरुदारुप्रभृतिषु नानाधारोऽन्य एवावयव्यारोप्यते । येषु चारोप्यते ते ते भेदेनैव भान्ति । किन्त्वनारब्धावयविषु तेष्वारब्धावयवितया विभ्रम्यते ? । *—मैवं, तेषां प्राग(२)नुदाहरणीकृतत्वात् । [e]अतस्मिन् स एवायमिति प्रत्यभिज्ञाभासार्थानां दृष्टान्तत्वनेष्टत्वात् [f]तत्रापि धर्मान्तरारोपाभ्युपगमे तदात्म्याभावस्य संसर्गाभावप्रवेशापत्तेः । नचैवमप्येष्टव्यमेव । [g]तथापि स्वरूपभेदग्रहे तत्राभेदस्य(३) धर्मस्याप्यशक्यारोपत्वात् । नापि द्वितीयः ॥

टी० ॥ [a]"इतरेतरे"ति । भेदनं भेद इति व्युत्पत्तिमालम्ब्येत्यर्थः । [b]"धर्मान्तरमि"ति । भिद्यतेऽनेनेति व्युत्पत्तिमालम्ब्येत्यर्थः ॥ [c]"भिन्ने" इति । रजतभिन्ने शुक्त्यादौ रजताभेदग्रहो न स्यात् । विशेषदर्शनादित्यर्थः । [d]"नन्वि"ति । निःसंबन्धितया व्यवस्थितेषु परस्परोदासीनेष्वित्यर्थः । एतस्यैव विवरणमनारब्धावयविष्विति । तथा चारब्धावयवित्वारोपो न भेदग्रहविरोधीति न भ्रमानुपपत्तिरित्यर्थः । मैत्रे स एवायं चैत्र इत्येतादृशभ्रमानुपपत्तिरुक्तेत्याह—। [e]"अतस्मिन्नि"ति ॥ ननु

(१) नन्वभेदभ्रम एव तत्र न भवति येन भेदग्रहस्तत्परिपन्थी स्यात् किन्त्वनारब्धाऽवयविस्वादेर्धर्मस्यारोप इति शङ्कते—नन्विति ।

(२) प्राक्—"भिन्नेऽभिन्नभ्रमानुपपत्तिप्रसङ्गा"दित्यव्यवहितपूर्वमेव ।

(३) अभेदस्य—तादात्म्यस्य ॥

तत्राप्यभेदो नारोप्यते येन भेदग्रहस्तत्परिपन्थी स्यादपि तु चैत्रमैत्रयोस्तादात्म्यमित्यत आह—। [f]"तत्रापी"ति । तथा च नायं चैत्र इति विशेषदर्शनं तादात्म्यमारोपितं निषिध्येत् ततो यां धियमन्योन्याभावविषयामुपैषि तयाऽत्यन्ताभाव एव चेद्विषयीकृतस्तदाऽन्योन्याभावेऽतिरिक्ते प्रमाणं नास्तीत्यर्थः। दोषान्तरमाह—। [g]"तथापी"ति । तादात्म्यारोपोऽप्यनुपपन्न एव तत्रेत्यर्थः ॥

मू० [a]प्रतीतावन्योन्याश्रयप्रसङ्गात् । [b] *प्रतियोगित्वेनाप्रतीतावधिकरणप्रतीतिः अधिकरणस्वभावत्वेनास्मृतौ प्रतियोगिस्मृतिश्च तद्ग्रहणकारणमतः क्वेतरेतराश्रय? *-इति चेत् । मैवं, [c]एवं हि सति कुम्भः पटो न भवतीत्यत्र यथैव तस्याभावस्य प्रतियोगितया पटो निषिध्यते तथा कुम्भोऽपीति सोऽपि कुम्भात्मतया निषिद्धः प्रसज्यते। [d]वस्तुतोऽन्योन्याभावस्य कुम्भप्रतियोगिकत्वेऽपि कुम्भस्यापटत्वनिरूपणकाले कुम्भप्रतियोगिता नापेक्ष्यते किन्त्वाश्रयतैवेति कुम्भाप्रतिक्षेपः पटस्य तु प्रतियोगितैवापेक्ष्यते न त्वाश्रयतेति कुम्भवत् पटस्यापि न सङ्ग्रहापत्तिः । यद्यप्यन्योन्याभावस्योभयप्रतियोगिकता तथाप्यन्या कुम्भाश्रयताऽन्या च पटाश्रयताऽन्या कुम्भप्रतियोगिकताऽन्या च पटप्रतियोगिकता तेना—

टी० ॥ [a]"प्रतीतावि"ति । प्रतियोगित्वेन गृह्यमाणेन प्रतियोगिनाऽन्योन्याभावनिरूपणं प्रतियोगित्वं चाभावविरहात्मत्वमित्यन्योन्यापेक्षायामन्योन्याश्रय इत्यर्थः । प्रतियोगित्वेन प्रतीतिर्न तन्त्रं किन्तु प्रतियोगिप्रतीतिरिति न परस्पराश्रय इत्याह—। [b]"प्रतियोगित्वेने"ति । [c]"एवं ही"ति । प्रतियोगिनः प्रतियोगित्वेन भानं न चेत्तन्त्रं तदा घटः पटो न भवतीत्यत्र

नञन्वयोऽविशेषेणैव स्यादित्युभयं प्रतियोगि भवेदित्यर्थः । नञ-योरैक एवान्योन्याभाव इति मतमाश्रित्येदमुक्तमित्येके । अन्यो-न्याश्रयं द्रढयितुं प्रतियोगित्वेन ज्ञानमन्योन्याभावनिरूपणे तन्त्रमाह—। [d]"वस्तुन" इति । यस्य प्रतियोगित्वं स्फुरति तस्य प्रतिक्षेपो यस्याधिकरणत्वं स्फुरति न तस्यापीत्यवश्यं वक्तव्यं तथा चान्योन्याश्रय एवेत्यर्थः । यद्वा वस्तुत इत्यारभ्य विशेषादिति पर्यन्तमाशङ्काग्रन्थः एव । वस्तुनो यद्यपीत्यत एवा-ऽऽशङ्का द्रष्टव्या ।

मू० [a]न्योन्यभावस्योभयप्रतियोगिकत्वे चोभयाश्रितत्वे च नोभयोरपि सङ्ग्रहप्रतिक्षेपविरोधापत्तिः *प्रति-योगित्वस्यानुयोगिनी भेदोपजीवनेऽन्योन्याश्रयः अ-नुपमजीवने च स्वस्मादपि भेदग्रहापत्तिः प्रसज्यते । * यतः स्मर्यमाणस्य प्रतियोगितानुभूयमानस्य चाश्र-तेत्येतावन्मात्र एवोक्ते स्वस्मादपि भेदग्रहानाप त्तिः । [b] * न चैवं स एवायमित्यत्रापि भेदग्रहप्रसङ्गः । वास्तवतत्सत्त्वासत्त्वाभ्यां विशेषात् ।? *—इति चे-न्मैवं, तथाहि--किमधिकरणप्रतीतिरधिकरणतया प्रतीतिरुत वस्तुगत्याधिकरणस्य स्वरूपेण विवक्षि-ता?। आद्ये किमियमाधिकरणतया घटादेः प्रतीति-स्तस्य कारणं स्यात् न तावदन्योन्याभावाधिकरणतया दण्डाप्रीतौ दण्डाधिकरणतायाः इव तदप्रततौ तदधिकरणतायाः प्रत्येतुं पूर्वमशक्यत्वात् [c]विशि-ष्टप्रतीत्या विशेषणस्यावश्योल्लेख्यत्वात् [d]विशिष्टस्य च विशेषणघटितमूर्त्तित्वात् ॥

टी० ॥ [a]"अन्योन्याभावस्ये"ति, । एकस्यैवेति शेषः । तस्यैवैकस्य चत्वारो धर्माः पटाश्रयत्वं घटाश्रयत्वं पटप्रति-योगित्वं घटप्रतियोगित्वं च । तत्र स्मर्यमाणो निषेध्य एवानुभू-

यमानस्त्वाश्रय एवेति व्यवस्थायां क्रोभयनिषेध्यत्वमुभयस्य चाश्रयत्वं भासेतेत्यर्थः ॥ ननु स एवार्थान्तरत्रापि स्मर्यमाणस्य तत्ता विशिष्टस्यानुभूयमाने इदन्ताविशिष्टे भेदः प्रतीयेतेत्यत आह–। [b]"नचे"ति । तद्ग्रहे भेदस्यापि वास्तवस्य प्रयोजकत्वादित्यर्थः। अधिकरणत्वेन प्रतीतिराधेयपरतन्त्रेत्यान्योन्याभावस्याधेयस्य ग्रहं विनाधिकरणत्वेन प्रतीतिरेव न स्यादिति स एवान्योन्याश्रयः। [c]"विशिष्टे"ति। अन्योन्याभावाधिकरणत्वं यद्विशिष्टं तस्यान्योन्याभावस्य विशेषणस्य स्फुरणं विना स्फुरणानुपपत्तेरित्यर्थः । अत्र हेतुमाह–। [d]"विशिष्टस्येति ॥

सू० [a]*नापि यस्य कस्यचिदधिकरणतया प्रतीतिस्तत्कारणम् । * यत्र भिन्ने भेदभ्रमस्तत्र धर्मिणः सत्त्वाधारतया प्रतीतावपि तदनुपपत्तेः न तन्मात्रादुत्पत्तिः अपि तु प्रतियोगिस्मृतिसहितात् । * [b]सा च [c]तदा नास्तीति तदनुपपत्तिः? *-इति चेन्न, [d]प्रतियोगिस्मृतिरपि किं प्रतियोगितया स्मृतिः,उत वस्तुगत्या प्रतियोगिनः स्वरूपेणेति विकल्प्यत्वात् । आद्ये किमन्योन्याभावप्रतियोगितया यस्य कस्यचित् प्रतियोगितया वा? । नाद्यः । अन्योन्याभावाप्रतीतौ तदनुपपत्तेः । [e]पूर्ववत् नापि द्वितीयः ॥

टी० ॥ नन्वन्योन्याभावाधिकरणत्वेन ग्रहो न तन्त्रं किन्त्वधिकरणत्वमात्रेणेति नान्योन्याश्रय इत्यत आह–। [a]"नापी"ति । एवं सति सत्तायां गृह्यमाणायां शुक्तौ रजताभेदग्रहकालेऽपि रजतभेदग्रहः स्यादित्यर्थः। [b]"सा चे"ति । प्रतियोगिस्मृतिरित्यर्थः॥ [c]"तदे"ति। अनुभूयमानारोपकाले इत्यर्थः। केचित्तु प्रत्यभिज्ञाने स्मृतिर्न हेतुः किंतु पूर्वानुभव एव संस्कारद्वारेति प्रतियोगिस्मरणं तत्र नास्तीति व्याचख्युः । तन्मन्दम् । स्मृतेरेव तत्र हेतुत्वात् तथाप्यग्रिमग्रन्थे त्यागात् भ्रान्तप्रत्य-

भिन्नाने स्मर्यमाणारोपान्तरे वा यद्यप्येवमप्यन्योन्याभावग्रहापत्तिस्तथाऽपि परिहारान्तरमाह—। [d]"प्रतियोगी"—ति ॥ [e]"पूर्ववदि"ति । यथान्योन्याभावग्रहे तदधिकरणत्वं दुर्ग्रहं तथा तद्ग्रहे तत्प्रतियोगित्वमपीत्यर्थः ॥

मू० [a]यस्य वस्तुगत्या भिन्नस्याभिन्नतया भ्रमविषयीकृतस्य स्वदेशेतरदेशादावसत्त्वेन प्रतीयमानत्वे स्वाभावप्रतियोगितया प्रतितावन्योन्याभावप्रतीत्यनुत्पत्तेः प्रतियोग्यनुभूतिः [b]सा न स्मृतिः? *-इति चेत्। न, [c]स्मृतित्वस्याप्रयोजकत्वात्। [d]अन्यथाऽनुभूयमानयोरन्योन्याभावाप्रतीतिप्रसङ्गात्। [e]अत्रान्तराले स्मृतिकल्पनया नान्योन्यात्मानावित्यनुभवबाधितया प्रयोजकत्वेऽपि वा स्मृतित्वस्य ॥

टी० ॥ [a]"यस्ये"ति। वणिग्वीथ्यामिदं रजतं नास्तीति संसर्गाभावप्रतियोगितया गृह्यमाणस्य रजतस्य तादात्म्यारोपदशायां भवदुक्तान्योन्याभावग्रहसामग्रीसत्त्वेऽपि तदनुपपत्तेरित्यर्थः ॥ [b]"से"ति। देशान्तराभावप्रतियोगितया प्रतीतिरित्यर्थः। प्रतियोगिनो रजतस्य तादृप्येण स्मरणसामग्री तदा नास्तीति भावः ॥ अनुभूतेरप्येतादृश्यास्त्वयान्योन्याभावग्रहहेतुत्वेनावश्यं मन्तव्यत्वादित्यभिप्रेत्याह—। [c]"स्मृतित्वस्ये"-ति। एतदेवाह—। [d]"अन्यथे"ति। ननु तत्राप्यन्योन्याभावग्रहान्यथानुपपत्त्या स्मृतिः कल्पनीयेत्यत आह—। [e]"अत्रे"ति। नान्योन्यात्मानावित्यनुभवबाधितयाऽप्यन्तराले स्मृतिकल्पनया स्मृतित्वस्य प्रयोजकत्वे वेति योजना। यद्वा स्मृतिकल्पनया कृत्यमलमिति शेषः। प्रतियोगिज्ञानमात्रस्यैव तन्त्रत्वात्। प्रयोजकत्वे वेत्यास्याभ्युपगमवादो भिन्न एव ॥

मू० [a]योऽसौ तत्र नासीत् सोयमिति स्मर्यमाणाभावप्रतियोगिकत्वेऽपि वस्तुगत्या भिन्नस्याभिन्नतया भ्रमणोल्लिख्यमानस्याऽन्योन्याभावप्रतीत्यनुदयात् * दोषा-

भावोऽपि हेतुः सभ्रमोदाहरणे नास्ति ? *-इति चेत्। न, [b]पूर्वदृष्टे स्मृतिमतः ततो वस्तुगत्याऽन्यस्यैवानन्तरंदृष्टस्य पूर्वदृष्टाद्भिन्नमभिन्नं वेत्यनिरूपितस्यापि सम्भवेन तत्रेतरेतराभावबुद्ध्यापत्तेः। * बुध्यते एव ? *-इति चेत्। न, [c]पश्चात्तत्संशयदर्शनात्। [d] *विशेषधीरपि तत्र हेतुः? *-इति चेत्। न, विशेषत्वस्यान्योन्याभावनिरूपणं विना दुर्निरूपत्वात्। [e]एतेन वस्तुगत्या प्रतियोगिनः स्वरूपेण स्मृतिः सहकारीत्यपि व्युदस्तम्। वेदितव्यं वस्तुगत्याऽधिकरणस्य स्वरूपेण प्रतीतिः सहकारिणीत्यपि ॥

टी० ॥ [a]"योऽसावि"ति। विश्वनाथमवष्टपे यो नासीत् स एवायं चैत्र इति मैत्रे प्रत्यभिजानतोऽपि त्वदुक्तसामग्रीसत्त्वेऽप्यन्योन्याभावप्रतीतिर्नोदेतीत्यर्थः ॥ [b]"पूर्वे"ति। गेहनिष्ठाभावप्रतियोगितया पूर्वदृष्टं घटं स्मरतो घटान्तरानुभवकाले त्वदुक्तसामग्री व्यभिचारान्त्यन्योन्याभावग्रहमित्यर्थः। यद्यप्यग्रे संशयदर्शनेन दोषस्तत्र नास्तीति वक्तुमशक्यं तथापि तत्काले दोषवत्प्रमाऽपि नास्तीत्यर्थः। बुद्ध्यत एवान्योन्याभाव इति शेषः। "पश्चादि"ति। भेदग्रहे तत्संशयो न स्यादित्यर्थः ॥ [d]"विशेषधीरि"ति। अग्रे च विशेषदर्शनं नास्तीत्यर्थः। विशेषो हि व्यावर्तको धर्म उच्यते व्यावर्तकत्वं च स्वविशेष्ये तदितरान्योन्याभावधीजनकत्वमिति स एवान्योन्याश्रय इत्यर्थः॥ "एतेने"ति। प्रतियोगित्वेन ज्ञानं न तन्त्रं किन्तु प्रतियोगिनः स्मरणमात्रमन्योन्याभावग्रहकारणमिति निरस्तमित्यर्थः। वस्तु सदधिकरणस्य स्वरूपेण प्रतीतिरित्यपीत्यत्रापि व्युदस्तमिति योज्यम् ॥

सू० [a]भिन्नस्याभिन्नतया घटादेः प्रतीयमानस्यान्योन्याभाववत्तया ग्रहणप्रसङ्गात्। [b]नापि तृतीयः। अभावस्य निर्धर्मकतापक्षे तस्य विश्वाभिन्नत्वप्रसक्तौ विश्व-

स्याप्यभावरूपत्वेन निर्द्धर्मकतया धर्मलक्षणान्योन्य-
भेदविरहिणा ऐकरूप्यापत्तेः--* अभावे धर्माभावा-
त्स्वरूपमेव भेद ? *-इति चेत् । न, योऽसौ भेदः तस्य
स्वात्मा स किं कस्मादपि भेदः उत निष्प्रतियो-
गिक एव? । न तावन्निष्प्रतियोगिक एव । [d]प्रमाणा-
भावेनासत्त्वप्रसङ्गात् । [e]योऽसौ भेदव्यवहारोऽस्ति स
कस्मादपि [f]नतु नीलव्यवहारवन्निष्प्रतियोगिकः ।
[g]स च निष्प्रतियोगिको नोपपद्यते । निष्प्रतियोगि-
कोऽपि वा [h]यद्ययं सप्रतियोगिकव्यवहारं करोति
तदा प्रतियोगिनियमो न स्यादिति ॥

एतेनान्यस्यातिदेशमाह—। [a]"भिन्नत्वे"ति । चैत्रं मैत्रतया
प्रत्यभिज्ञानतस्तदुभयान्योन्याभावग्रहणप्रसक्तस्तद्वस्य एवे-
त्यर्थः । वैधर्म्यभेदं खण्डयति—। [b]"नापी"ति । अभावे वैधर्म्या-
भावात् सर्वाभेदप्रसङ्ग इत्यर्थः । वैधर्म्यं विनाऽपि स्वरूपभेदेनैवा-
भावो भिद्यते इत्याह—। [c]"स्वरूपमि"ति । निष्प्रतियोगिकश्च
भेदश्चेति विरुद्धमित्याह—। [d]"प्रमाणे"ति । एतदेवाह—। [e]"योऽ-
सावि"ति । तथा च व्यवहाराभावेन व्यवहार्याभाव इत्यर्थः ॥
ननु नीलादिव्यवहारवद् भेदव्यवहारोऽपि निष्प्रतियोगिकः
स्यादित्यत आह—। [f]"नत्वि"ति । [g]"स चे"ति । भेद इत्यर्थः ॥
यदि भेदो निष्प्रतियोगिकः स्यात् तदा नीलवन्निष्प्रतियोगिक-
स्तद्व्यवहारः सम्भाव्येतापि न त्वेवमित्यर्थः । ननु निष्प्रति-
योगिक एव भेदः स्वाभाव्यात् प्रतियोगिकभेदव्यवहारं कुर्या-
दित्यत आह—। [h]"यदी"ति ॥

मू० [a]स्वस्मादपि भेदव्यवहारं कुर्यात् । स्वस्मात् कथं
भेदः सम्भवतीति चेत् तत्किं भिन्नाद्भेदः?। [b]नन्वेव-
मनवस्था स्यात् । नापि प्रथमः । [c]वक्तव्यं हि तद्यस्मा
[d]दसौ भेदः न तावत्सर्वस्मात्स्वात्मनोऽपि भेदप्रस-

ज्ञा [e]नापि घटादे [f]र्घटादिना सह तस्यावध्यवधिमद्भावो योऽसौ स ह्यर्थान्तरं वा स्यात्स्वरूपमेव वा?। आद्ये [g]तस्यापि भेदावधित्वेन तत्राप्येवमेवानुयोगे यद्यत्तदेवोत्तरमनवस्था स्यात्। [h]*अथ तत्र स्वरूपमेव तर्हि प्रथमस्य तथाभावे प्रद्वेषः किन्निबन्धन इति प्रथमत एव स्वरूपं वाच्यम् * ॥

टी० ॥ अनियममेवाह—। [a]"स्वस्मादपी"ति ॥ [b]"नत्वेवमि"ति। येन भेदेनासौ भिन्नः सोऽपि भेदान्तरेण भिन्नो भवेदित्यनवस्थेत्यर्थः। स्वरूपभेदस्य सप्रतियोगिकत्वे दोषमाह—। [c]"वक्तव्यं ही"ति ॥ [d]"असावि"ति। अभाव इत्यर्थः ॥ ननु घटादेर्भावादभावः स्वरूपभेदात्मा स्यादित्यत आह—। [e]"नापी"ति। यद्यप्यवधित्वं घटादेः प्रतीयते स्वरूपभेदश्चावधिमान् भवति हि घटाद्भिन्नस्तदभाव इति तत्रावध्यवधिमद्भावे वोऽवधेर्घटादवधिमतश्चाभावात् संबन्धान्तरं वा स्यादुभयस्वरूपं वेति विकल्पयति—। [f]"घटादिने"ति ॥ [g]"तस्यापी"ति। अवध्यवधिमद्भावात्मा यः संबन्धो घटतदभावभिन्नस्तस्मादप्यभावो भिन्नो वाच्यस्तत्राप्यन्य एवावध्यवधिमद्भावः स्यात्ततोऽपि भेद एवाभावस्य। अवध्यवधिमद्भावपरम्परानुसरणादनवस्थेत्यर्थः ॥ ननु घटतदभावयोरवध्यवधिमद्भावो भिन्न एवास्तु तत्रापि योऽवधित्वप्रत्ययः स स्वरूपसंबन्धाधीन एवेति नानवस्थेति शङ्कते—। [h]"अथे"ति ॥

मू० [a]तदपि न, तथाहि [b]यदि घटादिभिः सार्द्धमवध्यवधिमद्भावसम्बन्धोऽस्य स्वरूपं प्रतियोगिना सार्द्धं तद्धि भावस्याऽस्य निषेध्यनिषेधभावलक्षणः संबन्धः स्वरूपं न स्यात् स्वरूपस्यैकत्वात् [c]अनयोश्च संबन्धयोर्भिन्नत्वात्। [d]नहि यदेव प्रतियोगिनः साकाशात् भिन्नत्वं तदेव तन्निषेधत्वमिति सम्भवति। ततो

व्यतिरिक्तत्वस्यानिषेध्यसाधारणत्वान्निषेध्यनिषेधभावस्य नियतवस्त्वपेक्षत्वादिति [e]एवं च कार्यकारणभावादौ स्वभावसंबन्धान्तरेऽपि वाच्यम् ॥

टी० ननु प्रथमोऽप्यवच्यवधिमद्भावः स्वरूपमेव घटतदभावयोः स्यादित्यत आह—। [a]"तदपि ने"ति । अस्ति प्रतियोग्यभावयोरवध्यवधिमद्भावोऽस्ति च निषेध्यनिषेधलक्षणसंबन्धस्तदुभयं च प्रतियोग्यभावस्य स्वरूपमेव तथा चैकस्य स्वरूपद्वयात्मकत्वमसम्भवीत्याह । [b]"यदी"ति । ननु द्वावपि संबन्धावभिन्नौ स्यातां तत्कुतो विरोध इत्यत आह-। [c]"अनयोश्चे"ति भेदमेवोपपादयति—। [d]"नही"ति । घटाभावो हि निषेधात्मा घटमात्रस्य, भेदात्मा तु पटादेरपीति कथमनयोः संबन्धयोरैक्यं स्यादित्यर्थः । व्यतिरिक्तत्वस्य भेदस्यानिषेध्यसाधारण्यात् अनिषेध्येन पटादिना साधारण्यात् ॥ [e]"एवमि"ति । कार्यकारणभावो दण्डघटयोः स्वरूपमवध्यवधिमद्भावोऽपि तथेत्येकस्यैवोभयस्वरूपात्मकत्वं स्यादित्यर्थः ॥

सू० [a]ऊहनीयश्चान्यत्रापि स्वरूपभेदे एष दोषः । किञ्च धर्मान्तरं भेद इति ब्रुवतः कोऽभिसन्धिः? । किं घटत्वादय एव भेद, उत भेदो नामान्य एवैकः कश्चिद्धर्मः? । आद्ये घटत्वादीनां सप्रतियोगिकत्वप्रसङ्गः । भेदस्य सप्रतियोगिकत्वात् । न च घटत्वादयस्तथा । पटाद्यनपेक्ष्य तेषां प्रतीतेः । [b]*यदा पटाद्यपेक्षया प्रतीयन्ते तदा भेदव्यवहारं कुर्वन्ति ?*-इति चेत् । न, प्रतीतौ कस्य पटाद्यपेक्षेति वाच्यम् । किं घटत्वादेः, उत तद्धर्मस्य कस्यचित्? । [c]आद्ये पटाद्यपेक्षामन्तरेण घटत्वप्रतीत्यनुपपत्तिप्रसङ्गः । [d]न हि यदन्तरेण यदुत्पद्यते तत्तत्कारणकं नाम, । [e]वन्ह्यादाविवावान्तरजातिभेदे कारणभेदस्य चरितार्थयितुमश-

क्यत्वात् । साक्षात्कारित्वादिना सह परापरभावानुपपत्तेः ।

टी० ॥ पृथक्त्वादिनिरूपणे योऽवध्यवधिमद्भावस्तत्रायं दोष उक्तः । यदि च घटादेरपि स्वरूपभेद इष्यते तत्राप्ययं दोष ऊहनीय इत्याह—। [a]"ऊहनीय" इति । अत्र केषाञ्चिदप([1])व्याख्यानम्—। [b]"यद्" ति । निरूपकप्रकारभेदादेकस्यैव सप्रतियोगिकत्वं निष्प्रतियोगिकत्वं च स्यादित्यर्थः । घटत्वनिरूपणे पटापेक्षा चेत्तदा पटज्ञानमन्तरेण कदापि घटत्वनिरूपणं न स्यादित्याह—। [c]"आद्य" इति । [d]"नहीं" ति । व्यभिचारेण कारणतैव न स्यादित्यर्थः ॥ ननु विजातीयमेव तद्घटत्वज्ञानं यत्र पटापेक्षा । न हि जातिभेदाभ्युपगमेऽपि कारणं व्यभिचरति । तृणारणिमणिकारणतादर्शनादित्याह—। [e]"वन्ह्यादावि" ति । अनुपलम्भबाधे सत्यपि दोषान्तरमाह—। [f]"साक्षादि" ति ॥

सू० [a]जात्योः परापरसङ्करमिच्छता([2])मपि मते पञ्चम्यावधिभावः प्रतिपाद्यमानः केन समन्वियात् घटत्वस्यावधिघटितत्वे तथैव परं प्रतीत्यापत्तेः [b]*तद्धर्मस्य तथात्वम् ? *—इति चेत् । न, तथाहि—न द्वितीयः । [d]स एव सापेक्षप्रतीतिर्भेदो ननु घटत्वादिः [e]घटत्वादेश्च स भेदः स्यात्तद्धर्मत्वाद्घटादेस्तु भेदपर्यनुयोगे तदभिधानमसङ्गतं [f] कथं च भिन्नैरनुगतभेदव्यवहारः स्यात्तथापि ॥

टी० ॥ ननु गुणगतजातौ परापरभावानुपपत्तिर्न दोष इत्यत आह । [a]"जात्योरि" ति । ज्ञानवैजात्याभ्युपगमेऽप्यर्थे तदभावादवधिभावो([3])यदा घटत्वेनान्वियात् तदा स्वरूपसंबन्ध एव तस्यान्वयो वक्तव्य इति घटत्वस्वरूपमवधिघटित

(१) अपव्याख्यानम्—अपपरिहार इत्यर्थः । (२) क्वचित्तु परापरासङ्करमिच्छतामिति पाठः । (३) अवधिभावेऽवधित्वं पटादिनिष्ठं यदा स्वात्मपनिरूपितत्वसम्बन्धेन घटत्वलक्षणेन वैधर्म्यभेदेनाऽन्वियादित्यर्थः ।

भवेत् तथा च सर्वदा तादृप्येणैव तत्प्रतीतिः स्यादित्यर्थः ॥ ननु घटत्वगतो धर्मः कश्चिदवधित्वघटिते न तु घटत्वमित्याह—। [b]"तद्धर्मस्ये"ति । एवं सत्युस धर्मस्य कस्यचिदिति यद्विकल्पितं तत्रैवानुप्रवेश इति तदेव दुष्टमित्याह—। [c]"न द्वितीय" इति ॥ [d]"स एवे"ति । घटत्ववृत्तिधर्म एवेत्यर्थः । दूषणान्तरमाह—। [e]"घटत्वादेरि"ति । न घटादेरित्यर्थः ॥ घटे भेदाभिधानमुपक्रान्तं घटत्वे तदभिधानमसङ्गतमित्यर्थः ॥ न हि घटत्ववृत्तिरपि धर्मो घटवृत्तिर्येन घटभेदः स्यादित्यर्थः ॥ किंच घटत्वपटत्वप्रत्येकवृत्तिधर्माणां भेदत्वे कथं भेदाकारानुगतप्रत्यय इत्याह—। [f]"कथं चे"ति । यद्वा भेदमात्र(१)मभिप्रेत्यैतदुक्तम् ॥

सू० [a]तथा सति वा किं न तैरेव तदादिव्यवहारोऽपि स्यात् । [b]नापि द्वितीयः । [c]अनभ्युपगमात्सप्तपदार्थानामनन्तर्भावप्रसङ्गा [d]त्स्वात्मनिवृत्त्यवृत्तिभ्यामनुपपत्तेश्च । [e]ईदृशां चोपाध्यालीढवैचित्र्याणां जात्या समर्थने सर्वोपाध्युपधानानां जात्यैव समर्थनं स्यात् । [f] ननु घटत्वादय एव भेदः ॥

टी० ॥ ननु भिन्नैरेवानुगतप्रत्ययः स्यादित्यत आह—। [a]"तथा सती"ति । एवं सति जातिमात्रापलाप इत्यर्थः ॥ उत भेदो नामान्य एव कश्चिद्धर्म इति यद्विकल्पितं तद् दूषयति— [b]"नापी"ति ॥ [c]"अनभ्युपगमादि"ति । इतरेतराभावस्य दूषितत्वादिति भावः । तस्य भेदाख्यधर्मस्य स्वाश्रयादिभ्योऽपि तेनैव भेदेन भेदो भेदान्तरेण वा ? । आद्ये स्ववृत्तिता द्वितीये त्वनवस्थेत्याह—। [d]"स्वात्मनी"ति ॥ ननु जातिरेवास्तु काचिद्भेद इत्यत आह—। [e]"ईदृशां चे"ति । प्रतियोग्यधिकरणादिरूपोपाधिघटितवैचित्र्यस्य भेदस्य जातित्वे प्रमाविषयत्वमपि जातिरूपमेव स्यादित्युपाधिमात्रोच्छेद इत्यर्थः । प्रमेयत्वादीनामुपाधीनां जातित्वे जात्यादिवृत्तित्वं बाधकमिहापि तुल्यमिति भावः ॥ शङ्कितमपि दोषान्तराभिधानाय शङ्कते—। [f]"नन्व"ति ॥

(१) भेदमात्रम्—स्वरूप पृथक्त्वादिकम् ।

सू० [a]* घटत्वादिज्ञानाविशेषेऽपि प्रतियोगिज्ञानसहकारिवशाद् विचित्रव्यवहारोपपत्तिः ? *-इति चेन्न, [b]व्यवहारसत्यत्वार्थं वास्तवार्थगतविशेषस्य वश्यं स्वीकर्त्तव्यत्वे तथैव पर्यनुयोगानुवृत्तेः अनन्तभेदपरम्पराभ्युपगमे च क्रमज्ञेयतायां प्रतीत्यपर्यवसानात् तद्युगपज्ज्ञेयतायामनन्तस्वसदृशतया कस्यचिदन्यभेदस्यान्यदीयतयापि ग्रहणसम्भवादिना सर्वत्रप्रामाण्यानाश्वासात् [c]सर्वप्रतीतिनियमानङ्गीकारे चाऽतीतसत्त्वे प्रमाणाभावात् ॥

टी० ॥ नन्वेवं घटत्वादि गृह्यमाणं भेदत्वनैव सदा गृह्यते तथाच प्रतीतिवैलक्षण्यं क्वापि न स्यादित्यत आह—। [a]"घटत्वादिज्ञाने"ति । यद्वा पूर्वमविशिष्टं घटत्वादिभेद इति शङ्कितमिदानीं तु प्रतियोगिनिरूप्यत्वविशिष्टं घटत्वादिकं भेद इति शङ्क्यते इत्यपौनरुक्त्यं तदेव दोषान्तरमाह—। [b]"व्यवहारे"ति । विषयं विना सत्यो व्यवहारो न भवतीति घटत्वपटत्वादिकमपि भिन्नतया व्यवह्रियत इति सर्वत्रानुगतो भेदो वाच्यश्चेत्तदा तत्रापि को भेद इति पर्यनुयोगस्तदवस्थ एवेत्यर्थः ॥ अनन्तभेदा यदि क्रमेण ज्ञेयास्तदैकवस्तुभेदपरम्परानुसरणे भेदप्रतीतिर्न पर्यवस्येदित्यर्थः ॥ अथैकदैव सर्वे भेदा ग्राह्यास्तदा सर्वेषां भेदानां भेदत्वेन स्वसदृशतया किं केन भिन्न कस्य भेदो मया गृहीत इदमस्माद्भिन्न न वेत्यादिसंशयविपर्ययोः सर्वत्र वैलक्षण्येन भेदज्ञानप्रामाण्यानाश्वासः स्यादित्यर्थः ॥ ननु त्रिचतुरा एव भेदा गृह्यन्ते नतु तत्परम्पराकाः सर्वे इत्यत आह— [c]"सर्वे"ति अगृहीतभेदस्य स्वाश्रयभेदे मूलपर्यन्तमभेदः स्यादित्यर्थः ॥

सू० [a]जिज्ञासायां तस्य तस्यापि ज्ञेयत्वे तद्बुद्धीनां भेदबुद्धित्वात् तदर्थं त्वनुगतस्यानुपपत्त्या तेष्वेकजात्याद्यभ्युपगमे तद्भेदेऽपि तदङ्गीकारे परम्पराश्रयि-

भावप्रसङ्गात् । [b]एवं च सत्तादीनामानन्त्यस्वीकारे द्रष्टव्यम् । किञ्च घटत्वादेर्भेदत्वे चावधिभूतपटत्वादिसापेक्षप्रतिपत्तिकतायां घटत्ववत्पटत्वस्यापि भेदरूपस्य भेदावधिप्रतिपत्तिसापेक्षतयावधेश्च घटत्वादित्वेन घटत्वादिप्रतीत्यपेक्षाया(१)मन्योन्याश्रयप्रसङ्गः । *[c]भेदरूपत्वे घटत्वादेरवधिप्रतीत्यपेक्षा न तु स्वरूपमात्रप्रतिपत्तौ स्वरूपमात्रेण चावधित्वं तत्कुत एवम् ? *—इति चेत् । न, [d]भेदस्वरूपता यदि तस्य स्वात्मैव तदा स्वरूपमात्रप्रतिपत्तौ नावध्यपेक्षेति शून्यं वचनम् ॥

टी० ॥ ननु तदानीमगृहीतोऽपि भेदः क्रमेण गृहीतव्य इति न मूलपर्यन्तमभेद इत्याह—। [a]"जिज्ञासायामि"ति । भेदजिज्ञासायामपि या भेदबुद्धिधारा तत्रानुगतो यो भेदो विषयस्तत्रानुगमिका यदि जातिस्तदा साऽपि स्वाश्रयभिन्नेति स्वभावादायैवानुगमिका स्यादिति सैवाश्रयस्स्यादाश्रितापि तत्र स्यादित्यर्थः ॥ [b]"एवमि"ति । सत्तायामपि सद्बुद्ध्यनुरोधेन सत्तान्तरस्वीकारे सर्वासां सत्तानां क्रमेण वा युगपद्भाने दोषोऽयं बोध्य इत्यर्थः । घटत्वपटत्वे द्वे अपि भेदौ परस्पराबाधकौ परस्परज्ञानाधीनज्ञाने स्यातामित्यर्थः । घटत्वेन तज्ज्ञाने पटत्वेन च ज्ञाने नान्योन्यापेक्षेत्याह—। [c]"भेदे"ति । पटत्वस्वरूपमेव चेद्भेदस्तदा तत्प्रतीताववश्यमवध्यपेक्षेत्याह—। [d]"भेदस्वरूपते"ति ॥

सू० [a]* अथ धर्मान्तरं तदा [b]स एव भेदोऽस्तु कृतं तद्वत्तया घटत्वादेर्भेदरूपतेति प्रक्रियाकल्पनया अस्तु स एव धर्मान्तरं भेद ? *-इति चेन्न, [c]दूष्यत्वात् । [d]अयापि स्वरूपादित्रयमिदं भेद इति कथं सङ्गच्छते तत्र व्यवहारस्यैकाकारस्य नानानिमित्तत्वे गोत्वाद्यनु-

(१) घटादिप्रतीत्यपेक्षायामित्यपि क्वचित्कः पाठः ।

गताकारप्रतीतेरपि कथमेकनिमित्तत्वसिद्धौ प्रमाणत्वं व्यभिचारात् [e]सामान्यविशेषैरेव परसामान्यबुद्धिव्यवहारोपपत्तौ तत्कल्पनाऽनुपपत्तेः । [f]किञ्च भेदे भेदान्तरमस्ति न वा ? । आद्ये अनवस्था द्वितीये तदभावएव स्यात् । तद्धर्मिण्येव (१)तत्प्रवेशात् । *भेदस्वभावत्वात् स्वात्मन्यपि स्वयमेव तद्व्यवहारमयं करोति सतेव सद्व्यवहारम् ? *-इति चेन्न,

टी० ॥ घटत्वस्वरूपमेव न भेदत्वं किंतु तद्वृत्तिधर्मान्तरमेवेत्याह—। [a]"अथे"ति ; तर्हि घटत्ववृत्तिधर्मान्तरादेव भेदव्यवहारोऽस्त्वित्याह—। [b]"स एवे"ति ॥ [c]"दूष्यत्वादि"ति । दूषितत्वाच्चेत्यपि द्रष्टव्यम्, अन्योन्याश्रयादिदोषेणेति भावः ॥ किञ्च स्वरूपान्योन्याभाववैधर्म्येष्वनुगतभेदबुद्धिर्यद्यनुगतनिमित्तमन्तरेणैव तदा क्वापि न सामान्यं सिद्ध्येत्तद्व्यतिरेकेणाप्यनुगतधीदर्शनेन व्यभिचारादित्याह—। [d]"अथापी"ति । प्रत्येकभेदवृत्तिधर्माधीनैव भेदाकारानुगतिश्चेत्तदा घटत्वपटत्वादिनैव द्रव्याकारानुगतप्रत्ययोऽस्तु किं तेनेत्याह—। [e]"सामान्ये"ति । इतरेतराभाववैधर्म्यै भेदावधिकृत्याह—। [f]"किञ्चे"ति ॥

सू० [a]यदि स्वस्मादपि स्वयं भिन्नो न स भेद इति स्वस्मादित्यवधेयावधिभावस्वरूपः स्वयं भेदोऽन्यस्माच्च स्वस्य तदाऽस्य भेदस्य स्वात्मप्रतियोगिकत्वेन स्वाश्रयत्वेन चाङ्गीकारे स्वस्मादपि स्वयं भिन्नः किं नाङ्गीक्रियते विरोधाभावात् । * [b]स्वीक्रियेवाप्येवं यदि प्रतीतिर्व्यवहारो वा स्यात् ? *-इति चेन्न, [c]अस्त्यपि(२) शब्दाभासादेस्तथाप्रतीतिराभासशब्दव्यवहारश्च * सत्यौ प्रतीतिव्यवहारौ स्वीकारकारणम् । न च तौ स्वात्मन एव स्वस्माद्भेदविषयौ स्त? *-इति चेन्न,

(१) स्वधर्मिणि घटपटादौ स्वस्य प्रवेशादित्यर्थः । (२) शब्दाभासादेरप्यस्ति तथा प्रतीतिरित्यन्वयः । अपिशब्दस्वकार्थो वाऽस्त्येवेति ।

स्वात्मा स्वस्यैवाधिकरणमवधिश्चेत्यपि तर्हि न सत्या प्रतीतिः सम्भवति न वा व्यवहारः तत्कथमित्थमङ्गीकुरुषे । * [d]ननु च वयं स्वाधिकरणं स्वावधिर्वेत्यभ्युपगच्छामः किन्तु धर्मान्तरे तत्प्रतियोगिके तदाधारे वा स्वीकृते यौ बुद्धिव्यवहारावुपपद्येते तावनवस्थाभयाद्धर्मान्तरमन्तरेणैव स्वभावाद्भेदः करोतीति ब्रूम ? *-इति चेत् न ॥

टी० ॥ स्वस्माद्भिन्न एवायं स्वस्य भेद इति पञ्चम्या अवधित्वं षष्ठ्या च धर्मित्वमेकस्य प्रतीयमानमविरुद्धं चेत्तदा स्वस्माद्भिन्नत्वमेव स्वस्य किं न स्यादित्याह—। [a]"यदी"ति । स्वभिन्नत्वेन न किंचित् प्रतीयते न वा व्यवह्रियते इति कथं तथा स्यादित्याह । [b]"स्वीक्रिये"तेति । स्वस्माद्भिन्नोऽयं घट इत्याद्योदीरितशब्दादेतादृशी प्रतीतिर्व्यवहारश्चास्त्येव । "अत्यन्तासत्यपि ह्यर्थे ज्ञानं शब्दः करोति हि"इति न्यायादिति शङ्कते—। [c]"असत्यपी"ति । स एव स्वस्माद्भेदो भेदश्च स्वस्येत्यपि वाधितमेवेत्यर्थः । स्वस्मिन् वर्त्तमान एव भेदः परस्मात् स्वात्मानं भिनत्तीति ब्रूम इति शङ्कते । [d]"ननु न वयमि"ति ॥

सू० [a]तर्ह्यन्यत्र यादृशी प्रतीतिर्धर्मान्तरविषया तादृश्येवात्र धर्मान्तरं विनोत्पद्यत इति भ्रान्ता स्यात् [b]यस्य च स्वभावस्य बलेनेदृशी सा जायते स दोषः स्यात् [c]यथा सत्यरजते रजतप्रतीतिः रजतत्वादुत्पन्नान्यत्र विना रजतत्वं जायमाना भ्रान्ता भवति यस्य च सामर्थ्यात् सा तादृशी जायते स दोष इत्युच्यते * [d]तत्र रजतत्वं नास्ति अत्र तु धर्मिरूपोऽपि भेद एव सन्नवलम्बनम् ? *-इति चेत् न, 'भिन्नप्रतीतिविशिष्टविषयाभेदतदाश्रयोभयवस्तुविषयान्यत्र यादृशी सत्याङ्गीकृता ततो मात्रयाप्यन्यूनार्याया

इह जायमानाया यदि द्वयं विषयं नाङ्गीकुरुषे तदा शक्रेणापि भ्रान्तत्वं दुर्वारम्, अथाङ्गीकुरुषे [f]अनवस्थाप्रसङ्गः ॥

टी० ॥ अन्यत्र भिन्नत्वप्रतीतिः स्वनिष्ठभेदवैशिष्ट्याधीना । भेदे तु भिन्नत्वप्रतीतिस्तद्व्यतिरेकेण भवन्ती भ्रान्तैव स्यादित्याह—। [a]"तर्ही"ति । ननु दोषमन्तरेण कथं भ्रम इत्यत आह—। [b]"यस्ये"ति । क्वचिद्विषय एव दोषो यथा तमसीत्यर्थः । विषयबाधे भ्रमत्वे विषयस्य च दोषत्वे दृष्टान्तमाह—। [c]"यथे"ति । तत्र विषयबाधोऽत्र तु विषयो भेदोऽस्त्येव तथा च ज्ञानं कथं भ्रमः स्यादिति शङ्कते—। [d]"तत्रे"ति । सति भेदे प्रतीतिमात्रमस्तु भिन्नत्वप्रतीतिस्तु भेदे भेदान्तरमन्तरेण भवन्ती भ्रान्तैव स्यादित्याह—। [e]"भिन्ने"ति । न हि स्व स्वेनैव विशिष्टमिति भावः । भेदान्तर वैशिष्ट्ये त्वाह—। [f]"अनवस्थे"ति ॥

मू० [a]अथ तदुभयविषयव्यतिरेकेणैवात्र सा सत्या [b]अन्यत्र तर्हि ततोऽन्यादृशविषया मिथ्या स्यादित्यलं पल्लवेन । [c]यत्तु सत्त्वेत्युक्त त [d]त्कटकगवोदाहरणमनुहरति यतः सत्ताप्यमुना दूषणेनास्माभिः खण्डनीया यत्पुनरभिधीयते किमेतेन भेदखण्डनवादिभिरभिहितं भवति किं भेदज्ञानमेव नास्ति सदपि वा, नित्यमनित्यमपि, वा निर्हेतुकं सहेतुकमपि, वा निर्विषयं सविषयमपि, वा बाध्यमानविषयं वा? । तत्र प्रथमः ॥

टी० ॥ [a]"तदुभये"ति । भेदतदाश्रयरूपमुभयमित्यर्थः । भेदमन्तरेणैव विशिष्टप्रतीतिश्चेत् सत्या तदा भेदे सति तद्विशिष्टप्रतीतिर्मिथ्या स्यात् सत्यत्वप्रयोजकविषयवैषम्यादित्याह—। [b]"अन्यत्रे"ति । सतेव सद्व्यवहारमिति यदुदाहृतं तत्राह—। [c]"यत्त्वि"ति ॥ [d]"कटकगवे"ति । यथा कटके बद्धा गौर्बन्धनरज्जुमादाय विद्रवति विद्रवद्भिरश्वैः सह तथामुना खण्डनेन

विद्रवता भेदेन सतापि विद्रविष्यतीत्यर्थः यद्वा यथा कटके गौरवमार्यमाणापि पुनस्तथैवायाति तथा बहुशः खण्डितापि सत्ता पुनरुदाहरणत्वेनायातीत्यर्थः । भेदखण्डने यदुदयनाचार्यैः समाहितं तत्खण्डनाय शङ्कते—। [e]"यदि"ति । भेदग्राहिकां सामग्रीं खण्डयद्भिः खण्डनवादिभिः किमभिहितमित्यर्थः ॥

सू० [a]सर्वतो विरोधादनुत्तरः द्वितीयः [b]सुषुप्त्यवस्थानुरोधादुपेक्षणीयः । तृतीयोऽपि [c]विरोधाद्धेयः । चतुर्थस्तु [d]भेदोल्लेखादेव त्याज्यः । पञ्चमस्तु चिन्त्यते किमेतेष्वन्यतमोऽस्य विषयः तदन्यो वा ?: द्वितीये [f]किमेताभिर्व्यधिकरणानुपपत्तिभिस्तस्य बाध्यते [g]एवं हि चौरापराधेन व्यक्तमयं माण्डव्यनिग्रहः स्यादथान्यतमात्मा न (१) तत्रापि यदि धर्मान्तरमेवेति तत्त्वं तदाऽनवस्थाभयात्तदधिकः प्रवाहस्त्यज्यताम् ॥

टी० ॥ [a]"सर्वत" इति । अप्रतीतस्य भेदस्य निषेद्धुमशक्यत्वादसति भेदज्ञाने भेदो नास्तीति शब्दप्रयोगव्याघातात् भेदग्राहिका सामग्री नास्तीति(२) तत्परिच्छेदमन्तरेण निषेधानुपपत्तेः । भेदवादिनं प्रति वाक्यस्य सार्थकत्वे तत्त्वादित्वापरिचयात् पदानां भेदेन ज्ञानमन्तरेण वाक्यप्रयोगाभावात् भेदवाद्यपेक्षया स्वस्य भेदग्रहमन्तरेण कथोपक्रमाभावात् साधनीयदूषणीययोर्भेदज्ञानमन्तरेण कथायामप्रवृत्तेः साधनदूषणभेदग्रहमन्तरेण तत्प्रयोगानुपपत्तेः । साधकबाधकप्रमाणभेदग्रहं विना कथायामप्रवेशात् भेदस्य निषेध्यत्वेनापि ज्ञानमन्तरेण निषेधानुपपत्तेरिति सर्वतो विरोध इत्यर्थः ॥ [b]"सुषुप्ती"ति । ज्ञानाभावकालस्य सुषुप्तित्वादित्यर्थः ॥ [c]"विरोधादि"ति । अनित्यत्वस्य सहेतुकत्वेन व्याप्तित्वादित्यर्थः ॥ [d]"भेदोल्ले-

(१) क्वाचित्पुस्तके नेति नास्ति ।

(२) भेदग्राहिका सामग्री नास्तीति निषेधानुपपत्तेरित्यन्वयः ।

शा"दिति। उल्लिख्यमानस्यैव विषयत्वादित्यर्थः॥[e]"एते ष्वि"-ति। स्वरूपान्योन्याभाववैधर्म्येष्वित्यर्थः॥ [f]"किमि"ति। अन्यखण्डनेऽपि भेदो न खण्डित इत्यर्थः॥ [g]"एवं चौ"ति, चौरः पलायित एव माण्डव्यस्तु महर्षिः शूलमारोपित इति वद्भेदोऽपि न दूषयितुं पारितोऽन्यत् दूषितमित्यर्थः॥ [h]"धर्मान्तरमि"ति। वैधर्म्यमित्यर्थः॥

मू० [a]तस्य तु कुतस्त्यागः न ह्यनवस्था प्रतिभासमानमर्थं निवर्तयति किं तु प्रवाहं परिहारयति गन्धे गन्धान्तरवत्। अथेतरेतरभावमेव भेदज्ञानमालम्बते तत्रापि(१) [b]आत्माश्रयः तेन हि भेदे ज्ञानमेव न स्यात् अस्ति चेत्ततो हेत्वन्तरमाक्षिपेत् न तु स्वात्मनि स्वयमहेतुत्वे स्वयमेव निवर्त्तते। [c]अविद्यावशादिति चे[d]त्किं चातः। न ह्यविद्येत्येवात्मयनिवृत्तिः तथा सति घटादयोऽपि कुलालादिनिरपेक्षाः स्वयमेव भवेयुः [e]अथात्माश्रयादिदोषोपहततया न तत्तस्यैव कारणमतो यतः कुतश्चित्तस्य जन्म तच्च दुर्निरूपम्। अतोऽविद्येत्युच्यत इति विचारार्थः नास्ति तर्हि विवादः॥

टी० ॥ [a]"तस्य त्वि"ति। अनुभूयमानस्येत्यर्थः। [b]"आत्मे"ति। इतरेतराभावप्रतियोगित्वेन ज्ञानमितरेतराभावग्रहकारणं चेत् तदात्माश्रय इति यदुक्तं तन्न। भवति इतरेतराभावज्ञानेन त्वदभ्युपगतेन स्वं प्रति कारणान्तरस्याक्षेपादित्यर्थः॥ [c]"अविद्ये"ति। अविद्या भेदग्रहे कारणमित्यर्थः। अविद्यावशादपि भवत्कारणसापेक्षमेवेत्याह—। [d]"किञ्चात"इति। अविद्यावशा-

(१) क्वचित्पुस्तके तत्रापीत्यस्य स्थाने तदापीति पाठः।

देव घटादयोऽपि स्युस्तथा च दृष्टकारणभावा अपि दण्डादये न कारण स्युरित्यर्थः। तदेव कारणं भेदज्ञान प्रति घटादिकं च दुर्वचमित्यविद्यात इत्युक्तं न त्वविद्या कारणत्वेनाभ्युपगता मयेत्याशङ्कते—। [e]"अथे"ति। भेदज्ञानं तावद्भेदविषयकं भेदहेतुकं चेति वचनभङ्गिभेदेन त्वयाऽपि स्वीकृतमित्यर्थः॥

सू० [a]नच तदपि दुर्निरूपं, प्रतियोगिरूपत्वेनाप्रतीताधिकरणस्वभावत्वेनाधिकरणप्रतीतिः अधिकरणस्वभावत्वेनास्मृतौ प्रतियोगिस्मृतिश्चेतरेतराभावग्रहणकारणमिति निरूपणात्॥ * अथ स्वरूपमेव भेदप्रतिभासस्य विषय इति तत्त्वं * तथापि [b]सहप्रयोग एवानुपपन्नः परिहीयतां भेदेन तु किमपराद्धं सोऽपि दृश्यत इति चेत् सत्यम्। [c]नैमित्तिकस्तु स्यान्न स्वरूपतः। न हि घटमानय घटमवलोकयेत्यादौ भेदपदमपि प्रेक्षावानुपादत्ते व्याख्यायां तु सूढप्रबोधनार्थं घटः कुम्भ इति वत्सहप्रयोगोऽपि न दोषः [d]तथापि कः परमार्थः।

टी० ॥ [a]"नचे"ति। अधिकरणग्रहणं प्रतियोगिस्मरणं च भेदग्रहकारणं न त्वधिकरणत्वेन प्रतियोगित्वेन वा तदुभयज्ञानं कारणं येनान्योन्याश्रयः स्यादित्यर्थः॥ स्मृतिरित्युपलक्षणमनुभवोऽपि क्वचित्प्रयोजकः तत्रापि वान्तरा स्मृतिकल्पनमित्यर्थः॥ [b]"सहप्रयोग" इति। घटस्वरूपं भेद इति सहप्रयोगः। यद्वा घटो भिन्न इति सहप्रयोगः। घटस्य भेद इति तु राहोः शिर इति वदुपपाद्यम्। [c]"नैमित्तिक" इति। मन्दाधपरिबोधननिमित्तकः यथा पिकः कोकिल इति पर्यायान्तरसहप्रयोग इत्यर्थः॥ [d]"तथापी"ति। भेदपदस्य नानार्थत्वापत्तेरित्यर्थः॥

मू० [a]"यथायथं त्रयमपि [b]घटस्य हि घटाद्यात्मना प्रतीतिः अपटाद्यात्मना च प्रतीतिः ततो [c]वैशिष्ट्यप्रतीतिश्चेत्यनुभवसिद्धं तत्राभावस्य [d]प्रथममात्रमभावान्तरभावात् सामान्यादिषु त्रिषु [e]द्वयं धर्मान्तराभावात् द्रव्यादिषु त्रयं त्रयस्यापि तत्र सम्भवात्॥ भवति हि पटोऽयं न घटः तन्तुमयश्चेति । [f]गन्धोऽयं न रूपं सुरभिश्चेति ॥

टी० ॥ [a]"यथायथमि"ति । पूर्वोक्तव्युत्पत्तित्रयमाश्रित्य नानार्थ एवायं भेदशब्द इत्यर्थः ॥ यद्वा द्रव्यगुणकर्मसु त्रयमपि सामान्यविशेषसमवायाभावेषु स्वरूपभेदमात्र(१)मित्यर्थः ॥ यद्वा सर्वत्र भेदत्रयमेव यथायथं तु सामाग्रीवशात्तद्ग्रहणमित्यर्थः ॥ क्रमेणाभावत्रयप्रतीतिः प्रमाणयति—। [b]"घटस्य ही"ति । घटादेरित्यर्थः । तेन घटाद्यात्मनेत्यविरोधः ॥ [c]"वैशिष्ट्यप्रतीतिरि"ति । वैधर्म्यप्रतीतिरित्यर्थः । [d]"प्रथममात्रमि"ति । स्वरूपभेदमात्रमित्यर्थः । एतच्च सुप्रतिपदत(२)योक्तम् । अभावेष्वऽधिकरणप्रतियोगिरूपवैधर्म्यसत्त्वात् ॥ [e]"द्वयमि"ति । स्वरूपभेदेनेतराभावरूपमित्यर्थः ॥ यद्यपि सामान्ये सामान्यान्तराभावेऽपि व्यक्तिरेव वैधर्म्यविशेषसमवाययोरप्याश्रयो वा निरूपकान्तरं वा यथायथं वैधर्म्यमस्ति तथापि तत्र सामान्यभावमात्रविवक्षयेदमुक्तं पटोऽयमिति स्वरूपभेदग्रहप्रकारः न घट इत्यन्योन्याभावग्रहस्य तन्तुमय इति वैधर्म्यस्य द्रव्ये त्रयमुक्त्वा गुणे प्याह—। [f]"गन्धोऽयमि"ति ॥

(१) स्वरूपभेदमात्रम्=स्वरूपभेदोभयमात्रमित्यर्थः ।

(२) सुप्रतिपदतया=स्फुटतया वस्तुतस्तत्वभावे वैधर्म्यं भेदोऽप्यस्तीत्येतदेवा—द्यभावेति ।

सू० [a]गतिरियं नोत्क्षेपणं तिर्यक् चेति [b]लक्षणं तु स्वरूपभेदस्य ताद्रूप्येणाप्रतीतौ प्रतीतिः इतरेतराभावस्य त्वबाधितः समानाधिकरणो निषेधप्रत्ययः वैधर्म्यस्य तु [c]विरोधः [d]स चैकधर्म्यसमावेश इत्येषा दिगिति। अत्रोच्यते । तथाहि-[e]यत्तावत्पृष्टं किमेतेष्वन्यतमात्मास्य विषयस्तदन्यो वेति तन्निर्वचनवादिनि शोभेत नास्मासु प्रतिभासमानोऽयं भेदः स्वरूपादिपक्षान्तर्भावानन्तर्भावाभ्यां चासद्सत्त्वाभ्यां वान्येनापि वा धर्मेण येन निरूप्यमाणोऽन्वयेन च व्यतिरेकेण वा बाध्यतामेति तेन सर्वेणानिर्वचनीय इति भ्रमः । एतच्च न केवलं भेदस्यापि तर्हि जगत एवानिर्वचनीयवादश्चायं यथा तथोदितं प्राक् । यदप्युक्तमयान्यतमेत्यादि गन्धे गन्धान्तरवदित्यन्तम् । तदपि न साधु । यया युक्त्यैकस्वीकारस्तयैव प्रवाहस्वीकारस्य दुर्वारत्वात् ॥

टी० ॥ कर्मण्याह–[a]"गतिरियमि" ति । प्रत्येतव्यस्य प्रतीतिरेव लक्षणं सुप्रतिपदमिति क्रमेण तदाह–[b]"लक्षणं त्वि" ति ॥ [c]"विरोध" इति । विरुद्धधर्मप्रतीतिरित्यर्थः । सहानवस्थानं विरोध इत्याह–[d]"स चे"ति । यद्वा प्रतीतिपदेन प्रत्येतव्यमेवोक्तं तेन प्रतियोगिसमानाधिकरणो भाव इतीतरेतराभावलक्षणमित्यर्थः । निर्वचनाय प्रश्न एवानिर्वचनवादिनि न घटते तथाच किमेतेनेत्यादिप्रश्नानुपपत्तिमाह–। [e]"यत्तावदि" ति ॥ [f]"यया युक्त्ये"ति। भेदप्रतीत्यन्यथानुपपत्त्या प्राथमिकभेदवत्तत्रापि (१) तत्प्रतीतिरिति तदन्यथानुपपत्तिरविशिष्टेत्यर्थः ॥

सू० [a]"तत्र यदि प्रवाहस्वीकारे तस्या असाधकत्वं स्वीक्रियते एकस्वीकारेऽपि स्यात् । अविशिष्टलक्षणत्वात् ।

(१) तत्रापि = द्वितियोऽपि ।

[b]अत एव प्रतिभासमानत्वादेकस्वीकार इत्यप्ययुक्तम्। [c]एकप्रतिभासिकाया युक्तेःसर्वसाधारण्यात्। [d]नहि प्रत्यक्षादेव जायमानः प्रतिभासः प्रमाणं नानुमानादेरित्यत्र युक्तिरभ्युपगमो वा तव। [e]न वानवस्था प्रसञ्जिका युक्तिरनुमानादेरन्या नाम। [f]तर्कस्यापि व्याप्तिमूलत्वं ॥

टी० ॥ प्रवाहे तस्या युक्तेराभासत्वे प्रथमोऽपि भेदो न स्यात् साधकाभावादित्याह—। [a]"तत्रे" ति। ननु प्राथमिके भेदे युक्तिर्न प्रमाणं किन्तु प्रत्यक्षमेवेत्यत आह—। [b]"अत एवे"ति। प्रत्यक्षमाभासं मन्यमानाय त्वया युक्तिरवश्यं वाच्या सा च साधारणीत्याह—। [c]"एके"ति। ननु द्वितीयादिभेदगोचरं प्रत्यक्षमाभासतयापि सन्दिह्यमानं नास्तीत्यत आह-। [d]"नही"ति। ननु भेदप्रवाहे युक्तिरपि नास्तीत्यत आह—। [e]"नचे" ति। भेदे भेदान्तरानभ्युपगमे तस्य स्वाश्रयाभेदे भेदस्वरूपमेव तस्मादिति तत्र तत्रावश्यं भेद इत्यनवस्थाप्रसञ्जिका युक्तिरनुमानमेवेत्यर्थः। ननु तर्क एवानवस्थाप्रसञ्जको नानुमानमत आह—। [f]"तर्कस्यापी"ति। तथाच तर्केणापि सिद्ध्यन् प्रवाहो व्याप्तिबलादेव सेत्स्यतीत्यर्थः। तर्केऽपि विपर्ययावसानमेव मूलं तच्चानुमानमेवेति वार्थः ॥

मू० "सर्वं चानुमानच्छायामापद्य दूषणमपि प्रवर्त्तते इति भवत एव व्युत्पादनम्। [b]अतोऽनवस्थाप्रसञ्जिकाया युक्तेर्दोषो वा वक्तव्यः त्यक्तव्यो वा स्वपक्षः। प्रवाहस्वीकारवदेकस्वीकारे नाऽनवस्थेति चेत् तत्किमनवस्थाभावविशिष्टायास्तस्या युक्तेः साधकत्वं मन्यसे?। एवं तर्हि द्वितीयमात्रस्वीकारेऽपि नानवस्थेति द्वितीयस्वीकारप्रसङ्गः। ओमिति चेत् परार्द्धपर्यन्तप्रवाहस्वीकारं को वारयिता ?। नैतावन्मात्रेण तुष्यति भवान् परार्द्धादप्यधिकमेकादिकं किं नाभ्युपगम्यते

इत्यपि भवता वक्तव्यमेव तथाच सैवानवस्थेति चेत्। सत्यम्। तस्यास्तु भयात्कीदृशमभ्युपगम्यतामिति निपुणं मन्त्रयावहे। द्रव्यादिकं परित्यज्यतामिति चेत्। [d] एकस्मिन्नाम कीदृशोऽनुग्रहः येनानवस्थाप्रवाहनिवेशाविशेषेऽपि द्रव्यादिकमुपेक्षितमेकं तु रक्षितम्। द्वितीयमादायानवस्थेति चेत्। द्वितीये यदि भवतोऽनुग्रहः स्यात्॥

टी०॥ भवतु वा तर्कोऽनवस्थाप्रसञ्जकस्तथाप्यनुमानच्छायापन्न एव स प्रयोज्य इत्याह—। [a] "सर्वमि" ति। असिद्ध्यादिकमपीत्यर्थः। तथाच भेदेऽपि भेदप्रतीत्यन्यथानुपपत्तिर्यद्यनाभासा तदानवस्थैव यदि चाभासा तदा प्राथमिकोऽपि भेदो न सिद्ध्येदित्याह- [b] "अत" इति। नन्वनवस्थादोषादेव प्रवाहो न सेत्स्यतीत्याह—। [c] "प्रवाहे" ति। यथा द्वितीयो भेदोऽनवस्थामूलत्वेन त्यज्यते तथा प्रथमोऽपि त्यज्यतामविशेषादित्याह—। [d] "एकस्मिन्नि" ति।

मू० [a] तृतीयमादायानवस्थेत्यभिधाय सोऽपि रक्षितः स्यात्। तावेतौ भवतो रागद्वेषौ निःश्रेयसाय यतमानस्य मानसमास्कन्दमानौ न कल्याणोदर्कौ तर्कयामि। [b] गन्धे गन्धान्तरप्रसञ्जिका च न युक्तिरस्ति। [c] तदस्तित्वे का नो हानिः। [d] तस्या अप्यस्माभिः खण्डनीयत्वात्। यदप्ययेतरेत्यादिति निरूपणादित्यन्तं [e] तदप्ययुक्तम्। तथाहि-इतरेतराभावज्ञानं भेदव्यवहारहेतुं मन्यते यस्तस्य पक्षो नोपपन्न आत्माश्रयप्रसङ्गादित्येवं ब्रुवाणस्य न किञ्चिद्बाधकमुक्तं स्यात् [f] प्रतियोगिरूपत्वेनेत्यादिसमाधानं च प्रागेव दूषितम्। अथ स्वरूपमेवेत्यादि न दोष इत्यन्तं यदुक्तं तदप्यस्मदनुक्तदोषदूषणमित्युपेक्षितम्। यदपि

तथापि के इत्यादि तिर्यक् चेत्यन्तं तदपि गर्तवर्त्तिगोधामांसविभजनन्यायमनुहरति । पक्षत्रयस्याप्युक्तयुक्त्या आच्छादितस्य दर्शयितुमशक्यत्वेन तद्विभागव्यवस्थितेरनवसरनिरस्तत्वात् ॥

टी० ॥ यथा द्वितीयस्तथा तृतीयश्चतुर्थोऽपीति क्रमेणैकैकमात्राभ्युपगमे द्वितीयवन्नानवस्थेत्याह—। [a]"तृतीयमि" ति ॥ [b]"गन्धे" इति । नहि गन्धे गन्धविशिष्टप्रतीतिर्यदन्यथानुपपत्त्या गन्धेऽपि गन्धः स्यान्न वा? । तदनभ्युपगमे प्रथमोऽपि गन्धो न स्यादित्यर्थः । अनवस्थया गन्धोऽपि वा मा सिद्ध्यत्वित्याह—। [c]"तदस्तित्व" इति । [d]"तस्या अपी"ति । गन्धसाधिकाया युक्तेरित्यर्थः । अथेत्यादिनिरूपणादित्यन्तेनेतरेतराभावाग्रहसामग्रीपर्यवसायिका युक्तिरुक्ता तां खण्डयति—। [e]"तदप्ययुक्तमि" ति । एतावताप्यात्माश्रयपरिहारो न कृत इत्यर्थः । ननु यदि प्रतियोगित्वेन प्रतियोगिज्ञानं तन्त्रं स्यात्तदात्माश्रयः स्यान्नत्वेवमित्यत आह—। [f]"प्रतियोगी" ति । एवं सति निषेध्यनिषेधसाङ्कर्यं स्यादित्यादिना दूषितत्वादित्यर्थः ॥

मू० [a]यच्च स्वरूपभेदस्य लक्षणमुक्तं ताद्रूप्येणाप्रतीतौ प्रतीतिरिति तदप्यवद्यम् । [b]यदेकमेव वस्तु भ्रान्त्या भिन्नमिति प्रतीयते तत्र [c]ताद्रूप्येणैकरूपतया प्रतीतिर्नास्ति अस्ति च प्रतीतिः । नच स्वरूपभेद इत्यतिव्याप्तिः । ताद्रूप्येणेत्यस्य धर्मान्तररूपभेदसङ्कीर्णोदाहरणार्थत्वात् । प्रतीतिरभ्रान्ता विवक्षिता ?*—इति चेन्न, [d]स्वरूपप्रतीतेस्तत्राप्यभ्रान्तत्वात् । [e]यच्च स्वरूपमात्रेण प्रतीयते वस्तु न ताद्रूप्येण । न च नानात्मतया वस्तुगत्या चैकमेव तत्तत्रापि स्वरूपलक्षणो भेदः स्यात् ॥

टी० ॥ स्वरूपभेदे सहप्रयोगानुपपत्तिर्न मयोक्ता येन

मद्धप्रतिपत्त्यनुरोधेन समाहिता किन्तु दोषान्तरमुक्तं तन्न समाहितमित्याह—। [a]"यच्चे"ति । "यदेकमेवे"ति । यत्र चन्द्रद्वयधीरस्ति तत्रैकस्यापरात्मतया प्रतीतिर्नास्ति । अतस्ताद्रूप्येणाप्रतीतौ प्रतीतिरस्ति नतु द्वित्वेन प्रतीयमानस्य स्वरूपभेदोऽस्तीत्यर्थः । ताद्रूप्येणेत्यस्य विवरणमेकरूपतयेति । ननु ताद्रूप्येणाप्रतीताविव्येव तत्र नास्तीति कथमतिव्याप्तिरित्यत आह—। [c]"ताद्रूप्येणेत्यस्ये"ति । धर्मान्तररूपो यो भेद इतरेतराभवात्मा वैधर्म्यात्मा च तदसङ्कीर्णोदाहरणं ताद्रूप्येणाप्रतीताविव्यस्यार्थः । तथा च यस्यान्योन्याभावो वैधर्म्यं वा यत्र तत्र ताद्रूप्येणाप्रतीतिर्विवक्षिता सा (१) च चन्द्रद्वयदर्शनेप्यस्ति । नहि तत्र चन्द्रयोरन्योन्याभावो वैधर्म्यं वेति भावः ॥ [d]"स्वरूपप्रतीतेरि"ति । चन्द्रादिस्वरूपप्रतीतेरित्यर्थः । नैकरूपतया न वा नानारूपतया यत्प्रतीयते तत्र लक्षणगमनादतिव्याप्तिरित्याह "यच्चे"ति ॥

मू० [a]नास्त्येवेदृशमुदाहरणम् । ताद्रूप्याताद्रूप्याभ्यामेकस्यावश्यं प्रतीते(२)रिति चेत् । प्रतीतिकलहानवकाशात् (३) [b]भवति हि यत्त्वया दृष्टं तत्किमेकमनेकं वा इत्यनुयुक्तो नायं विशेषो मया शङ्कितो जिज्ञासितो वा स्वरूपमात्रं तु प्रतीत्याहमुदासीनोऽभूवमित्यभिधत्त इति । * [c]ननु तदपि स्वल्पं भेद एव कस्मादपि तत्कथमुक्तदोषावतार ? *—इति [d]मैवम्, एवं ताद्रूप्येणाप्रतीताविति व्यर्थं स्यात् । प्रतीतिमात्रलक्षणं वक्तव्यं [e]यत्प्रमेयं तत्कस्मादप्यवश्यं भिन्नमित्ये [f]कस्यैव स्वस्माद्भेदप्रसङ्गनिराकरणार्थमपि ताद्रूप्येणाप्रतीतावित्युक्तं [g]तच्च खण्डितमिति

(१) सा—प्रतियोगिभूता । (२) "तद्विरुद्धाभ्युपगमे च प्रतीतिविरोध" इति शेषः । (३) प्रतीतिकलहानवकाशात्=प्रतीतिविरोधानवकाशात् ॥

* तादूप्य([1])मन्यरूपत्वं विवक्षितम् ? *-इति चेन्न, तदा([2])हि तदानुपस्थापितपरामर्शवदन्यत्वस्य स्वरूपभेदत्वे स्वात्माश्रयः ॥

टी० तादूप्यातादूप्ययोरन्यतरप्रकारेण प्रतीतिध्रौव्यमालम्ब्याह—।। [a]"नास्ती"ति। एतादृशीं प्रतीतिमुपपादयति—। [b]"भवति ही"ति। स्वरूपमात्रप्रतीतौ तादूप्यातादूप्यप्रकारयोरभावादित्यर्थः॥ ननु लक्ष्यमपि तत्रास्त्येवेति नातिव्याप्तिरित्याह—। [c]"नन्वि"ति। सर्वप्रतीतिविषये स्वरूपभेदस्य लक्ष्यस्य सत्त्वात्तदितरविशेषणवैयर्थ्यमित्याह—[d]"सैवमि"ति। एतदेवोपपादयति—। [e]"यदि"ति। ननु तादूप्येणाप्रतीताविति यदि न कर्त्तव्यं तदा स्वस्मादपि स्वस्य स्वरूपभेदो भवेदित्याह—। "एकस्यैवे"ति। [g]"तच्चे"ति। यत्र तादूप्यातादूप्याभ्यां न प्रतीतिः किन्तु स्वरूपप्रतीतिमात्रं तत्रापि [f]स्वरूपभेदः स्यादित्यनेन खण्डितमित्यर्थः॥ [h]"तदा ही"ति। तच्छब्देनेत्यर्थः। तदानीमन्यतोऽनुपस्थितस्यैव स्वयं परामर्शे यथात्माश्रयस्तथा स्वरूभेदज्ञानाधीनमेव स्वरूपभेदज्ञानमित्यात्माश्रय एव। अन्यशब्दस्य([3])स्वरूपभेदार्थत्वात्॥

मू० [a]सर्वस्वरूपाणां लक्ष्यत्वात् [b]अन्योन्याभावत्वे चाऽन्योन्याश्रयः [c]वैधर्म्ये च चक्रकम्।[d] * यदपीतरेतराभावस्य लक्षणमबाधितः समानाधिकरणो निषेधप्रत्यय * इति तदप्यशोभनम्। [e]समानाधिकरणइत्यादिभाषायाः कथमऽपि।तात्पर्यगवेषणेऽपि समानाधिकरणो यो निषेधस्तत्प्रत्ययविषयोन्योन्याभाव इति तात्पर्यपर्यवसाने सामानाधिकरण इति॥

---

(१) तादूप्यम्=स्वरूपभेदान्यरूपत्वम्। (२) तदा = तच्छब्देनेत्यर्थः। तदेति शब्दान्तरं चात्राध्याहार्य्यम्। तदा (परामृष्टस्या) ऽन्यत्वस्य स्वरूपभेदत्वे-इत्यन्वयः। (३) अन्यशब्दोऽन्योन्याभावप्रातियोगिपरत्वेन स्वरूपभेदस्य वाचकः।

टी० तर्हि स्वरूपभेदान्तरज्ञानाधीनं स्वरूपभेदज्ञानान्तरमेवास्तु तथाच नात्माश्रय इत्यत आह—। [a]"सर्वे"ति। ननु तच्छब्दोऽन्यपरोऽन्यश्चान्योन्याभावप्रतियोगीति नात्माश्रय इत्यत आह—। [b]"अन्योन्ये"ति। तथ्यन्योन्यभावग्रहाधीनः स्वरूपभेदग्रहस्तदधीनश्चान्योन्याभावग्रह इत्यन्योन्याश्रय इत्यर्थः। नन्वन्यशब्दोऽन्यपरो—ऽन्यश्च तद्विधर्मेति नात्माश्रयान्योन्याश्रयावित्यत आह—। [c]"वैधर्म्यैति चे"ति। वैधर्म्यग्रहाधीनः स्वरूपभेदग्रहस्तदधीनश्चान्योन्याभावग्रहस्तदधीनं च पुनर्वैधर्म्यज्ञानं तथाच चक्रकं वैधर्म्यं हि तदन्योन्याभावसमानाधिकरणधर्मवत्त्वमित्यर्थः। निषेधप्रत्ययस्य सामानाधिकरण्यं केनेति वाच्यम्। प्रतियोगिना चेत् तदा प्रत्यय आत्मनि प्रतियोगी च घटादिरन्यत्रेति भावेयमनादेयेत्याह—। [d]"यद्-पी"ति। तात्पर्यमाह—। [e]"सामानाधिकरण"इति॥

सू० [a]किं तुल्याश्रय, उतैकाश्रयः, उत [b]तादात्म्यप्रतियोगिकः, उता[c]धिकरणीभूतपदार्थवाचिशब्दविशेषणविशेष्यभावव्यवस्थितपदाभिधेयः, उतान्यदेव? तत्र न प्रथमः। तुहिनमयूखे प्रियमुखे च न दूषणकणस्यापि सम्भव इति प्रत्ययस्यापि दर्शनात्।* [d]तत्र मुखचन्द्रयोरन्योन्याभावोऽस्ति? *—इ(१)ति चेन्न,

टी० सामानाधिकरण्यं विकल्पयति--। [a]"किमि"ति। तुल्य आश्रयो यस्याभावस्य सोऽन्योन्याभाव इत्यर्थः। अपदार्थमपि तात्पर्यगलितमालम्ब्य विकल्पयति—। [b]"तादात्म्ये"ति। शाब्दं सामानाधिकरण्यमभिप्रेत्याह—। [c]"अधिकरणीभूते"ति। अधिकरणवाचिना शब्देन घटादिशब्देन विशेषणविशेष्यभावव्यवस्थितं यन्नञ्पदं तदभिधेयो योऽभावः सोऽन्योन्याभाव इत्यर्थः। तुहिनेति भवति घटः पटो न भवतीति पटान्योन्या-

(१) अत्र अपि शब्दोऽध्याहर्तव्यः। लक्ष्यीभूत इति च शेषः।

भाववान् घट इत्यर्थः । तुहिनमयूखप्रियामुखे(१)तुल्ये दूषणकणात्यन्ताभावस्याप्यधिकरणे इति तत्रातिव्याप्तिरित्यर्थः । यदि तत्रान्योन्याभावो न भवेत्तदातिव्याप्तिर्न त्वेवमित्याह-।d"तत्रे"ति । परिहरति-नेति । तत्प्रत्ययस्य यो विषयः सोऽन्योन्याभाव इति लक्षणं तत्प्रत्ययविषये मुखचन्द्रवर्त्तिकलङ्कदोषात्यन्ताभावेऽपि गतमित्यतिव्याप्तिरेवेत्यर्थः ।.यद्वा ननु यत्रायं प्रत्ययस्तत्र शीतमयूखयोरन्योन्याभावोऽस्तीति(२)नातिव्याप्तिरित्याह-। "तत्रे"ति ॥

सू० a"तस्य(३)सत्त्वेऽप्युक्तप्रत्ययस्य तदविषयत्वात् b*मास्तु तद्विषयः लक्षणं त्वस्यैत(४)तच्च तदविषयत्वेऽपि न दुष्टम् ? *-इति चेन्न, कीदृशं तर्हीदं लक्षणम् । cन तावत्समानाधिकरणो यो निषेधः तत्प्रत्ययो यस्तस्य यो विषयः सोऽन्योन्याभाव इति । नापि dस एवान्योन्याभाव इति । eनापि यत्र सामानाधिकरण्ये भेदप्रत्ययस्तत्र योऽस्ति सोऽन्योन्याभाव इत्य(५)स्तु । fतद्धर्मस्य सर्वस्यान्योन्याभावत्वापातात् ॥

टी० ॥ a"तस्ये"ति । एतत्प्रत्ययप्रतीयमानत्वं तत्र नास्तीत्यर्थः ॥ ननु लक्ष्यलक्षणयोर्विषयविषयिभावमन्तरेणापि व्यावर्त्तकत्वसम्भव इत्याह-। b"मास्त्वि"ति ॥ c"न तावदि"ति । प्रियामुखशीतमयूखयोर्यो दूषणकणात्यन्ताभावस्तत्रातिव्याप्तेरित्यर्थः-। d"स एवे"ति । समानाधिकरणप्रत्यय एवेत्यर्थः । प्रत्ययस्यान्योन्याभावे लक्ष्ये वृत्त्यभावेन(६) लक्षणत्वानुपपत्तेरित्यर्थः । यद्वा समानाधिकरणनिषेधप्रत्ययविषय एवेत्यर्थः । संस-

---

(१) प्रथमाविभक्तिद्विवचनमेतत् । (२) यत्र दूषणकणाऽत्यन्ताभावोऽपि लक्ष्यीभूतोऽस्तीति नातिव्याप्तिरित्यर्थः । (३) तस्य=लक्ष्यीभूताऽन्योन्याभावस्य । उक्तप्रत्ययस्य = दूषणकणात्यन्ताभावप्रत्ययस्य । (४) अन्योन्याभावस्यैव चैतल्लक्षणमित्यर्थः । (५) "अस्त्वि"त्यन्वयः ।

(६) लक्ष्ये वृत्तित्वाभावस्यात्मवृत्तित्वात्तस्य ज्ञातव्यः

र्गोऽभावस्तु व्यधिकरणनिषेधप्रत्ययविषयोऽपीत्यर्थः । समानाधिकरण(१)पदार्थविकल्पानुपपत्तेरित्यर्थः ॥ "नापी"ति । समानाधिकरणनिषेधप्रत्ययसमानाधिकरणेऽभावोऽन्योन्याभाव इत्यपि नेत्यर्थः ॥ [f]"तद्धर्मस्ये"ति । घटाद्यन्योन्याभावाधिकरणानां पटादीनां ये धर्मास्तेष्वतिव्याप्तिरित्यर्थः । आत्मनो च ये धर्माः प्रत्ययसमानाधिकरणास्तत्रातिव्याप्तिरिति वार्थः, प्रत्ययत्वादौ वातिव्याप्तिरित्यर्थः ॥

सू० [a]समानाधिकरणपदवैयर्थ्यप्रसङ्गाच्च। [b]एतेनैकमुदाहरणमादाय द्वितीयोऽपि निरस्तः। [c]नापि तृतीयः। तादात्म्यप्रतिसन्धानव्यतिरेकेण तत्प्रतियोगित्वस्य प्रत्येतुमशक्यतया तन्निर्वचनप्रसङ्गात्। तच्चाशक्यम्। तथा हि-[d]तदेकत्वं वा भेदाभावो वा [e]स्वरूप त्वसम्भावितम्। तस्य भेदत्वोपगमात्। [f]तस्मिन् दृष्टेऽपि तन्न वेति तादात्म्यसंशयानवकाशापत्तेः। [g]आद्येऽपि सङ्ख्याविशेषो वा धर्मान्तरं वा ?॥

टी०॥ एवं सत्यत्यन्ताभावाव्यवच्छेदे तदर्थोपादीयमानसमानाधिकरणपदवैयर्थ्यमित्याह—। [a]"समानाधिकरणे"ति । उतैकाश्रय इति पक्षं दूषयति—। [b]"एतेने"ति । प्रियामुखशीतमयूखौ द्वावुदाहृतौ यो तयोरेकमुदाहरणं प्रियामुखं शीतमयूखो वा तदादायेत्यर्थः। तथा च प्रियामुखे दूषणकणो नास्तीत्यत्यन्ताभावेऽतिव्याप्तिरित्यर्थः । उत तादात्म्यप्रतियोगिक इति विकल्पितं पक्षं दूषयति—। [c]"नापी"ति । यद्यपि समानाधिकरणपदस्य नायमर्थः सम्भवति तथापि परविवक्षामात्रेण विकल्पः तादात्म्यस्य दुर्वचतया तत्प्रतियोगित्वं दुर्निरूपमित्यर्थः ॥ [d]"तदि"ति । तादात्म्यमित्यर्थः ॥ [e]"स्वरूपं त्वि"ति । परेण स्वरूपस्य भेदमभ्युपगम्यते तेन तादात्म्यत्वेन सम्भवदपि न तद्विकल्पितमित्यर्थः । तादात्म्यं न स्वरूपमित्यत्रोपपत्त्यन्तरमाह—। [f]"त-

(१) नेति प्रतिज्ञायां हेतुमाह—समानेति ।

हिमवि''ति । स्वरूपे दृष्टे तादात्म्ये संशयो न स्याद्यदि स्वरूपमेव तादात्म्यं स्यादित्यर्थः ॥ [g]''आद्ये'' इति । एकत्वं स्वरूपं तत्रेत्यर्थः ।

मू० नाद्यः । गुणादौ तदभावप्रसङ्गात् । [b]प्रथमक्षणे कार्य-[c]द्रव्यस्यैकस्यापि स्वातादात्म्यप्रसङ्गात् [d]वैशेषिकमतव्युत्थाने चै [e]कत्वे तदभावप्रसङ्गात् । [f]उपाधिभिन्नावलम्बि च तादात्म्यं कथं स्वरूपमात्रावलम्बिनैकीकर्त्तुं शक्यम् । [g]विचित्रप्रतिपत्तिकत्वात् ॥

टी० ॥ [a]''गुणादावि''ति । गुणे गुणस्य सङ्ख्यायास्त्वयानभ्युपगमादित्यर्थः ॥ [b]''प्रथमे''ति । क्षणमगुणो भाव इति त्वया स्वीकारात् प्रथमक्षणे सङ्ख्यायास्तत्राभावात् ॥ [c]''द्रव्यस्ये''ति तादात्म्यं न स्यादित्यर्थः । ननु वैशेषिकस्य प्रक्रियेयं यद्गुणे गुणो न वर्त्तते क्षणमगुणो भावइति न त्वस्माकमपीति नोक्तदोष इत्यत आह— [d]''वैशेषिके''ति । व्युत्थानं विप्रतिपत्तिः ॥ [e]''एकत्वे'' इति । आत्माश्रयभयेनैकत्वे त्वयैकत्वं नाभ्युपेयमिति तत्र तादात्म्यं न स्यादित्यर्थः ॥ ननु तदेकत्वं यदि तत्र वर्त्तेत तदात्माश्रयः सजातीयैकत्वप्रवाहाङ्गीकारे चानवस्था किन्तु भिन्नाभिन्नोपाधिघटितमेकत्वं तदेकत्वेषु वर्त्ततां तदेव च तेषां तादात्म्यमिति नोक्तदोष इत्यशङ्क्याह— [f]''उपाधी''ति । तावतामुपाधीनामेकपदेनोपसङ्ग्रहीतुमशक्यानामसङ्ग्रहे लक्षणमिदं तादात्म्यस्य दुरुपपादनमेव स्यादित्यर्थः ॥ ननु तेऽप्युपाधय एकत्वपदेनैवोच्यतां को दोष इत्यत आह— [g]''विचित्रे''ति । एकप्रकारिकया हि प्रतिपत्त्या ये विषयीक्रियन्ते घटादयस्ते घटादिपदेन सङ्ग्रहीतुं शक्यन्ते प्रकृते च तदभाव इत्यर्थः ॥

मू० [a]नापि द्वितीयः । तस्यापि धर्मान्तरापेक्षयानवस्थानात् । अनपेक्षायां स्वातादात्म्यप्रसङ्गात् । [b]नापि द्वितीयः । [c]नहि भेदस्याभावो भवन्नप्यन्योन्याभावस्यैव स्यादन्योन्याभावस्य तत्प्रतिक्षेपात्मकत्वात् ।

तेनाप्यन्योन्याभावप्रतिक्षेपात्मना भवितव्यं परस्परप्रतिक्षेपात्मकत्वात् निषेध्यनिषेधयोः तथा च सत्यन्योन्याभावप्रतीतिमन्तरेण तन्निरूपणमशक्यं निषेध्यप्रतीतिसापेक्षत्वान्निषेधबुद्धेरित्यन्योन्याश्रयः । [d]नापि तुरीयः । [e]निर्घटं भूतलमित्यत्रापि प्रसङ्गात् । [f]नापि पञ्चमः ॥

टी० ॥ धर्मान्तरं वेति पक्षं दूषयति—। [a]"नापी"ति । यद्धर्मान्तरमेकत्वं घटतादात्म्यं तत्र यदि धर्मान्तरमभ्युपगम्यते तदानवस्था यदि न तत्र धर्मान्तरं तदा तत्र स्वतादात्म्यमेव न स्यादित्यर्थः । मूलविकल्पे भेदाभावो वेति पक्षं दूषयति—। [q]"नापी"ति । तादात्म्यप्रतियोगिकोऽभावस्तादात्म्यं च भेदाभाव इत्यन्योन्याभावाभावपर्यवसन्न(१)एवेत्यन्योन्याभावेनैव तन्निरूपणमित्यात्माश्रयस्तादात्म्यमान्तरालिकं विवक्षित्वान्योन्याश्रय इत्याह—। [c]"स ही"ति । उताधिकरणीभूतपदार्थवाचिशब्दविशेष्यभावव्यवस्थितपदाभिधेय इति विकल्पं दूषयति—। [d]"नापी"ति । [e]"निर्घटमि"ति । अत्रापि निर्घटत्वभूतलयोर्विशेषणविशेष्यवाचिनी पदे निर्घटभूतलपदे विशेषणविशेष्यभावापन्ने एव तद्वाच्यत्वं दुर्वारमिति संसर्गाभावेऽतिव्याप्तिरित्यर्थः । अन्यदेवेति पक्षं हि दूषयति—। [f]"नापि पञ्चम" इति॥

सू० [a]समानाधिकरण इति प्रतियोगिसमानाधिकरणो विवक्षितः तादृशश्च निषेधोऽन्योन्याभावः तत्प्रत्ययश्च तल्लक्षणमित्यस्याप्ययुक्तत्वात् भावासमानाधिकरणस्यान्योन्याभावस्य कुम्भः पटत्वं न भवतीत्यादेरव्यापानात् । [b]तज्जातीयतयात्वं च यं विशेषमन्योन्याभावे गतमादाय स्यात् तदेव लक्षणी-

(१) भेदाऽभाव इति शेषः । तथा चान्योन्याभावापेक्षायामात्माश्रयः ।

भवनसमर्थ(१)मुपजीव्यमानमस्य लक्षणस्योपन्यासं मत्यादिशति। नच तदपि सम्भवति, [a]अन्योन्याभावसंसर्गाभावभेदखण्डनप्रस्तावे निरस्तात्। प्रकारान्तरस्य चासम्भवात्॥

टी०॥ यद्यपि समानाधिकरणपदार्थविकल्पे(२)तद्विशिष्य तदनिरुक्तः पञ्चमविकल्पपर्यवसानं तथापि तदाद्यैव(३)दूषयति—। [a]"समानाधिकरण"इति। पटत्वस्यान्योन्याभावप्रतियोगिनः कुम्भावृत्तित्वात् सामानाधिकरण्याभावादत्राव्याप्तिरित्यर्थः॥ ननु यद्यप्ययमन्योन्याभावो न प्रतियोगिसमानाधिकरणस्तथाप्यन्योन्याभावजातीयं किञ्चित्तथा भवत्येव। यथा भूतलं घटो न भवतीत्यादि। तथाच कथमव्याप्तिरित्यत आह—। "तज्जातीयतथात्वं चे"ति। अन्योन्याभावजातीयत्वमेकमुपग्राहमन्तरेण दुर्निरूपमित्यर्थः॥ ननु तादात्म्यावच्छिन्नप्रतियोगिकाभावत्वादिनैकजात्यं स्यादित्यत आह—। [c]"अन्योन्याभावे"ति।

मू०[a]*नच पटः पटत्वं न भवतीत्ययमेवाऽभावः घटः पटत्वं न भवतीत्येक एव एवं प्रतियोग्यैक्येन मयाऽत्राभ्युपगमादिति क्वचित्प्रतियोगिसमानदेशत्वाल्लक्षणसिद्धिरिति* वाच्यम्। तथापि प्रतियोग्यैक्येन तदत्यन्ताभावैक्यापत्तेः [b]तादात्म्यवत्संयोगस्यापि द्विष्ठत्वाविशेषादतिव्याप्तेः [c]कालभेदेन च प्रागभावादेरपि प्रतियोगिसमानाधिकरणतयाऽतिव्याप्तेः॥

टी०॥ ननु य एव पटे पटत्वान्योन्याभावःप्रतियोगिसमानाधिकरणः स एवेतरस्मिन्नपि पटत्वान्योन्याभाव इति कथं लक्षणमव्यापक मित्याशङ्क्य निराकरोति—। [a]"नचे"ति।

(१) तदेव लक्षणीभवनसमर्थं मत्यादिशतीत्यन्वयः। (२) उतान्यदेवेत्यस्मिन्विकल्पे इत्यर्थः। (३) तद्=विशेषरूपम्।

यद्यभिन्नप्रतियोगिकत्वाद्घटपटनिष्ठयोः पटत्वान्योन्याभावयो-रभेदस्तदा घटसंसर्गाभावान्योन्याभावयोरप्यभेद एव स्यादि-त्यर्थः । नन्वन्योन्याभावे घटपटतादात्म्यं द्विष्ठो धर्मः प्रति-योगी तदवच्छेदको वा न त्वेवं संसर्गाभावे इति तयोर्भेद इत्यत आह—। [b] "तादात्म्यवदि"ति । संयोगस्य संसर्गस्ये-त्यर्थः । तत्रापि(१)संसर्गस्तथेति भावः । यद्वान्योन्याभावे द्वयं प्रतियोगि संसर्गाभावे तु न तथेति वैषम्यमित्यत आह—। [c] "तादात्म्यवदि"ति । तत्रापि संसर्गावच्छेदकतया द्वयं प्रतियोगीति भावः । प्रतियोगिसमानाधिकरणे संयोगात्य-न्ताभावेऽतिव्याप्तिपरोऽयं ग्रन्थः कालभेदेन प्रतियोगिसामा-नाधिकरण्यं प्रागभावप्रध्वंसयोरतिव्यापकमित्याह—। "काल-भेदेने"ति ॥

सू० [a] कालैक्येन विशेषणे च तदन्तोन्यव्यतिरेकाऽव्या-प्तेरिति । यदपि धर्मान्तरस्य लक्षणमवादि वैध-र्म्यस्य विरोधः स चैकधर्म्यसमावेश इति तदप्यु-द्भ्रान्तमनसो भाषितम् । [b] तथाहि—प्रमाणप्रमेययो-र्भेदोऽस्ति न वा ? [c] न चे [d] त्तदभिधानस्य पर्याय-त्वप्रसङ्गः [e] किम्प्रमाणिका बुद्धिरित्युक्ते बुद्धे र्विष-येणोत्तरप्रसङ्गश्च । [f] नापि प्रथमः । स हि [g] न ताव-त् स्वरूपलक्षणः । तुलादिद्रव्यस्यैकस्याप्युभयभावद-र्शनात् ॥

टी० ॥ प्रतियोगिसमानकालीनत्वे विशेषणे कालान्यो-न्याभावाव्याप्तिरित्याह—। [a] "कालैक्येने"ति । न हि कालस-मानकालीनः कालस्यान्योन्याभावः । काले कालाभावादित्यर्थः । प्रमाणत्वप्रमेयत्वयोरेकधर्मिसमावेशयोरपि वैधर्म्यं त्वया वा-च्यमिति तल्लक्षणं तत्राऽव्यापकमिति(२) आह—। [b] "तथा ही"ति ॥ ननु तयोर्न वैधर्म्यं तत्कुतोऽव्याप्तिरित्याशङ्कते—।

(१) तत्रापि = संसर्गाभावेऽपि ।
(२) अव्याप्तिमेव दर्शयितुमत एवाहेत्यर्थः ।

c "नचे"ति। तर्हि प्रमाणप्रमेयपदयोः पर्यायत्वमित्याह—। d "तदभिधानस्ये"ति। पर्यायत्वे दोषान्तरमाह—। e "किं प्रमाणिके"ति। प्रमाणप्रश्ने प्रमेयेणोत्तरं स्यादित्यर्थः। f "नापि प्रथम"इति। प्रमाणप्रमेययोर्भेदपक्षोऽपि न घटत इत्यर्थः। भेदत्रयेऽप्यनुपपत्तिमाह—। g "न तावदि"ति। स्वरूपभेदे यदेव प्रमाणं तत्प्रमेयं न स्यादित्यर्थः॥

सू० a अत एव नान्योन्याभावोऽपि। धर्मान्तरं तु तयोर्भेदः परिशिष्यते यतोऽन्येन रूपेण तत्प्रमाणमन्येन च तदेव प्रमेयमित्युच्यते। तथा च सत्येकधर्म्यसमावेशो लक्षणव्यापकं b सोऽयं "प्रमेया च तुलाप्रामाण्यवदि"ति पारमर्षमपि परामर्शं व्यस्मार्षीदित्यास्तां विस्तरः * c ननु भेदप्रतिपत्तेस्तावत् प्रत्यक्षफलस्यार्थेन्द्रियसन्निकर्षः कारणं वक्तव्यं तच यएवेन्द्रियसन्निकर्षस्य भेदप्रतीतिहेतोर्द्वितीयसंबन्धी d स एव भेदोऽस्तु, न e उक्तबाधकैर्बाधितायाः प्रतीतेरर्थेन्द्रियसन्निकर्षकारणत्वाभावादिति। किन्नु तत्कारणत्वमेव f पूर्वभावित्वम्? *— इति चेन्न। चिरा g नन्वयध्वस्तानामपि कारणत्वम्? *—इति चेन्न।

टी० ॥ स्वरूपभेदाभावेऽन्योन्याभावोऽपि न स्यादित्याह—। a "अत एवेति। नैयायिकमुपहसति—। b "सोयमि"ति। द्वितीयाध्याये प्रमेया च तुलाप्रामाण्यवदिति सूत्रं तदुभयनिमित्तसमावेशोपदर्शकं त्वया विस्मृतमित्यर्थः। कारणताखण्डनावतारं सङ्गमयितुं पीठकमारचयति—। c "नन्वि"ति। भेदसाक्षात्कारविषय एवेत्यर्थः। तथा च नान्योन्याभावादिविकल्पावकाश इति भावः॥ e 'उक्त"ति। तत्प्रतीतिविषयखण्डनमेव बहुशः कृतमिति न प्रतीतिरर्थजन्येत्यर्थः। अर्थकारणत्वाभावादिति बहुव्रीहिः॥ f "पूर्वभावित्वमि"ति। पूर्ववर्त्ति-

त्वमित्यर्थः । चिरध्वस्तस्य यागादेः कारणत्वमिष्टमेवेति विशिनष्टि—। g "अनन्वये"ति । यागादेरन्वयोऽपूर्वादिद्वाराः ॥ h "अव्यवहिते"ति । चिरध्वस्तानां व्यवहितत्वान्नातिव्याप्तिरिति भावः ॥

सू० a व्यापारस्यैव कारणत्वप्रसङ्गात् * b व्यापारेण न व्यवधानम् ? *—इति चेन्न, c कारणकारणस्यापि कारणत्वप्रसङ्गात् d * कारणस्यातद्व्यापारत्वान्नैवम् ? *—इति चेन्न, । e विना विशेषोक्तिं तस्य दुर्विवेकत्वात् * f यद्विना यद्यन्न जनयति तत्तस्य तत्रावान्तरव्यापारः ? *—इति चेन्न, । g सहकारिणामप्यवान्तरव्यापारत्वप्रसङ्गात् h * जन्यम् ? *—इति चेन्न, i तथापि कारणत्वाव्यवस्थितो विशेषोक्तेरश(१)क्तेः ॥

टी० ॥ a "व्यापारस्यैवे"ति । ननु यागादेर्व्यापारिणोपीत्यर्थः ॥ b "व्यापारेणे"ति । स्वाङ्गम (२) व्यव्यवधायकमिति न्यायादिति भावः ॥ c "कारणे"ति । अन्यथासिद्धस्यापि कुलालपित्रादेरित्यर्थः । कुलालः कुलालपितुर्न व्यापार इति न तत्पितुः कारणत्वमित्याह—। d "कारणस्ये"ति । कारणकारणस्य कारणं व्यापारो न भवति यागादेस्तु कारणमेवापूर्वं व्यापार इत्यत्र नियामकं नास्तीत्याह—। e "विने"ति । व्यापारस्य दुर्विवेकत्वादित्यर्थः । व्यापारविवेकायाह—। f "यद्विने"ति । कुलालस्तु पुत्रमन्तरेणापि जनयति ननु यागोऽपूर्वमित्यर्थः ॥ g "सहकारिणामि"ति । नहि चक्रं विना दण्डो घटं जनयतीत्यर्थः ॥ h "जन्यमिति । तज्जन्यत्वे सति तज्जन्यजनकमित्यर्थः । तज्जन्यत्वं तत्कारणकमित्यात्माश्रय इत्याह—। i "तथापी"ति ॥

(१) अतिप्रसक्तेरित्यपि क्वाचित्कः पाठः ।

(२) स्वं यागस्तदङ्गमपूर्वम् ।

सू० [a] कथमपि वा विशेषोक्तौ गगनादेः सर्वत्र कार्यहेतुत्वप्रसङ्गात् * [b] अनन्यथासिद्धपूर्वभावित्वम् ? *--इति चेन्न । वक्तव्यं हि [c] कस्मादन्येन प्रकारेण विना-का च सिद्धिरिति । यदि [d] कार्यादन्येन प्रकारेण न निष्पत्तिस्तदाऽसिद्धत्वम् । नहि कार्येण कारणस्योत्पादनं [e] नापि कार्यादन्येन प्रकारेण न ज्ञप्तिः प्रत्यक्षादेरपि कारणत्वज्ञप्तेः । न खलु सर्वा कार्यलिङ्गजा कारणस्य ज्ञप्तिः । [f] नापि कारणत्वाद्व्यतिरिक्तेन प्रकारेण न निष्पत्ति(१)र्ज्ञप्तिर्वा । [g] ज्ञप्तावात्माश्रयात् । अन्यथापि ॥

टी० ॥ ननु तज्जन्यत्वं तदुत्पाद्यत्वं न तु तत्कारणकत्वमिति नात्माश्रय इत्यत आह--। [a] "कथमपी"ति । अव्यवहितपूर्वभावित्वं सर्वकार्यापेक्षया गगनस्येति तत्रातिव्याप्तिरित्यर्थः ॥ ननु शब्दं प्रति कारणत्वे गृहीते कार्यान्तरं प्रत्याकाशस्य पूर्ववर्त्तित्वं गृह्यत इति तत्र तदन्यथासिद्धत्वान्नकारणमित्याह--। [b] "अनन्ये"ति । अन्यत्वस्य सप्रतियोगिकत्वनियमात् सिद्धेश्चोत्पत्तिज्ञप्तिसाधारणत्वाद्विशेषोऽयं पृच्छति--। [c] "कस्मादि"ति । सन्निहितत्वेन कार्यमेवान्यत्वप्रतियोगितया शङ्कते--। [d] "कार्यादि"ति । ननु कार्येण कारणं न जन्यते यद्यपि तथापि ज्ञाप्यत इति कार्याधीनज्ञप्तिः स्यादेवानन्यथासिद्धं कारणमित्यत आह--। [e] "नापी"ति । न हि नियमतः कार्यादेव कारणज्ञप्तिरित्यर्थः । कारणत्वमेवान्यत्वप्रतियोगीति शङ्कते--। [f] "नापी"ति । कारणत्वेनैव कारणत्वज्ञप्तावात्माश्रयमाह--। [g] "ज्ञप्तावि"ति । दण्डत्वादिनापि कारणस्य दण्डादेर्ज्ञप्तिरित्याह--' "अन्यथापी"ति ॥

(१) ज्ञप्तिर्वा निष्पत्तिरित्यन्वयः ।

सू० तदुपगमात् * [a]व्यतिरिक्तत्वमकारणत्वमिष्टम् ? * -इति चेन्न, । उक्तदोषानिवृत्तेः । [c]कारणत्वात्पूर्वमुत्पत्तिज्ञप्त्योरक्षणिकवादिभिरभ्युपगमात् * [d]अव्यवहितपूर्वतया कदाचित्तदपि कारणमेव तत्पूर्वतरमपि (१) कस्याश्चिद्व्यक्तेरनेवम्भावेऽपि तज्जातीयतया तथाभावित्वविवक्षिततया व्यक्तिव्यभिचाराप्रयोजकत्वात् ? *-इति चेन्न,

टी० ॥ तदुपगमात् अभ्युपगमात्। [a]"व्यतिरिक्तत्वमि"-ति । अनन्यथासिद्धमित्यकारणत्वव्यतिरेकेण सिद्धमित्यर्थः ॥ [b]"उक्तेति । अकारणत्वव्यतिरेकेणेति । कारणत्वेनेत्यर्थपर्यवसाने पुनरात्माश्रयादित्यर्थः ॥ [c]"कारणत्वादि"ति । पूर्वक्षणमात्रनियतं हि कारणत्वं स्थैर्यपक्षे तत्पूर्वं नास्तीति तदाऽकारणव्यतिरेकेण सिद्धिरनुपपन्नेत्यर्थः। ननु कार्योत्पत्त्यव्यवहितपूर्वक्षणवृत्तितामात्रे स्थिरमपि कारणमेव पूर्वमिति तदाप्यकारणत्वव्यतिरेकेणैव तत्सिद्धिर्या च कारणव्यक्तिरुत्पन्नविनष्टकार्योत्पत्तिपूर्वक्षणे सती न भवत्येव तत्रापि तादृशव्यक्तिजातीयत्वेनैव कारणत्वमिति न व्यभिचारोऽपीति शङ्कते-। [d]"अव्यवहिते"ति। तत्पूर्वतरमपि कारणमेव कदाचिदव्यवहितपूर्वक्षणवर्त्ति तथेत्यन्वयः ॥

सू० [a]कार्यान्तरेऽपि गगनादेरतथाभावस्य विनिगन्तुमशक्यत्वात् [b]*कालदेशव्यापकतया अन्यथासिद्धस्थितिः ! *-इति चेन्न । [c]तथा सति शब्दादौ गगनादेरकारणत्वप्रसङ्गात् । [d]एतेनानन्यथासिद्धान्वयव्यतिरेकानुविधायित्वमपि निरस्तम्।[e]गगनादेर्व्यतिरेकाभावादकारणत्वप्रसङ्गश्चाधिकः * [f]व्यापारवत्त्वं कारणत्वम् ? *-इति चेन्न । तद्धि व्यापारसमवायित्वं

(१) तत्पूर्वतरमपि कारणमेव कदाचिदव्यवहितपूर्वतयेत्यन्वयः ।

व्यापारजनकत्वं वा ?। नाद्यः [g]यागादेरकारणत्वप्रसङ्गात् । नोत्तरः । [h]तस्यैव निरूप्यमाणत्वात् ॥

टी० ॥ [a]"कार्यान्तरेऽपी"ति। शब्दादन्यतोऽपि घटादावित्यर्थः। अन्यथाभावस्य। अकारणत्वस्येत्यर्थः। गगनादेः स्वकार्याद्न्यत्राव्यवहितपूर्वसत्तया कारणत्वं दुर्वारमिति भावः॥ ननु गगनादीनां घटादिपूर्वक्षणे सत्त्वं व्यापकत्वनित्यत्वप्रयुक्तमिति नातिप्रसङ्ग इति शङ्कते—। [b]"कालदेशे"ति । एवं सति स्वकार्यमपि प्रति तत्कारणं न स्यादुक्तप्रकारेणान्यथासिद्धत्वादिति परिहरति—। [c]"तथा सती"ति ॥ [d]"एतेने"ति । अनन्यथासिद्धत्वखण्डनेनेत्यर्थः । अतिदिष्टाद्दोषान्तरमाह—। [e]"गगनादेरि"ति । नित्यत्वव्यापकत्वाभ्यां देशतः कालतो वा व्यतिरेकाभावात् स्वकार्यमपि प्रति गगनादेः कारणत्वं न स्यादित्यर्थः॥ लक्षणान्तरं शङ्कते—। [f]"व्यापारत्वमि"ति ॥ [g]"यागादेरि"ति । यागस्य चेच्छाविशेषस्या(१)पूर्वरूपव्यापारसमवायित्वप्रसङ्ग इत्यर्थः ॥ [h]"तस्यैवे"ति । जनकस्यैवेत्यर्थः ॥

सू० [a]नित्यसत्त्वासत्त्वयोरन्यतरप्रसक्तिनिवारकत्वम् ? *-इति चेन्न, [b]निवारकपदावयवस्य प्रत्ययस्य कारणनिर्वचनं विनाऽनिरूप्यमाणार्थत्वात्। [c]अन्यतरत्वस्य चैकस्य निरुक्त्यशक्तेः *[d]यदनभ्युपगमे यस्य तत्पूर्वं सत्त्वप्रसङ्गः, तत्तस्य कारणं तद्भवश्च कारणत्वम् ?*-इति चेन्न। [e]भावस्य विनाशित्वानभ्युपगमे तथा प्रसङ्गेनातिव्यापकत्वात् ॥

टी० ॥ कार्यस्य नित्यसत्त्वं नित्यासत्त्वं वा प्रसज्यमानं येन निवार्यते तत्कारणमिति । शङ्कते—। [a] "नित्ये"ति । निवारकं हि निवृत्तिजनकं तच्चाद्याप्यनिरूपितं तेनैव तन्निरूपणे आत्माश्रय इति परिहरति—। [b]"निवारके"ति । अवयवस्यैकदेशस्य करणाधिकरणयोश्चेति विधीयमानस्य ल्युट्प्रत्य-

(१) यागत्वं हि देवतोद्देश्यकस्वस्वत्वध्वंसवद्द्रव्यविशेष्यकेच्छात्वम्

यस्येत्यर्थः। अन्यतरत्व यद्यनिर्द्धारितैकत्वं तदा ऽनिर्द्धारणगर्भं लक्षणमसिद्धम्। अथ तदुभयान्योन्यत्वं तदान्योन्याभावखण्डनेन तद्गर्भलक्षणखण्डनेन वा गतार्थमित्याह—। [a]"अन्यतरत्वस्ये"ति। [b]"यदनभ्युपगमे"इति। कारणानभ्युपगमे हि कार्यस्य स्वोत्पत्तिकालात् पूर्वं सत्त्वं प्रसज्येतेत्यर्थः। यद्यप्यसत्त्वमपि प्रसज्यते तेन नियमाभावात् पूर्वसत्त्वप्रसङ्गो न भवति तथापि यदि सदिदं सकारणकं न स्यात्तदा पूर्वं सत् स्यादिति प्रसङ्गो द्रष्टव्यः। यदि भावो विनाशी न स्यात्तदा (१) पूर्वं सत्स्यादिति तद्विनाशोऽपि तदापादकत्वात्कारणं स्यादिति परिहरति—। "भावस्ये"ति। विनाशित्वानभ्युपगमेन पूर्वसत्त्वमापादयितुं न शक्यते ध्वंसे व्यभिचारादत उक्तम्—। [c]"भावस्ये"ति॥

सू० [a]तत्पूर्वस्थितत्वेन च विशेषणे सहभावनियतस्याभावेऽपि प्रसङ्गः [b]तथात्वोपगमेतत्सामग्र्यामपि प्रसङ्गः [c]तस्या अपि तथात्वोपगमे कार्यद्वयैक्यप्रसङ्गः [d]असाधारण्यं च॥

ट०॥ ननु पूर्ववर्त्तिनो यस्यानभ्युपगमः पूर्वसत्त्वमापादयति तत्कारणम्। ध्वंसस्तु कार्यपूर्ववर्त्ती न भवतीति न तत्र कारणत्वप्रसङ्ग इत्यत आह—। [a]"तत्पूर्वस्थितत्वेने"ति। एवं सति कार्यपूर्वसत्त्वे सति कार्यपूर्वसत्त्वापादकानभ्युपगमविषयत्वं कारणत्वमित्युक्तं स्यात्। तथाच पाकस्थले यदि रूपप्रागभावो न स्यात्तदा रसोऽपि पूर्ववर्त्ती स्यादिति रसपूर्वसत्तापादकरूपप्रागभावानभ्युपगमविषयरूपप्रागभावस्यापि रसकारणत्वं स्यादित्यर्थः॥ ननु रसे रूपप्रागभावः कारणं भवतु को दोष इत्यत आह—। [b]"तथात्वोपगम"इति। एवं सत्युक्तन्यायेन रसं प्रति रूपसामग्र्या अपि कारणत्वं स्यादित्यर्थः॥ ननु रसे रूपसामग्री पाकजस्थले तु कारणमित्यत आह—। [c]"तस्या अपी"ति। एवं सत्यभिन्नसामग्रीकत्वे रूपरसयोर-

(१) आकाशवत् इति दृष्टान्तो ऽत्र ज्ञातव्यः।

भेदापत्तिः सामग्रीभेदस्यैव कार्यभेदप्रयोजकत्वात्तद्भेदे सोऽपि न स्यादित्यर्थः। यदनभ्युपगम इत्यादिलक्षणे दोषान्तरमाह—। [d]"असाधारण्यं चे"ति। यत्पदार्थाननुगमे नानुगम इत्यर्थः॥

मू०) [a]विशेषापेक्षित्वेऽतिव्याप्ति [b]रविशेषे भाविपूर्वार्थविकल्पावकाशश्च * [c]नियतप्राग्भावित्वम्? *— इति चेन्न। [d] अवश्यम्भावस्य नियमार्थत्वे गगनादेः सर्वकार्यहेतुत्वप्रसङ्गस्य तदवस्थत्वादवयवरूपादेश्चावयवितद्रसादिषु कारणत्वप्रसङ्गात्। [e] अनौपाधिकत्वं नियमार्थ इति चे [f]देवं ह्यनौपाधिकः पूर्वभावो हेतुत्वमित्युक्तं भवति। तथा च पिपीलिकोत्थानादेर्वृष्ट्यादौ जनकत्वप्रसङ्गः॥

टी० ॥ ननु यदनभ्युपगमे घटपूर्वसत्ताप्रसङ्गस्तद्घटकारणमिति लक्षणमप्यननुगतमेवेत्यत आह—। [a]"विशेषापेक्षित्वे" इति। लक्षणस्य विशेषमात्रपरत्वे इत्यर्थः। एवं सति रूपपूर्वसत्तापादकानभ्युपगमविषयत्वं घटरूपकारणत्वं रसकारणेऽपि तत्र गतमित्यतिव्याप्तिः, घटस्योभयकारणस्योभयत्र विशेषाद्वा शेषलक्षणस्यैव तत्राभिप्रेतत्वादिति भावः॥ ननु पूर्वसत्तापादकानभ्युपगमविषयत्वं कारणत्वं सामान्यत एव विवक्षितं तथा च नाननुगमो न वाऽतिव्याप्तिरित्यत आह—। [b]"अविशेषे"इति। सामान्यविवक्षा चेत्तदा भावी वक्ष्यमाणो यः पूर्वपदार्थविकल्पः तस्यावकाशः, तथा च लक्षणस्य([1])पूर्वपदार्थानिरुक्त्या लक्षणं दुर्ग्रहमिति भावः। लक्षणान्तरं शङ्कते—। [c]"नियते"ति। नियमः पूर्ववर्त्तितामात्रं वा कार्येण सहाविनाभावो वा। आद्यं दूषयति—। [d] "अवश्यम्भावस्ये"ति। [e]"अनौपाधिकत्वमि"ति॥ [f]"एवमिति। पिपीलिकाऽण्डसञ्चारस्य वृष्ट्यनुमापकतयाऽनौपाधिकसंबन्धाभ्युपगमादित्यर्थः॥

(१) लक्ष्यस्येति क्वचित् पाठः।

मू० [a]सहभाविसामग्र्या वा [b]न प्राचि पूर्वभावो नियतः, किन्तु वृष्टेः [c]परं भाव ? *-इति चेन्न, [d]प्राग्रूपाणामेव नियतत्वात् * [s]तानि कारणमेव ?*-इति चेन्न।

[f]निदानप्राग्रूपसाङ्कर्यप्रसङ्गात् पूर्वार्थश्च वक्तव्यः * [g]पूर्वकालसंबन्धित्वं पूर्वत्वम् ? *-इति चेन्न, [h]कालस्याहेतुत्वप्रसङ्गात् [i]तस्यापि किं पूर्वत्वमिति च विवेचनीयत्वात् ॥

टी० ॥ [a]"सहभावो"ति । रूपसहभाविनो रसस्य या सामग्री साऽपि रूपकारणं स्यात् अनौपाधिकत्वादित्यर्थः ॥ [b]"न प्राची"ति । प्राचि प्राक्कालवर्त्तिनि पिपीलिकाण्डसञ्चारे पूर्वःभावनियमो नास्ति। न हि यत्र वृष्टिस्तत्र पूर्वं सोऽस्त्येवापि तु तदनन्तरं वृष्टिर्भवत्येवेत्यानन्तर्यनियमः। [c]'परमि"ति। पूर्वभावनियम एव विवक्षितो न त्वनौपाधिकत्वमित्यर्थः ॥ [d]"प्राग्रूपे"ति। रोगलिङ्गानां प्राग्रूपाणां निदानभिन्नत्वेन चरकाद्युक्तानामतिव्यापकता स्यादित्यर्थः। उक्तं हि-। "निदानं पूर्वरूपाणि रूपाण्युपशयस्तथा । संप्राप्तिश्चेति रोगाणां पञ्चधा ज्ञानमिष्यते" ॥ रोगकारणानामित्यपव्याख्यानम्। वैद्यकविरोधात ॥ [e]"तानी"ति। पूर्वरूपाणीत्यर्थः ॥ [f]"निदाने"ति। तथा च पञ्चधा विभागव्याघात इति भावः ॥ [g]"पूर्वकाले"ति । यद्यपि पूर्वभावित्वमिति पूर्वकालभावित्वमेवोक्तं तथापि पूर्वत्वमात्रं खण्डयितुमेतदुक्तम्। [h]"कालस्ये"ति। न हि कालः कालसंबन्धीत्यर्थः ॥ [i]"तस्यापी"ति । कालस्यापीत्यर्थः ॥

मू० [a]अतीतोपाध्यवच्छिन्नत्वं तस्य पूर्वत्वम् ? *-इति चेन्न, [b]अतीत इति निष्ठान्तस्य पूर्वकालवाचिनो विवेचनीयत्वात् *[c]परत्वापरत्वयोर्गुणयोर्मध्ये यत्परत्वं तत्पूर्वत्वमुच्यते? *-इति चेन्न। [d]कालादौ गुणादौ च तदनङ्गीकारात्तेषामकारणत्वप्रसङ्गात्, [e]त-

स्मिन्नेव च तदभावात् [f]साक्षात्कारिज्ञानादावपि तस्याकारणत्वप्रसङ्गात् । * सामग्र्येकदेशत्वं कारणत्वम् ? *-इति चेन्न । एकदेशत्वस्यानिर्वचनत्वात् अवयवत्वप्रदेशत्वादीनां सामग्र्यामसम्भवात् ॥

टी० ॥ [a]"अतीते"ति । अतीता ये सूर्यस्पन्दादयः उपाधयस्तदवच्छिन्नत्वमेव कालस्य पूर्वत्वमित्यर्थः ॥ [b]"अतीत"-इति । अतीतत्वं हि पूर्वकालीनविषयत्वमित्यात्माश्रय इत्यर्थः । परत्वं गुणविशेष एव पूर्वत्वमिति शङ्कते—। [c]"परत्वे"ति । तस्य मूर्तगुणत्वेन कालावृत्तितया तेषां पूर्वत्वासम्भवादित्याह—। [d]"कालादावि"ति । परत्वे परत्वाभावात् पूर्वत्वानुपपत्त्या कारणत्वं न स्यादित्याह—। [e]"तस्मिन्नेवे"ति । ननु परत्वापरत्वद्वित्वद्विपृथक्त्वादीनामकारणत्वमेवोक्तं वैशेषिकशास्त्रे इति तदकारणत्वं नानिष्टमित्यत आह—। [f]"साक्षादि"ति । ज्ञानेतरकार्यापेक्षया तदकारणत्वमुक्तं ।न तु ज्ञानेऽपीत्यर्थः । आदिपदात्सुखदुःखपरिग्रहः । तथाचात्मधर्मेतरकार्यापेक्षया तदकारणत्वाभिधानं द्रष्टव्यं भवति हि मम प्रिया परापरा वेति सुखदुःखे ॥ [g]"अवयवत्वे"ति । द्रव्यासमवायिकारणस्यावयवत्वात् संयोगविशेषावच्छेदकस्य प्रदेशत्वात्तयोश्च सामग्र्यामभावादित्यर्थः ॥

मू० [a]सकलकारणकलापसमवधानस्यैव च मेलकार्थत्वात्तेनैव तन्निर्वचनत्वात् * [b]यदनन्तरं कार्यं भवत्येव सा सामग्री ? *-इति चेन्न । [c]विभागानन्तरं संयोगनाशस्योत्पत्तेविभागस्यापि सामग्रीत्वप्रसङ्गात् * एवं कर्मणो विभागेऽन्त्यतन्तुसंयोगस्य पट इत्यादि कार्यकारणभावो नाम संबन्धः [d]कोऽपि ? *-इति चेन्न । [e]तदा अविशेषेण कार्यकारणसाङ्कर्यापत्तेः [f]कार्यकारणविशेषितत्वात् भेदे तयोः पृथक् निर्वाच्यत्वापत्तेः * [g]कारणत्वं धर्मः कोऽपि * ?-इति चेन्न, । [h]तत्सद्भावे प्रमाणस्य वाच्यत्वात् ।

टी० ॥ आत्माश्रयमप्याह—। [a]"सकले"ति । कारणेनैव कारणनिर्वचनादित्यर्थः ।.आत्माश्रयपरिहाराय कारणबहिर्भावेन सामग्री शङ्कते—। [b]"यदनन्तरमि"ति । अकारणे चरमकारणे चातिव्याप्तिमाह—। [c]"विभागे"ति ॥ [d]"कोऽपी"ति । संयोगसमवायभिन्नो विशिष्टयानिर्वाच्य इत्यर्थः ॥ [e]"तदे"ति । संबन्धस्य द्विष्ठतया कार्यमेव कारणं किं न स्यादित्यर्थः ॥ ननु कार्यसंबन्धित्वं कारणत्वं कारणसंबन्धित्वं च कार्यत्वमिति न साङ्कर्यमत आह—। [f]"कार्यकारणे"ति । यद्वा ननु कार्येण विशेषितात् संबन्धात् कारणविशेषितोऽस्वावन्य एवेति न तयोः साङ्कर्यमित्यत आह—। "कार्यकारणे"ति ॥ ननु भावत्वाभावत्वादिवत् कारणत्वमपि कश्चिद्धर्मः सिद्धः किं तल्लक्षणोपन्यासग्रहेणेति शङ्कते—। [g]"कारणत्वमि"ति । अनुगतमतिसाक्षिकेऽपि विशेषव्यवहाराधानाय प्रमाणं पृच्छति—। [h]"तत्सद्भाव"इति ॥

मू० *[a]क्वचित्प्रत्यक्षः स क्वचिद्दृष्टानुमेय ? *-इति चेन्न । किं हि प्रति कारणत्वं प्रत्यक्षमुल्लिखेन्न ताव [b]दनिर्लुठितकार्यस्य [c]प्रतीतेः, अन्वयव्यतिरेकादेर्व्यञ्जकस्य च विशेषं प्रत्येव सम्भवात् । [d]नापि सामान्यतो घटादि प्रत्येवं विशेषतो घटाद्यनुत्पत्त्यापत्तेः । [e]तावन्मात्राद्विशेषोत्पत्तेर्विशेषेषु विनिगमना न स्यात् [f]प्रति विशेषं चोत्पत्तेः प्रागवर्तमानत्वादसन्निकर्षादध्यक्षविषयतानुपपत्तेः ॥

टी० ॥ [a]"क्वचिदि"ति । दण्डादौ प्रत्यक्षं परमाण्वादावनुमेयमित्यर्थः । दण्डादौ कारणत्वं प्रत्यक्षमुल्लिखत् घटकारणत्वप्रकारकं वा स्यात्कारणत्वप्रकारकं वा स्यात् । द्वितीयं दूषयति—। [b]"अनिर्लुठिते"ति । अनिर्णीतकार्यविशेषकारणत्वे प्रतीतिव्यवहारयोरभाव एवेत्यर्थः । अत्र हेतुः माह—। [c]"अप्रतीतेरि"ति ॥ ननु दण्डादौ घटत्वसामान्यावच्छिन्नकार्यकरत्व

प्रत्यक्षगम्यं स्यात्तत्र चान्वयव्यतिरेकौ प्रभवत एवेत्यत आह—। [d]"नापी"ति । एवं सति दण्डादेर्घटसामान्यमेव स्यात् । ननु घटविशेषः सामान्यकारणत्व एव प्रमाणप्रवृत्तेः विशेषे तदभावादित्यर्थः ॥ ननु सामान्यमपि विशेषोपरक्तमिति सामान्यकारणादेव विशेषोत्पत्तिरपि स्यादित्याशङ्क्याह—। [e]"तावन्मात्रादि"ति । उत्पत्स्यमानविशेष एतद्दण्डजन्य इति विनिगमना न स्यात् । तथाच तदर्थं प्रवृत्तिर्न स्यादिति भावः ॥ ननु सामान्यतो न कारणत्वं ग्राह्यमपि तु प्रतिविशेषमित्याशङ्क्याह—। [f]"प्रतिविशेषमि"ति । तर्ह्युत्पत्स्यमानविशेषकारणत्वमध्यक्षं न स्यात् । न हि तदा तद्वर्त्तमानमवर्त्तमानविशेषघटितत्वेनैव तस्यावर्त्तमानत्वाद्वर्त्तमानस्यैवाध्यक्षविषयत्वादित्यर्थः ॥

मू० [a]कार्यसत्त्वकालश्च सामग्र्यभावान्न तज्जननकाल इति तदानीं तज्जननविशिष्टता कथमध्यक्षा स्यात् [b]प्राक् तदग्रहणेन च संस्कारसाचिव्यस्याप्यसम्भवात् [c]एवं च क्वचिदपि हेतुत्वे साक्षात्कारासम्भेन किं मूलव्याप्तिग्रहात्तत्रानुमापि स्या [d]त्प्रतिबन्दी चानिर्वचनीयवादिनि न स्थाने * कादाचित्कत्वानुपपत्त्या तद्ग्रह ? *-इति चेन्न,

टी० ॥ ननु यदा यत्कार्यमुत्पद्यते तदा तद्घटितं कारणत्वं वर्त्तमानत्वात् प्रत्यक्षं स्यादित्याशङ्क्याह—। [a]"कार्यसत्त्वकाला"इति । कार्योत्पत्त्यनन्तरं च प्रागभावस्याभावाद्दण्डस्यापि सामग्री विनाकृतस्य न जनकत्वमिति कथमध्यक्षता तस्य स्यादित्यर्थः ॥ ननु प्रत्यभिज्ञायां तत्तांशवत् संस्कारोपकारणत्वं प्रत्यक्षं तत्र स्यादित्याशङ्क्याह—। [b]"प्रागि"ति । उत्पत्स्यमानविशेषं प्रति दण्डकारणत्वस्याननुभूततया संस्काराविषयत्वादित्यर्थः । ननु कारणत्वमनुमेयं स्यादित्यत आह—। [c]"एवमि"ति ।

अनुमानमपि प्रत्यक्षोपज्ञ(१)मिति तदभावात्तस्याप्यभाव इत्यर्थः ॥ ननु कारणत्वग्रहमन्तरेण परप्रतिपत्त्यर्थं तवापि वाग्व्यवहारो वा तोयपानादौ प्रवृत्तिर्वा कथं स्यादित्यत आह—। [d]“प्रतिबन्दी”ति । न स्यात् नोचितेत्यर्थः । प्रतिबन्दिखण्डनस्य कृतत्वादिति भावः ॥ अर्थापत्तिं कारणत्वे शङ्कते—। [e]“कादाचित्कत्वेने”ति ॥

मू० [a]वैयधिकरण्यात् [b]कथमपि सामानाधिकरण्ये तदुपपादकस्योपपाद्यवदनुपपत्तावविशेषादविश्रान्तेर्नानादित्वेनापि शक्योपपादना [c]वैयधिकरण्येऽप्युपपाद्यासंबन्धश्चेदनियमः संबन्धश्चेदविश्रान्तिरिति ॥

टी० ॥ यदि कारणत्वं न स्यात्तदा कार्याणां कादाचित्कत्वं न स्यादित्यर्थापत्तिरुपपाद्यकादाचित्कव्यधिकरणस्योपपादकस्य कारणत्वस्य कल्पनायां कथं प्रभवेत् । अन्यथा देवदत्तीयगृहासत्त्वे न यज्ञदत्तबहिःसत्त्वमपि कल्पनीयं स्यादित्याह—। [a]“वैयधिकरण्या”दिति । ननु कार्ये यत्कादाचित्कत्वं धर्मः स कार्यस्य सकारणत्वं समानाधिकरणमेवाक्षिपतीत्याशङ्क्याह—। [b]“कथमि”ति । एवं सकारणत्वमपि स्वकीयं सकारणत्वं समानाधिकरणमाक्षिपेदित्यनवस्था । नहि परत्रत्रानुपपत्तिं न ब्रूयात् कार्येण कारणमाक्षेप्यं तेन तेनापीति वानवस्था । नच तत्रानादित्वं परिहारस्तत्रापि प्रमाणस्य वाच्यत्वात् बीजाङ्कुरादिदर्शनात्तदन्यथानुपपत्तिश्च नानादित्वे प्रमाणम् । कार्यकारणभावानुपपत्तेरेवमपाद्यमानत्वादिति भावः । वैयधिकरण्ये दोषान्तरमाह—। [d]“वैयधिकरण्येऽपी”ति । उपपाद्योपपादकयोरसंबन्धेऽर्थापत्तिरनुपपन्ना अर्थापत्त्याभासानवकाशात्संबन्धश्च तयोः संबन्धान्तरनियत एव । अन्यथा पुनरविशेषादर्थापत्त्याभासानवकाश एवेति संबन्धाविश्राम एवेत्यर्थः । अवैयधिकरण्येऽपीत्यकारप्रश्लेषेण केचिद् व्याचक्षते संबन्धासंबन्धविकल्पस्तत्रापि तुल्य एव ।

(१) क्वचित्तु प्रत्यक्षजन्यमिति पाठः ।

मू० एतेन [a]'शक्तिः कारणत्वमित्यपि निरस्तम् । [b]किञ्च प्रत्यक्षप्रमितौ विषयस्यापि सन्निकर्षव्यापारकस्य कारणतया स्ववृत्त्यापत्तेः [c]अन्यथाऽक्षस्यापि कारणत्वं न स्यात् [d]अनुविधानाविशेषा[e]द्विषयाविशेषिताक्षसंनिकर्षस्य तथात्वेऽत्यापत्तेः [f]क्वचित्कारणाकारणत्वविवादस्य चानुच्छेद्यत्वापत्तेः ॥

टी० मीमांसकमते दोषमाह—। [a]"शक्तिरि"ति । तत्रापि प्रमाणाभाव एव उक्तरीत्या भवदभ्युपगमाच्च न तत्राध्यक्षं तदभावाच्च तन्मूलकव्याप्तिग्रहाभावान्नानुमानम् । न चार्थापत्तिरुक्तदोषादित्यर्थः। कारणत्वमभ्युपेत्य दोषान्तरमाह—। [b]"किञ्चे"ति । कारणत्वं स्वसन्निकर्षद्वारा(१)प्रत्यक्षकारणं वाच्यमिति कारणत्वेऽपि कारणत्व वाच्यं तद्यदि स्वाभिन्नं तथापि प्रत्यक्षे विषयतया कारणं तदवश्यं वाच्यमित्यर्थः । सन्निकर्षेणैवान्यथासिद्धौ दूषणमाह—। [c]"अन्यथे"ति ॥ "अनुविधाने"ति । अन्वयव्यतिरेकतौल्यादित्यर्थः ॥ ननु सन्निकर्षमात्रं कारणं न तु सन्निकर्षप्रतियोग्यपीति कारणत्वस्याध्यक्षत्वेऽपि न कारणत्वमत आह—। [e]"विषये"ति । एवं सति यत्किञ्चित्वेऽसन्निकर्षादेव प्रत्यक्षमुत्पद्येतेत्यतिप्रसङ्ग इत्यर्थः । कारणत्वप्रत्यक्षत्वे दोषान्तरमाह—। [f]"क्वचिदि"ति । प्रत्यक्षेण तन्निर्णयान्निर्णीते च विवादानवकाशात् अवकाशे चानुच्छेद्यत्वापत्तेरित्यर्थः ॥

मू० [a]"एकेन तस्य दृष्टेरपरेण चादृष्टेः तल्लक्षणस्य च नियतपूर्वभावित्वादेः कथने कथितदोषापत्तेः [b]विना च तच्चिन्हाद्भूमसन्दोहौ तत्र किं दर्शनादुच्छेद्यौ [c]अक्षेण हेतुधर्मिणि दृष्टेऽपि तददृष्ट्या [d]यदभ्युपगमोऽक्षसहकारी वाच्यः [e]तदर्थेन सिद्धेन [f]हेतुधियोर्थवत्त्वे सम्भवति [g]तदन्यार्थकल्पनागौरव कुतो बलात्सिद्ध्येत् ।

(१) सन्निकर्षद्वारा = सन्निकर्षघटकत्वेनेत्यर्थः ।

टी० ॥ ननु कारणत्वस्याननुगमादेव विवाद उच्छेत्स्यत इत्यत आह—। d"एकेने"ति । येन कारणत्वं दृष्टं तेनादृष्टकारणत्ववादिनं प्रत्यनुमानार्थं नियतपूर्ववर्त्तित्वादि यल्लिङ्गमुपादेयं तत्सर्वं खण्डितमेवेत्यनुमापकलिङ्गाभावादेव न विवादोच्छेदमुक्त्वा स्वारसिकभ्रमसंशयानुच्छेदमाह—। b"विना चे"ति । विशेषदर्शनमन्तरेण न भ्रमसंशययोर्निवृत्तिर्विशेषश्च नियतपूर्ववर्त्तित्वादिचिन्हभूतं तच्च दूषितमेवेत्यर्थः। दण्डे दृष्टेऽपि कारणत्वं तत्र व्यञ्जकाग्रहान्न ग्राह्यं व्यञ्जकं च तस्य यद्यस्ति तदा तदेव कारणत्वपदे तिष्ठता किं कारणत्वाङ्गीकारेणेत्याह—। c"अक्षेणे"ति । हेतुरूपो धर्मो हेतुधर्मो दण्डादिः तद्दृष्ट्याकारणत्वादृष्ट्या ॥ d"यदभ्युपगम"इति योऽभ्युपगम्यमान इत्यर्थः ॥ e"तदर्थेनेति । अभ्युपगमविषयेण कारणत्वव्यञ्जकभूतेनेत्यर्थः ॥ f"हेतुधिय"इति । हेतुत्वविशिष्टधिय इत्यर्थः ॥ g "तदन्ये"ति । व्यञ्जकादन्यो योऽर्थः कारणत्वं तत्कल्पनागौरवं कुतो बलात्सिद्ध्येत् कथमभ्युपगम्येतेत्यर्थः ॥

सू० a यस्यान्वयानुविधानादेरनुमेयहेतुत्वे व्योमादावनुपपत्तेः b * तदन्यत्वसिद्धिः ? *—इति चेन्न, c अन्योन्याश्रयापत्तेः। प्रत्यक्षस्यान्यस्मिन् विषये सिद्धेऽन्यत्र दृष्टान्तेन तदनुमानं तत्सिद्धौ च प्रत्यक्षस्यान्यविषयतासिद्धिः d तस्य चानागन्तुकत्वे प्रागपि तत्सत्त्वादस्तीति मतिवत्करोतीति प्रमापातः आगन्तुकत्वे च तदुत्पत्तेः प्राक् कारणत्वं क्वापि न स्यात्त e थाप्यरजतत्वे घटाद्यपि किं न तथा स्यात् व्यावृत्तेषु तेष्वनुगतौ च सर्वं प्रति सर्वकारणत्व प्रसङ्गात् ॥

टी० ॥ ननु व्यञ्जकत्वं क्वचिदन्वयव्यतिरेकित्वं क्वचिच्च व्योमादिकारणत्वानुरोधेन धर्मिग्राहकं प्रमाणमिति व्यञ्जकाननुगमेऽपि व्यङ्ग्यं कारणत्वमनुगतमवश्यं कल्पनीयमिति शङ्कते—।

[a]"तस्ये"ति । अनुमेयहेतुत्वे इति बहुव्रीहिः (१) ॥ [b]"तदन्यत्वसिद्धिरि"ति। व्यञ्जकापेक्षया कारणत्वस्यान्यत्वसिद्धिरित्यर्थः। यदि प्रत्यक्षस्य कारणत्वं विषयः स्यात्तदा तद्दृष्टान्तेन व्योमादावपि व्यञ्जकातिरिक्तं कारणत्वमनुमेयं तत्र यदि कारणत्वमनुमेयं तदा प्रत्यक्षस्यापि व्यञ्जकभिन्नकारणत्वविषयत्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रय इति परिहरति–। [c]"अन्योन्ये"ति । दोषान्तरमाह–। [d]"तस्य चे"ति । कारणत्वं दण्डादौ यदि नित्यं तदा सर्वदा करोतीति मतिः स्यात् अनित्यत्वे तु तदुत्पत्तेः पूर्वं कारणत्वं न स्यात् तथाच तदुत्पत्तिरपि (२) न स्यादित्यर्थः । ननु कारणत्वमनित्यमपि न जायते एवेत्यत आह–। [e]"तथापी"ति । दोषान्तरमाह–। [f]"व्यावृत्ते च्वि"ति । घटादिकारणेषु दण्डादिष्वेकमनुगतकारणत्वं चेत्तदा दण्डादेः सकलकार्यकारणत्वापत्तिः । नहि गौः कश्चित्प्रत्यगौरित्यर्थः ॥

सू० * [a]प्रतिकार्यव्यक्ति तत्पृथक् ? *–इति चेन्न, [b]साधारणस्यापि तद्गतस्य स्वरूपस्य घटादिकारणात्मतयानुवृत्तौ घटकारणत्वस्यापि स्तम्भकारणत्वापत्तेः [c]* कारणत्वमात्रेण तदनुगतं रूपं न घटकारणत्वादिना ? *–इति चेन्न, [d]घटादिविशेषानुपहितकारणत्वमात्रस्य किं प्रतीत्य निर्देश्यस्य सद्भावे प्रमाणाभावात् [e]अन्यथा यदि किञ्चित्प्रतिकारणे सामान्यतः कारणत्वं नाम धर्मः स्यात्तदा तस्या एव व्यक्ते किञ्चित्प्रत्यकारणत्वादकारणत्वमपि रूपं तत्र स्यादित्यनपेक्षितविशेषकारणत्वाध्यासाद्भेदेनैकमात्रमेवोच्छिद्येत ॥

टी० ॥ कारणत्वं घटादिप्रत्येकनिरूपितमेवेत्याशङ्कते–।

(१) अनुमेया हेतुना येनेति बहुव्रीहिरित्यर्थः ।
(२) तदुत्पत्तिः = कारणत्वस्योत्पत्तिरित्यर्थः ।

a"प्रतिकार्यव्यक्ती"ति । अनुगतप्रतीतिसाक्षिकमनुगतं यत्कारणत्वं तद्यदि घटादिप्रतियोगिकत्वविश्रान्तमेव तदा घटकारणमेव पटादिकारणं स्यादित्याह—। b"साधारणस्यापी"ति—। ननु कारणत्वमन्यदन्यच्च घटकारणत्वमिति सामान्यविशेषरूपतया घटकारणमेव स्तम्भादिकारणं कथं स्यादिति शङ्कते । c"कारणत्वे"ति । कारणपदार्थः न प्रतियोगिक एव प्रतीयत इति निष्प्रतियोगिककारणत्वसामान्यमप्रामाणिकमेवेति परिहरति—। d"घटादौ"ति कारत्वसामान्याङ्गीकारे दूषणमाह—। e"अन्यथे"ति । कार्यविशेषोपहितकारणत्वमेव यदि कारणत्वं तदा कार्यविशेषे तदकारणत्वमपीति कारणत्वाकारणत्वलक्षणविरुद्धधर्माध्यासात्स्वतोऽपि दण्डो भिन्नः स्यादित्यर्थः ॥

सू० a किञ्च कार्यव्यक्तेः कारणमस्ति न वा ?। न चेन्नित्यसत्त्वासत्त्वयोरन्यतरप्रसङ्गः । अस्ति चेत्किं तत्कारणम् ?। b* व्यक्तिविशेष ? *--इति चेन्न, c पूर्वादिभावस्य रासभादिसाधारणत्वात्तां कार्यव्यक्तिं प्रति तस्याः किं तत्कारणत्वं d * स्वरूपमेव ? *--इति चेन्न, तस्य व्यावृत्तत्वात् e तस्य(१) तत्कारणात्मत्वे वा f तदात्मनं तत्कारणत्वविरोधात् g तत्कारणत्वस्य च समवाय्यसमवायिनिमित्तभूतानेकव्यक्तिसाधारण्यात् h अनेकस्य चैकानुगतबुद्धिव्यवहारनिमित्तत्वे गोत्वाद्युच्छेदप्रसङ्गस्य दर्शितत्वात् ॥

टी० ॥ ननु घटस्य कारणमस्ति न वा ?। अन्त्ये नित्यं सत्त्वमसत्त्वं वा हेतोरन्यस्यानपेक्षणादिति नित्यसत्त्वासत्त्वान्यतरप्रसङ्गः । यदि च घटव्यक्तेः कारणमस्ति तदा तत्स्वरूपं वक्तव्यमित्याह—। a "किञ्चे"ति । न तु दण्डादिव्यक्तिविशेष एव घटव्यक्तिकारणमिति शङ्कते—। b"व्यक्तिविशेष इति । भवतु व्यक्तिविशेष एव कारणं तथापि तस्या दण्डादिव्यक्तिविशेषस्य

(१ तस्या दण्डव्यक्तेः घटकारणत्वे इत्यर्थः ।

घटव्यक्तिविशेषं प्रति किं कारणत्वमिति पृच्छति—। c"पूर्वादिभावस्ये"ति । तद्व्यक्तिपूर्वसत्त्वमात्रं रासभादावतिव्याप्तमिति मद्वाच्यमित्यर्थः ॥ ननु दण्डादिस्वरूपमेव तदिति शङ्कते—। d"स्वरूपेति । तद्दण्डस्वरूपं चेत्तदा चक्रस्वरूपं घटव्यक्तिकारणं न स्यादिति परिहरति—। e"तस्ये"ति ॥ f"अतदात्मनामि"ति । अदण्डात्मनां चक्रात्मनामित्यर्थः ॥ नन्वेकमेवैककार्यकारणमित्याशङ्क्याह—। त"त्कारणत्स्ये"ति । ननु प्रतिस्वं व्यावृत्तमेव दण्डादिस्वरूपं घटकारणत्वानुगतव्यवहारं कुर्यादित्याशङ्क्याह—। g "अनेकस्य चे"ति । एवं सति गवाकारानुगतमतिरपि व्यक्तिभिरेव स्यात् किं गोत्वेनेत्यर्थः ॥

सू० [a] * नियतपूर्वभावित्वम् ? *--इति चेन्न, [b] व्याप्त्यर्थस्य नियमस्यैकस्य सर्वत्र व्यक्तावसम्भवात् पूर्वमात्रस्य चातिप्रसञ्जकत्वात् * तज्जातीयं प्रति नियततज्जातीयत्वम् ? *--इति चेन्न, [d] तस्य तज्जातीयव्यक्त्यन्तरसाधारण्यात् [e] * नियततज्जातीयत्वे सति तत्पूर्वत्वम् ? *--इति चेन्न, [f] तत्समानकालोत्पत्तिककार्यव्यक्तिशतसाधारण्यात् [g] तथाभ्युपगमे चैकसमवायादिनाशे सर्वतत्कार्यनाशप्रसङ्गः ॥

टी० ॥ ननु घटनियतपूर्वभावित्वमेव रासभादिव्यावृत्तं घटकारणत्वमिति शङ्कते—। a "नियते"ति । एकघटव्यक्तिनिरूपितनियमस्य तत्कारणव्यक्तिषु निरूपयितुमशक्यत्वात्सामान्यद्वयावच्छेदेनैव नियमनिरूपणादिति परिहरति—। b "व्याप्त्यर्थस्ये"ति ॥ ननु घटत्वावच्छिन्नकार्यं प्रति दण्डादीनां नियतपूर्ववर्त्तित्वं सुग्रहमेवेति शङ्कते—। c "यज्जातीयमि"ति । एवं सत्येकघटव्यक्तिकारणत्वमपरघटव्यक्तिकारणेऽपि गतमिति व्यक्तिविशेषकारणत्वाभिधानाय प्रवृत्तस्तज्जातीयकारणत्वमात्रमभिधत्सइत्यसंबद्धमिति परिहरति । d "तस्ये"ति घटनियतपूर्ववर्त्तिजातीयत्वे सति तद्घटपूर्ववर्त्तित्वं तद्घट-

कारणत्वं न च घटान्तरकारणेषु व्यक्तिविशेषपूर्वसत्त्वमिति नातिप्रसङ्ग इति शङ्कते—। [e] "नियते"ति। एकस्मिन् घटे जायमाने यत्र शतं घटा जायन्ते तत्रोक्तरूपमेकघटकारणत्वमपरघटकारणे गतमित्यतिप्रसङ्ग एवेति परिहरति—। [f] "तत्समाने"ति। नन्वेकं कपालं भवतु समानकालीननानाघटकारणं को दोष इत्यत आह—। [g] "तथे"ति। आदिपदादसमवायिकारणसङ्ग्रहः॥

मू० [a] तत्कालतज्जातीयसर्वसामग्रीतः सर्वतत्कालतज्जातीयोत्पत्तौ सामग्रीभेदस्य कार्यभेदहेतुतया प्रत्येकमिलितसामग्रीत्वविकल्पेन कार्यव्यक्त्यभेदप्रतिव्यक्तिस्वरूपभेदयोरन्यतरप्रसङ्गश्च [b] समवायित्वं प्रत्यपि साधर्म्यानुवधायिनि नियमेत्यापत्तेः [c] व्यावृत्तत्वे चानियमात् * [d] नियततज्जातीयत्वे सति तत्सादेश्यम् ? * इति चेन्न, [e] समवायिदेशापेक्षया कार्यकारणयोः सादेश्यनियमानभ्युपगमात् [f] संयोगिदेशापेक्षया गुणादावसम्भवात्॥

टी० ॥ समानकालोत्पत्तिकनानाघटसामग्रीणामनेकत्वे एकोऽपि घटोऽनेकः स्यादेकत्वे वानेकोऽप्येकः स्यादित्याह— [a]"तत्कालतज्जातीये"ति। इदानीं समवायिकारणं विशिष्य खण्डयति—। [b]"समवायित्वमि"ति। पटं प्रति तन्तुत्वेन समवायिकारणत्वे सर्वेषां तन्तूनामेकपटसमवायित्वापत्तिः तथाच किञ्चित्तन्तुनाशे सर्वपटनाशः स्यादित्यर्थः। तत्तत्तन्तुत्वेन तु कारणत्वं दुर्ग्रहमित्याह—। [c]"व्यावृत्तत्वे"इति। अनियमान्नियमग्रहाभावात्सामान्यावच्छेदेनैव तद्ग्रहादिति भावः। ननु यत्पटसमानदेशो यः तन्तुः स तत्पटसमवायिकारणमिति शङ्कते—। [d] "नियतेति"तन्तुपटयोरेकत्रांशे वृत्तौ सादेश्यं स्यान्नचैव त्वयाभ्युपगम्यते इति परिहरति—। [e] "समवायी"ति। ननु समवायेन सम्बन्धेनावयवावयविनोः सादेश्यं न ब्रूमः

किन्तु संयोगेन तथा च तन्तुपटयोर्भूतले सादेश्यं सम्भवत्येवे त्याशङ्क्याह—। [f]"संयोगी"ति । एवं सति गुणकर्मणोः समवायिकारणासङ्ग्रहः तयोस्संयोगाभावादित्यर्थः ॥

मू० [a]यथाकथञ्चित्सादेश्यमात्रस्य चातिप्रसञ्जकत्वाद् [b]दृष्टादेर्भिन्नदेशस्यापि कारणत्वोपगमे सर्वं प्रति सर्वकार्यसामग्र्याः कारणत्वापाता [c]त्पूर्वभावनियमादेस्तुल्यत्वात् [d]अनुगते च रूपेऽन्वयव्यतिरेकसम्भवात् व्यक्तिगतसामान्ययोरेव कार्यत्वकारणत्वा-पत्तेः [e]तद्गतसामान्ययोरन्वयव्यतिरेकादिनियमः व्यक्त्योश्च कार्यकारणतेति लक्ष्यलक्षणभाववैयधिकरण्यात् ॥

टी० ॥ नन्ववयवावयविनोरिव गुणगुणिनोरपि कथञ्चित्सादेश्यमस्त्येवेत्याशङ्क्याह—। [a]"यथाकथञ्चिद्"ति । किञ्च त्वयाऽदृष्टादीनां भिन्नदेशानामपि नियतपूर्ववर्त्तिजातीयत्वेन कारणत्वमभ्युपगम्यते इति सर्वत्र सर्वं कारणं स्यादित्याह—। [b]"अदृष्टादेरि"ति । [c]'पूर्वभावे"ति । वाराणसीवर्त्तिदण्डस्य पाटलीपुत्रीयपटजातीयपूर्ववर्त्तित्वेन कारणत्व स्यात्सादेश्यत्वस्य त्वयैव तिरस्कृतत्वादित्यर्थः । किञ्च दण्डव्यक्तिघटव्यक्त्योः कार्यकारणभावो न स्यादेव पूर्ववर्त्तितानियमस्य सामान्यद्वयमात्रविश्रान्तत्वादित्याह—। [d]"अनुगते"इति । ननु निर्विशेषं न सामान्यमिति सामान्यावच्छेदेनापि व्यक्तीनामेव कारणत्वं पर्यवसन्नमित्याशङ्क्याह—। [e]"तद्गते"ति । सामान्ययोर्नियतपौर्वापर्यलक्षणं कार्यकारणभावलक्षणं दण्डघटादौ लक्ष्ये नास्तीति वैयधिकरण्यमित्यर्थः ॥

मू० [a]सामान्याकारेण प्रविष्टां व्यक्तिमादायान्वयव्यतिरेके विशेषस्याकारणत्वं [b]सामान्याकारेण च पूर्वकार्यत्वं [c]द्रव्यसामग्र्यां वृक्षसामग्र्या शिंशपासामग्र्या च पृथग्व्यक्तिजननापातः [d]पृथगेव तासां सामग्री-

त्वात् ᵉसर्वासां च व्यक्तिं प्रत्येव जनकत्वात् द्रव्यत्वादीनामजन्यत्वात् ॥

टी० ननु तथापि घटजातीयनियतपूर्ववर्त्तित्वमेव कारणत्वं प्रमाणेन सामान्यस्य परिच्छेद्यमिति विशेषयोरपि कार्यकारणभावः स्यादेव विशेषगर्भत्वात् सामान्यस्येत्याशङ्काह—। ᵃ"सामान्याकारेणे"ति । एवं सति विशेषः([1]) कारणं न स्यादेव कारणताग्राहकप्रमाणस्य विशिष्टे एव प्रवृत्तेः सामान्यविशिष्टं घटत्वन्तरमेव कारणं तच्च दण्डादिरित्यर्थः ॥ ᵇ"सामान्याकारेणे"ति । पूर्वं तत एव कार्यत्वं स्यादिति सत्कार्यवादापत्तिरथवा पूर्वमत एव घटस्य भाविदण्डकार्यत्वं स्या([2])दित्यर्थः । किञ्च द्रव्यं वृक्षः शिंशपेति सामानाधिकरण्यप्रत्ययो न स्यात्सामग्रीत्रयेण कार्यत्रयजननसम्भवादित्याह—। ᶜ"द्रव्यसामग्र्ये"ति । अत्र हेतुमाह—। ᵈ"पृथगेवे"ति । ननु सामग्रीत्रयेण वृक्षत्वशिंशपात्वादिधर्मत्रयं पृथगेव क्रियते व्यक्तिस्त्वभिन्नस्येत्याशङ्काह—। ᵉ"सर्वासामि"ति । सामान्यत्रयमजन्यमेव तेन तद्भेदो नापाद्यते किन्तु व्यक्तिभेद एव सामग्रीभेदादापाद्यत इत्यर्थः ॥

मू० *ᵃशिंशपासामग्र्या वृक्षसामग्रीसहिताया एव सामग्रीभावान्न पृथक् शिंशपाव्यक्तिः ? *-इति चेन्न, वृक्षसामग्र्या शिंशपासामग्रीमतीत्यापि शालतालादेर्वृक्षस्य जननात् पृथक्तया वृक्षव्यक्तिजननापत्तेः ᶜ*सापि शिंशपासामग्रीतन्मिलितजनिकेति न व्यक्तिभेद ? *-इति चेन्न, ᵈशिंशपार्थातिरिक्तवृक्षार्थाभावापत्तेः वृक्षशिंशपासामग्र्योरेकीभूतयोर्जननाविशेषा ᵉवृक्षसामग्री च वृक्षजनन एव कथं क्वचिच्छिंशपासामग्रीं क्वचित्तमालसामग्रीमपेक्षत इति स्यात् ।

(१) विशेषः—विशेष्यविशेष इत्यर्थः । यद्वा विशेष इत्यस्य स्थाने विशेष्य इत्येव सर्वत्र पाठ उचितः ।

(२) स्यात्, तस्यापि दण्डत्वधर्माऽऽक्रान्तत्वादिति भावः ।

टी० ॥ ननु शिंशपासामग्री वृक्षसामग्रीमिलितैव जनिकेति शिंशपा कथं वृक्षभिन्ना स्यादित्याशङ्कते—। [a]"शिंशपे"ति। शिंशपा सामग्रीसाहित्यनियम इति परिहरति—। [b]"वृक्षसामग्र्ये"ति ॥ ननु तमालादौ शिंशपासामग्रीमन्तरेणापि वृक्षसामग्री भवतु किं तेन प्रकृते वृक्षसामग्रिता शिंशपासामग्रीमादायैवेति कथं व्यक्तिभेदः स्यादिति शङ्कते—। [c]"सापी"ति। सा शिंशपासामग्री वृक्षसामग्रीसाहित्यनियता चेत्तदा वृक्षसामान्यसामग्रीतोऽपि प्रकृते वृक्षसामग्री तत्राभिन्नैव वाच्या तदा तदेकवृक्षगतं वृक्षत्वं शिंशपात्वं चाभिन्नमेव स्यात्तत्र वृक्षसामग्र्याः सामान्यसामग्रीत्वभावादिति परिहरति—। [d]"शिंशपायै"ति। किञ्च शिंशपातमालसामग्रीमिलिता वृक्षसामान्यसामग्र्यप्येका कथं तिष्ठेद्येन शिंशपातमालयोर्द्वयोरपि वृक्षत्वाविशेषः स्यादित्याह—। [e]"वृक्षसामग्री चे"ति ॥

मू० एकस्य वृक्षलक्षणस्य कार्यस्य सामग्रीभेदे स्वरूपभेदापातात् [b]अनुगतायाश्च वृक्षसामग्रीत्वे पृथग्वृक्षव्यक्तेः पृथक् शिंशपादिव्यक्तेरुत्पत्त्यापत्तेरित्यादि स्वयमूहनीयं [e]नियमे च प्राक्कालतयाभिधीयमाने प्रागित्यस्य व्यवच्छेद्यौ वर्त्तमानभविष्यत्कालौ प्राक्कालश्च व्यवच्छेदको विवेचनीयः। नच तद्विवेचनं शक्यं * वर्त्तमानादिबुद्धय एव स्वविषयवैचित्र्ये प्रमाणम् ? *-इति चेन्न, [c]तथाहि वर्त्तमानादिबुद्धेरेव को विषयः कालविशेष इति चेत्कालस्य विशेषः स्वाभाविक औपाधिको वा ?। नाद्यः। कालस्य भवद्भिरेकत्वाभ्युपगमात् ॥

टी० ॥ ननु भवतु वृक्षसामग्र्या अपि विशेषसामग्रीद्वयभेदेन भेदः को दोष इत्यत आह—। [a] "एकस्ये"ति। विशेषद्वयसामग्रीतः सामान्यसामग्री भिन्नैवेत्यत आह—। [b]"अनुगता-

या''इति। तथा सति विशेषद्वयातिरिक्तं वृत्तरूपं कार्यमनुभूयेतेत्यर्थः। प्राक्कालीनतायां कारणस्य नियम उक्तस्तत्र पूर्वपदार्थं खण्डयति–। [c] ''नियमे चे''ति। तदनिरुक्तौ तद्व्यवच्छेद्याप्रतीतौ विशेषणमफलं स्याल्लक्षणं च दुरवधारणमापद्येतेति भावः॥ ननु विषयवैचित्र्याधीनमित्यतीतत्वेन प्रतीयमान एव कालः पूर्वकाल इति सुवचनमेवैतदित्याह–। [d]''वर्त्तमानादिप्रतीतिविषयमेव न विद्म इति सोऽवश्यं निर्वाच्य इत्याह–। [e] ''ने''ति॥

सू० [a] य एव च कालो वर्त्तमान इति प्रतीयते स एव पूर्वं भावीति पश्चाद्भूत इति च न प्रतीयेत * [b]त्रिविधस्वभाव एवासौ ? *--इति चेन्न, भेदप्रसङ्गात् [c] व्यवस्थानुपपत्तिप्रसङ्गाच्च [d] यदैव वर्तते इति प्रत्ययस्तदैव वृत्तो वर्त्तिष्यते इति प्रत्ययः स्यात् [e] द्वितीयश्चेदुपाधिरभिधीयतां * सूर्यादिक्रियासंबन्धभेदः स ? *--इति चेन्न, [f] भूतभविष्यतोरपि क्रियासंबन्धप्रत्ययस्यावश्यं वक्तव्यत्वात् [g] य एव दिवसः सूर्यगतिविशेषावच्छिन्नो वर्त्तते इति प्रतीतः स एव हि तदवच्छिन्नो वृत्त इत्यवगम्यते वर्त्स्यन्निति च। नहि निर्विशेषस्य कालस्य तदतीतत्वं वा किन्तूपाधिविशेषेणैवावच्छिन्नस्य॥

टी० ॥ एकत्वाभ्युपगमे दोषमाह–। [a] ''य एवेति। एकस्य विरुद्धत्रैविध्यानुपपत्तिरित्यर्थः। ननु स्वभाव एवास्य प्रतीतिबलात्त्रिविध इति न विरोध इति शङ्कते–। [b] ''त्रिविधे''ति। एकस्य विरुद्धस्वाभाव्यानुपपत्तेरिति परिहरति। नेति। दोषान्तरमाह–। [c] ''व्यवस्थे''ति। तदेव दर्शयति–। [d]''यदैवे''ति। वर्त्तमान एवातीतत्वादिनापि भासेतेत्यव्यवस्थितिः स्यादित्यर्थः। औपाधिकत्वे दोषमाह–। [e]''द्वितीय''इति। वर्त्त-

मानत्वमात्रं प्रतिनियतस्यो(१)पाधेरभावात्साधारणेन चोपाधिना नियतप्रतीतिप्रयोगयोरनुपपत्तिरित्याह—। [f]"भूतभविष्यतोरपी"ति । भूतभविष्यतोरप्यनौपाधिकत्वमित्याह—। [g]"य एवे"ति ॥

सू० [a]येनैवासौ पूर्वं दिनान्तराद्व्यवच्छिन्नो वर्त्तत इति प्रतीतस्तेनैवोपाधिना तत एव व्यवच्छिन्नो वृत्त इति वर्त्तिष्यत इति च कदाचिज्ज्ञायते * [b]ननु सत्यमेतत्परं यदा तदुपाधिसंबन्धोऽस्य स्वरूपेणावतिष्ठमानस्तदा वर्त्तमानप्रत्ययो यदा स एवविनष्टो भवति तदा भूतप्रत्ययो यदानागतस्तदा भविष्यत्प्रत्यय इति * [c]नैतस्ति, यद्यच लटो विवक्षितोर्थः तदा तज्ज्ञानस्यैव तज्ज्ञानोपायत्वमित्यात्माश्रयानवस्थयोरन्यतरप्रसङ्गः [d]विनष्टादिशब्दाश्चातीतादिपर्यायाः तेषां सर्वेषामेवार्थं निरूप्यमाणो तन्मध्यपतितमेकं शब्दं प्रयुज्य तन्निरुक्तिं कुर्वाणः श्लाघनीयप्रज्ञो मातापितृमानसि * [e]क्रियावच्छिन्नः कालो वर्त्तमानः तत्प्रागभावाच्छिन्नो भूतः तत्प्रध्वंसावच्छिन्नो भविष्यन् ? *-इति चेन्न, अतीतानागतप्रतीतिकालेऽपि क्रियावच्छिन्नः प्रतीयत इति वर्त्तमानप्रत्ययप्रसङ्गस्य तादवस्थ्यात् ।

टी० ॥ वर्त्तमानोपाधेरभिन्न एवोपाधिर्भूतभविष्यतोरपीत्याह—। [a]"येनैवे"ति । तथाच वर्त्तमानबुद्धिरेवातीतादिबुद्धिरपि स्यात्तदुपाध्यवच्छेदरूपविषयाविशेषादित्यर्थः । ननूपाधेरेकत्वेपि तद्वर्त्तमानातीतानागतत्वैः प्रत्ययवैचित्र्यं स्यादिति शङ्कते । [b]"नन्वि"ति ॥ [c]"नैतदि"ति । स्वरूपेणावतिष्ठमान इति शानचस्थानिने लट इत्यर्थः । यदि तेनैव वर्त्तमानेन तन्निरूपणं तदात्माश्रयो वर्त्तमानान्तरेण चेत्तदानवस्थेत्यर्थः । आत्माश्रया-

(१) नियमस्य = असाधारणस्य ।

न्तरमाह—। [d]"विनष्टा"दीति । विनष्टो ह्यतीत एवोच्यते तथा-चात्माश्रय इत्यर्थः । वर्त्तमानादिव्यवहारोपाधिभेदं प्रति नियत-माह—। [e]"क्रिये"ति । कालस्यैक्यादेकस्यैव क्रियातत्प्रागभाव-तत्प्रध्वंसावच्छेदसम्भवे वैचित्र्यानुपपत्तिरिति परिहरणम् । यद्वा क्रियापदेन क्रियामात्रमभिधीयते तथाच क्रियाप्रागभावावच्छि-न्नोऽपि(१)किञ्चित्क्रियावच्छिन्नो भवत्येवेति नैतत्कृतमपि वैचि-त्र्यमित्यर्थः ॥

सू० [a]क्रियानवच्छिन्नस्य तत्प्रागभावप्रध्वंसभावावच्छेदा-नुपपत्तेः [b]प्रागभावश्च प्रागर्थानिरुक्तौ कथं तदुर-धिगमः [c]प्रध्वंसस्यापि प्रागभावात्कथं विशेषो व-क्तव्यः * अभावो विनाशी प्रागभाव उत्पत्तिमान् प्रध्वंस इत्यनयोर्विशेष ? *-इति चेन्न, [d]को हि प्रागभावस्य विनाशो येन विनाशीत्युच्यते । यदि प्रतियोगिभूतो घटादिः प्रध्वंसस्यापि प्रागभावव-त्प्रतियोगीति सोऽपि विनाशी प्राप्तः उत्पत्तिमांश्च प्रध्वंस इत्युत्पत्तिपदार्थो विवेचनीयः । यद्यसावसतः सत्त्वं [e]तच्च सामान्यं तदाऽभावेऽसम्भव एव । अथ स्वरूपसत्त्वं तदा प्रागभावेऽपि प्रसङ्गः [f]तस्यापि कदा-चिदसत्त्वा [g]त्पूर्वमसतः पश्चात्सत्त्वं विवक्षितम् ? *-इति चेन्न, पूर्वदानीं पश्चादर्थस्यैवानिरूपणात् [h]एतेन कारणावच्छिन्नं सत्त्वमुत्पत्ति रित्यपिनिरस्तम् ॥

टी० ॥ तदेवाह—। [a]"क्रियानवच्छिन्नस्ये"ति । प्राक्काल एव निरूप्यते प्राक्कालवर्त्यभाव इत्यात्माश्रय इत्याह—। [b]"प्रा-गभावश्चे"ति । प्रध्वंसोपि प्रागभावादभिन्न एवेति भूतभवि-ष्यतोर्नोपाधिवैचित्र्यमित्याह—। [c]"प्रध्वंसस्यापी"ति । विना-शीति विनाशवान् विनाशश्च प्रतियोग्येव प्रागभावस्येव प्रध्वं-

(१) क्रियाप्रागभावावच्छिन्न इत्युपलक्षणं क्रियाध्वंसावच्छिन्नोऽपी-त्यपि ज्ञेयम् ।

स्यापि सप्रतियोगिकत्वमेव विनाशित्वमित्याह—। [d]"को ही" ति। [e]"तच्च सामान्यमि"ति। सत्तेत्यर्थः॥ [f]"तस्यापी"ति। उत्तरकाले सत एव पूर्वकाले सत्त्वादित्यर्थः। [g]"पूर्वमसत"इति। प्रागभावस्य तु पूर्वं स्वरूपसत्त्वमेवेत्यर्थः। [h]"एतेने"ति। प्रागभावे कारणावच्छेदाभावान्नोत्पत्तिरित्यर्थः।

मू० [a]पूर्वापरनिर्वचनमन्तरेण कारणार्थानिर्वचनादस्तु तावदतीतानागतयोर्यथातथा निरुक्तिः * यत्क्रियावच्छिन्नो यः कालः स तत्क्रियापेक्षया वर्त्तमानो न त्वन्यापेक्षया ? *-इति चेन्न, तदपेक्षयेति कोर्थः [b]किं तदुपधानेन उत तदवधिकतयोत तत्प्रतियोगिकतया उत तेन प्रकारेणेत्येव?। नाद्यः [c]तदुपाध्यवच्छिन्नस्यातीतानागतप्रतिपत्तिविषयत्वमपि तस्येत्यसकृदुक्तत्वात् [d]नापि द्वितीयः। अस्मादयं दीर्घ इतिवदस्मादयं वर्त्तते इत्यवध्यपेक्षामन्तरेण प्रतीयमानत्वा [e]त्सर्वदैव च त्रिविधावध्यपेक्षयासीदस्ति भविष्यतीति प्रत्ययाव्यवस्थाप्रसङ्गात् ॥

टी० ॥ अतिदेश्यं दर्शयति—। [a]"पूर्वे"ति। अपरेति सम्पातापातं कार्यं पूर्ववर्त्तित्वं कारणत्वं कार्यत्वं चापरकालवर्त्तित्वमिति परस्परयापरकालस्यापि कारणत्वनिरूपकत्वमिति तात्पर्यम्। न त्वन्यापेक्षयेति। न स्वानवच्छेदकापेक्षयेत्यर्थः॥ [b]"किमि"ति। क्रियाया उपाधित्वमवधित्वं प्रतियोगित्वं वेति विकल्पार्थः तत्क्रियोपहितस्यैवातीतत्वमनागतत्वं चेत्यविशेषः। कालस्यैकत्वादित्याह—। [c]"तदुपाध्यवच्छिन्नस्ये"ति। क्रियाया अवधित्वे दोषमाह—। [d]"नापी"ति। किन्नु यद्यवधिर्वर्त्तमानत्वे तथा तत्प्रागभावध्वंसावधी भूतभविष्यतोरपि स्यातां तैश्चावधिभिरेक एव कालस्तत्तत्प्रत्ययविषयः स्यात्तदा वर्त्तत इतिवत्तद्वासीद्भविष्यतीत्यपि प्रत्ययः स्यादित्यव्यवस्था भवेदित्याह—। [e]"सर्वदैवे"ति ॥

मू० [a]अत एव न तृतीयः। नापि चतुर्थः। [b]अतीतानागत-प्रतीतिकाले क्रियावच्छेदप्रकारेण वर्त्तमानप्रत्यय-विषयत्वप्रसङ्गात् * [c]नासौ क्रियावच्छेदलक्षणः प्रकारोऽतीतानागतकाले वर्त्तते? *-इति चेन्न, [d]वर्त्तमानतया अद्याप्यनिरूपणेन वर्त्तते इति उक्त्वा विशेषस्य दर्शयितुमशक्यत्वात् *तत्क्रियाकाले तत्क्रियावच्छिन्नः कालो वर्त्तमान? *-इति चेन्न,

टी० ॥ [a]"अत एवे"ति। तथाप्रतीत्यभावादेवेत्यर्थः। ननु भवत्येव तस्यायं वर्त्तमानः कालः तस्यायमतीत इत्यादिप्रतीतिः षष्ठ्या प्रतियोगित्वस्यैवाभिधानादिति चेन्न। घटो वर्त्तत इत्यादि न स्यात्। किञ्च क्रियाया एव प्रतियोगित्वे घटादेरपि वर्त्तमानत्वे ग्राह्ये क्रियामात्र एव ([1])प्रतियोगित्वं स्फुरेदिति भावः। एवं क्रियायाः प्रकारत्वेऽपि द्रष्टव्यम् ॥ [b]"अतीतानागते"ति। अतीतानागतया च क्रियावच्छिन्नः स एव काल इति तयोरपि वर्त्तमानत्वेन भानं स्यादित्यर्थः। यदा क्रियावच्छेदः प्रकारो वर्त्तमानस्तदा तथाप्रत्ययं करोति तदतीतत्वादिदशायां च न स वर्त्तमान इति न तादूप्येण प्रतीतिरिति शङ्कते-। [c]"नासावि"ति। यदि वर्त्तमानत्वं परिच्छिन्नं([2]) स्यात्तदा क्रियावच्छेदः प्रकारो यदा वर्त्तते इत्युक्त्यातीतानागतयोर्विशेषः प्रतीयेत तदेवाद्यापि न परिच्छिन्नमिति परिहरति-। [d]"ने"ति। तत्क्रियावच्छिन्नः कालः इत्युक्ते अतीतादावपि प्रसङ्ग इत्यत उक्तं तत्क्रियाकाले इति ॥

मू० [a]कालस्य कालाश्रयतया निरूपणासम्भवात्कालान्तरस्यानभ्युपगमात्तस्यैव कालस्य तदाश्रयत्वे व्यक्तमात्माश्रयत्वापत्तेः* [b]स्यादेतत्। ग्राहकविज्ञानविषयो ग्राहकविज्ञानाश्रयश्च कालो वर्त्तमानः वर्त्तमानोपाधिप्रागभावावच्छिन्नश्च पूर्वस्तत्प्रध्वंसाभावव-

(१) क्वचित् क्रियाया एवेति पाठः (२) परिच्छिन्नम्-अवधृतम्।

च्छिन्नश्चानागतः [c]प्रागभावप्रध्वंसयोश्च स्वाभाविकमेव भेदमादाय व्यवस्था प्राग्व्यवस्थाहेतुरभावः प्रागभाव इति स्वभावभूतस्यैव विशेषस्य कार्यमादाय लक्षणमनागतव्यवस्थानिदानभावः प्रध्वंस इति च प्रध्वंसस्य ? *-इति । मैवं,

टी० ॥ [a]"कालस्य कालाश्रयतये"ति । यद्यपीदानीं काल इति प्रतीत्यनुरोधात्कालेऽपि । कालः स चात्माश्रयतया यद्यपि न स्वरूपे तस्य तथात्वमुपाधिविशिष्टे केवलः केवले चोपाधिविशिष्ट इति सम्भवत्येव काले कालः । किञ्च स्थूलोपाध्यवच्छेदेन सूक्ष्मोपाध्यवच्छिन्नः कालः सम्भवत्येव भवति हि दिवा मुहूर्त्तमित्याद्याविधा तथापि तत्राप्यतीतादिविशेषको प्रयोगो (१)नास्तीति भावः । वर्त्तमानविषयकज्ञानाश्रयः कालो वर्त्तमानः एवं तदतीतत्वाद्यपि निर्वाच्यमिति शङ्कते—। [b]"स्यादेतदि"ति । ननु प्रागभावप्रध्वंसावेव दुर्वचावित्यत आह—। [c]"प्रागभावप्रध्वंसयोरि"ति । व्यवस्थानलक्षणं कार्यमादायेत्यर्थः । यद्वा कार्यपदेन प्रतियोगीत्युच्यते तथाच प्रतियोगिजनको ऽभावः प्रागभाव इत्यर्थः ॥

सू० [a]ज्ञानाऽस्वप्रकाशतापक्षे स्वोपहितस्य स्वयं ग्रहणानुपपत्तेः कथं वर्त्तमानताग्रहः ज्ञानान्तरेण च तथाग्रहे वर्त्तमानतावभासाङ्गीकारे तदासौ दृष्टो मयेति प्रत्ययस्य तदासौ मया दृश्यत इत्याकारतापत्तिः अत एव स्वप्रकाशपक्षेऽप्यनिस्तारः [b]यावानर्थः स्वप्रकाशे वर्त्तमानतयोक्तस्तावत एव परेण ग्रहणे व्यभिचारा [c]त्स्वप्रकाशतायाश्चाधिकयेऽपि विषये विशेषाभावा [d]* त्स्वरूपमेव विशेषः ? *-इति चेन्न,

(१) अतीतादिभ्यो वर्तमानस्य विशेषकेण भेदकेनोपयोगः सहकारो नास्तीत्यर्थः । अतीतादिकालेतिप्रसङ्गवारणमेतावताऽपि न भवतीति भावः ।

टी० ॥ [a]"ज्ञाने"ति । वर्त्तमानताग्राहकं ज्ञानं स्वप्रकाशमस्वप्रकाशं वा ? । अन्त्ये वर्त्तमानत्वग्रहो न स्यादेव तस्य ज्ञानघटितत्वात् वर्तमानताघटकज्ञानानन्तरमुत्पन्नेनापि ज्ञानेन यदि वर्त्तमानताग्रहस्तदा दृष्टं तन्मयेत्यत्रापि दृश्यते तन्मयेत्याकारः स्यात् तदपगमेपि तया तद्ग्रहस्येष्यमाणत्वादित्यर्थः । [b]"यावानर्थ"इति । ग्राहकज्ञानविषयो ग्राहकाज्ञानाश्रयश्चैक एव कालोतीतादिसाधारण इति सैवाव्यवस्था । किन्तु पवेणाप्यतीतत्वादिग्राहकेणापि ज्ञानेनायमेवार्थो गृह्यत इति तस्य वर्त्तमानग्राहकता नास्तीति व्यभिचार इत्यर्थः । ननु स्वप्रकाशात्मकज्ञानविषयत्वे सति तादृशज्ञानाश्रयत्वं विवक्षितमिति नोक्तदोष इत्याशङ्कते—। [c]"स्वप्रकाशतया"इति । एतावताप्यतीतादिवैलक्षण्यमनिरुक्तमेवेत्यर्थः । ननु स्वेनैव विषयीक्रियमाणं तज्ज्ञानं वर्तमानत्वप्रत्ययं करोति नान्येनेत्यतीतादौकः प्रसङ्ग इति शङ्कते—। [d]"स्वरूपमेवे"ति ।

मू० [a]"तस्यानुगमाननुगमाभ्यामनुपपत्तेः प्राक्प्रध्वंसभावयोश्च स्वरूपतो विशेषेऽपि [b]कतरो भूतव्यवहारस्य कतरश्चानागतव्यवहारस्योपाधिरित्यनुयुक्ते [e]कार्यभेदजनकतया च तन्निरुक्तावुत्तरे पूर्वप्रत्युक्तां पूर्वतापरतानिरुक्तिं विना जन्यजनकत्वाज्ञानमिति [b]उपाधिभेदाच्च कालभेदे योऽप्येकतयाभिमतः कालः सोपि चन्द्रसूर्यक्रियाद्यसङ्ख्योपाधिभेदसम्भवेन नाना स्या[c]त्तत्रायमेवोपाधिर्नायमिति चाविनियम्यत्वात् [f]प्रतिक्षणस्वभावभेदवादिपक्षे च नानाक्षणेषु वर्त्तमानत्वादिव्यवहारार्थमुपाध्यनुसरणावश्यम्भावेनोक्तोपाधिदोषग्रस्यैवापातादिति [b]* ननु तथापि तावद्विषयभेदेनावश्यं भवितव्यं [b]प्रतीतिभेदस्य दुरपह्नवत्वा-

टी० ॥ चैत्रज्ञानस्य स्वपदवाच्यत्वे चैत्रस्य वर्तमानताप्रत्ययो न स्यादिति परिहरति—। [b]"तस्ये"ति ॥ [c]"कतर"इति । लक्षणमन्तरेणातत्त्वग्रहमेवे([1])त्यर्थः [h]"कार्यभेदे"ति । पूर्वापराभूतत्वव्याहरणलक्षकार्यभेदः पूर्वापरभावनिरुक्तिमन्तरेणाशक्यग्रह एवेत्यर्थः। उपाधयः। सूर्यादि([2])रुपन्दा बहव इति तमुपहितस्यैकदेशे बहुत्वप्रसङ्ग इत्याह—। [d]"उपाधी"ति। नन्वेकेन केनचिदुपाधिनोपहितत्वे नैकनानात्वमित्यत आह—। [e]"तत्रे"ति। ननु प्रतिलक्षकालस्वरूपभेदाधीनमेत्र वर्त्तमानादिव्यवहारवैचित्र्यं स्यादत आह—। [f]"प्रतिक्षणे"ति । संशयखण्डन प्रस्तौति—। [g]"ननु तथापी"ति ॥ [h]"प्रतीतिभेदस्ये"ति । प्रतीतिभेदवैलक्षण्यस्येत्यर्थः । विषयभेदमन्तरेण सर्वाः प्रतीतय एकाकाराः स्युरिति भावः

मू० इतः [a]सामान्यतः सिद्धौ विशेषतो विवेचनाशक्तौ भेदे संशय एवास्ताम् ? *-इति चेन्न, संशयस्यापि निर्वक्तुमशक्यत्वात् तथापि संशयस्य निश्चयात्किमुपाधिकृतो विशेषः उत जातिकृतः ?। आद्ये किं[b] विषयविशेषेणोपाधिना उत [c]कारणविशेषेण उतान्येनैव केनचित्संबन्धिना कृतः न तस्यानिर्वचनात् * उभयकोटिविषयः संशय*इति चेन्न, [d]कोटिद्वयसमुच्चयनिश्चयस्यापि संशयत्वप्रसङ्गात् । * प्रतीतिरेवनैव([1])म् ? *-इति चेन्न, [e]भेदाभेदप्रतीतीनां शाब्दस्वप्नादिप्रतीतीनां च तादृशासम्भवात् [f]*समुच्चयप्रकाशे कोट्योरविरोधः प्रकाशते संशयेत् विरोध ? *--चेन्न, पीतः शङ्ख इत्यादिषु पीतत्वशङ्खत्वादेर्भिन्नाश्रयतानियमं विरोधं जानतोपि प्रत्ययात् ॥

(१) अतत्त्वग्रहमेव, तत्त्वाग्रहमेवेति वा पाठः ।
(२) आदिपदेन चन्द्रादयः ।
(३) एकस्मिन् धर्मणीति शेषः ।

टी० ॥ [a]"सामान्यत" इति । प्रतीतिभेदान्यथानुपपत्त्या विषयभेदः सामान्यतः सिद्धोऽपि स्वरूपान्योन्याभाववैधर्म्याणां प्रत्येकमनुपपत्तौ तत्र सन्देह इत्यर्थः । यद्वा विषयभेदो घटादिरेव निर्वक्तुमशक्य इति सन्देह इत्यर्थः ॥ [b]"विषयविशेषेणे"ति । विरोधिनानाकोटित्वादिनेत्यर्थः ॥ [c]"कारणविशेषेणे" ति । समानधर्मज्ञानादिनेत्यर्थः । स्थाणुरयं पुरुषश्चेत्यत्रातिव्याप्तिमाह—। [d]"कोटिद्वये"ति ॥ [e]"भेदाभेदे"ति । भिन्नो यमभिन्नश्चेति मते तादृशप्रतीतिसम्भवात् भिन्नोयमभिन्नश्चेति शाब्दप्रतीतिसम्भवादित्यर्थः । "अत्यन्तासत्यपि ज्ञानमर्थे शब्दः करोति ही"ति न्यायादिति भावः । विरोधिविषयत्वं लक्षणमाशङ्कते—। [f]"समुच्चये"ति ॥

सू० * [a]"तथापि तस्यां बुद्धौ न भासते विरोध ? *—इति चेन्न, कथमेवमिति प्रकाशेऽपि [b]तत्प्रकाशात् [c]तयोरेकाश्रययोर्विरोधप्रतीतेरवश्योपेयत्वात् * [d]मिथ्याधियस्ता इति ? *—[e]चेन्न, संशयस्यापि भवद्भिरतत्त्वबुद्धितयाङ्गीकारात् [f]तत्त्वातत्त्वबुद्ध्योश्च तद्विषयत्वेन विशेषाभावात् । नहि मिथ्या रजतबुद्धी रजबुद्धिरेव न भवति [g]अव्यवस्थितकोटिद्वयविषयसंशय इति चेत्, केयमव्यवस्थितता पाक्षिकतेति चेत्, न पर्याय पृच्छमोपितु किं कोटिद्वयस्वरूपमेव उत कोढिद्वयस्य धर्मः कश्चिदाद्ये कोटिद्वयनिश्चयेन सहाविशेषस्तदवस्थः द्वितीये यद्य [h]सौ केनचित्प्रमाणेन सिद्धः ॥

टी० ॥ पीतत्वशङ्खत्वयोर्यद्यपि वास्तवो विरोधस्तथापि पीतः शङ्ख इति प्रतीतौ न भासते इति नातिव्याप्तिरित्याह—। [a]"तथापी"ति । कथमयं शङ्खः पीत इत्यर्थसंशयस्यापि पीतः शङ्ख इति निश्चयदर्शनादित्याह—। [b]"कथमि"ति । ननु कथमेव मति पृथगेव विरोधज्ञानमित्यत आह—। [c]"तयोरि"ति ।

शुक्लत्वपीतत्वयोरित्यर्थः ॥ ननु विरोधे भासमाने नानाकोटिकं प्रमारूपं ज्ञानं संशयः शुक्लत्वपीतत्वसमुच्चयज्ञानं न तथेत्याह—। [d]"निश्चये"ति । लक्षणमिदमसम्भवि संशयस्यापि प्रमात्वादित्याह—। [e]"ने"ति । ननु तत्त्वबुद्धित्वेन लक्षणं विशेषणीयं येनासम्भवः स्यादपि तु वस्तुस्थितिस्तादृशीत्याह—[f]"तत्त्वे"ति । विरोधकोटिद्वयविषयकत्वस्याविशेषादित्यर्थः ॥ [g]"अव्यवस्थिते"ति । समुच्चयस्तु विरोधविषयकोऽपि व्यवस्थितकोटिक इति भावः ॥ [h]"असावि"ति अव्यवस्थितेत्यर्थः ।

सू० [a]तदा तस्यैव कोटिद्वयाश्रिततद्धर्मविषयस्य संशयत्वप्रसङ्गेन प्रमाणत्वव्याघातः । अथ कस्य चित्प्रमाणस्य नासौ विषयः नास्ति तर्हि विषयकृतो विशेषः [c]एतेनान्योपि यः कश्चिद्विषयविशेषः स्याणुतदभावपुरुषतदभावादिरूपोऽभिधीयते सोऽपि निरस्तो वेदितव्यः अत्यन्ता [d]सत एव च तस्य प्रतिभासे जितं जिनैरसत्ख्यातिवादिभिः क्वचित्सतश्चेत्त [e]त्रैव प्रसङ्गः [f]नापि द्वितीयः कारणविशेषो हि विशिष्य सामग्री स्यात्तदेकदेशो वा ?। नाद्यः तस्या अप्रत्यक्षत्वे तदुपहितस्य प्रत्य क्षतोऽवगमानुपपत्तेः।

टी० ॥ [a]"तदे"ति । अव्यवस्थितत्वं विषयीकुर्वत प्रमाणमव्यवस्थितविषयतया संशयः स्यादेवेत्यर्थः । [b]"नास्ती"ति । विषयविशेषस्याव्यवस्थितत्वासिद्धेरित्यर्थः ॥ [c]"एतेने"ति । प्रमाणसिद्धत्वासिद्धत्वविकल्पेनेत्यर्थः यद्यपि स्थाणुत्वपुरुषत्वतदभावानां प्रत्येकं प्रमितत्वेनैकत्र दोषवशादारोपः सम्भवति स एव च संशयस्तथापि विशिष्टं न प्रमितमित्यर्थः। ननु तत्र प्रमितत्वं अतन्त्रमित्यत आह—। [d]"सत"इति । अत्यन्तासद्विषयत्वमेव तर्हि संशयस्य स्यादित्यर्थः ॥ [e]"तत्रैवे"ति । येन प्रमाणेन तद्ग्रहणं वाच्यं तस्यैव संशयत्वप्रसङ्ग इत्यर्थः । कारणोपधानेन संशयस्य वैलक्षण्यं निरस्यति—। [f]"नापी"ति ॥

[h]"तस्या" इति। दृष्टादृष्टकारणचक्ररूपायास्सामग्र्या उपधायकत्वे संशयः क्वापि मानमप्रत्यक्षविषयो न स्यादित्यर्थः॥

मू० [a]न च तस्या अनुमेयत्वं लिङ्गासम्भवात्, [b]*कार्यविशेष एव लिङ्गम्?*-इति चेन्न, [c]कार्यगतस्यैव विशेषस्य चिन्त्यमानस्याद्याप्यप्राप्तेः [d]जातिभेदस्य दूषणीयत्वात्। नापि द्वितीयः।द्वयस्य तदेकदेशस्य [e]साधारणधर्मदर्शनादेर्विशेषद्वयस्मरणादेश्च साधारणमविशेषद्वयज्ञान प्रत्यक्षादावपि हेतुत्वेन साधारण्यात् अदृश्ये च तस्मिल्लिङ्गाभावात् [f]तेन कार्ये विशेषजात्याधानस्य निरस्यत्वात् [g]तस्या अविषयत्वेनानुव्यवसायसाक्षिककार्यगतविशेषिभवनाऽसामर्थ्यात्॥

टी०॥ नन्वनुमानेोपहिता संशयसामग्रीसंशयानुव्यवसायविषयः स्यादित्यत आह। [a]"नचे"ति॥ [b]"कार्यविशेष" इति। संशयरूप इत्यर्थः। ज्ञानान्तरापेक्षया संशयस्य सञ्ज्ञाभेदकाभावेन तद्विषयासिद्धिरित्याह—। [b]"कार्ये"ति। ननु संशयत्वजातिरेव कार्यविशेषिका स्यादित्यत आह—। [d]"जाती"ति। आदिपदग्राह्यं धर्मिज्ञानविशेषादर्शनादि॥ [e]"साधारणे"ति। साधारणधर्मज्ञानस्य कोटिस्मरणस्य धर्मिज्ञानस्य च यन्मानसं प्रत्यक्षतस्यादि जन्यतया तत्रातिव्याप्तिरित्यर्थः [g]"तेने"ति। तेनातीन्द्रियकारणेोपनायकमित्यपि नेत्यर्थः। तस्यां जातावनुपलम्भबाधमाह—[f]"तस्या" इति। जातिश्चेददृश्येन कारणेन संशये काचिदाधेया तदा योग्यव्यक्तिवृत्तितया सा योग्या स्यान्नचैवमित्यर्थः॥

मू० [a]नापि तृतीयः। तस्य दर्शयितुमशक्यत्वात् [b]नच द्वितीयः धर्म्मिस्वरूपादेरपि तद्विषयतया संशयितत्वप्रसङ्गात् [c]न चैवं न ह्ययं स्याणुर्वा पुरुषो वेति सं-

यथे सतीदमा परामृष्यमाणस्योद्र्ध्वत्वशालिनो धर्मिणः स्वरूपसत्त्वेपि स्वरूपमेव भवति न वेति तद्द्रष्टुरभिमानो व्यवहारो वा [d]किन्नाम तत्र । किमिति चेत्, [e]एकस्यैव ज्ञानस्य निश्चयत्वसंशयत्वजातिसङ्करः * [f]स प्रामाण्याप्रामाण्यवद्भविष्यति ? *- इति चेन्न, अत एव हि तयोरपि जातित्वानङ्गीकारः किन्नाम ।

टी० ॥ येनकेनचिदुपाधिनेति शङ्कितं पक्षं दूषयति—"नापि तृतीय"इति । जातिविशेषं दूषयति—। [b]"नच द्विती[h]य"इति । संशयत्वजातेर्बाध्यवृत्तितया धर्म्यंशेति सन्दिग्धत्वं स्यादित्यर्थः ॥ ननु धर्म्यंशेपि संशयः स्यात्तदायं धर्मो न वा स्वरूपमिदं न वेति तदाकारस्स्यादित्यर्थः । प्रत्युत धर्म्यंशे निश्चयत्वमेवाह—। [d]"किं नामे"ति ॥ [e]"एकस्यैवे"ति । यद्यप्यनुभवत्वसाक्षात्त्वादिना परापरभावानुपपत्त्यानित्यत्वं न जातिस्तथापि उपाधिरपि निश्चयत्वं संशयविरोधिज्ञानत्वमेव वाच्यं तच्च कथं संशयवृत्ति स्यादिति भावः ॥ नन्वमभेदेन यथैकत्वं प्रमात्वमप्रमात्वं च यथा तथा निश्चयत्वसंशयत्वे स्यातामित्याह—। [f]"स"इति । जातिसङ्कर इत्यर्थः ॥

सू० [a] तथाभूताऽतथाभूतार्थतालक्षणोपाधिद्वयरूपतास्वीकार एव तयोः [b] यदा च संशयत्वलक्षणजातिद्वयसम्भिन्नं तद्विज्ञानमास्थियते तदा कञ्चिद्विषयमपेक्ष्य संशयत्वं किञ्चिदपेक्ष्य निश्चयत्वमित्यापेक्षिकी जातिव्यवस्थितिरित्यपूर्वः पन्थाः [c] ईदृशस्य पथः पान्थेनापि भवता किं नियामकमभिधेयं येन धर्मिणि तस्य निश्चयत्वं व्यवतिष्ठते[d] विशेषद्वये च संशयत्वं विशेषदर्शनादर्शने इति चेत् [e]तर्हि भवति स्थाणोः स्थाणुत्वं पुरुषत्वं पुरुषस्य

विशेषः प्रतीयते चासाविति विशेषदर्शनात्तत्रापि निश्चयप्रसङ्गः ॥

टी० [a] "तथाभूते' ति । सत्यानुभवत्वासत्यानुभवत्वलक्षणासुपाधिद्वयमित्यर्थः । ननु तथाप्यवच्छेदभेदेनैकत्र वृत्तिर्निश्चयत्वसंशयत्वयोस्स्यात्संयोगतदभाववदित्यत आह—। [b] "त्यदा चे''ति । तर्हि धर्म्यपेक्षया निश्चयत्वं कोटिद्वयापेक्षया संशयत्वमिति जातेः सापेक्षत्वप्रसङ्ग इत्यर्थः ॥ नन्वन्यत्र यथा तथा तु संशयत्वसम्भवे त्ववस्थितिरुभयोरनुभूयत एवेत्यत आह—। [c] "ईदृशस्ये''ति धर्म्यंशे निश्चयत्वं कोटिद्वये च तस्य संशयत्वमत्र यदि किञ्चिन्नियामकं स्यात्तदानुभवोऽप्ययमनन्यथासिद्धस्स्यान्न त्वेवमित्यर्थः ॥ ननु कोटिद्वये विशेषादर्शनात्संशयो धर्मिणि विशेषदर्शनान्निश्चय इत्याह—। [d] विशेषे''ति । स्थाणुपुरुषयोः स्थाणुत्वपुरुषत्वे विशेषेण दृश्येते इति तत्रापि निश्चय एवायं स्यादित्याह—। [e] "तहींति ॥

सू० [a] संशयात्पूर्वं नास्ति विशेषदर्शनमिति युक्तः तत्रापि संशय ? *—इति चेन्न, [b] धर्मिधियः पूर्वं तर्हि कथं तद्गतविशेषदर्शनं स्यात् [c] संशयकाले चास्ति विशेषदर्शनमित्यनन्तरं तर्हि संशया न नवृत्तिप्रसङ्गोपि युक्त एव * [d] तदीयविषयाद्विशेषा' द्व्यतिरिक्तस्य विशेषस्य दर्शनं विवक्षितम् ? *—इति चेन्न, [e] स्थाणुर्वा पुरुषो वेति संशयानन्तरं दारुमयो मांसमयो वायमिति संशयो नोपपद्यते तदुभयत्वातिरिक्तयोः स्थाणुत्वपुरुषत्वयोर्विशेषयोः पूर्वज्ञानेनोल्लिखितत्वात् * अन्यतरविशेषदर्शनं संशयप्रतिरोधकं संशयेन तूभयोरुपदर्शनमतो नोक्तदोषप्रसङ्ग * इति चेत्, तर्हि स्थाणुः पुरुषश्चेति

कुतोऽपि विभ्रमे जाते दारुमयो वा मांसमयो [f] वेति संशयप्रतिरोधो न स्यात्

टी० ॥ ननु संशय तदुभयनिश्चयत्वमापद्येत तदा तस्मात्पूर्वं तदुभयविशेषदर्शनं स्यान्न त्वेवमित्याह—। [a] "संशयादि"ति । धर्मिण्यपि विशेषदर्शनं संशयात्पूर्वं नास्तीति तदंशेऽपि निश्चयो न स्यादित्याह—। [b] "धर्मिधिय"इति । दूषणान्तरमाह—। [c] "संशयकाले"इति । प्रथमसंशयरूपविशेषदर्शनात्संशयधारावाहिज्ञानं न स्यादित्यर्थः । ननु तत्संशयमारभ्य कोटिद्वयं अतिरिक्तविशेषदर्शनेन तत्संशयप्रतिबन्धकं प्रकृते तु न तथेत्याह—। [d] "तदीये"ति । तर्हि यद्विशेषद्वयविषयकः प्राथमिकः संशयस्तदतिरिक्तयद्विशेषद्वयविषयकस्तत्र धर्मिणि न स्यादित्याह—। [e] "स्थाणुर्वे"ति ॥ [f] "कुतोपी"ति । शुक्त्यादाभासादेरपीत्यर्थः ॥ ननु विशेषनिश्चयः संशयप्रतिबन्धकः स च प्रकृते नास्तीत्याह ।—

मू० पूर्वज्ञानेन विशेषद्वयोपदर्शनस्य कृतत्वात् *· [a] विशेषदर्शनं हि विशेषनिश्चयो विवक्षितो न तु विशेषज्ञानमात्रं येन संशयोपनीतादपि विशेषात्संशयप्रतिरोधः प्रसज्येतेति चेत् ? *—मैवं, [b] संशयेन यावुपदर्शितौ विशेषौ तत्र न संशयस्य निश्चयत्वमिति व्यवस्थायां सिद्धायामुपदर्शितनियामकसिद्धिर्भवति सिद्धे वा ऽस्मिन्नियामके संशयस्य विशेषद्वयं प्रति निश्चयत्वं नास्तीति सिद्ध्येदित्यन्योन्याश्रयापत्तेः। को वारयिता?। * स्यादेतत् । संशयज्ञानस्य धर्मिविषयत्वेऽभ्युपगम्यमानेऽद्धवैशसमापद्येत तच्च तदनभ्युपगमे एव निवर्तते तेन धर्मिज्ञानं निश्चयात्मकमन्यदेव स्थाणुर्वा पुरुषो वेति चान्यदेव संशयज्ञानमित्यभ्युपैष्याम इति चेत् ?*-मैवम्, एकधर्मिसंबन्धोपनयनव्यतिरेकेण स्थाणुत्वपुरुषत्वयोर्विरोध एव

नास्तीति स्थाणुर्वा पुरुषो वेत्येतदेव न स्यात् । न हि यस्य कस्यचित्स्थाणुत्वेन यस्यकस्यचित्पुरुषत्वं विरुध्यते । एकधर्मिसंबन्धमनन्तर्भाव्य विरोधे जगति तयोरन्योन्यस्य व्यतिघ्नतोरसत्वमेव प्रसज्येत ॥

[a]"विशेषे"ति । संशयस्यनिश्चयाद् भेदे सति संशयोपस्थापितादपि विशेषान्न संशयबाध इति स्यात्स एव तु नाद्यापि सिद्ध इत्याह—। [b]"संशयेन यावि"ति । नियामकसिद्धिरिति विशेषनिश्चयत्वस्य संशयप्रतिबन्धकत्वेन भवदुक्तनियामकस्य सिद्धिरित्यर्थः । तथाच संशयज्ञानस्य निश्चायकत्वसिद्धौ भवदुक्तनियामकत्वसिद्धिस्तत्सिद्धौ च संशयत्वे व्यवस्थिते निश्चयत्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रय इत्यर्थः ।

मू० [a]तस्य धर्मणो वा पुरुषत्वनिश्चयाद्यथा संशयो निवर्तते नोत्पद्यते वा तथा स्वात्मनः पुरुषत्वनिर्णयात्संशयो निवर्तेत नोत्पद्येत वा विशेषाभावाद्यथायं द्रष्टुर्न स्वशरीरविषयः संशयः तथैव पुरोवर्त्तिविषयोऽपि नासौ कथं चेदमर्थेन सामानाधिकरण्याभिमानः योयमूर्द्ध्वताधर्मा स किं स्थाणुरुत पुरुष इति कस्माद्वा प्रत्यभिज्ञानादयोप्येकं ज्ञानमङ्गीकृता इत्युच्छिन्नः विशिष्टविज्ञानसंकथा संजातश्च गौरश्वः पुरुष इतिवद्विशकलितो विज्ञानसंसार इत्यास्तां विस्तराभिनिवेशः * नन्वस्ति तावदयं स्थाणुर्वा पुरुषो वेति परस्परविरुद्धार्थावगाही प्रत्ययः स स्वविषययं तथाभूतमुपस्थापयिष्यति * न, उक्तबाधकैः सर्वप्रकारखण्डने परिशेषासम्भवात् । यच्च स्वरूपमादाय विरुद्धार्थत्वमभिधीयते तदपि निर्वक्तुं न शक्यते । तथाहि भावतदभावयोः को विरोधः * सहानवस्थानम् ? *-इति चेन्न, देशभेदेन सहाप्यव-

स्थानात् * देशाभेदेन ? *-इति चेन्न, [b]संयोगाद्यव्यापकत्वं यद्यभ्युपैषि तथाऽप्यनुपपत्तिः। प्रकारभेदेन तथा भावस्याभ्युपगमात् * तस्य पक्षे एकेन प्रकारेणैकस्मिन् सहानवस्थानं विरोधः, संयोगाद्यव्यापकत्वानभ्युपगन्तृपक्षे च देशाभेदेन सहानवस्थानं—

टी० ॥ शङ्कते—। [a]"तस्ये"ति। पक्षे संयोगादेः स्वाभावस्य सादेश्याङ्गीकारपक्षे पक्षे धर्मिणि वा । ननु येन संयोगादीनामव्याप्यवृत्तित्वं नाभ्युपगम्यते तन्मते एकेन प्रकारेणेति व्यर्थमत आह—। [b]"संयोगादी"ति ॥

मू० स ? *-इति चेन्न, तद्धि तदुभयावस्थानसाहित्यनिषेधो वा तदुभयावस्थाननिषेधसाहित्यं वा स्यात् । आद्येऽप्रसिद्धप्रतियोगिकत्वं तदुभयावस्थानसाहित्यस्य क्वचिदप्यप्रमितेः शशविषाणनिषेधादेश्च [a]शशके विषाणनिषेधादिरूपत्वाङ्गीकारेण प्रसिद्धप्रतियोगिकत्वाभ्युपगमात् [c]यदाहैको वस्तुनः प्रतियोगितेति अन्यश्च लब्धरूपं क्वचित्किञ्चित्तादृगेव निषिध्यते इति । द्वितीये तु तदुभयावस्थानसाहित्यस्वीकार एव स्यात्तदुभयनिषेधयोस्तदुभयतयैवाङ्गीकारात् *परस्परप्रतिक्षेपकत्वं विरोध ? *-इति चेन्न, तद्धि

टी० ॥ स इति। विरोध इत्यर्थः। तद्धीति। सहानवस्थानमित्यर्थः। तदुभयानवस्थानसाहित्यमप्रसिद्धत्वान्निषेद्धुमशक्यमित्याह—। [a]"अप्रसिद्धे"ति। ननु शशविषाणं नास्तीति वचनाद्यथा प्रसिद्धमेव विषाणं निषिध्यते तथा प्रकृतेऽपि स्यादित्यत आह— [b]"शशे"ति। तत्र गवादिविषाणं प्रसिद्धमेवाधिकरणे निषिध्यते तत्र व्यधिकरणमेव शशीयत्वं तद्गोमादौ प्रसिद्धं प्रतियोगितावच्छेदकमिति नाप्रसिद्धप्रतियोगिकत्वमि-

त्यर्थः। ननु क एवमाह यदप्रसिद्धं तत्र निषिध्यतेऽत आह—। e"यदाहे"ति। एक इति। अभावविरहात्मत्वं वस्तुनः प्रतियोगितेति कुसुमाञ्जलावुदयनः। अन्य इति। प्रमाणटीकायां वाचस्पतिरित्यर्थः। ह्रस्वरूपं ज्ञातस्वरूपम्। तादृगिति। यथाप्रमितमित्यर्थः। द्वितीये इति। तदुभयावस्थाननिषेधो हि तदुभयपर्यवसन्न एव घटाभावनिषेधस्य घटत्वाघटत्वनिषेधस्य च घटाभावरूपत्वादित्यर्थः॥

मू० [a]परस्परप्रतिक्षेपं प्रति [b]कारणत्वं वा तदा तदात्म्यं वा?। न प्रथमः। प्रमाणाभावेन तथाविधतत्कार्यानङ्गीकारात्। न द्वितीयः। प्रतिक्षेपशब्दार्थस्योभयानुगतस्यानिर्वचनात्-यत्रैकस्य सत्त्वं तत्रापरस्यासत्त्वं नियमेन यत्स विरोधस्तयोः? *-इति चेन्न, सत्त्वासत्त्वयोरेकापराश्रयत्वे वैयधिकरण्यात् सम्बन्धस्य तद्व्यतिरेकत्वे एकसत्त्वस्यैव चापरासत्त्वात्मकतया वचनार्थप्रसङ्गेन पौनरुक्त्याद्यापातात्॥

टी० ॥ ननु भावेनाभावः प्रतिक्षिप्यते अभावेन च भाव इति परस्परप्रतिक्षेपकत्वमेव तयोर्विरोध इति आह—। [a] "परस्परे"ति। प्रतिक्षेपक इति कर्त्तरि क इति प्रत्ययविवक्षायामाह—। [b] "कारणत्वं वे"ति। स्वार्थे क प्रत्ययविवक्षायामाह—। तादात्म्यं वेति। प्रमाणाभावेनेति। नहि घटेन स्वाभावलक्षणं कार्यं जन्यते न वा तदभावेन घटलक्षणमित्यर्थः। न द्वितीय इति। प्रतिक्षेपशब्दोभावार्थश्चेत्तदा "भावस्तदर्थो न स्यात् भावार्थश्चेत्तदाऽभावार्थो न स्यादित्यर्थः। यत्रैकस्येति। यत्र भावस्य सत्त्वं न तत्राभावस्य तथा च न परस्परापरस्या सामानाधिकरण्यमित्यर्थः। घटाकाशत्वस्य घटाश्रयत्व तदा भावाश्रयत्वस्य तदभावाश्रयतया यत्र तत्रेति सामानाधिकरण्ययोक्तिव्याहन्येतेत्याह—। e "सत्त्वासत्त्वयोरि"ति ननु घटतदभावस्वरूपसत्त्वासत्त्वे न विवक्षिते येन वैयधिकरण्यं स्यादपि तु यत्र भूतलादावेकस्य संबन्धस्तत्रापरस्य तदभावस्यासंबन्ध इति विव-

क्षितमित्याशङ्क्याह—। "संबन्धस्य तद्व्यतिरेकत्वे" इति ॥

मू० यत्र घटाभाव इत्यत्र खल्वयमर्थो यन्नाम यस्याधेयतया संबन्धी घटाभावस्तत्र घटो नास्तीत्यस्याप्ययमर्थः तस्याधेयतया संबन्धी घटाभाव इति यत्र घट इत्यस्य कोऽर्थः यस्याधेयतया सम्बन्धी घटः तत्र घटाभावो नास्तीति कोऽर्थः तस्याधेयतया संबन्धो घटाभावसंबन्धनिषेधः घटाभावसंबन्धस्य घटाभावत्मकतया घटाभावनिषेधस्यापि घटात्मकतेति [a]तस्मात्तस्याधेयतया संबन्धी घट इत्येवार्थ अतो घटतदभावयोर्भेदं मनसिकृत्यापि न विप्रतिपत्तव्यमिति * [b]यत्रैकस्याऽवस्थानं तत्रैकस्यैवेति नियमाभिप्रायेण न पौनरुक्त्यादिः ? *-इति चेन्न, नियमस्य यत्किंचिदन्यव्यवच्छेदकत्वेऽसिद्धत्वापातात् ॥

टी० ॥ तर्हि घटस्य सत्त्वमेव तदभावासत्त्वमिति यत्र घटसत्त्वं तत्र घटासत्त्वमित्ययमर्थः पर्यवस्येत् । तथाच पौनरुक्त्यादेकस्यैव विरोध इति प्रतियोगिनोर्भिधानेऽपरानभिधानमित्येवाव्याप्तिरित्यर्थः । पौनरुक्त्यमेव व्याख्याय स्फुटयति यत्र घटाभाव इति । पौनरुक्त्यं व्याख्यायाऽव्याप्तिमुपसंहरति—। a "तस्मादि"ति । यद्यपि घटतदभावयोर्भेदो मनसि वर्तते तेनापि तदुभयविरोधस्वरूपमनेन लक्षणेन प्रतिपत्तव्यं न बोद्धव्यमेकस्यैव विरोधप्रतियोगिनोरभिधानादित्यर्थः । ननु विशेषश्चेत्र पौनरुक्त्यमिति यत्रैकस्यासत्त्वं तत्रैकस्य सत्त्वमिति द्वितीयं वाक्यं नियमपरमिति नोक्तदोष इति शङ्कते—। b "यत्रैकस्ये"ति । तत्रैकस्यैवेत्येवकारस्यायोगव्यवच्छेदार्थस्य घटादि यत्किंचिदन्ययोगव्यवच्छेदश्चेदर्थस्तदा विरोध एव न सिद्ध्येत्तवाप्रतिपाद्येतेत्यर्थः । असिद्धत्वापातो लक्षणस्यासम्भवित्वं वा नहि यत्र भूतले कपाले वा घटस्तत्र तत्तद्धर्मादिकमपीति येनान्ययोगव्यवच्छेदः स्यादित्यर्थः ॥

मू० "विरोधिव्यवच्छेदकत्वस्य च विरोधानिर्वचनेऽनिर्वचनात् *[b]अभावपक्षे भावव्यवच्छेदो भावपक्षे चाभावव्यवच्छेदो नियमार्थः ? *-इति चेन्न, [c]एकरूपानभिधानेऽनुगतविरोधानिर्वचना [d]त्किंच भावाभावव्यवच्छेदयोरभावभावविधानातिरिक्तयोरनभ्युपगमे पुनरपि च यत्र भावस्तत्राभावो यत्राभावस्तत्र भाव इत्युद्देश्यविधेयभावानुपपत्तिरभेदादिति पौनरुक्त्याधिकफलाभाव एव * [e]स्यादेतत् भावाभावयोः स्वरूपमेव नचैवं सत्यविरुद्धतापत्तिः यथा सत्ता भावरूपैव सती स्वात्मनि सदिति भवितृव्यवहारं करोति तथा भावाभावौ विरोधात्मानावेव स्वात्मनि विरुद्धरूपं भवितृव्यवहारं कुर्वाते कस्यैतौ विरोध इति चानुयोगे स्वाश्रयस्येत्युत्तरं, किं तत्र विरोधफलमिति प्रश्ने भेदव्यवस्थानमित्यभिधेयम् ॥

टी० ॥ नन्वन्यमात्रं न व्यवच्छेद्यं येनासंभवस्स्यात् किंतु विरोधिनोऽन्यस्माद्व्यवच्छेदोऽभिमत इति तत्राह–। [a]"विरोधी"ति । ननु विरोधित्वेनान्यपदार्थनिर्वचने दोषः स्यादिह तु तत्रैकस्यैवेत्येकपदेनाभावविवक्षायां भावव्यवच्छेद इति नोक्तदोष इति शङ्कते–। [b]"अभावपक्ष"इति । सकृदुच्चरितात्सकृदर्थप्रतिपत्तिरित्येकवदस्यैकमात्रपरत्वेनानुगमो दोष इति परिहरति–। [c]"एकरूपे"ति । किंच यत्रैकस्येवेत्यवधारणे यत्र घटस्तत्र घट एव न तदभाव इति घटाभावनिषेधे घटविधिरेव स्यादिति तदेव पौनरुक्त्यं स्यादित्याह–। [d]"किंचे"ति । ननु भावाभावयोर्धर्मो न विरोधः किंतु तावेव विरुद्धावुभाविति व्यवहारश्च स्वाभाव्यादेवेत्याह–। [e]"स्यादेतदि"ति ॥

मू० यदाह। "[a]यमेव हि भेदाभेदहेतुर्वा यद्वि [b]रुद्धधर्माध्यासः कारणभेदश्चेति तद्वैतदनुपपन्नमेतयोर्विरोधत्वं प्रत्येकं वा स्यान्मिलतयोर्वा ?। नाद्यः। प्रत्येकमेवाश्रयैकत्वभङ्गप्रसङ्गात् * नै [c]कत्वाभावो भेदोऽभिमतः किंत्वन्योन्याश्रयापेक्षभेदरूपधर्मवत्त्वम् ? *- इति चेन्न, [d]तस्याभावात् * कालत्वभेदेनैकस्य भावाभावाश्रयत्वाभ्युपगमात्तदभेद ? *-इति चेन्न, (१) तदभेदस्य स्वाभाविकस्य विवक्षितत्वविशेषणावैयर्थ्यात् [f]एकोपाध्यवच्छिन्नस्य विवक्षितत्वे कालभेदाभिमतेऽपि संभवात् ॥

टी० ॥ भवितृव्यवहारं धर्मिव्यवहारं दर्शितं विरोधफले परसंमतिमाह—। [a] "अयमेव हि भेद" इति—विरोध एव विरुद्ध इत्याह—। [b] "विरुद्धधर्माध्यास" इति। विरुद्धौ धर्मौ भावाभावौ गोत्वागोत्वरूपौ वा तदध्यासस्तदध्यवस्यानमित्यर्थः। प्रत्येकमेवेति। ननु विरुद्धधर्माध्यासेन एकत्वभङ्गो नाम भवति किंतु विरुद्धयोर्द्वयोराश्रयभेद इति शङ्कते—। [c] "नैकत्वे"-ति। अन्योन्याश्रयभेदोऽपि पाकरक्तघटादौ नास्तीत्याह—। [d] "तस्याभावादि"ति। रक्तरूपाभाववत एव घटस्य रक्तरूपदर्शनेनाश्रयभेदस्य भावादित्यर्थः। ननु कालाभेदेन विरुद्धौ धर्मौ नाश्रयभिदौ मताविति नियम इति शङ्कते—। [e] "काले"ति। तदभेदस्येति। यदि कालभेदो भवेत्तदा (१)तद्व्यावर्त्तनार्थं कालभेदेनेति विशेषणमर्थवत्स्यान्नत्वेवमित्यर्थः। नन्वेकोपाध्यवच्छिन्ने एकस्मिन्नपि काले भावाभावाश्रयभेदकाविति शङ्कते—। [f] "एकोपाधी"ति। एकदिनावच्छेदेनैकत्रैव भूतले घटतदभावयोरमस्त्वात्तादृशोरपि नाश्रयभेदकत्वमित्यर्थः। कालभेदाभिमतः प्रहरमुहूर्तादिस्तत्रापि संभवादाश्रयभेद इत्यर्थः।

(१) आश्रयभेदव्यावर्त्तनार्थम्।

(२) कालाभेदस्य।

मू० [a]भिन्नोपाध्ययवच्छिन्नत्वेऽस्य विवक्षितत्व ऽसम्भवात् असहावस्थितभिन्नोपाध्यनवच्छिन्नस्य वांछितत्वे स-हत्वस्यैव कालरूपत्वेन तत्रापि कालाभेदविकल्पा-नुवृत्त्यापत्तेः मिलितत्वं चानयोरेकदेशत्वं वाभिम-तमेककालत्वं वा एकप्रकारेण वृत्तिर्वा वृत्तिप्रकारा-न्यैकोपाध्यवच्छेदो वा ? । नाद्यः भावात्यन्ताभावयो-स्तदभावात् । न द्वितीयः । भावस्य प्रध्वंसप्रागभावाभ्यां तदनुपपत्तेः । न तृतीयः । संयोगाद्यव्याप्यवृत्तितावा-दिपक्षे गगनादौ संयोगभावाभावयोस्तदभावात् ॥

टी० ॥ भिन्नोपाध्यनवच्छिन्ने काले भावाभावौ भेदाश्रय-भेदकौ तत्राह—। [a]"भिन्नोपाधी"ति असहेति । असहत्वं हि सहत्वप्रतियोगिनिरूप्यं सहत्वं चैककालीनत्वं चेत्तदातिप्रसङ्गः एकोपाध्यवच्छिन्नकालीनत्वं चेत्तदोक्तदोषापत्तिरित्यर्थः । मिलि-तौ भावाभावौ विरोध इति पक्षं दूषयति—। [b]"मिलितत्व-मि"ति । एकप्रकारेणेति । एकावच्छेदनेत्यर्थः । वृत्तीति । वृत्तिप्रकारः शाखामूलादिः तद्भिन्नोपाध्यवच्छिन्नत्वमित्यर्थः । तदभावादिति । एकदेशत्वाभावादित्यर्थः । तथाच तयोर्मिलितत्वाभावाद्विरोधो न स्यादिति भावः । तदनुपपत्तेरिति । विरोधानुपपत्तेरित्यर्थः । तद-भावादिति । एकावच्छेदेन वृत्त्यभावाद्विरोधानापत्तेरित्यर्थः । ग-गनादावप्यवच्छेदभेदेनैव संयोगतदभाववृत्त्यभ्युगमादिति भावः ॥

मू० अव्याप्यवृत्तिधर्मानभ्युपगन्तृपक्षे भावाभावयोर्वृत्तौ प्र-कारान्तराभावे प्रमाणाभावात् । नापि चतुर्थः । स हि यदि निर्देष्टुं शक्यते तदापि भावप्रागभावयोर्भा-विप्रध्वंसयोर्वैकदानभ्युपगमेन ([1])तद्विशेषितयोर-प्येकदावश्यमनभ्युपगन्तव्यतया कदा विरोधस्य त-

(१) घटविशेषितो घटसंयोगादिः प्रागभावविशेषितश्च तत्संबन्धा-दिस्तयोरित्यर्थः ।

दाश्रयतेति वक्तुमशक्यत्वात् [a]किञ्च भावप्रागभावयोर्यदि तथाभावो ऽभ्युपगम्यते तदाश्रयभेदप्रसङ्गः [b]अभावान्तरेऽपि सावकाशत्वात् न परस्परप्रतिक्षेपात्मकत्वं च परस्परप्रतिक्षेपात्मकत्वं हि भावात्यन्ताभावयोरेव अथवाभ्युपगम्यते ।

टी० ॥ अव्याप्यवृत्तीति । येनाव्याप्यावृत्तित्वं संयोगादीनां नाभ्युपगम्यते तेन भावाभावयोरवच्छेदोऽभेदान्तर्भावे तन्निवृत्तिरपि नाभ्युपगम्यते तदभावान्निमलितत्वं तयोर्न स्यादिति तद्धटितोऽपि विरोधो न स्यादित्यर्थः । सतीति । वृत्तिप्रकारादन्य एक उपाधिभावोऽप्रामाणिक एव यदि च केचित्तदुपाधयो वाच्यास्तदा प्रतियोगिना सह प्रागभावप्रध्वंसयोर्मिलितत्वं संभवतीति तयोरविरोधः स्यादित्यर्थः । तदाश्रयतेति । प्रतियोगिना सह प्रागभावप्रध्वंसाश्रयतेत्यर्थः । किञ्च घटतत्प्रागभावयो(१)र्विरुद्धाश्रायत्वेन कपालमपि स्वस्माद्भिद्यतेत्याह—। [a]किंचेति । किञ्च घटतत्प्रध्वंसप्रागभावयोः परस्परप्रतिक्षेपात्मकत्वमपि विरोधो न संभवति । नहि घटः स्वप्रागभावमात्रं प्रतिक्षिपति ध्वंसस्यापि प्रतिक्षेपात् । नापि ध्वंसमात्रम् । प्रागभावस्यापि प्रतिक्षेपात् । नच तत्प्रागभावो घटमात्रं प्रतिक्षिपति । तत्प्रध्वंसस्यापि प्रतिक्षेपात् । एवम(२)न्यत्रापीत्याह— [b]''अभावान्तर' मिति ॥

मू० [a]तदा भावप्रागभावयोर्भावप्रध्वंसयोश्चाविरोधापत्तिः * [b]तत्तदसत्त्वमात्रयोर्विरोधो न तु तत्तदसत्त्वविशेषयोः ?*–इति [c]चेन्न, विशेषस्य तथाप्यविरोधात्कदापि सहावस्थितियोग्यतापत्तेः [d]नियमेन तथात्वे च विरोधव्याघातान्मात्रशब्देन च यदि वि-

(१) विरोधाश्रयत्वेनेति पाठमुचितं मन्ये–यद्वा विरुद्धाश्रयतामुपादायेत्यर्थः ।

(२) अन्यत्र–ध्वंसेऽप्येषा गतिर्न हि ध्वंसो घटमात्रं प्रतिक्षिपति प्रागभावस्यापि प्रतिक्षेपादिति ।

शेषशून्यत्वमसत्त्वस्योच्यते तदा तदनभ्युपगम एव प्रमाणाभावात् । न हि निर्विशेषासत्त्वमात्रसद्भावे प्रमाणमभिधातुं शक्यते । अथ मात्रशब्दोपादानं सत्यपि विशेषे ऽसत्त्वस्य साधारणरूपपुरस्कारेण विरोधव्यवस्थितिप्रदर्शनार्थं तदाभावप्रध्वंसयोस्तादृगेव दोषापत्तिः ।

टी० ॥ प्रतियोगिप्रागभावयोः प्रतियोगिप्रध्वंसयोः परस्परप्रतिक्षेपात्मकत्वानभ्युपगमे दूषणमाह—। [a]"तदाभावे"ति । ननु घटप्रागभावयोर्न विरोधोऽपितु घटतदभावयोरेवेति परस्परप्रतिक्षेपात्मकत्वमपि तादृग्रूप्येणेति शङ्कते—। [b]"तत्तद्रूपत्वमात्रयो"रिति । एवं सति घटतत्प्रागभावयोर्विरोधो न स्यादेककालसमावेशोऽपि स्यादिति परिहरति—। [c]"ने"ति । ननु घटतत्प्रागभावयोरयं स्वभावो यदेतौ विरोधं विनापि सह न भवत इत्याशङ्क्याह—। [d]"नियमेने"ति । एवं सति विरोध एव तयोः पर्यवसन्न इत्यर्थः । सत्त्वासत्त्वमात्रयोरित्यत्र मात्रपदार्थं विकल्पयति—। [e]"मात्रशब्देने"ति । अभावत्वसामान्यस्य निर्विशेषत्वं वा मात्रार्थो विशेषविवक्षित्वं वा ?। यदाद्यः तदा विशेषपुरस्कारेण घटतत्प्रागभावयोरविरोधे समावेशः स्यादेवेत्यर्थः ॥

मू० * [a]प्रध्वंसादौ विशेषे सामान्यरूपस्यावश्याभ्युपगम्यत्वात्तदादायैव विशेषे विरोधपर्यवसानात् भावाभावयोर्विरोधानभ्युपगमे तवाप्यनिष्टापत्तिरिति चेत्, केयमापत्तिस्तर्कभेद इति चेत् [b]अथ कस्तर्कः अभ्युपगतव्याप्यं प्रति व्यापक[c]प्रसञ्जनं च स्वीकारार्हताबोधनम् ?*-इति चेन्न, अव्याप्तेः । अस्ति ह्यप्रसङ्गोऽपि संभावना नाम तर्कः ॥

टी० ॥ तर्कखण्डनं सङ्गतिं कुर्वाण एव विशेषं शङ्कते—। [a]"प्रध्वंसादावि"ति । सामान्ययोरेव विरोधो विशेषद्वयविरोध-

पर्यवसायी सामान्यस्य विशेषनियतत्वादिति कथं तयोरविरोधः। किंच त्वयापि भावाभावयोर्विरोधश्चेन्नाभ्युपगम्यते तदाऽनिष्टमापतेदित्यर्थः। केचित्तु प्रध्वंसादावित्यादिपूर्वग्रन्थोपपादकतया व्याचक्षते भावाभावयोरित्यादिग्रन्थमग्रिमशङ्कागामिनं तर्कस्तु सर्वशङ्कानिवारणपटीयानिति जयत इति सिद्धान्तिनामभिमानस्तमेवन्निराकर्त्तुं तत्तत्पदार्थखण्डनानन्तरं तर्कखण्डनं प्रस्तौति-। [b]"अथे"ति। अभ्युपगतेति अभ्युपगतो व्याप्यो येन वादिना तं प्रति व्यापकप्रसञ्जनमित्यर्थः। अनुमितावतिव्याप्तिं निराचिकीर्षुस्तत्प्रसञ्जने विवेकमाह—। [c]प्रसञ्जनमिति। नहि धूमेन वह्न्यभावो बोध्यते किंतु वह्निरेव बोध्यते इति नानुमितावतिव्याप्तिरिति भावः। अत्र संभावनातर्कादिष्वव्याप्तिमाह—। [d]"अव्याप्तेरि"ति॥

मू० [a]तद्यथा यदि जलं सहकारिभिः संपत्स्यस्यते तदा मे तृषं शमयिष्यतीति [b]इष्टापादनेऽपि गतत्वाच्च * [c]अनभ्युपगतव्यापकमित्यपि ? *-इति चेन्न, [d]तथा भूतमपि प्रत्यव्याप्याद्व्यापकप्रसञ्जने गतत्वात् * [e]व्याप्येनेत्यपि कार्यम् ? *-इति चेन्न, विकल्पासहत्वात्किं [f]परमार्थतो व्याप्यव्यापकभावव्यवस्थितयोःस्वरूपेणेष्टानिष्टत्वमुत व्याप्यव्यापकयोर्भावेन तत्?। नाद्यः।

टी०॥ संभावनां विवृणोति [a]"तद्यथे"ति। उदन्योपशमो व्यापको जलस्य सहकारिसंपत्तिः पानरूपा व्याप्या तर्केन तु कञ्चित्प्रति तदा प्रतिपाद्यते इति प्रसञ्जत्वाभावादव्याप्तिरित्यर्थः। ननु तर्कमात्रमिह न लक्ष्यं किंतु प्रसङ्गात्मक एक तर्को लक्ष्य इति नाव्याप्तिरित्याशङ्क्याह—। [b]"इष्टापादनेऽपी"ति। तर्काभासेऽपि तर्कलक्षणं गतमित्यतिव्याप्तिरित्यर्थः। ननु व्यापकाभ्युपगन्तारं प्रति तत्रेष्टापादनं स्याद्येन तु नाभ्युपगम्यते तं प्रति तदापादनं तर्क इति नातिव्याप्तिरिति शङ्कते—। [c]"अनभ्युपगतेति" यत्र व्याप्यस्याभ्युपगममात्रं न तु वस्तुगत्या व्याप्यत्वं तेनानभ्युपगतव्यापकं प्रति प्रसञ्जनं तत्रातिव्याप्तिः प्रशिथिलमूलतय-

तर्काभासत्वादिति परिहरति—। [d] "तथा-भूतमपी"ति । ननु वास्तवं व्याप्यत्वं प्रसज्जनप्रयोजकमुक्तं तथा च न प्रशिथिलमूलेऽतिव्याप्तिरिति शङ्कते—। [c] "व्याप्येने"ति । एवं सतीष्टव्याप्यं प्रति व्याप्येनानिष्टस्य व्यापकस्य प्रसज्जनं तर्क इति लक्षणमुक्तं स्यात् तत्र विकल्पेन दोषमाह—। [g] "किमि"ति । यं प्रत्यापादनं क्रियते तस्येष्टत्वमनिष्टत्वमवश्यं वक्तव्य तथा च येन पक्षे धूमस्वरूपमिष्यते वह्निस्वरूपं च नेष्यते तं प्रति व्याप्येन धूमेन व्यापकस्य वह्नेरापादनं तर्कः किंवा येन धूमस्य व्याप्यत्वमिष्यते पक्षस्तु वह्निमत्तया नेष्यते तं प्रति व्याप्येन व्यापकापादनमिति विकल्पार्थः ॥

मू० [a] तथात्वाज्ञानेन [b] वैपरीत्येनेष्टेनापिप्रसज्जने प्रसङ्गात् [c] अन्यथा परैस्तथात्वेनानङ्गीकृतेन स्वयमपि परान्प्रति तथात्वेन व्युत्पादयितुमशक्तेन परमार्थतस्तथाभूतेन प्रसज्जने जयप्रसङ्गात् । न द्वितीयः ।स्वयमपि तथेष्टानिष्टतायां सत्यां कृते तादृशि प्रसङ्गे यत्रोभयोरित्यादिना दोषेण सत्प्रसङ्गतयानिष्टेऽपि गततयातिव्यापकत्वात् ॥

टी० ॥ वास्तवीं व्याप्तिमजानन्तं प्रति प्रसङ्गस्तर्कःस्यादित्यतिव्याप्तिमाह—।[a] "तथात्वाज्ञानेने"ति । उभयासद्व्याप्तेरेव प्रसङ्गमूलत्वादिति भावः।दोषान्तरमाह—।[b] "वैपरीत्येने"ति। वादिना व्याप्यत्वेनेष्टापादनेऽतिव्याप्तिरित्यर्थः।आपादकेन वास्तवीं व्याप्तिमनुरुध्यापादनसम्भवादिति भावः। यद्व्याप्यव्यापकभाववैपरीत्यनेत्यर्थः। तथाच वह्नेर्व्याप्यत्वेनाभ्युपगन्तारं प्रति धूमेन तदापादनं तर्कः स्यादित्यर्थः। ननु वस्तुमत्येव्याप्तिश्चेत्तदा व्याप्येनेष्टापादनं स तर्क एवेति न तत्रातिव्याप्तिरित्यत आह—[c] "अन्यथे"ति । तथात्वेनेति । व्याप्यत्वेनेत्यर्थः। एवमग्रेपि । तथाच व्याप्तेर्वस्तुसत्त्वमात्र चेत्तदा तादृशतर्कप्रयोक्तुर्विजय एव स्यात्तत्वेव व्याप्तौ विमतं प्रति तदसाधने तर्काभासोपन्यासेन भङ्गस्यैव दर्शनादिति भावः । न द्वितीय इति। व्याप्यत्वेनेष्टानिष्टव्यापकं प्रति-

व्यापकप्रसञ्जनं तर्क इत्यपि नेत्यर्थः। यत्र तर्कप्रयोक्ता पक्षं व्याप्यवत्तया व्यापकाभाववत्तया चेच्छति तादृशमेव प्रतिवादिनं प्रति तर्कं प्रयुङ्क्ते प्रतिवादी च सत्प्रतिपक्षवत्तमेव प्रसङ्गं प्रति प्रसङ्गतयोपन्यस्यति तत्र पर्वप्रसङ्गे सत्प्रतिप्रसङ्गतया तर्काभासतां गतेति व्याप्तिरित्यर्थः। संभवति हि यदि सद्व्यवहारविषयः स्यात्सत्तासत्तावती स्यादित्यत्र प्रसङ्गे पुनरयमेव प्रतिप्रसङ्गः यद्यपि वास्तवी व्याप्तिरिह नास्ति सत्तायामेव व्यभिचारात् तथापि तदा तथात्वेन द्वाभ्यामिष्यमाणमस्त्येवेति भावः। एतदेव स्वयमित्यादिना दर्शितम्॥

मू० *[a]स्वयं व्याप्यतयानिष्टेनेत्यपि विशेषणीयम्?*-इति चेन्न, [b]स्वयमपि व्याप्यतयेष्टेन स्वमात्रेष्टव्यापके विषये प्रसङ्गस्याव्यापनात् *अथ[c]स्वयमनिष्टव्यापके स्वयं व्याप्यतयेष्टेन यत्र भवति तत्रानभ्युपगतव्यापकं परंप्रति पराभ्युपगतेन व्याप्येन व्यापकप्रसञ्जनं तर्कः, [d]एवं सति हि स्वानिष्टव्यापके स्वयमिष्टव्याप्येन यत्र प्रसङ्गस्तत्र गमनादतिव्याप्तिर्या या च स्वमात्रेष्टव्यापके स्वयमपि व्याप्यतयेष्टेन प्रसङ्गस्याव्याप्तिस्ते निरस्ते भवतः?*-इति चेन्न,

टी० ॥ ननु प्रसङ्गस्य तत्रावकाशो यत्र तर्कप्रयोक्ता व्याप्यत्वं नेच्छति सत्तया तु प्रतिबन्दिमात्रस्य व्याप्यत्वेनेष्यमाणेऽपि प्रसञ्जनं विवक्षितमिति नातिव्याप्तिरिति शङ्कते-। [a]"स्वयमिति" स्वयं सद्व्याप्यत्वेनेष्टं तेन परानिष्टव्यापकस्य पक्षे यदापादनं क्रियते तत्राव्याप्तिरिति परिहरति-। [b]"स्वयमपी"ति। पूर्वोक्तां प्रति प्रसङ्गस्थलेऽतिव्याप्तिमधुनोक्तामव्याप्तिं च परिहरन् विशिष्टव्यतिरेकेण लक्षणं शङ्कते [c]"स्वयमनिष्टव्यापक"इति। स्वयमनिष्टव्यापके यत्र भवतीत्यनेन नातिव्याप्तिः परिहृता सद्व्यवहारविषयत्वेन व्याप्येन सत्तायां सत्तावत्त्वं सद्व्यापकमापादितं तत्स्वयमनिष्टव्यापके एवेति सत् प्रसङ्गातर्काभासेऽपि नाति व्याप्तिः स्वयं च व्याप्यत्वेनेष्टापादने या अव्याप्तिरुक्ता सा

स्वयमिष्टव्याप्येन व्यापकस्य पक्षे परानभ्युपगममात्रेणेति न सापीत्यर्थः । ननु विशिष्टातिरेकेण लक्षणं प्रवर्त्तमानमनुगतं कीदृशं भवतीत्यत आह— [d]"एवमि"ति । सत्तायां सत्तावत्त्वस्य व्यापकस्य स्वानिष्टत्वादतिव्याप्तिर्या च प्रतिप्रसक्तस्य भिया उक्तेऽव्याप्तिरुक्ता तदुभयं दूषणं न भवतीत्यर्थः ॥

मू० [a]"यद्यत्र सत्तयापि घटो ऽभविष्यत्तदाऽद्रक्ष्यदित्याद्यव्यापना तत्र स्वयमनिष्टदर्शनरूपव्यापके स्वयं व्याप्यतयेष्टेनैव हि दर्शनयोग्येन घटसत्त्वेनासौ प्रसङ्गः * [b]अथ तत्र सत्तयापि स्वयमिष्टेनेति निषेध्यकोटौ प्रवेश्य निषेधोऽभिधीयते एवं यत्र भवतीति तदपि न, [c]एवं भूते एव विपर्ययापर्यवसायिनि गततयातिव्यापकत्वात् विपर्ययपर्यवसायिनेत्यपि प्रक्षेप्यम् ? *-इति चेन्न,

टी० ॥ अत्रापि लक्षणाव्याप्तिमाह [a]"यद्यत्रे"ति । अयं हि प्रसङ्गो न परमात्रानिष्टव्यापके किंतु घटाभाववति घटादर्शने तस्य व्यापकस्य स्वानिष्टत्वात् व्याप्यस्य च स्वयमभ्युपगमादित्यर्थः । ननु घटसत्त्वस्य दर्शनापादकस्य व्याप्यत्वमात्रमिष्यते न तु भूतले तत्सत्त्वमिति तथाच विशिष्टव्यतिरेके स्वयं व्याप्यतयेष्टेन यत्र भवतीति यो निषेध उक्तस्तत्र कोटौ प्रतियोगितया पक्षे व्याप्यस्य सत्तानिवेशनीयता तथा च स्वयमनिष्टव्यापके स्वयं व्याप्यतया सत्तया चेन्न यत्र भवतीति विशिष्टव्यतिरेकः पर्यवस्यति तथाच प्रकृतेऽपि प्रसङ्गसत्तया इष्टेन न भवत्येवेति नाव्याप्तिरिति शङ्कते—। [b]"अथ तत्रे"ति । यद्याकाशं जन्यं स्यादिति नैयायिकं प्रति यत्रापाद्यते मीमांसकेन तत्र मीमांसकेन तत्र मीमांसकमते विपर्ययापर्यवसायिनि तर्काभासे गतत्वादतिव्याप्तिरिति परिहरति—। [c]"एवंभूते एवे"ति । अनभ्युपगतव्यापकं नैयायिकं प्रति तदभ्युपगतव्याप्यत्वेन जन्यत्वेन व्यापकस्य प्रसञ्जनादित्यर्थः ॥

मू० केवलपरपक्षदूषणाय परमात्राभ्युपगम्यमानव्याप्यत्वेनैवं क्षमस्य परं प्रति व्यापकप्रसञ्जनस्याऽव्यापनात् तत्र [a]स्वयं व्याप्त्यनभ्युपगमेन विपर्ययपर्यवसायित्वासंभवात् * [b]स प्रसङ्ग एव न भवति विरोधमात्रं तत् ? *-इति चेन्न, [c]अनिष्टं व्याप्त्यभ्युपगमबलेन परं प्रत्यापाद्यते इत्येवं भूतस्यार्थस्योभयत्रापि तुल्यत्वेऽपि लक्षणकरणासामर्थ्याद्यदि विपर्ययपर्यवसायिन्येव प्रसङ्गत्वं त्वया परिभाष्येत तर्हि मया परबाधमात्रे एव प्रसङ्गताया विपर्ययपर्यवसायिनि तु तत्र विरोधतायाः परिभाषितुं शक्यत्वात् । अन्यथाविरोधत्वमेवाभयोरपि स्यात् ॥

टी० ॥ केवलेति स्वमते विपर्ययापर्यवसायिनापि परमते दूषणाय कृतः प्रसङ्गोयं स तर्क एव दूषणक्षमत्वान्न विपर्ययपर्यवसायिनो न विशेषणात्तदसंग्रहः स्यादित्यर्थः । ननु विपर्ययपर्यवसन्न एवायं कथं न भवतीत्यत आह[a]"स्वय"मिति । नन्वेतादृशस्तर्क एव न भवति दूषणक्षमत्वात्तस्य विरोधापादनमात्रेणैवेति–। [b]"शङ्कते–। "प्रसङ्ग एवे"ति । व्याप्त्याभ्युपगमबलेन पराऽनिष्टापादनमेवोभयसाधारणं लक्षणमस्तु किं विपर्ययपर्यवसायित्वविशेषणग्रहेण । अन्यथा त्वदभ्युपगत एव तर्को विरोधात्मा विपर्ययापर्यवसन्न एष स तर्क इति परिभाषाविनिगमकतयापत्तिरिति परिहरति–। [c]"अनिष्टमि"ति । तुल्यत्वेऽपीति । अनिष्टप्रसङ्गत्वेन तुल्यत्वेप्युभयसाधारणलक्षणकरणासामर्थ्यादिति । यद्वा द्वयमपीदं तर्कलक्षणाक्रान्तमेवास्तु परंतु मत्क्रियमाणखण्डनव्याकुलितप्रज्ञेन लक्षणकरणासामर्थ्याद्विपर्ययपर्यवसायित्वेन विशेषितं चेत्तदा वैपरीत्यमेव किं न स्यादित्यर्थः । अन्यथेति । मत्परिभाषां नाद्रियसे तदा त्वत्परिभाषामप्यनादृत्य द्वयोर्विरोधत्वमेवास्थातुमुचितमित्यर्थः ॥

सू० [a] प्रत्यवस्थानवैचित्री चेत्तत्र विरोधाद्विशेषः सात्रापि तुल्यैव । अत एव संभावनापि तर्कादन्यैवेति निरस्तम् । आरोपादपि व्याप्यता निमित्तव्यापकाभ्युपगमाविशेषात् [b] अत एव परप्रमितेनेति विशिष्य परानिष्टापादनमात्ररूपविपर्ययापर्यवसायितर्कता निरस्यैति निरस्तम् । परमार्थतो व्याप्त्यभावेऽपि पराभ्युपगममादाय प्रसङ्गप्रवृत्तेरुपपत्तेः ॥

टी० ॥ ननु व्याप्यमभ्युपैषि व्यापकं च नाभ्युपैषीति कथं स्याद्यावता तत्रापि व्यापकाभ्युपगम आवश्यक इति विरोधापादनप्रकारात् यद्ययं निर्वह्निः स्यान्निर्धूमः स्यादित्यनिष्टप्रसञ्जनप्रकारो भिन्न एवेति कथमनयोर्न भेद इत्यत आह—। [a] "प्रत्यवस्थाने"ति । उभयोरपि प्रकारयोरुभयत्र संभवादयमपि विशेषो न भेदक इत्यर्थः। अत एवेति । प्रसङ्गगर्भतर्कलक्षणस्य संभावनात्मकतर्काव्याप्तिरुक्ता तद्तर्कत्वमभ्युपेत्य परिहृता येन तस्यापि तुल्यन्यायतया तर्कत्वमेव व्यवस्थाप्य दोषो वाच्य इत्यर्थः । व्याप्यारोपाधीनव्यापकाभ्युपगमस्य तर्कत्वप्रयोजकस्य तत्रापि संभवादित्यर्थः । ननु परप्रमितेन परानिष्टापादनं तर्क इति लक्षणं न संभावनात्मकेन वा विपर्ययापर्यवसायिनीत्यत आह—। [b] "अत एवेति" । तर्कत्वेन निर्णयात्तयोरेव चाव्याव्यापकत्वादित्यर्थः । यत्र न पारमार्थिकी व्याप्तिस्तत्रापि पराभ्युपगमेनापादनाविशेषात्तर्कत्वमिति तत्राप्यव्याप्तिरित्यर्थः ॥

सू० [a] कथं हि परेण व्याप्यतया ऽनुमता तं प्रति व्यापकानुमत्या नापतितव्यं [b] नहि प्रसङ्गो वास्तवत्वं व्याप्तेरालम्बते किं नामाभ्युपगममात्रं [c] अनभ्युपगतौ वस्तुगत्या स्थितेनापि तेनापादनाप्रवृत्तेः । अत एव परस्य प्रमाणेन व्याप्यानुमतिमुत्पाद्यापादनं क्रियते * [d] वस्तुगत्या व्याप्यत्वं च [e] तथा-

त्वेनाभ्युपगतत्वं च द्वयमपि प्रसङ्गस्याङ्गम् ? *—
इति चेन्न, तथात्वेनाभ्युपगमस्यावश्यं प्रसङ्गाङ्गतय-
मन्तव्यस्य परानपेक्षस्यैव समर्थत्वे वास्तवव्या-
प्तत्वस्यापि प्रवेशने प्रमाणाभावा [f]त्तस्माद्यः प्रसङ्गः
स्वपक्षसिद्ध्यङ्गं तस्य विपर्ययापर्यवसायिता दोषा-
यैव स्यात् ॥

टी० ॥ ननु व्याप्तेरभावे प्रसञ्जनमेव न भवतीत्यत आह—। [a] "कथं ही"ति। औचित्यावर्जितमेव तत्र व्यापकापादनमित्यर्थः। औचित्यमेव दर्शयति—। [b] "नही"ति। विनिगमकमाह—। [c] "अनभ्युपगतावि"ति। तथाच विपर्ययापर्यवसायिनाप्यापादनं तर्क एव तथाच तद्व्यावर्त्तनाय विपर्ययापर्यवसायेति यद्विशेषितं तदनुपादेयमेवेति भावः। अत एवेति। यत एवाभ्युपगममात्रं व्याप्यस्य तन्त्रं नतु वास्तवत्वमपि तेन त्वया व्याप्यत्वेनाभ्युपगतोऽयमर्थ इत्येव प्रमाणेन साध्यते न तु व्याप्योऽयमर्थ इत्यपीत्यर्थः। विपर्ययापर्यवसायिन्यतिव्याप्तिवारणाय पुनः शङ्कते—। [d] 'वस्तुगत्ये"ति। यत्र वस्तुतो व्याप्तिसत्त्वे विपर्ययापर्यवसानमेवेत्यर्थः। अभ्युपगममात्रमेव तन्त्रमापादनेन तु वस्तुगत्यापि व्याप्यत्वं गौरवादिति परिहरति—। [e] "तथात्वेने"ति। नन्वेवं तर्कदोषत्वे विपर्ययापर्यवसानपरिगणनं किंमूलकमिति प्रसङ्गद्वयं विभज्योपसंहरति—। [f] "तस्मा' दि"ति। स्वसाधनपरपक्षदोषापादनभेदे प्रसङ्गसामान्यस्थितौ विपर्ययापर्यवसानमाद्ये दोषो न द्वितीयेऽपीत्यर्थः ॥

मू० [a]प्रसङ्गस्य तस्य विपर्ययपर्यवसानदार्ढ्यार्थं दण्ड-
तयोपन्यासात् सौगतानां स क्षणिकत्वव्याप्ति-
साधकविपर्ययान्यथा भावदण्डप्रसङ्गवत् ॥

टी० ॥ नन्वत्रापि किं विपर्ययपर्यवसानगवेषणयेत्यत आह—। [a] "प्रसङ्गस्य"ति। आपाद्यस्य निर्धूमत्वादिनापादकस्य निर्वह्निमत्त्वादौ प्रमाणं तदीयदार्ढ्यार्थमेव हि तत्र प्रसङ्गस्य दर्शनीयतत्वेन विपर्ययपर्यवसानमन्तरेण स्वपक्षसाधकतैव

प्रसङ्गस्य न घटेतेत्यर्थः । दण्डतयेति । विपक्षबाधकतयेत्यर्थः । निश्चितसाध्यवतः पक्षस्यैव विपक्षत्वशङ्कां तर्को बाधते इत्यर्थः । सौगतानामिति । सत्त्वमर्थक्रियाकारित्वं क्षणिकत्वव्याप्यत्वेन सौगतैरुपन्यस्तं तत्र तावत्सत्त्वमात्रं स्यात् क्षणिकत्वं मास्त्वति विपक्षवृत्तिताशङ्कायां यदि क्षणिकत्वं न स्यादर्थक्रियाकारित्वमपि न स्यादर्थक्रियाकारित्वं हि क्रमाक्रमाभ्यां व्याप्तं तच्च क्षणिकत्वाद्व्यावर्त्तमानमर्थक्रियाकारित्वाथं सत्त्वमपि व्यावर्तयेदेव । नहि स्थिरस्य क्रमकारित्वं संभवति तथा सति न कुर्यादेव करणे हि क्रमकारित्वं स्वाभाव्यमेव विरुध्येत नाप्यक्रमकारित्वं तथासत्युत्पत्त्यनन्तरमेव यावत्सत्त्वं कार्यं कुर्यादित्यादिसत्त्वक्षणिकत्वयोर्या व्याप्तिस्तत्साधको विपर्ययान्यथाभावाय ([१])विपर्ययशङ्कानिवारणाय दण्डरूपो यः प्रसङ्गस्तद्वदित्यर्थः ॥

सू० तामन्तरेण तस्य स्वपक्षसाधनाक्षमत्वात्तस्य च व्याप्तिवास्तवत्त्वमपि मन्तव्यम् । अन्यथा विपर्ययेपि व्याप्त्यभावेन स्वपक्षसाधनाक्षमत्वादेव यस्तु प्रसङ्गः परपक्षबाधनाङ्गं तत्रपराभ्युपगममात्रं प्रयोजकं तावतैव परपक्षप्रतिक्षेपक्षमत्वेन वास्तवव्याप्तिविपर्ययपर्यवसानपर्यन्ताननुसारित्वादिति युक्तं पश्यामः । तथाच सति कथितलक्षणासङ्गतिस्तदवस्थैव * [a] अथ व्याप्याभ्युपगमेनानिष्टस्य व्यापकस्य प्रतीतिस्तर्क ? *—इति चेन्न, [b] इष्टार्थसंभावनायामव्याप्तेः * [c] तेन व्यापकस्य प्रतीतिः स ? *—इति चेन्न, [d] इष्टापादनेऽपि गतत्वात् * अप्रमितस्य तथेति चेन्न,

टी० ॥ तामिति विपर्ययपर्यवसायिनामित्यर्थः विपक्षबाधकोपन्यासमन्तरेण सत्त्वाख्यसाधनस्य क्षणिकत्वसाधकत्व-

(१) विपक्षशङ्कावारणायेत्यर्थः ।

मेवानुपपन्नमिति भावः। कथितेति। विपर्ययपर्यवसायित्वेन तर्कलक्षणविशेषणे परपक्षबाधकतर्कव्याप्ते(१)रसङ्गतिरित्यर्थः। एतद्दोषपरिजिहीर्षया शङ्कते–। [a]"अथेति। अभ्युपगमो व्याप्ते सत्त्वे वा ऽसत्त्वे वा एवं च स्वपक्षसाधकपरपक्षबाधकतर्कयोरुपग्रहः। प्रतिप्रसङ्गेतिव्याप्तौ सत्यामपि दोषान्तरमाह–। [b]"इष्टार्थे"ति। जलस्य सहकारिसंपत्तौ तदन्योपशमस्य व्यापकस्य पिपासोरिष्टस्यैव प्रतीतेस्तत्तर्काव्याप्तिरित्यर्थः। ननु व्यापकेनिष्टत्वं विशेषणं न देयमेव येन संभावनायामव्याप्तिस्स्यादिति शङ्कते–। [c] "तेने"ति। व्याप्याभ्युपगमेनेत्यर्थः। एवं सतीष्टापादने तर्काभासेति व्याप्तिरिति परिहरति–। [d] "इष्टे"ति। ननु अप्रमितस्य व्यापकस्य व्याप्याभ्युपगमेन प्रतीतिस्तर्कः प्रकृते तद्व्यापकं प्रमितमेवान्यथेष्टापादनानुपपत्तेरिति शङ्कते–। [e]"अप्रमितस्ये"ति॥

सू० [a] प्रथमानुमानेऽपि गतत्वात् * [b] अनुमाने व्याप्यस्य (१)प्रमया तथा न त्वभ्युपगमेन ? *—इति चेन्न, [c]वस्तुगत्यां व्याप्यस्य प्रमयापि प्रतिवाद्यसिद्धस्य व्यापकानुमानासंभवेन तत्राप्यभ्युपगमपर्यन्तगन्तव्यत्वादेव * [d] नन्वेवमन्यतरासिद्धं व्याप्यं प्रसाध्यानुमानव्यवस्थापनमुच्छिन्नं [e] तदप्रसाधनेन्यतरासिद्ध्या तत्प्रसाधने परस्याभ्युपगन्तुरपसिद्धान्तमनुद्भाव्य वादिना प्रसाधितात् व्याप्यात् व्यापकसाधने पर्यनुयोज्योपेक्षणादिति॥

टी० ॥ प्रथमं यानुमितिरुत्पद्यते तत्राप्रमितस्यैव व्यापकस्य प्रतीतिरिति परिहरति [a] "प्रथमे"ति। नन्वनुमाने व्याप्यप्रमाधीनव्यापकप्रतीतिस्तर्के तु तदभ्युपगमात्राधीनेति

(१) लक्षणस्येति शेषः। तर्कव्याप्तेरसङ्गतिरिति वा पाठः।

(२) अन्यदीयप्रमयान्यस्य तदनभ्युपगन्तुर्व्यापकानुमानासम्भवेनेत्यर्थः।

विशेष इति शङ्कते [b] "अनुमान" इति । तथेति । व्यापकप्रतीतिरित्यर्थः । अन्यतरासिद्धोद्भावनस्थले यावत्प्रतिपादितव्याप्यत्वाभ्युपगमो न कर्त्तव्यस्तावत्तस्मादनुमितिरपि नोत्पद्यत इति तदवस्थैव तत्राव्याप्तिरिति [c] "वस्तुगत्ये"ति । नन्वन्यतरासिद्धव्याप्यत्वस्य हेतोर्व्याप्यत्वं प्रसाध्य परोऽभ्युपगमयितव्य इति न भवतीत्याक्षिपति [d] "नन्वि"ति । कथमुच्छिन्नमित्यत आह—। [e] "तदिति" । यदि व्याप्यत्वेऽस्यान्यतरासिद्धत्वं न परिहर्त्तव्यं तदा तेनैव निग्रहेण वादी निगृह्येत अर्थान्यतरासिद्धत्वं परिहृतप्रतिवादिनस्तत्राभ्युपगमः कारयितव्यस्तदनन्तरं तादृशेन हेतुनानुमानं प्रवर्तनीयं तदा तदनभ्युपगममात्रेण प्रतिवादिनापसिद्धान्त उपपादित उपेक्षितः स्यादिति पर्यनुयोज्योपेक्षणेन वादी निगृह्येत सेयं वादिन उभयतः पाशा रज्जुरित्याक्षेपार्थः ॥

सू० किं तत्र तथा न स्यात्किमत्राप्रस्तुतया तच्चिन्तया । अन्यतरासिद्धस्य तावद्व्याप्यस्याभ्युपगमं परेणाकारयित्वैव न व्यापकसाधनमुपेयं * [a] तस्याऽप्रमा स ? *—इति चेन्न, मिथोविरुद्धादौ तर्काभासेऽपि गतत्वात् * आश्रयासिद्ध्यादिव्यतिरेके सति ? *—इति चेन्न, संदिग्धधूमदर्शनात् यद्यत्र धूमस्तदाग्निमानिति संभावनायाः परमार्थतस्तथार्थावस्थानात् प्रमात्वं त्यक्तुमपारयन्त्या अव्यापनात् * [b] तत्कालं प्रमात्वेनाप्रमीयमाण इत्यपि ? *—इति चेन्न,

टी० ॥ किं तत्रेति भवतु वादिन उभयथापि निग्रहः परंतु तर्कखण्डनप्रवृत्तस्य ममाप्रस्तुतमेतत् कथामार्गस्त्वयं तत्राभ्युपगमकारयित्वैवानुमानं प्रवर्त्तनीयं तथाच तस्यानुमितौ व्यापकप्रतीतिरिति लक्षणमतिव्यापकमेवेत्यर्थः । ननु व्याप्याभ्युपगमेन व्यापकस्याप्रमा तर्क इति नानुमितावतिव्या-

प्तिरिति शङ्कते—। [a] "तस्ये"ति। व्यापकस्येत्यर्थः। मिथो विरुद्धादावित्यादिपदाश्रयासिद्ध्यादिपरिग्रहः गगनारविन्दं यदि विकचं स्यात्सुरभिस्यादित्यादिकमाश्रयासिद्ध्यादिकं तथाच यदीश्वरः कर्त्ता स्यात् सर्वज्ञः स्यादित्यादीश्वरासिद्धिदशायामाश्रयासिद्ध्यादीत्यादिपदेन मिथो विरुद्धोपग्रहः सन्दिग्धेति वास्तवे धूमे धूमत्ववाप्यत्वकोटिकसन्देहबलात्कृतायां वह्निसम्भानायां तर्कत्वेन व्यवस्थापितायामव्याप्तिरित्यर्थः। ननु तत्र वह्निप्रतीतेर्वस्तुगत्या प्रमात्वेऽपि सम्भावनाकाले प्रमात्वं न प्रमीयते इति न तत्राव्याप्तिः(१) व्यापकप्रतीतेर्न प्रमीयमाणप्रमात्वमुभयसाधारणमिति शङ्कते—। [b] "तत्कालमि"ति॥

सू० [a] बहुशोदत्तोतरत्वा [b] त्सर्वस्य चास्य पूर्वोक्तोभयानिष्टव्यापकेष्टव्याप्योदाहरणे गतत्वेनातिव्यापकत्वात् तद्व्यवच्छेदार्थमारोपितस्य व्याप्यस्याभ्युपगमेनेति करणे च सिद्धेन व्याप्येन प्रसङ्गस्याव्यापनात् [c] तद्यथा कार्यत्वात् यद्यद्दृष्टसृष्टमङ्कुरादिमीमांसकः शंसति तदानीमविशेषेण कर्तृकार्यमपि पर्यवस्येत् अस्य तदिति [d] अपि चात्माश्रयोन्योन्याश्रयश्चक्रकं व्याघातोऽनवस्था प्रतिबन्दी वेत्यापाद्यैर्भिद्यमाना षट्तर्कीष्यते [e] स्वरूपं चैषां—

टी० ॥ तच्छब्दान्तर्भावेण लक्षणमननुगतमप्रमीयमाणत्वं च वादिना प्रतिवादिना वेत्यादिविकल्पकबलितं चेत्याह—। [a] "बहुश" इति यत्रोभयोरित्यादिना प्रसङ्गेन तर्काभासताङ्गतेऽतिव्याप्तिस्तदवस्थैव व्याप्याभ्युपगमेनानिष्टव्यापकप्रतीतिस्तर्क इत्यादीनां लक्षणानामित्याह—। [b] "सर्वस्ये"ति। ननु नात्रव्यापकप्रसङ्गो नारोपितेन व्याप्येन किंतु वस्तुतोऽ

(१) ननु कथं तत्र व्यापकप्रतीतेरप्रमीयमाणप्रमात्वमित्यत आह—व्यापकेति।

सतैव नहि तत्तायां सद्व्यवहारविषयत्वं सत्तान्तरापादनमवास्तवमिति नातिव्याप्तिरित्याशङ्क्ते—। c"तदि" ति । यदि कार्यत्वादङ्कुराद्यदृष्टयोर्वाच्यं तदा तत एव सकर्तृकमपि किं न स्यादिति मीमांसकं प्रति नैयायिकेन कृतप्रसङ्गेऽव्याप्तिरित्यर्थः। इदानीमात्माश्रयादिरूपं तर्कं खण्डयितुमारभते—। d"अपि चे" ति । खण्डनसौकर्याय स्वरूपमसीपामादर्शयति—। e"स्वरूपं चे" ति ॥

मू० स्वस्याऽव्यवहितस्वापेक्षणमात्माश्रयः अन्योन्यस्याऽव्यवहितान्योन्यापेक्षित्वमन्योन्याश्रयः a"अन्तरितस्य तदेव द्वयमात्माश्रयोन्योन्याश्रयश्चक्रकं विरुद्धसमुच्चयो व्याघातः ॥

टी० ॥ स्वस्येति । स्वस्याऽव्यवहितस्यापेक्षणाभ्युपगमनिबन्धनमनिष्टापादनमात्माश्रय इत्यर्थः । स्वस्य स्वापेक्षणाभ्युपगमः परम्पराश्रयचक्रकयोरपीति तद्व्यावर्त्तनाय अव्यवहितेति । यद्यपि स्वापेक्षित्वमप्रसिद्धं तथापि घटापेक्षित्वं पटेऽभ्युपगम्यमाने भवत्यात्माश्रयो दोष इति विशिष्टाप्रतीतावपि खण्डशः प्रतीतिरस्त्येव यद्वा स्वापेक्षित्वं प्रमेयत्वादौ प्रसिद्धमन्यत्राभ्युपगम्यमानं दोषायेति भावः । अन्योन्येति । अन्यान्यस्याऽव्यवहितान्योन्यापेक्षित्वाभ्युपगमनिबन्धनमनिष्टापादनमन्योन्याश्रय इत्यर्थः । अत्राऽव्यवहितपदं चक्रकव्यावर्त्तनाय आत्माश्रयव्यावर्तनाय। अन्योन्यस्येति। अन्योन्यापेक्षित्वं दीर्घत्वह्रस्वत्वज्ञानादौ प्रसिद्धं कथञ्चित् द्रष्टव्यम् । चक्रकस्वरूपमाह—। a"अन्तरितस्ये" ति। अन्तरितस्य व्यवहितस्य आऽयात्माश्रयोऽन्योन्याश्रयो वा यस्तदेव चक्रकं तेन स्वस्य द्वयापेक्षणाभ्युपगमनिबन्धनमनिष्टापादनं चक्रकमित्यर्थः । विरुद्धे ति । विरुद्धसमुच्चयाभ्युपगमनिबन्धनमनिष्टापादन व्याघातः विरुद्धसमुच्चयाभ्युपगमस्तु माता वन्ध्या ऽगौर्गोरयमपीत्याकारेण इत्यर्थः । अत्र हि मातरि वन्ध्यात्वमात्राभ्युपगमः सम्भवत्येव सिद्धत्वात् एवमभ्यु-

पगन्तुर्व्याघात आपाद्यते यदि मातुर्वन्ध्यात्वं गोश्चाश्वत्व-मभ्युपैषि तदा व्याघात इति ॥

सू० [a] उपपाद्योपपादकप्रवाहो ऽनवधिरनवस्था स्वाभ्युपगतदोषतुल्यता प्रतिबन्दी

ननु विरुद्ध समुच्चय एव क्वचिदपि प्रसिद्ध इति भावः। अनवस्थास्वरूपमाह—। [a] "उपपाद्ये"ति । भेदव्यवहार उपपाद्य उपपादकश्च तस्य भेदः। नहि भेदमन्तरेण तद्व्यवहारः संभवति। एवं सत्तायां व्यवहार उपपाद्यस्तद्गता च सत्ता उपपादिकेति तथाचैतादृशव्यवहाराभ्युपगमनिबन्धनमनिष्टापादनमनवस्थेत्यर्थः। अत्र यदि तृतीयश्चतुर्थो वा भेदः प्रथमभेदमपेक्षत इत्यभ्युपेयेते तथापि प्रवाहाभ्युपगमोऽस्ति। नचानवस्थेत्यत उक्त"मनवधिरि"ति। प्रवाहस्यानादित्वात् कार्यकारणभावेष्वसिद्धाभ्युपगम्यते एकैकभेदबुद्धावापाद्यमानायां भेदमात्रं प्रसिद्धमेवेति भावः। आपत्तिप्रयोजकीभूतरूपवदापाद्यापादनमनवस्थेत्येके। तत्र यदि सामान्यं सामान्यवत्स्यात् द्रव्यादित्रितयान्यतमं स्यादित्यापादनमियं चानवस्थैवानास्थे त्युच्यते। नहि द्रव्यादित्रयान्यतमत्वेन सामान्यं व्यवतिष्ठत इत्यूह्यम्। "स्वाभ्युपगते"ति। यदि पुरुषत्वादयं चौरस्तदा एवं त्वमपि चौरः स्या इत्यापादननामकः प्रतिबन्दी। यद्वा परापादितं दोषमभ्युपेत्य परस्मै तदापादनेन यदनिष्टापादनं तत्प्रतिबन्दी भवति हि त्वं चौर इत्यभिदधानस्य प्रतिबन्दीति भावः ॥

सू० [a] तत्रात्माश्रयस्य सबन्धद्वारं भेदादाभासत्वं यथा प्रमेयत्वस्यात्मनि वृत्तौ [b] क्वचिन्नैवमपि यथानेककालस्थस्य घटस्य पूर्वकालवृत्त्यात्मन उत्तरकालवृत्त्यात्मनं प्रति कारणत्वेऽन्योन्याश्रयस्य व्यक्तिभेदात् यथाज्ञानेन संस्कारस्य तेन च ज्ञानस्याजनने चक्रकस्यापि ॥

टी० ॥ तेषामाभासत्वानाभासत्वे विविनक्ति—। [a]"तत्रे"ति । घटादीनां घटादिविषयकप्रमाधीनं प्रमेयत्वस्य च

प्रमेयत्वगोचरप्रमाधीनं प्रमेयत्वं हि प्रमैव द्वारं सा चान्या घटादौ अन्या च प्रमेयत्वे यद्यपि स्वगोचरप्रमाऽद्वारके प्रमेयत्वे द्वारभेदो नास्ति तत्रापि तत्संभवात् स्वप्रकाशस्यैव तस्याभ्युपेतं तदुक्तं "प्रमाणं प्रवणं वृत्तौ न भिन्नाभिन्नते यत" इति । उक्तं च "प्रमेय व्यक्तयस्त्वन्याः स्वे स्वे रूपे तथाविधं व्यवहारं(१)तनोत्येव विरोधं भजते न चे"ति । एवं विशेषणत्वविशेष्यत्वाभिधेयत्वधर्मित्वादावात्माश्रयस्याभासत्वमनाभासमात्माश्रयमाह—। [b]क्वचिदि"ति । नानाकालस्थितस्यैकस्य घटस्य पूर्वापरकालवृत्तितामादाय कार्यकारणभावेऽभ्युपगम्यमाने भवत्येवात्माश्रयदोष इत्यर्थः । व्यक्तिभेदादिति ज्ञानेन संस्कारद्वारा ज्ञानमेव जननीयमित्यभ्युपगमेऽन्योन्याश्रयापादानमाभासो भवति अनुभवेन स्मृतिजननस्य प्रामाणिकत्वादित्यर्थः ॥

मू० तस्मात् [a]यथाबीजेनाङ्कुरस्तेन स्तम्बः तेन बीजं जन्यत इत्यत्र व्याघातस्योपाधिभेदात् यथा कालभेदादिना जननाजननादौ [b]अनवस्थायाः क्रियायै परस्परानन्त्यानपेक्षणात् यथा सामग्र्या कार्यजननाय स्वसामग्र्यनन्त्यानपेक्षणे तामेतामधोधावन्तीमनवस्थामाचक्षते [c]क्वचिन्नैवमपि यथा स्वाश्रये भिन्न बुद्धिजनाय स्वगतभेदानुपजीवनादपि भेदभेदस्यानन्त्ये ॥

टी० ॥ तस्मादिति व्यक्तिभेदादेवेत्यर्थः । बीजेनाङ्कुरस्तेन स्तम्बस्तेन मञ्जरी तेन पुनर्बीजमेवेति चक्रकदशायां व्यक्तिभेदादेवाभासत्वं नहि तदेव बीजं तदुत्पाद्येन बीजेन जन्यते इतिभावः । व्याघाते आभासत्वमाह—। [a]"यथे"ति । कुसूलस्थस्य बीजस्याजनकत्वं क्षेत्रगति तस्य च जनकत्वमिति सम्भवत्येवेत्यर्थः । अजननमिह क्रियानुपधानामात्रम् । अनवस्थाभासमाह—। "[b]अ-

(१) उपलब्धसकलपुस्तकेष्वेवंविधस्यैव पाठस्य दर्शनादयमेव पाठो धृतः परन्त्वेतत्पाठस्यासङ्गतत्वेन चिन्तनीयत्वमिति ।

नवस्थाया।"इति । क्रियायै कार्यजननाय । नहि कार्यं स्वसामग्र्यधीनं सापि सामग्री स्वसामग्र्यधीनैवं कादाचित्कत्वादिति प्रवाहाभ्युपगमोऽस्ति । किंचेदानीं नूनं कार्यं न तावत्सामग्रीप्रवाहाधीनमेव तथा च तदुत्पत्तिरेव न स्यात् दृश्यते च कार्योत्पत्तिरिति प्रामाणिकीयमनवस्था भवत्याभासा "तामेतामि"ति । आभासरूपामित्यर्थः । आचक्षत इति । अनवस्थासु स्वकार्योपहितस्य स्वसामग्र्यादिकालस्याधःप्रदार्थत्वात्तद्धावनशीलेत्यर्थः। अनाभासरूपामनवस्थामाह—। [c]"क्वचिदि"ति । भेदः स्वाश्रये घटे स्वयमेव भेदबुद्धिं जनयति स्वगतं भेदान्तरं नोपजीवतीति तावद्वस्तुगतिस्तत्र भेदस्यानन्त्ये आपाद्ये याऽनवस्था साऽनाभासेत्यर्थः ॥

मू० [a]"प्राग्लोपादिदोषात् तामेतामूर्ध्वं धावन्तीमनवस्थामाचक्षते प्रतिबन्धाविशेषात् यथा धूमानुमानेऽप्युपाधिशङ्का[b]प्रतिबन्द्या तर्कानुकूलत्वादिति [c]तदेषामापादनानि तर्काभासाः कथमुक्तलक्षणेन न संग्राह्याः [d]सत्यपि व्याघाताय दोषे प्रसङ्गस्यानङ्गतेन तेन विशेषणेनाभासीभूतत्वात् * [e]प्रसङ्गस्थाने तावता विशेषणामभावेनापि लक्षणं विशेषणीयम् ? *-इति चेत् ॥

टी० ॥ ननु कथमियं दोष इत्यत आह—। [a]"प्राग्लोपे"ति । यदि भेदे भेदान्तरमङ्गीक्रियते तदा प्रथमभेदो लुप्त एव स्यादित्यर्थः आदिपदादविनिगम्यत्वप्रमाणापगमयोस्संग्रहः । "तामेतामि"ति । अनाभासरूपामित्यर्थः "ऊर्ध्वमि"ति । भाविप्रवाहरूपामित्यर्थः। आभासमाह । [b]प्रतिबन्द्ये"ति । यद्यनुपलभ्यमानोपाधिशङ्कास्मदनुमानमास्कन्देत तदा भवदनुमतं धूमानुमानमपि हि द्वितीयं भवत्याभासं यतो यथा धूमव्याप्तिग्रहेऽनुकूलः तर्को न तथा त्वदभिमतव्याप्ताविसर्थः । यत्र तु विशेषाभावस्तत्र प्रतिबन्दी दोष एवेति भावः । एवं व्युत्पा-

दिते त्वाभ्युपगतव्याप्यं प्रति व्यापकप्रसञ्जनं तर्क इति लक्षणमिति व्यापकमित्याह—। [c]"तदेषामि"ति । आपादनान्यैव तर्काभास इत्यर्थः । आत्माश्रयादीनामभावादिनाशङ्काह—। [d]"सत्यपी"ति । द्वारभेदादिना विशेषेण तेषामाभासत्वस्य त्वयापि वक्तव्यत्वात् । अन्यथा प्रमेयत्वे प्रमेयत्वमनेन दोषेण न भवेदिति केवलान्वयित्वं तस्य न स्यादित्यर्थः । ननु तर्काभासव्यावृत्तये द्वारभेदरहितत्वे सतीति विशेषणीयमिति शङ्कते—। [e]"प्रसङ्गस्याने"ति ॥

मू० [a]न, अन्योन्याश्रयाभासत्वप्रयोजकस्य व्यक्तिभेदस्याभावो नानवस्थायामेवमात्माश्रयाभासत्वप्रयोजकस्य द्वारभेदस्याभावो नात्माश्रयान्तरादाविति व्यक्तमव्यापकत्वापत्तेः [b]अपि चापसिद्धान्तविरोधादिष्वपि तर्कलक्षणं गच्छत्कथङ्कारं वारणीयं [c]यत्रैव निग्रहे तर्कान्तराणामन्तर्भावः तत्रैवानयोरपीति पृथग्निग्रहत्वानुपपत्तेः ॥

टी० ॥ तर्हि तर्कलक्षणमव्यापकं स्यादेकाभासत्वप्रयोजकस्य द्वारभेदादेरपरत्र सत्त्वेन तदभाववत्त्वस्य विशेषणस्य तत्रासत्त्वादित्याह—। [a]"ने"ति । अनाभासान्योन्याश्रयादावव्याप्तिः स्यादित्यर्थः । ईश्वरमनभ्युपगच्छन्तं प्रत्यभ्युपगच्छतो मीमांसकस्यापसिद्धान्तापादनं विरोधापादनं वा तर्कलक्षणाक्रान्ततया तर्कः स्यादित्याह—। [b]"अपि चे"ति । अनैकान्तिके चापसिद्धान्तस्योपन्यासमात्रं न त्वापादनमिति चेन्न । उक्तप्रकारेणापादनस्यापि सम्भवादनैकान्तिकापादनं च न सम्भवति । अपसिद्धान्तस्त्वभ्युपगमतन्त्र इति [illegible] अपसिद्धान्तस्य तर्कत्वे दोषमाह—। [c]"यत्रैवे"ति । अन्योन्याश्रयादीनां व्याप्त्यादिग्रहं प्रति प्रतिबन्धकतया व्याप्यत्वासिद्धादिनिग्रहेऽन्तर्भाव इति तदपेक्षयापसिद्धान्तस्य पृथग्निग्रहत्वं भज्येत । भवति हि भेदव्यवहारविषयत्वात् घटो भेदवानिति स्थापनायां भेदेऽपि भेदव्य-

वहारस्तेनैव भेदेन चेदात्माश्रयोऽन्योन्यापेक्षायामन्योन्याश्रयः ऽव्यवहितान्योन्यापेक्षायां चक्रकमनन्तव्यवहारापेक्षायामनवस्थेत्यापादनैर्भेदाभाववति भेदे भेदव्यवहारविषयत्वं गतमित्यनेन ऽव्याप्यत्वासिद्धिर्निग्रहस्थानमुद्भावितमित्यर्थः ॥

मू० [a]आत्माश्रयादेश्च मूलव्याप्तौ प्रमाणोपगमश्चेत्तर्हि प्रामाणिकत्वान्न दोषत्वं न चेन्मूलशैथिल्यमित्युभयतः पाशबन्धः कथं मोचनीयः * अथोच्यते [b]यदेतदाश्रयत्वमाश्रयित्वं च तद्भेदे दृष्टं तद्यदि विवादाध्यासिते त्वयोपेयते तदा भेदः स्यादित्याकारेणापादने नोक्तदोषापत्तिः ? *-इति [c]मैवं, एकत्र द्वयस्यापि दृष्टत्वात् * तदाश्रयत्वं तदाश्रितत्वं च मिथो भेदनियतम् ? *-इति चेन्न, [d]तन्मिथःशब्दाभ्यां क्षारीकृतत्वात् * एतदाश्रयत्वादेतदाश्रितत्वाद्वा नैकत्वं स्यादित्यादिवचनभङ्ग्यापाद्यम् ? *-इति चेन्मैवं [e]यद्येतदेतदाश्रयादि स्यात्तदैतन्न स्यादिति ह्यापाद्यम् । न चैतद्युक्तम् । धर्म्यापाद्ययोर्व्याहतत्वात् ॥

टी० ॥ दोषान्तरमाह—। [a]"आत्माश्रये"ति । यदि स्वस्य स्वापेक्षित्वं स्यात्तदात्माश्रयः स्यादित्यापादनप्रकारे नेह येन तस्य प्रामाणिकत्वाप्रामाणिकत्वविकल्पोऽवतरेत् अपि तु यद्यय घट एव घटाश्रयः स्यादेतद्घटकारणं वा स्यादेतद्घटज्ञाप्यो वा स्यात्तदेतद्घटभिन्नः स्यादित्याद्यापादनप्रकारे कथमप्रामाणिकत्वमित्याशङ्कते—। [b]"तदेतदाश्रयत्वमि"ति । आश्रयत्वमाश्रितत्वं च रूपकपालाभ्यां निरूपितं घटस्यास्ति न तु भेद इति परिहरति—। [c]"मैवमि"ति एकनिरूपितमाश्रयत्वमाश्रितत्वञ्च भेदनियतमिति शङ्कते—। [d]"तदे"ति । अत्राननुगममाह—। [e]"तन्मिथ"इति । तच्छब्दस्य मिथः शब्दस्य च विशेषपरत्वा-

दितिभावः । आरोपकाणामापादकाननुगमदोषदुष्टत्वम् । नन्वापादकाननुगमो न दोषः कथं च घट एतद्वृत्ताश्रितः स्यादेतद्वृत्तभिन्नः स्यादिति संभवापादनमिति शङ्कते—। [f]“एतदिति । तथा सत्ययं न स्यादित्यापादनार्थस्तया च धर्म्यापाद्ययोर्व्याघात इति परिहरति—। [g]“यद्येतदि”ति ॥

सू० [a]न च वाच्यमापाद्यस्य प्रमाणाबाध्यतानुकूलैवेति व्याघातादपि सा संभवति न दोषमावहतीति, यत आपाद्यापादकयोः सामानाधिकरण्यानादरेऽतिप्रसङ्गः स्यादतो विपर्ययापर्यवसायित्वमेवं स्यादेवं हि विपर्ययो वक्तव्यो यन्नाम भवति चैतदेतत्तस्मान्नैतदाश्रय इति न चैतदेतद् भवितुं शक्नोति एतदित्युद्दिष्टे धर्मण्येतत्त्वविधानासंभवदुद्देश्यविधेययोः प्रकारभेदस्याभावात् । न [b]च प्रसङ्गमात्रमेतद्बाधायैवास्तु कृतमस्य विपर्ययपर्यवसानेनेति युक्तं, स्वयमपि प्रसङ्गमूलस्य व्याप्तेरिष्टतया प्रसञ्जितनिषेधे तद्व्यतिरेकप्रामाणित्वस्यावश्यमन्तव्यत्वापत्तेः ॥

टी० ॥ ननु व्याघातादेवापाद्यबाधात्तर्को न दोषः किंतु अनुगुण एवेत्याह—। [a]“न च वाच्यमि”ति । अयमयं न स्यादिति प्रसङ्गस्य विपर्ययो भवति चायमयमित्याकारेणावर्तनीयः स च उद्देश्यविधेयभावानुपयुक्त इति विपर्ययापर्यवसानं स्यादित्यर्थः । तदुक्तम्-प्रथमखण्डनेन “अतत्तन्मन्यसे तत्त्वन्न तत्तदपि मन्यसे सामानाधिकरण्यं हि रूपभेदमपेक्षते” इति। ननु तर्कद्वैविध्यं त्वयैवोक्तं तथाच परबाधाय यस्तर्कस्तत्र किं विपर्ययापर्यवसायित्वेनेत्यत आह—। [b]“नचेति”विपर्ययापर्यवसाने मूलशैथिल्यमावश्यकं यतोऽन्वयव्याप्तेर्व्यतिरेकव्याप्तिव्यापकत्वात्तदभावे सापि न स्यादिति भावः। व्यतिरेकाप्रामाणिकत्वमेव वा तदपर्यवसानम् ।

मू० [a]अत एवैतदन्यत्स्यादित्यपि न शक्यप्रसङ्गजनमेतद-न्यत्वस्यैतत्स्वरूपभेदमादायैव प्रतीतिपर्यवसायितया प्रसङ्गे व्याघातादेव [b]विपर्ययेऽप्येतद्विशेषितान्यत्वविधायिनो विशेषणविशेषणताप्रविष्टमात्मानमात्मनि विधीयमानं न क्षमते एतदनन्यत्वस्यैतदन्यान्यत्वस्यैतत्त्वादेवान्यत्वावधेरात्मन उपलक्षणत्वे चान्यत्वमात्रमुपलक्ष्यमाणमन्यस्मादप्यन्यत्वमादाय पर्यवस्येत् स्वरूपत एव विलक्षणमन्यत्वविशेषमवधिरावत्मोपलक्षयतीति च न घटते यतोऽन्यत्वमात्रमेवावधिविशेषैरुपधीयमानं तदन्यत्वप्रत्ययव्यवहारोपपादकं भवदन्यत्व(१)व्यक्तिभेदपर्यन्तगमनं प्रमाणस्य न सहते यदि चान्यत्वव्यक्तिभेदोऽपि(२)स्यात्तथापि प्रसङ्गमूलभूता व्याप्तिः सामान्याकारपुरस्कारित्वादेतेनैवोपधीयमानानामन्यत्वव्यक्तीनात्मैक्यमादाय प्रवृत्ता तथैव प्रसङ्गे विपर्यये वोपनयन्ति स्यादेवोक्तदोषालंघनायेति एवं प्रकारताचाश्रयाश्रयिभाववत्प्रकारान्तराश्रयेष्वप्यात्माश्रयोदाहरणेष्वतिदिश्यते अन्योन्याश्रयो यथाभेदेना(३)वगताद्भेदज्ञानोपगमे सोऽपि त्वया कथं कारमुपन्यसनीयः न तावद्यद्येतद्बोधाधीनबोधाधीनबोधं स्यात्तदा न बुध्येतेति तथा सति व्याप्त्यसिद्धेः एतद्बोधाधीनबोधं यद्बोधाधीनबोधस्य तस्यैवादृष्टचरत्वात्कयाचन व्याप्त्य-

टी० ॥ नन्वयमयं न स्यादिति न प्रसङ्गाकारो येन न

(१) व्यक्तिविशेषपर्यन्तेत्यर्थः। (२) स्यादिति—अवधिविशेषैरुपधीयमान इति शेषः। (३) धर्मिप्रतियोगिभ्यामिति शेषः।

विपर्ययः सामानाधिकरण्याभावात् पर्यवस्येत् अपि त्वेतदन्यः स्यादित्याद्यमित्याशङ्क्याह—। [a]"अतएवे"ति। एतदन्यत्वमेतत्त्वं विनापीत्येनदप्यापादनं व्याहतमिति भावः। नचायमेतदन्य इत्याकारेण वर्तमानेऽयं चायमित्याकारे पर्यवसित एव स्यादिति युक्तस्स एव दोषः स्यादित्याह-। [b]"विपर्ययोऽपी"ति।

स्वप्रकाशेति। तनैव ज्ञानेन तज्ज्ञानग्रहे द्वारभेदो नास्ति स्वप्रकाशतावादिमते अन्यमते वेश्वरज्ञाने च तद्ग्रहोऽन्यथा तदसर्वज्ञत्वापात: शब्दो वाचक इति शब्दस्यैव वाचकत्वं परिछिनत्ति॥

सू० व्यापकभेदकल्पनया व्यभिचाराप्रतीतचरत्वयोर्वारणेन (१)तथाभावशङ्काखण्डकदण्डदुर्लभत्वादेवमन्योन्याश्रयान्तरेऽपि। चक्रकं च मध्ये परमन्तर्भाव्यात्माश्रयान्योन्याश्रयावेव स्वपरिणामत इति तद्दोषं नातिक्रामति। व्याघातस्तु यथासन्नास्तीत्यत्र तमपि कथ प्रयोक्ष्यसे यदि यद्ययं सन्नस्यात्तदानीमसत् स्यादिति तर्ह्यसन्नस्य दित्यस्यापि सत् स्यादित्यस्मिन्नेवार्थे पर्यवसानादभेदेन व्याप्यव्यापकभावस्यैवासिद्ध्यापत्तिः स्वभावविरुद्धोपजीविनी च विरुद्धान्तरे(२)तद्व्याघातनिरासादेव निरस्तप्राये गौर्महिषः ततो न भवति अङ्गवाक्यतानियता यतो महिषात्मतेति एष हि तयोर्विरोधो ऽनवस्था तु यथा सत्तायामपि सत्तान्तरमित्यनवधौ सत्ताप्रवाहे इष्यमाणे तत्र कथं प्रत्यवस्थेयम्। न तावद्यदि सत्तायां सत्ता स्यात्तदा न विश्रान्तिः स्यादिति सत्तायां

(१) तथा न भवतीति शङ्कैव पूर्वोक्तस्य खण्डकोदण्डस्तेन दुर्लभत्वादित्यर्थः। (२) स्वभावविरुद्धयोस्सद्सतोर्व्याघातनिराशादेवेत्यर्थः।

सत्ताभ्युपगमस्य विश्रान्त्यभावेन "सह व्याप्ति (१) प्रमेयत्वाभिधेयत्वव्यवहार्यत्वसन्निकर्षवत्त्वाभावप्रतियोगित्वादीनामात्माश्रितत्वदर्शनात् कथं माश्रयता खण्डिकाव्याप्तिः सव्यभिचारा न स्यात् (२) द्वारव्यक्तिभेदस्यापि व्यभिचारिव्यतिरेकत्वात्स्वप्रकाशवादिना स्वयमेव स्वज्ञानत्वस्य एवमभावेप्यन्यमभावमस्वीकुर्वता स्वयमेव स्वाभावत्वस्य एवं तदेव ग्राह्यं ग्राहकं चात्मप्रतीतौ एवं तदेव ज्ञाप्यं ज्ञप्तिकारणं च शब्दो वाचक इत्यत्र एवं तदेव नाश्यं नाशकं च प्रध्वंसिनि एवं तदेव संबन्धि संबन्धश्च स्वभावसंबन्धोपगम इत्यादि बहुलमुपगमादात्माश्रयतदाभासविवेकाय किं नियामकमुपेयं अन्योन्याश्रये चान्त्योपान्त्यशब्दयोरन्योन्यनाशकतायां समव्याप्तिकयोश्चान्योन्यव्याप्यव्यापकतायां एककार्यकारिणां चान्योन्यसहकारितायां एवमन्यस्मिन्नपि तत्र तत्र दर्शनात्कथं न व्याप्तिभङ्गः" कश्च विशेषो * यद्व्यतिरेको विशेषणमुपादीयेत तत्र तत्राविरोधान्नैवम् ?* इति चेन्न, अन्यत्र तथाभावादर्शनस्य विरोधाभ्युपगममूलस्याविशेषात्तत्र तत्र तथात्वे प्रमाणसद्भाव एव विशेष इति चेत्तर्हि सर्वत्रानभ्युपगममूलं तथात्वे प्रमाणाभाव एवोप-

---

(१) व्याप्तिसिद्धिसत्तां विहायान्यत्र दृष्टा-यद्वा व्याप्तिसिद्धावपि दोषस्य दुर्घटं तत्सिद्धावपि चैवम् ॥

(२) यत्र द्वारव्यक्तिभेदो नास्ति तत्रात्माश्रयो दोष इति द्वारव्यक्तिभेदस्य यो व्यतिरेकस्तोऽपि तु स्वव्यक्तिभेदमन्तरा स्वप्रकाशज्ञानवाद्यादिपक्षे व्यभिचारित इत्याह—द्वारेति—।

जीवो दूषणमिष्यतां कृतमन्योन्याश्रयेण व्यभिचरितदोषत्वेनेति [b]चक्रकेऽपि दुःखजन्मादिसूत्रोक्तादिषु व्यभिचारदर्शनादव्याप्ति [c]विशेषव्यतिरेकदर्शनदुःशक्यत्वं च [d]कार्यकारणभावस्य तज्जातीयतयानियतत्वेन व्यक्तिभेदस्य चक्रकानन्तर्भूतत्वात् व्याघातेऽप्येकस्यैव जनकत्वाजनकत्वे तथा [e]नच कलाभेदादिर्विशेषो घटतत्प्रध्वंसादौ कालभेदेऽपि तादात्म्यव्याघातोपगमादेव [f]सत्प्रतिपक्षजात्योश्चक्रो विशेषो व्याघाते येन पूर्वत्र बाध्यबाधकयोर्द्वयोरप्याभासत्वमुत्तरत्र तूत्तरस्य परं तथोपेयत इति गुरवः ॥

टी० ॥ दूषणान्तरमभिधातुं पृच्छति—। [a]"कश्चे"ति। आत्माश्रयादीनां द्वारादिभेदादाभासत्वं प्रमेयत्वादौ प्रमेयत्वादेः प्रामाणिकत्वेन चेदुच्यते तदा यत्रात्माश्रयादिर्दोषस्तत्र प्रमाणानिर्वचनस्यैव दोषत्वमिति किमात्माश्रयादित्यर्थः। ननु चक्रकं न क्वाप्याभासं येन स दोषो न स्यादित्यत आह—। [b]"चक्रकेपी"ति। दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरापाये तदनन्तरापायादपवर्ग इत्यत्र दोषात्प्रवृत्तिः प्रवृत्त्या च जन्म जन्मना च पुनर्दोष एव जन्यत इत्यादिक्रमेण कथं न चक्रकम् ?। येन विशेषेण व्यक्त्यभेदादिना चक्रकं भवति स विशेष इह नास्तीति व्यवस्थापनमशक्यमित्याह—। [c]"विशेषे"ति" नन्वन्या दोषव्यक्तिः कारणमन्यच्च कार्यमिति व्यक्तिभेदाच्चक्रकमिहाभासमित्यत आह-। [d]"कार्यकारणभावस्ये"ति। कार्यकारणभावाग्रहस्तज्जातीयत्वेनेति सन्नपि व्यक्तिभेदो न तन्त्रमित्यर्थः। "व्याघातेऽपी"ति। एकमेव बीजमङ्कुरजनकं तदजनकं चेति व्याघात एवेत्यर्थः। यदि तदा जनकत्वं तद जनकत्वं व्याहतमित्युच्यते तदा कालभेदे व्याघातो न स्यादेव। दृश्यते च भिन्नकालयोरपि। प्रतियोगिध्वंसयोस्तादात्म्यं व्याहतमित्याह। [e]"नच काले"ति।

व्याघातखण्डनान्तरमाह-[f]"सत्प्रतिपक्षजात्योरि"ति। पूर्वत्रेति। सत्प्रतिपक्ष इत्यर्थः। सत्प्रतिक्षे हि द्वयोरपि हेत्वारविशेषेणैव बाध्यबाधकभावो जातौ तु जातिरेव बाध्या न तु तया स्थापनीयहेतुरपि बाध्यत इत्यत्र किं विनिगमकमिति व्याघातविशेषे कथय कथमिदं वैषम्यमिति गुरूपदिष्टोयं दोषो नतु मयोदित इत्यर्थः॥

मू० [a]"यद्यपि प्रतिपक्षहेतुः साध्यान्तरसाधक इत्यस्ति तस्य जात्युत्तरवैधर्म्यं तथापि त्वद्धेतुरसाधकः समबलप्रतिपक्षप्रतिहतत्वादित्यस्य दूषणत्वार्थमवश्यापेक्षस्य द्वारात्मव्याघातकत्वा [b]त्साक्षाद्वावश्योपस्थाप्यद्वारेण वा स्वव्याघातकतायामुपयुक्तविशेषाभावः॥

टी०॥ ननु सत्प्रतिपक्षहेत्वोर्व्याप्तिपुरस्कारात्साधकत्वं जातेश्च तदपुरस्काराद्साधकत्वमित्येतदधीनमेव वैषम्यमित्याशङ्क्याह - [a]"यद्यपी"ति। इदं वैषम्यमतन्त्रं यतस्तु प्रतिहेतुप्रतिहतत्वात् यथा सत्प्रतिपक्षः परं व्याहन्ति तथा स्वात्मानमपि व्याहन्त्येवेति। स्वव्याघातकत्वस्य तुल्यत्वादित्यर्थः। दूषणत्वार्थमिति। न नित्यः शब्दः कृतकत्वादिति प्रयुक्ते यथा नित्यत्वसाधर्म्यात्कृतकत्वादनित्योय तथा नित्यत्वसाधर्म्यादस्पर्शत्वान्नित्य एव किं न स्यादित्ययं प्रत्यवस्थानप्रकारः, इदमसाधकं नियमानपेक्षप्रतिधर्मप्रतिहतत्वादित्यत्रैव पर्यवस्यति। अस्य च साक्षादेव स्वात्मनं व्याहन्ति किं तर्हि तदुपन्यासानन्तरमसाधकतासाधनार्थं प्रतिहेतुप्रतिहतत्वं यदुच्यते तत्तत्परंपरयेति वैषम्यमित्याशङ्क्याह -। [b]"साक्षाद्वे"ति। यद्यपि प्रतिहेतुप्रतिहतत्वे प्रतिहेतुप्रतिहतत्वं न सम्भवति नियमानपेक्षप्रतिधर्मप्रतिहतत्वे च नियमानपेक्षप्रतिधर्मप्रतिहतत्वं सम्भवतीति स्वाव्याघातकत्वं स्फुटमेव तथापि प्रतिधर्मप्रतिहतत्वं स्वपरसाधारणमेवेति भावः।

मू० [a]नच तत्रास्तामेव व्याघातः साप्रतिपक्षता तु निरवद्यैवेति शक्यं वक्तुं, यतः [b]शब्दादेर्नित्यत्वमेकस्मादनित्यत्वं चापरस्मादनुमानात्तथासति किं न स्यात् * [c]तयोर्विरोधग्राहिणः प्रमाणस्य बलात्?*-इति चेन्न,, [d]यथा नित्यत्वमनित्यत्वमित्युभयमास्तामित्याचक्ष्महे तथाविरुद्धं मविरुद्धं चरितामित्यपि ब्रुवतोऽस्मान्कथं निवारयिष्यसि स्यादप्येवं यदि सत्प्रतिपक्षत्वमेव तत्र दोषो न स्यादिति चेत्तर्हि मन्तव्यं प्रथमस्य हेतोः समानबलप्रतिपक्षप्रतिहतत्वादसाधकत्वमित्युक्तमावर्तते ॥

टी० ॥ स्वव्याघातकत्वे सति सत्प्रतिपक्षतास्तु नियमपुरस्सरा जात्युत्तरं च नियमानपेक्षत्वे सतीति तदसदुत्तरमित्याशङ्क्याह—।[a] 'नचे"ति । उभयोरति व्याप्तिपुरस्कारेण सत्प्रतिपक्षतायां नियमत्वानियमत्वविरुद्धधर्माध्यास इत्याह—।[b]"यत" इति । ननु विरुद्धयोरध्यासे विरोध एव तयोर्न भवेत् विरोधित्वान्नाध्यास एकत्रेति शङ्कते—।[c]"तयोरि"ति । तद्ध्यन्यत्र विरुद्धत्वं विरुद्धत्वांशे वा विरुद्धत्वं नित्यत्वानित्यत्वयोरस्तु को दोष इत्याह—।[d]"ने"ति। ननु सत्प्रतिपक्षिताभ्यां नित्यत्वानित्यत्वानित्यत्वयोरेकस्यापि न तत्र सिद्धिरसत्प्रतिपक्षितत्वस्य तन्त्रत्वादिति शङ्कते— [e]"स्यादप्येवमि"ति । प्रथमस्य समानबलप्रतिहेतुप्रतिहतत्वादसाधकत्वमिव द्वितीयस्यापि जात्युत्तरवत स्वव्याघातकत्वमायातमिति परिहरति—।[f]"तर्ही"ति ।

मू० [a]अनवस्थायां च यस्यां यस्यां सत्तायामपरापरसत्तायायात्तस्यास्तस्याः प्रमाणेन सिद्धौ नानवस्थादोषः स्यादसिद्धौ चाश्रयासिद्धविषयमापादनमिति [b]यदि चात्माश्रयादिषु सर्वत्र विशेषोऽयमभिधीयते प्रमाणसिद्धत्वात्तत्र तथोपेयत इति तर्ह्यापादनस्थाने

तथाभ्युपगमाय प्रमाणं नास्तीत्युक्तं भवति तथाच तत्र प्रमाणप्रश्नस्यावसरो न प्रसङ्गस्येति [c]अपरोऽपि विषयभेदात्तर्कभेदा आत्माश्रयादिवन्मन्तुमुचिताः। तद्यथा अविनिगमः उत्सर्गः कल्पनागौरवलाघवे चानौचित्यं चेति ॥

टी० ॥ द्वितीयसत्तायां तृतीया तत्रापि चतुर्थी आपाद्या तत्राश्रयस्य द्वितीयसत्तादेः सिद्ध्यसिद्धिपराघातादनवस्था स्यात्तु-मेव न पारयतीत्याह—। [a]"अनवस्थायामि"ति । ननु यत्रात्मा-श्रयादीनाभासत्वं तत्र प्रमाणिकत्वं यत्र च तथा न तत्रैव तेषा-मनाभासत्वाद्दोषत्वमित्याशङ्क्याह—। [b]"यदि चे"ति । आपाद-नस्थान' इति । यत्रात्माश्रयादिदोषत्वेनापाद्यत तत्रेत्यर्थः । तर्कविभागेऽन्यून इत्युपदर्शयन्नेव तर्कप्रतिरूपकत्वेनाभिमता-नामुत्सर्गादीनां खण्डनमभिधातुं स्वरूपमादर्शयति—। [c]"अप-रोऽपी"ति ॥

मू० विकल्पेनान्वयावगमयोग्ये एकस्मिन्नभ्युपगते तदेक-देशान्वयनियमनिर्द्धारणाऽशक्यत्वमविनिगमः सत्प्र-तिपक्षहेत्वोरिव निर्द्धारयितुमशक्यान्वययोः परस्प-रप्रतिक्षेपएवपर्यवसानात् * नन्वन्यतरमादायापि प्रकृतस्योपपत्तिसम्भवेनाविनिगमस्य दोषत्वमेवानु-पपन्नं केवलं पुंसस्तत्र यदि संशयः स्यात्स च किं न स्यात् ? *-इति चेन्न, भावानवबोधात्प्रमाणास-म्भवेन क्वचिदपि विशेषः कथमभ्युपगन्तुं शक्योप-पगमादायवस्तुगत्याप्येकस्यान्वयः स्यात् * नन्वेवं प्रमाणाभाव एव दोषः स्यान्नाविनिगम ? *-इति चेन्न,

टी० ॥ "विकल्पेने"ति । भूतत्वमूर्तत्वयोर्जातित्वेनान्वय-योग्यतायामुभयोर्जातित्वे जातिसङ्कर इत्येकतरं जातिस्तत्र

विकल्पः किंभूतत्वं मूर्तत्वं वा जातिरतस्तत्रैकतरस्य जातित्व-ग्राहक प्रमाणं विनिगमनाविरहः प्रतिबध्नातीत्यर्थः । ननु निर्द्धारणशक्यत्वमेव कथं स्यादेकस्य जातित्वसाधकमन्यस्य जातित्वं प्रतिबध्नातीत्यत्र विनिगमनाविरह एव तन्त्रमित्यर्थः । भूतत्वमात्रस्यापि जातित्वाभ्युपगमे जातिसाङ्कर्यान्निवर्तते एवेति भूतत्वस्य जातित्वं वेद्धुमर्हत्येवापाततः ननु संशयमात्रं भवतीति शङ्कते—। [a]"नन्वि"ति। अन्योन्यप्रतिबन्धादेकमात्रनियतं प्रमाणमेव न भवतीति परिहरति [b]"प्रमाणे"ति ॥

मू० [a]तस्याविनिगमेऽन्नयत्वेनाविगमस्यैव प्रथमोत्पन्नस्योपन्यासौचित्यात् * [b]नन्वेवमनुमाने व्यक्त्यविगमो दोषः स्यात् ? *-इति चेन्न, [c]तत्रानेकव्यक्तीनामभ्युपगमसिद्धयभावात्सामान्योपसंहारस्यैकामेव व्यक्तिमाश्रित्य सामर्थ्यात् [d]अविनिगमस्य चानेकाभ्युपगमे सत्युपस्थानादिति [e]बाहुल्यदृष्टमपेक्ष्य बाहुल्यदृष्टता दुर्बलस्योपगमार्हतेत्सर्गः । तद्यथा ।

टी० ॥ प्रमाणाभावेऽपि विनिगमनाविरहप्रयुक्त एवेति तस्यैवोपजीव्यत्वमित्याह—। [a]"तस्ये"ति । ननु धूमेन तार्णः पार्णो वा ऽनुमीयतामिति विनगमनाविरहादेकत्वेऽपि वह्निस्तत्र न विरुध्येदिति शङ्कते—। [b]"नन्वि"ति । तार्णत्वेन पार्णत्वेन वा वह्निर्नानुमीयते किंतु वह्नित्वेन तत्र च न विनिगमनाविरह इति परिहरति—। [c]"तत्रे"ति । तत्र वैकल्पिकी द्वयोरुपस्थितिरेव नास्तीत्यर्थः एतदेवाह—। [d]"अविनिगमस्ये"ति । "अनेकाभ्युपगमे" प्रतीतेः पूर्वमनेककोटिकविकल्पे सतीत्यर्थः । उत्सर्गस्वरूपमाह—। [e]"बाहुल्ये"ति ॥

मू० स्वस्थस्य जाग्रतो ज्ञानं प्रामाण्याप्रामाण्यनिर्द्धारकप्रमाणानुपनिपाताविशेषेऽपि विना बाधमप्रामाण्यमभ्युपगच्छन्तं प्रति स्यात् न तु प्रामाण्यं यं तर्कमेतमालम्ब्याहुः "तस्माद्बोधात्मकत्वेन प्राप्ता

बुद्धेः प्रमाणता अथान्यथात्वहेतूत्थदोषज्ञानादपोद्यत" इति । [a]"द्रष्टव्ये।दाहरणञ्चैतदीश्वराभिसन्धौ वेदप्रामाण्ये तथा, यथा न सौगतोपि विप्रतिपत्तुमर्हति * ननु बलवदेककोटिकः संशय एवोत्सर्गस्तत्कथं तकः स्यात् ? *-इति चेन्न,

टी० ॥ "स्वस्थस्ये" ति । सुप्तजाग्रदवस्थमपि ज्ञानमप्रमाणं स्यादित्यभ्युपगमे ज्ञानानामौत्सर्गिकं प्रामाण्यं "तस्माद् बोधात्मकत्वेने" ति । बोधकप्रमाण्यस्यौत्सर्गिकत्वेनेत्यर्थः । ननु ज्ञानप्रमाण्यमौत्सर्गिकं नियतमेवेत्यत उक्तम् "अथान्यथात्वे"-त्यादि । अर्थान्यथात्वे विषयतावैयधिकरण्यं तत्र हेतुश्चक्षुराद्यस्तदुत्थस्य तन्निष्ठस्य दोषस्य पित्तादेर्ज्ञानादपोद्यते तयोत्पादकत्वेन नायं स नियमः क्वचिच्च साधारणस्यापि सम्भवादित्यर्थः । औत्सर्गिकं च शब्दानामर्थपरत्वं क्वचिदित्यादिभिः पदैरपोद्य। इत्युदाहरणम् । उदाहरणान्तरमभिप्रेत्याह-। [a]"द्रष्टव्ये"ति ।

मू० [a]"उत्सर्गस्य सम्भावनायाः स्वार्थस्थित्यनुकूलतयाबलम्बत्वात्संशयत्वनेवंभावात् [b]उत्सर्गस्यैककोटिनिष्ठत्वात्संशयस्य कोटिद्वयावगाहित्वात् । [c]एतेन संशयस्यैवैका बलवती या कोटिः सैवोत्सर्ग इति निरस्तम् । निर्णयोऽपि संशयस्यैव वस्तु नियतकारणजस्वरूपबलवती कोटिः स्यात् । * [d]स्यादेवैवं यद्युत्सर्गवन्निर्णयेऽपि संशयस्यानुस्फुर्तिः स्यात् ? *-इति चेन्न, । [e]उत्ससर्गोदाहरणे उत्सर्गमाद्रियमाणैः संशयोच्छेदानुमतेरेव बाधाभावं सहकारिणमपेक्ष्योत्सर्गेणार्थैक्यभाव एव प्रमाणीभवनात् [f]तस्माद्यथाऽनसस्यादये बाधाद्दूषणात्वं त्यजन्तस्तदभावे दूषणानि भवन्ति तयोत्सर्गोपि तथैवेति ॥

टी० ॥ प्रायशो ज्ञानमिदं प्रमैव स्यादेवमेकसम्भावनात्मक

संशयस्त्वयोत्सर्गो वाच्यः संभावनायाश्च स्यादुत्सर्ग एव मूलम् । अन्यथा समकोटिक एव संशयः स्यादिति मूलमूलीभावापन्नयोर्महान् भेद इत्याह—। [a]"उत्सर्गस्ये"ति । भेदकमूलमाह । "उत्स[b]र्गस्ये"ति—। ज्ञाने प्रामाण्यं संभवतीत्युत्सर्गाऽऽकारः, ज्ञानं प्रमाणं न वेति संशयाकारस्तयोराकारकृत एव भेद इत्यर्थः । प्रथमस्यैकस्यां कोटावुत्सर्गपदप्रयोगं निरस्यति [c]"एतेने"ति-। उपजीव्योपजीवकभावेन । विषयभेदेनेत्यर्थः । ननूत्सर्गकाले संशयानुवृत्त्या तस्य संशयकोटित्वं संभाव्यते निर्णयकाले संशयो नास्त्येवेति कस्य कोटित्वनिर्णयः स्यादिति शङ्कते—। [d]"स्याद्यद्येव"मिति । येनोत्सर्गस्तर्क इष्यते तस्य तत्काले कोटित्वं संभाव्यते निर्णयकालेऽपि संशयानुमतिर्नास्तीति परिहरति—। [e]"उत्सर्गे"ति । तर्को भवत्येवेत्याह—। [f]"तस्मादि"ति ॥

सू० सुगमासुगमयोरसुगमदुर्बलत्वं कल्पनागौरवं [a]दृष्टजातीयमपेक्ष्यादृष्टजातीयं दुःखं न प्रमीयते स्वल्पमपेक्ष्य च बह्विति अखिलजनानुभवसिद्धमेतत्, दर्शितं च विविच्येदमीश्वराभिसन्धौ तथा नैयायिकादिकं प्रति क्षित्यादिषु प्रति कार्यं कर्त्तॄणां भिन्नानामभ्युपगमापादके च सौगतं प्रति प्रत्येकं कारणानां समर्थानामनेकसमानदेशकालानेकनीलादिव्यक्त्युत्पादापादकं चेति दूषणानुकूलमिदं तद्व्यतिरेकेण कल्पनालाघवं साधनानुकूलं [b]प्रामाणिकाव्यवहार्यत्वमसमाधेयजातीयमनौचित्यम् ।

टी० ॥ "सुगमासुगमयोरिति" । सुबोधकदुर्बोधकयोरित्यर्थः । तथाच दृष्टजातीयमत्यन्तसुबोधं अदृष्टजातीयं च दुर्बोधं तत्र गौरवं प्रमाणप्रतिबन्धकं लाघवं च प्रामाण्यसहकारि गौरवे लाघवे च विषयभेदो तद्विषयभेदो वा तद्विषयके ज्ञाने एव इदं गुरु इदं लघ्विति तयोकारं प्रमाणस्वाभाव्यादेव लघुविषयपरिच्छेदकत्वं गुरुविषयाग्राहकत्वमित्याह—। [a]"दृष्टे-

ति"। नैयायिकानामेकेश्वरसिद्धौ प्रमाणसहकारि सौगतानां न समर्थबीजक्षणस्यैकाङ्कुरजनकत्वे लाघवं सहकारि विपरीतसिद्धौ च गौरवं दोष इत्यर्थः। अनौचित्यस्वरूपमाह—। [b]"प्रामाणिके"ति—। प्रामाणिकानां न व्यवहारो यच्च सर्वथाप्यसमाधेयं तदनौचित्यमित्यर्थः॥

मू० वैजात्यनामकं तस्य भेदाः प्रश्नवैजात्यादयः प्रश्नविषयमप्रमिण्वतां प्रष्टरि प्रश्नानौचित्यं प्रश्नवैजात्यम्। यथा अवस्तुनि विधिनिषेधयोः किमिच्छसीति पृच्छसीति प्रमाणव्यवहारिणां सौगते अत एवात्रानौचित्यापरनामकं वैजात्यं परस्य दोषं मनसि कृत्वैके ब्रुवते। अत्र [a] सहृदयानां मूकतैवोचितेति। अपरे च न ह्यप्रतीते देवदत्तादौ स किं गौरः कृष्णो वेति वैजात्यं विना प्रश्नः स्यादिति। यदि चेदमनौचित्यं नाम दोषो नाभ्युपेयते तदानीमर्थान्तरेण प्रकृतमर्थं निरस्यार्थान्तरस्यार्थान्तरेण परिहारात् तत्परामालम्बितुकामः केन दोषेणार्थान्तरपरिहाराभासत्ववादिनि अर्थान्तरेणैव तत्परिहरणमनुचितमित्यतोऽन्येन जीयेत [b]अर्थान्तरनिग्रहतायां विप्रतिपन्नोऽपि प्रश्नपरम्परामालम्ब्य स्वभङ्गभयात् कथावसानमनिच्छन्तं कथं जयेत॥

टी० ॥ उत्तरानर्हाभिधानमनौचित्यमिति सामान्यलक्षणमित्यर्थः। धर्मिण उपस्थानं किं गौरः कृष्णो वेत्यादिवैजात्यमनौचित्योद्भावने प्रकारमाह—। [a]"सहृदयानां मूकतैवे"ति। अन्यथैवं वाद्यप्रतिभयैव निगृह्येतेत्यर्थः। "तत्परम्परा-म"र्थान्तरपरम्पराम्। अर्थान्तरस्य निग्रहत्वे विमतस्तेन जेतुमशक्यो ऽनौचित्येनैव विजीयेतेत्यर्थः। अन्यथार्थान्तरभेदोर्थान्तरं वा एवं सत्वादिदं जीयेतेत्याद्यनौचित्यं च दोषाय भवेदि

त्यर्थः। अनौचित्यस्य मूलान्तरमाह—। [b] "अर्थान्तरे"ति। योऽप्यर्थान्तरं निग्रहं नेच्छति प्रश्नपरम्परामालम्बमानं वादिनं कथं विजीयेत किं द्रव्यमिति प्रश्ने गुणवद्द्रव्यमित्युत्तरे को गुण इति पुनः प्रश्ने स्पर्शाश्रयो गुण इत्युत्तरे स्पर्श एव क इति पृच्छन् वादी कथमनौचित्यमन्तरेण जेतव्यः॥

मू० [a] न चानवस्थया जयतीति वाच्यम्। यावदुत्तरमर्थान्तरेण परिहरणे प्रश्नान्तरेण वा द्वयोरप्यनवस्थासाम्यात् [b] "दोषं व्यक्तिविवेकेऽमुं विलोकविलोचने। काव्यमीमांसिषु प्राप्तमहिमा महिमादृत" ॥ [c] ननु कथमत्र प्रामाणिकाव्यवहार्यत्वमिति पृष्टेन यदि मूकत्वमालम्ब्य तथात्वं वादिनि न व्युत्पाद्यते व्युतदानीमप्रतिभा पतेत्। अथ तथात्वं त्पाद्यते॥

टी०॥ नच प्रश्नावस्थैव तत्रोद्भाव्येत्याह—। [a] "नचे"ति—। [a] "नचेति—। अनवस्थापादनेऽपि कानवस्थेति प्रश्नसंभवात् तथा च प्रश्नोत्तरपरम्परायां द्वयोरनवस्था स्यादित्यर्थः। अनौचित्यस्य प्रामाणिकाभ्युपगमेन प्रामाणिकत्वमाह—। [b] "दोषमि"ति। अमुं दोषमनौचित्याख्यं दोषम् महिमनामा कश्चिदालङ्कारिकः स्वकृते व्यक्तिविवेकनामग्रन्थे आदृत पुरस्कृतत्वात् काव्यमीमांसिषु काव्यविचारेषु प्राप्तमहिमा लब्धमहत्त्व इत्यर्थः। तथाच महिमा "अनौचित्यादृते नान्यद्रसभङ्गस्य कारणम्। प्रसिद्धौचित्यमूला हि रसस्योपनिषत्परे"ति प्रामाणिकाव्यवहार्यत्वमनौचित्यविशेषमालम्ब्य शङ्कते—। [c] "नन्वि"ति। तथात्वमिति। प्रामाणिकाव्यवहार्यत्वमित्यर्थः॥

मू० प्रश्नार्थादेः प्रमाणाविषयत्वमुपन्यस्य तदात्यन्तासद्व्यवहार्यता स्वीकृतैव स्यादिति चेदत्र ब्रुवते मूकतैवात्र विजयायेति। नचाप्रतिभैवं प्रसज्येत, [a] उत्तरस्याप्रतिपत्तिरुत्तरार्हस्येति तल्लक्षणात् [b] यदि चायं नियमो वादिना दृष्यते पदभ्रान्त्यैव तेन

व्यवहर्तव्यम् अनुवादादन्यत्रेति तदा मध्यस्थो-
द्भाव्यत्वमस्य दोषस्योपन्यस्य दोषस्योपन्यस्यतां
[e]मध्यस्थेन ह्यपभ्रंशभाषयापि यथा वादिप्रबोधनं
क्रियते तथा यद्यप्रमाणमवलम्ब्यापि क्रियेत तदा
को दोषस्तस्य स्यात्तत्र विषये तथैव तेन वादिबो-
धनस्य शक्यत्वात् ॥

टी ॥ "प्रश्नार्थादेरिति" । विधिनिषेधव्यवहाराभाज-
नत्वेन किं त्वद्व्यवह्रियते न चेति प्रश्नार्थः । विधिनिषेधव्यव-
हाराभाजनत्वेन यदि व्यवह्रियते तदापि दोषो न व्यवह्रियते
चेत्तत्राप्युभयथा चोत्तरयितुरनद्व्यवहार्यतास्वीकरणं व्याघात
इत्यर्थः । अप्रतिभालक्षणे उत्तरार्हे उत्तराप्रतिपत्तिरिति कृते
तस्योत्तरानर्हतया नाप्रतिभेत्याह—। [a]"उत्तरस्ये"ति । गत्यन्त-
रमाह—। [b]"यदि चायमि"ति । मध्यस्थेन तत्रानौचित्यविषय-
विषयकमनौचित्यमुद्भावनीयमिति समुदायार्थः । "यद्भ्रा-
न्त्यैवेति" अनौचित्योल्लेखवादिनो भ्रान्त्या व्यवहारे नियम-
भङ्गः स्यादिति भावः । नन्वेवं मध्यस्थ एव निगृह्यते इत्यत
आह—। [c]"मध्यस्थेन ही"ति । अन्यथापभ्रंशाभिधाने निर-
र्थकनिग्रहेण मध्यस्थो निगृह्येतेत्यर्थः ॥

मू० [a]तस्मान्मध्यस्थं(१)प्रत्यनुत्तरदानं स्वदोषपरिहा-
राय प्रतिवादिना वैजात्यलक्षणदर्शनं कार्यं मध्यस्थं
प्रति तस्याप्रमाणेनापि प्रतिबोधने निर्दोषत्वात् ।
[b]ननु वादिभ्यामेव वा वादिनि मध्यस्थेन वा तं
प्रति वादिना वात्यन्तासद्विषयव्यवहारोपगमे कथं
नासत्ख्यातिः स्वीकृता स्यात्, [c]किन्नस्या द्विशिष्टरूपे
संबन्धांशे चासत्ख्यातेरन्यथाख्यातेरन्यथाख्याति-
वादिभिरप्यभ्युपगमात् * [d]ननु वन्ध्यासुताच्छशवि-

(१) प्रत्युत्तरदानमित्यपि पाठान्तरम् ।

षाणं भिन्नमित्यादिषु व्यवहरतः कथं विशेष्ये विशेषणेऽपि नासत्ख्यातिरुपगन्तव्या ?*--इति चेत् ॥

टी० ॥ ननु वादिनियोगमन्तरेण मध्यस्थोऽपि कथमिदमुद्भावयेत्तन्नियोगश्चाभिदधानस्यानौचित्यमापतितमिति तथाचार्थात्यैव वक्तव्यमिति नियमो भक्त इत्यत आह—। [a]"तस्मादि"ति । वादिनं प्रत्ययं नियमो नतु मध्यस्थमपि प्रतीत्यर्थः । नन्वेवमप्यसत्ख्यात्यापत्तिस्वीकारो दुर्वार इत्याशङ्कते—। [b]"ननिव"ति । वादिभ्यामेवासत्ख्यातिः स्वीकृता स्यादित्यन्वयः । यद्वा वादिभ्यामेवेत्यत आरभ्यैवासत्ख्यातिव्यवहारोपगम इत्यर्थः । ईदृशीमसत्ख्यातिमभ्युपगच्छन्त्येवान्यथाख्यातिवादिनोऽपीत्याह—। [c]"किं न स्यादिति" नन्वन्यथाख्यातिवादिभिर्वैशिष्ट्येऽप्यसद्भावो ऽभ्युपेयते स च विशेषणविशेष्ययोरपीति शङ्कते—। [d]"नन्विति । अत्राखण्डनमसन्मात्रं भासते सासत्ख्यातिरङ्गीक्रियते प्रकृते च विशेषणविशेष्ययोरसत्त्वेऽपि भेदः सन्नेव भासते इति नासत्ख्यातिरिति ॥

सू० [a]न, असत्ख्यात्यभ्युपगमस्य सत्ख्यातित्वात्यागनियमोपगमविश्रान्तत्वात् असदपि सदुपश्लिष्टमेव प्रतिभासते नतु केवलमसत् कयापि ख्यात्या समुल्लिख्यत इत्यन्यथाख्यातिवादिभिरिष्यमाणत्वात् वन्ध्यासुताचन्द्रशविषाणं भिन्नमिति प्रतिपत्त्यापि भिन्नमित्यपभ्रंशः सामान्यतो ऽन्यत्र दृष्ट एव प्रतीयते केवलं भेदस्य सदाश्रयः प्रतियोगि चेति यद्वस्तुतः तदसदाश्रयः प्रतियोगि च तस्येत्यन्यथा कृत्वा प्रतीयत इत्यन्यथाख्यातिरेवोपगता भवति यथा तु विशिष्टमत्यन्तासदेव तथाश्रयप्रतियोगिनी अत्यन्तासती एव किं न प्रतिभासेते तावतापि यथोक्तान्यथाख्यात्यनुल्लङ्घनादेव । न चैवमसत्ख्यातिवा-

दिनापि शक्यं वक्तुं केवलं सदेव प्रकाशत इत्यस्मत्पक्षाद्विपरीतं विशिष्टं संबन्धश्च क्वचिद्विशेषणाद्यप्यत्यन्तासद्भ्रान्त्योल्लिख्यत इत्येवंरूपा तावदसत्ख्यातिः परेणोपगतैव यदि तु सदपि प्रकाशते किंचित्तत्किं नासत् प्रकाशते इति ॥

टी० ॥ परिहरति—। a"नेति"। अन्यत्र सतोर्विशेषणविशेष्ययोर्वैशिष्ट्यमसद्भासते प्रकृते त्वसतोस्तयोर्भेदः सन्नेव भासत इति भानवैषम्यमित्यर्थः। "तावतापी"ति। अन्यथाख्यातिरेवमभ्युपगता भवतीत्यर्थः। न चेत्यस्मिन् प्रकाशत इत्यन्तं शङ्का किञ्चित्सद्भासने यथान्यथाख्यातिः तथाकिंचिदसद्भासने सत्ख्यातिरेव किं न स्यात्। तथाच स्वीकृता त्वयाप्यसत्ख्यातिरिति शङ्कार्थः ॥

मू० a"यतः परेण विकल्पः सर्वथा वस्त्वनुल्लेखी केवलमलीकमुल्लिखन्नसत्ख्यात्यात्मा स्वीक्रियते यदि तु यथोक्तमेव परोऽप्यभ्युपगच्छति तदानीमनुमानप्रामाणादिवदत्राप्यविप्रतिपत्तिरेवेति * ननु सर्वथैवासत्ख्यातिरपि भवतानुमन्तव्यैव। तथाहि-वंन्ध्यासुतशशविषाणे कूर्मरोमैवेति वदतः शब्दादर्थं प्रतिपादयतां(१) किं तदणुमात्रमपि समुल्लेख्यं तत्प्रतीतेः ? *—इति चेन्न, तत्रापि तादात्म्यस्य सामान्यतऽन्यत्र प्रतीतस्यैवाऽसदुपहितस्य स्फुरणोपगमात् bप्रकारभेदवैशिष्ट्येन भिन्नयोरेकत्वं हि तादात्म्यं तच्चान्यत्रास्त्येव ॥

टी० ॥ परिहारमाह—। a"यत"इति। विकल्पे सन्मात्रविषयः परेण बौद्धेन स्वीक्रियते तेन न सादृश्यं सत्ख्यातौ विप्रतिपन्नत्वादेव यदि विकल्पेऽपि सदुपरागस्त्वयेष्यते तदा

(१) किन्तदर्थमात्रमपि-इत्यपि ग्रन्थान्तरस्थः पाठः।

धूमत्वादिजातीनां पारमार्थिकत्वाभ्युपगमे व्याप्तिग्रहसम्भवे त्वयानुमानप्रमाण्यविप्रतिपत्तिस्त्याज्या। न चासावसत्ख्यातिरित्यर्थः। सामान्यमलीकं, स्वलक्षणं च देशकालाननुगतमिति व्याप्तिग्रहो न संभवती(१)त्यनुमानप्रमाण्येन वानुदयः स त्वया त्यक्तएवेति भावः। यद्वा तत्प्रामाण्यमङ्गीकरोति असत्ख्यातिं च ते प्रतीदमुक्तम "गुमात्रमपी"ति। स्वल्पपीत्यर्थः। ननु शशविषाणादीनन्योन्यतादात्म्यं कथं सदित्यत आह। १प्रकारे"ति। प्रकारभेदवत्त्वेनेत्यर्थः॥

मू० [a] तर्कसंशयाभ्यामप्रमाभ्यां जननेऽपि तत्तत्प्रमावत् मध्यस्थाद्यप्रमया तथा प्रश्नानौचित्यादिप्रमोत्पादनाविरोधे बाधवत् भ्रमविषया ऽतथाभावेऽपि भ्रमस्याप्रमात्वपरमार्थिकतावत्प्रश्नविषयासत्यत्वेऽपि प्रश्नानौचित्यसत्यतोपपत्तिरेव। एतेन [b] भ्रान्तिजाया धियः प्रमात्वं तथाप्यदृष्टचरमित्यपि परास्तप्रायमिति। एवमन्यत्रा—

टी० ॥ नन्वनौचित्यविषयगोचरभ्रान्तिमता मध्यस्थेन वादिन्यनौचित्यप्रमा कथमुत्पादनीया अनुत्पादने च कथमनौचित्यप्रमितं न भवेदित्यत आह—। [a] "तर्कसंशयाभ्यामि"ति। नहि भ्रान्तेर्भ्रान्तिरेव जायते तर्कसंशयाभ्यां सदनुमितिजननात्। यद्वा तर्कसंशयविषयको विषयजन्यः साक्षात्कार एव दृष्टान्तः शशशृङ्गं ऋजु वक्रं वा गगनारविन्दं सुरभि नवेति प्रश्नविषयस्यासत्वेप्यनुचितमेतत् यदयं पृच्छतीति ज्ञानं प्रमैवेत्यर्थः। "बाधवदि"ति। बाधवतो भ्रमस्य विषयतथात्वाभावे भ्रमत्वं प्रामाणिकानां तथानौचित्यज्ञानप्रमात्वमविरुद्धमित्यर्थः। नन्वन्यथाख्यातिजन्यं ज्ञानं भवतु प्रमा प्रकृते त्वसत्ख्यातिजन्यमिति नानौचित्यज्ञानं प्रमा स्यादित्यत आह। [b] एतेने"ति। असत्ख्यातेरन्यथाख्यातित्वव्युत्पादनेनेत्यर्थः॥

(१) अनुमानाप्रामाण्येचानुदय इति तु साधीयान्पाठः। अनुमानप्रामाण्ये तवानुदयइत्यपि क्वाचित्कः पाठस्सोपि विचारणीय एव।

मू० [a] एवंविधोदाहरणे वाच्यं, [b] नच कश्चिदुक्तप्रकारमन्यथाख्यातिसमाधानं नानुमन्तुं शक्नोति, [c] अन्यथा कथमसत्ख्यातिवादिनो मतमपि जानीयादज्ञात्वा च स्वपरमतवैचित्र्यं कथं वादे प्रववर्तेत [d] एते सर्वेऽपि तर्काः प्रमाणविरोधे वा प्रमाणाभावे वा निष्पीडिताः प्रविशन्तो न बाधासिद्धिभ्यां भिद्यन्ते [e] पूर्वैरपि लोकसिद्धत्वाद् व्यवहृताः [f] केवलमस्माभिरेव तर्कपदव्यामभिषिक्ताः ततो न प्रबन्धेन निरस्यन्ते "विषवृक्षोऽपि संवर्ध्य स्वयं छेत्तुमसाम्प्रतमि"ति । येच परैस्तर्कदोषाः षट् स्वीक्रियन्ते आश्रयासिद्धिरनुकूलत्वं मूलशैथिल्यमिष्टापादनं विपर्ययापर्यवसानं मिथो विरोधश्चेति सोयं तर्कस्य दोषविभागो नोपपद्यते ॥

टी० ॥ ननु वन्ध्यासुते गगनारविन्दं तत्र च कूर्मरोमेत्यादौ चासत्ख्यातौ का गतिर्न ह्यत्र तादात्म्यं भेदो वान्यत्र गृहीतो भासते येनान्यथाख्यातिः स्यादित्यत आह—। [a] "एवमि"ति । एवं सत्यपि विप्रतिपन्नं प्रत्याह—। [b] "नच कश्चिदि"ति । नन्वेवमप्यनुपपन्नमेव तन्मते ज्ञानं चासत्ख्यातिपर्यवसन्नमेव स्यादित्यत आह—। [c] "अन्यथे"ति । नन्वात्माश्रयादीनामुत्सर्गादीनां च पृथक्त्वे निग्रहस्थानाधिक्यं स्यादिति सिद्धान्तमनुरुध्याह—। [d] "एते"इति । ननु बाधाऽसिद्ध्योरेवैषामनुप्रवेशे त्वयैव किं पृथक् पृथङ् निरूप्यत इत्यत आह—। [e] "पूर्वैरि"ति । नतूत्सर्गादीनां पूर्वैर्वक्ष्यमाणानामपि तत्पूर्वैर्नोक्तमित्यत आह—। [f] "केवलमि"ति । "प्रबन्धेने"ति । खण्डनानन्तरोक्तेन तु खण्डिता एवेत्यर्थः । विशिष्टखण्डने हेतुमाह—। "विषवृक्षोऽपी"ति । हेत्वाभासा एव तर्काभासा अपि नतु तर्काणां दोषविशेषाभिधानं युक्तमित्याह ॥ "ये च परैरि"ति ॥

मू० [a] व्याप्तिपक्षधर्मत्वयोः प्रतीतिमपेक्ष्य यथानुमानं जायते तथैव तर्कोऽपि इयान् परमनयोर्विशेषो यदनुमानं तयोः प्रमित्य। जायते तर्कस्त्ववास्तवाभ्यामपि ताभ्यां पराभ्युपगममात्रसिद्धाभ्यां भवति तेन विमृष्यमाणः तर्कः पराभ्युपगममात्रप्रसादसिद्धपरिकरो नाश्रयसिद्धिमपि तावद्वास्तवीमनुरोद्धुमधिकरोति ततः प्रमित्यभ्युपगमसिद्धिकृतवैचित्र्याश्रयाद्भेदादन्यो यावान् यथा च हेत्वाभासविभागः तद्वदेव च तर्काभासविभागोऽपि न्याय्यः। [b] तस्मादाश्रयासिद्धिमूलशैथिल्यमेष्टापादनान्यसिद्धिरेकैव दोषेऽनुमानव—

टी० ॥ नन्वनुमानापेक्षया बीजवैषम्यमतीषामिति तद्दोषवैषम्येनापि भवितव्यमित्यत आह—। [a] "व्याप्ती" ति। व्याप्तिपक्षधर्मतयोरभ्युपगमो बीजमिति व्याप्तिपक्षधर्मताश्रया एव दोषा इतोऽपि भवितुमर्हन्तीत्यर्थः। "प्रमित्यभ्युपगमसिद्धी" ति। अनुमाने प्रमितिरूपा सिद्धिस्तर्के चाभ्युपगमरूपा सिद्धिस्तत्कृतं यद्वैचित्र्यं तदाश्रयाद्भेदादित्यर्थः। तथा चेयानेव भेदस्तर्कानुमानयोर्न त्वन्यो येन वैषम्यं स्यादित्यर्थः। ननूक्तास्तर्कदोषा हेत्वाभासेषु चेन्नान्तर्भवन्ति तदा तत एव तत्र भविष्यन्तीत्यत आह— "तस्मादि" ति। "असिद्धिरेकैवे" ति। स्वाश्रयासिद्धिः स्फुटैव मूलशैथिल्यं व्याप्यत्वासिद्धिरेव इष्टापादनं स्वाश्रयासिद्धिरेव सिद्धसाधनद्वारिकेत्यर्थः॥

मू० तत्राप्रमितत्वावलम्बिनीह त्वनभ्युपगमावलम्बिनीति विशेषः मिथोविरोधश्च सत्प्रतिपक्षतैव [a] विपर्ययापर्यवसानं तु दोष एवापादनस्य न भवति यन्नाम विपर्ययापर्यवसानादापादनमात्मसाधनानुकूलं न भवति तदन्यदेव किमपि [b] बाधविरुद्धत्वव्यभिचा-

रास्त्वनुमानवत् तर्केऽपि दोषाः पृथग्वाच्याः [c]बाध उत्सर्गसम्भावनादेरन्यत्रानुकूलः तर्कस्य सप्तममपि दोषं तर्कस्यापत्तिसाम्यं न नामोपगच्छामः स चोभभ्यामभ्युपगतव्याप्येनानभ्युपगतव्यापकेन प्रागेव [d]दर्शित इत्यास्तां विस्तर इति ॥

टी० ॥ तत्रेति । हेतौ । इहेति । तर्के । विपर्ययापर्यवसायितर्केण परसाधनदोषाभिधानस्यादर्शितत्वादित्याह-। [a]"विपर्यये" ति । तर्कदोषविभागे न्यूनत्वमाह-। [b]"बाधे" ति । यद्यपि विरुद्धहेतौ तथापि यथानुमाने व्याप्यत्वासिद्धेः प्रस्तावेन तयोः परिगणितं तथात्रापि स्यादित्यर्थः । ननु बाधेन गुण एव नतु दोष इत्यत आह-। [c]"बाध" इति । उत्सर्गोऽप्यसम्भवाख्ये च तर्के तत्रापि भवत्येवोत्सर्ग इत्यर्थः । पूर्वोपपादितनर्कदोषान्तरमाह-। [d]"दर्शित इती" ति । यत्रोभयोः समो दोष इत्यादिस्थल इत्यर्थः । एतदेव विविच्याह—"स चे" ति ॥

मू० एवं प्रकाराणि तत्तल्लक्षणेषु खण्डनान्यूहनीयानि। तत्रैतासु खण्डनयुक्तिषु कामपि स्थानान्तरस्थां केनापि प्रकारान्तरेणानीय तत्सदृशीमन्यां वा स्वयमूहित्वा परैर्विविच्यमानानि पदार्थान्तराण्यपि बुद्धिमता बाधनीयानि । अत्र चास्माभिर्दूषयितुं शङ्कितेभ्यः परपक्षप्रकारेभ्यो यदि प्रकारान्तरं कोऽपि स्वयमूहति उक्तानां बाधकानां मध्ये क्वचित्प्रज्ञया समाधानमभिदध्यात्तत्र खण्डनवादिनः प्रस्तुता प्रतिक्रिया न स्फुरेत्तदा परेण प्रयुज्यमाने वाक्ये बहुपदात्मके कस्यचित्पदस्यार्थं खण्डयितुं [e]खण्डनान्तरमवतारणीयम् । एवं तत्रापि परेण प्रज्ञाशोषणे पुनस्तथैव शाखान्तरेषु संक्रमणीयमिति प्रकारेण खण्डनमये चक्रे सम्यगवधेयम् ॥

टी० ॥ उक्तखण्डनमन्यत्रातिदिशति—। [a]"एवं प्रकाराणी" ति । ये पदार्थाः यानि च लक्षणानि खण्डितानि तेषां सिद्धान्तिभिः प्रकारान्तरेणोपन्यासे कृते तत्खण्डने स्वयं समाधाने वा कृते खाण्डनिकाय प्रकारमुपदिशति—। [b]"तदेतास्वि" ति । प्रज्ञाशेषः खाण्डनिकस्य सर्वथाऽत्यन्तमवधेय इति यत्किञ्चित्सिद्धान्ती वदति—। [c]"खण्डने" ति । तत्खण्डनमवतारणीयमित्यर्थः ॥

मू० [a]नच शाखान्तरसंक्रान्तावर्थान्तरं पतेत् अप्रकृतत्वाभावात् [b]न चैकनिर्णयारम्भे ऽन्यसंक्रान्तावनौचित्यं स्यात्, शब्दोऽनित्यः कृतकत्वादित्यादौ परेणोक्ते कृतकत्वादावविप्रतिपत्त्व्यत्वापत्तेरन्यतरासिद्ध्याद्युच्छेदापातात् । येन हि तन्निर्वाह्यते तदनिर्वचनीयतयापि निर्वाह्यानिर्वचनीयतैवेति तस्मात् । [c]"तत्तुल्योहस्तदीयं च योजनं विषयान्तरे । सङ्कुला तस्य शेषे च त्रिधा भ्रमति सत्क्रिया ॥ [d]ग्रन्थग्रन्थिरिह क्वचित्क्वचिदपि न्यासि प्रयत्नान्मया,

टी० ॥ प्रकृतपदार्थखण्डनमुपक्रम्य यत्किञ्चित्खण्डनाचरणेऽर्थान्तरं स्यादित्याशङ्क्याह—। [a]"नचे" ति । प्रकृतपदार्थखण्डनोपयोगितैव तदभिधानान्नार्थान्तरत्वमित्यर्थः । ननु माभूदर्थान्तरत्वमनौचित्यं स्यादेव शाखान्तराश्रयण इत्यत आह-। "नचे" ति । एवमनौचित्ये शब्दानित्यत्वं विप्रतिपद्य तत्साधने कृतकत्वे पुनर्विप्रतिपत्तावनौचित्यं भवेत् येनान्यतरासिद्ध्युपन्यासोऽपि न घटेतेत्यर्थः । अर्थान्तरत्वनिरासायोक्तमर्थं कारिकया सङ्कलयति-। [c]"ततुल्ये', ति। उक्तखण्डनतुल्यस्य खण्डनान्तरस्योह उक्तस्यैव वा खण्डनस्य विषयान्तरे योजनम् । उभयथाऽपरिस्फूर्तौ यत्किञ्चित्पदमादाय खण्डनमुक्तं खण्डनस्मरणं चेति प्रक्रिया त्रिविधा भ्रमतीत्यर्थः । क्वचित् "धात्र्नतिमत्क्रियेति पाठः" मतिमतामत्र त्रिधा क्रियेत्यर्थः ।

कठिनोक्तिदोषं समाधातुमाह—। [d]"ग्रन्थग्रन्थिरि" ति। अभिसन्धिपूर्वकमेव क्वचित्किञ्चित्काठिन्यं न त्वकौशलकृतमित्यर्थः ॥

मू० [a]प्राज्ञंमन्यामना हठेन पठितो मास्मिन् खलः खेलतु
श्रद्धाऽऽराद्धगुरुः श्लथीकृतदृढग्रन्थिः समासादय,
त्वे तत्तकरसोर्मिमज्जनसुखेष्वासञ्जनं सज्जनः, ॥
[b]ताम्बूलद्वयमासनं च लभते यः कान्यकुब्जेश्वरा-
द्यः साक्षात्कुरुते समाधिषु परब्रह्म प्रमोदार्णवम् ।
यत्काव्यं मधुवर्षि धर्षितपरास्तर्केषु यस्योक्तयः, श्री
श्रीहर्षकवेः कृतिः कृतिमुदे तस्याभ्युदीयादियम् ॥
इतिश्रीश्रीहर्ष[illegible]निर्वचनीयसर्वस्वे खण्डनखाद्ये
तुरीयः संकी[illegible]च्छेदः । शुभमस्तु ॥

टी० ॥ ग्रन्थिस्[illegible] हेतुमाह—। "[a]प्राज्ञमि"ति। (१)प्रसन्नतायां स्वयमेव पुरुष[illegible]तदर्थं जानीयादित्यर्थ एवास्य ग्रन्थस्य न स्यादिति भावः । श्रद्धया आराद्धः सेवितो गुरुर्येन तेन श्लथीकृतो दृढो ग्रन्थिर्यस्य स सज्जन एव तर्करूपो रसस्तस्योर्मिषु मज्जनेन यत्सुखं तेषु आसञ्जनमासंगमासादयत्वित्यर्थः सद्गुरोरधीत्य खण्डनमयं तर्कप्रयोगेन विजयखण्डनमासादयतु सत्कृत इति भावः । स्वोत्कर्षख्यापनेन ग्रन्थस्य श्लाघनीयतामाह— [b]"ताम्बूले"ति । "स्वभ्रातुर्जयनाथस्य व्याख्यामाख्यातवान् यतः । प्रत्यिा भवनाथोयं तामिहालिखमुज्ज्वलाम् ॥ इति श्री महामहोपाध्यायसन्मिश्रभवनाथात्मज महामहोपाध्यायसन्मिश्रशङ्कर विरचिताखण्डनखाद्यचतुर्थपरिच्छेदशाङ्करी टीका (२)समाप्ता ॥ शुभमस्तु । परमेश्वराय नमः ॥

समाप्तोयं ग्रन्थः ॥

(१) प्रसन्नतायाम्—ग्रन्थस्य सरलत्वे ।

(२) अत्रेति पदस्य समाप्त्यर्थकत्व समाप्तेति पुनरुपादानमाम्रेडनमात्रम् । पूर्वोपन्यस्तयन्त्यार्थकत्वे तु समाप्तेति यथावस्थितमेव—

